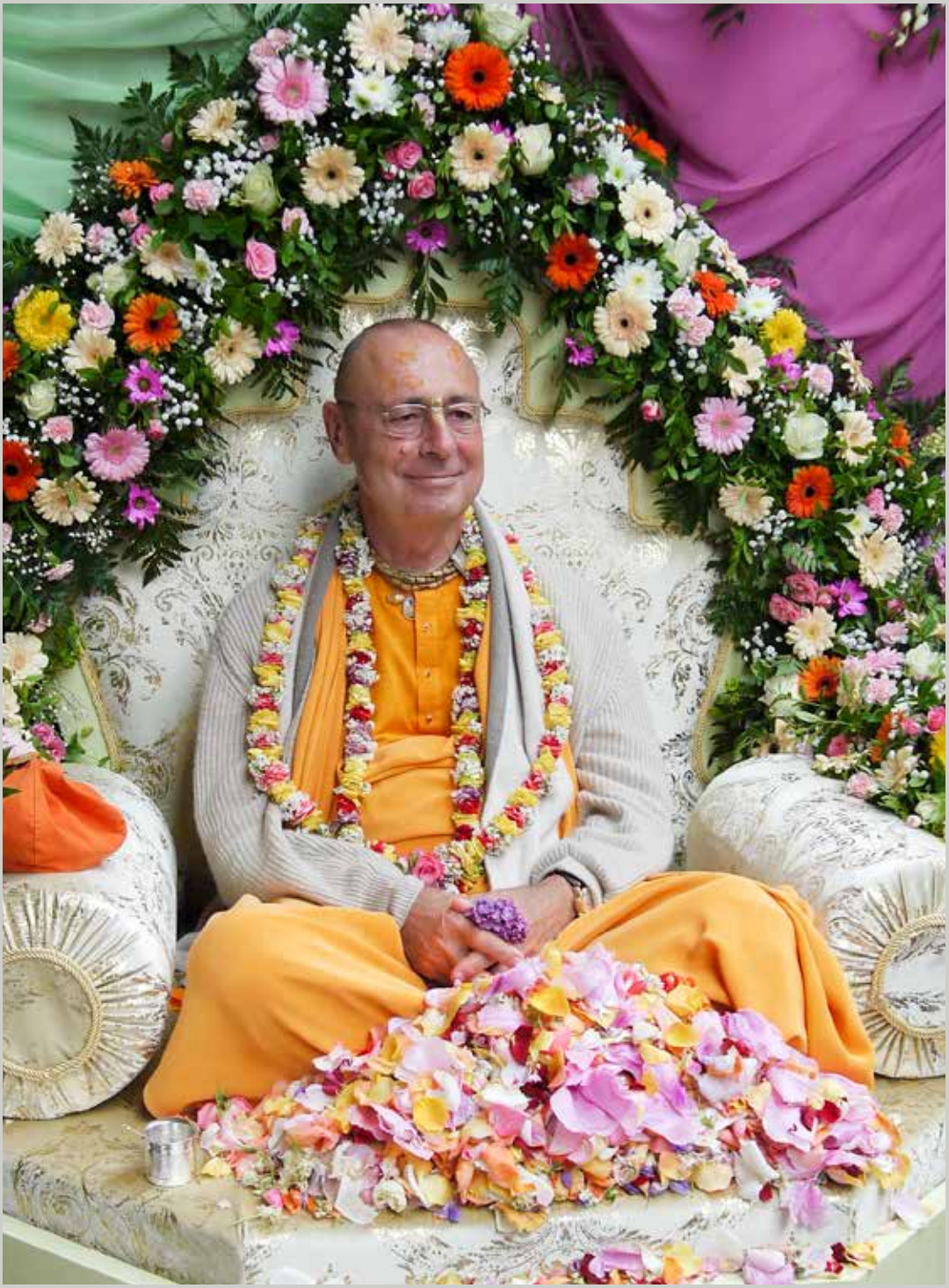

Śrī Vyāsa-pūjā, 2016

A LEGÁLDOTTABB NAP – 2016. MÁJUS 22.

Śrī Vyāsa-pūjā

SZERETETT LELKI TANÍTÓMESTERÜNK,
Ő ISTENI KEGYELME

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja

A KṚṢṆA-TUDAT NEMZETKÖZI SZERVEZETE
AVATÓ LELKI TANÍTÓMESTERÉNEK MEGJELENÉSI NAPJA

Śrī Guru-aṣṭaka

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

(1)
saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

(2)
mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-mādyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma; a Szent Nevek éneklése, az ekszta-tikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és könynyek hullámai törnek elő a szemeiből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(3)
śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṛṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalkozik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat,* takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(4)
catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-tṛptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiva tṛptiṁ bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalhatók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a *bhakták* elégedettek a *bhagavat-prasādával,* akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(5)
śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester mindig arra áhítozik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik,

hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

(6)
nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabhasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a *gopīknak,* akik különböző időkben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál.

(7)
sākṣād-dharitvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

(8)
yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékeznem kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábainak.

The Meaning of Vyāsa-pūjā

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to you and to Śrīla Prabhupāda on this most auspicious day of your appearance.

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

The spiritual master is the representative of God. By serving him we can please Kṛṣṇa. The spiritual master is the mercy incarnation of the Lord because he gives us information of the Lord and engages us in His service. We cannot approach Kṛṣṇa without going through the spiritual master. Thus it is our duty to always remember, glorify and worship our spiritual master. We do this more elaborately on the Vyāsa-pūjā day, the spiritual master's appearance day. As the representative of God the spiritual master has a right to be worshipped with unlimited opulence. A cake, some donations and flower petals are the least we disciples can offer, although materialists may become envious of this worship. But what can nondevotees understand about love? Vyāsa-pūjā is not a formal worship but an expression of our love and gratitude to you, our dear spiritual master. With your compassion, personal care, determination, strictness and Kṛṣṇa consciousness you are saving us from our suffering in the darkness of this material world and helping us to reawaken our personal relationship with Kṛṣṇa. With grateful hearts we sing your glories and remember your instructions. We pray to serve you birth after birth and to please you. We know that becoming a guru is the order of Śrī Caitanya Mahāprabhu, and following in your footsteps we are also ready to preach and save others. We are happy to be a part of our Gauḍīya Vaiṣṇava family and to bring others into this family. By serving you we are also taking part in an illustrious paramparā comprising of pure devotees leading back to the

Lord Himself. We could not be more privileged and receive a greater honour than to join this family of pure Vaiṣṇavas. And our goal is to return to our eternal home in the spiritual world to eternally serve Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara. We have only you to thank that this is possible. Śrīla Prabhupāda brought this knowledge to the west but at least in my case he left this world before I was born. The first devotee I met was your disciple. You are carrying on Śrīla Prabhupāda's mission and inspiring us to do the same. We are very proud to have you as our spiritual master and we worship you. We offer our lives, nay, our eternal existence to serving you, assisting you in fulfilling Śrīla Prabhupāda's and Lord Caitanya's desires, and in worshipping Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara's divine lotus feet.

Guru Mahārāja kī-jaya!

Your humble servant,
Tarūn Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Śrīla Prabhupāda!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Nagyon hálásak vagyunk neked, hogy Guru Mahārājádat, Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurát oly nagy szeretettel és eltökéltséggel követted. Így megmentetted az egész világot és elérhetővé tetted mindenki számára Kṛṣṇát az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Aki őszintén és hittel elfogadja tanításaidat, ami a szentírásokon alapszik, követi a *sādhu, guru, śāstra* elvet, ami a *guru-paramparā* rendszerén alapszik, az eléri az élet tökéletességét. Erre nagyon szép példa a te tanítványod élete, Śrīla Śivarāma Swami Mahārājáé, Guru Mahārājánkké.

Śrīla Guru Mahārāja Kī-Jaya!

A tökéletes tudás a *paramparān* – a tanítványi láncolaton – keresztül száll alá. Ez a megfelelő forrás. A tanítványi láncolat a legfőbb lelki tanítómesterrel, magával az Úrral kezdődik. Az Úr tökéletes tudást ad át, és ez a tudás a lelki tanítómesterek során át jut el hozzánk. Ez a tudás a lelki élet érett gyümölcse, vigyázva száll alá a tanítványi láncon keresztül, minden változtatás, minden akadály nélkül. A *guru* Vyāsadeva képviselője, mert nem változtat meg semmit, ugyanazt tanítja, mint Vyāsadeva. Guru Mahārāja a könyveit e szellemben írja.

Śrīla Guru Mahārāja Kī-Jaya!

A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensőségesebb szolgája. Ezt minden kinyilatkoztatott írás megerősíti és minden hiteles tekintély követi. A *guru* sosem mondja: én vagyok Kṛṣṇa. E helyett azt mondja: „Isten szolgája, szolgájának a legalázatosabb szolgája vagyok”. A *guru* Kṛṣṇa szolgája, és ha szolgái leszünk, akkor hiteles szolga lett belőlünk. Ez a valódi helyzetünk. Guru Mahārája nagyon jó szolgaként, minden törekvésében Śrīla Prabhupādát szeretné elégedetté tenni, az ő vágya szerint létrehozni egy farmot, például Krisna-völgyet és kialakítani egy *varṇāśrama* közösséget.

Śrīla Guru Mahārāja Kī-Jaya!

Ez a *paramparā* rendszerének egyik titka. Ahhoz, hogy hiteles mester legyen valaki, először hiteles szolgának kell lennie. A diák ezért átadja magát a lelki tanítómesternek, mint tanítvány és szolgálja őt, a mester pedig azzal viszonoz, hogy megválaszolja tanítványa kérdéseit, és így transzcendentális tudással világosítja fel. Az őszinte tanítvány előtt, akinek teljes hite van mind Kṛṣṇában, mind a hiteles lelki tanítómesterben, a lelki megvalósítás valamennyi igazsága ténylegesen feltárul. Guru Mahārāja egy fesztiválon a következőt hangsúlyozta „Ez az egyetlen valóság Rādhe-Śyāma. Ez az egyetlen valóság Rādhe-Śyāma."

Śrīla Guru Mahārāja Kī-Jaya!

Az igaz tanítvány úgy érzi, örök időkre adósa lelki tanítómesterének, és így örök időkre a szolgája marad. Ezért aztán még amikor a lelki tanítómester elhagyja ezt a világot, mester és tanítvány akkor is kapcsolatban maradnak. A tanítvány tovább szolgálja a mesterét azzal, hogy követi, amit mestere tanított neki, és átadja tudását másoknak is. Így lesz az igaz tanítványból igaz lelki tanítómester és a tanítványi láncolat folytatódik. Guru Mahārāja világszerte prédikálja Kṛṣṇa és az Úr Caitanya üzenetét, számtalan tanítványt elfogadva, komoly felelősséget vállalva teszi ezt ugyan úgy, mint Śrīla Prabhupāda.

Śrīla Guru Mahārāja Kī-Jaya!

Ezt a komoly tanítást adta át nekünk Śrīla Prabhupāda. Szeretett Guru Mahārājánk tanításai, vágyai, törekvései mutatják ennek megvalósítását.

Śrīla Guru Mahārāja Kī-Jaya!

Szolgád:
Ānandinī Devī Dāsī

Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's Offering to Śrīla Prabhupāda, 2016

Dear Śrīla Prabhupāda,

Please accept my humble obeisances. All glories to Your Divine Grace.

Recently, while writing of Kṛṣṇa's *dāmodara-līlā*, I was spellbound by the similarities between the deliverance of Kuvera's sons and that of your followers. To be more precise, I was captivated by the parallels between Nārada and Your Divine Grace in setting the terms of liberation for your dependents. Upon further research into your teachings, I understood that as the Founder-*Acārya* of ISKCON, it is your prerogative to set the terms of liberation for your followers and that Lord Kṛṣṇa is dutybound to honour those terms.

If your Divine Grace permits, I shall elaborate on what I have written above:

After Mother Yaśodā captured Kṛṣṇa, the Lord slowly pulled the mortar to the twin *arjuna* trees where He thought, "In a past life those two trees were the demigods Nalakūvara and Maṇigrīva, who were cursed by Nārada to become trees in Vraja. Although normally I would have nothing to do with such materialists, I must fulfil Narada's promise and deliver them."

There is no record of Nalakūvera and Maṇigrīva having performed any significant devotional service. At best they were worshippers of Lord Śiva, and their only act of *bhakti* was recalling Nārada's curse, standing in Vraja as trees and waiting for Kṛṣṇa's mercy. Yet despite their lack of standard qualification, the two attained perfection, *prema-bhakti*. And the reason was that Nārada desired it. Being bound by his devotee's love, Kṛṣṇa was obliged to liberate Kuvera's sons. Śrīla Prabhupāda, you elaborate on this relationship between the pure devotee and Kṛṣṇa in this way:

> "And there is Narottama dāsa Ṭhākura's *Prārthanā*, *āśraya laiyā bhaje, kṛṣṇa nāhi tare tyāge*, 'One who takes *āśraya,* shelter of a devotee, Kṛṣṇa does not give him up. Kṛṣṇa accepts him.' *Yasya prasādād bhagavat-prasādaḥ*... Because if that person who is giving shelter, if he's pleased, Kṛṣṇa is immediately... If he recommends a fool, 'Oh, Kṛṣṇa, here is a devotee!' Kṛṣṇa will accept immediately. It doesn't matter whether he's a fool or rascal. Because he is recommended by representative, he will be accepted."[1]

And this is exactly what happened with Nalakūvara and Maṇigrīva. While writing of Kṛṣṇa's obligation to fulfil Nārada's promise to Kuvera's sons, I was reminded of your promise to your followers. How many times had you said, chant sixteen rounds and follow the regulative principles and by Kṛṣṇa's grace we would go back to Godhead.

> "Now you must agree to very rigidly follow the rules and regulations, i.e. chanting sixteen rounds of beads daily, rising early and attending *maṅgala-ārati*, observing the four principles, attending the classes, eating only *bhāgavata prasādam* as well as working under the instruction of my representatives, such as your GBC representative and Temple President, and if you follow this procedure very strictly then your life will be glorious and you will go back to home, back to Godhead, this I can guarantee."[2]

Your guarantee brings the same result as the curse of Nārada: Kṛṣṇa becomes obliged to accept a great devotee's faithful followers.

And the similarity does not end there. Like Nalakūvara and Maṇigrīva, we, your followers, did not follow the ideal standard of *sādhana*. When you came to America, Śrīla Prabhupāda, you asked devotees to chant sixty-four rounds. However, when they were unable to do so, you eventually settled on sixteen as a minimum.

This indicates that you adjusted the terms by which Kṛṣṇa would accept us. And for those with implicit faith in Your Divine Grace, it is obvious that you set the conditions upon which the liberation of your followers, for all time to come, would take place.

There are some Vaiṣṇavas who doubt that members of ISKCON can actually go back to Godhead in one lifetime. They argue that the deep conditioning of westerners, the compromised *sādhana* of sixteen rounds, a lack of training in Vaiṣṇava culture, and perhaps a lack of understanding of esoteric teachings are combinedly too great a handicap. Their opinion is that our insufficient qualification can only ensure rebirth as a devotee in which a higher grade of *bhakti* can be practised.

But that is not the example of Nalakūvara and Maṇigrīva. Whatever standard Nārada set for the *devas'* liberation, Kṛṣṇa accepted. Similarly, whatever standard you set for our liberation, Kṛṣṇa will accept. That is the conviction of devotees who accept that you, Śrīla Prabhupāda, are as dear to Kṛṣṇa as is Nārada.

Therefore, although Nalakūvara and Maṇigrīva attained perfection through causeless mercy, and members of ISKCON attain perfection through *sādhana,* some measure of *sādhana* is to be found in Nalakūvara and Maṇigrīva, and similarly a measure of mercy—your mercy, Śrīla Prabhupāda—is found in us. Our *sādhana* and its perfection are your mercy.

You explain the two paths of perfection in this way:

> "Elevation to this stage of ecstasy can be possible in two ways. One way is by constant association with pure devotees. The other way is by the special mercy of Kṛṣṇa or by the mercy of a pure devotee of Kṛṣṇa. Elevation to the ecstatic stage of life is generally attained through association with pure devotees, while elevation to that stage by the special mercy of Kṛṣṇa or His devotee is very rare. The purport is that one should execute devotional service rigidly in the association of devotees so that there will be certainty in raising oneself to that ecstatic position. In special cases, of course, there is special favour from Kṛṣṇa, and although we should always expect that, we should not sit idly and simply wait for Kṛṣṇa's special mercy; the regular duties must be performed. It is just as when, sometimes, it is found that a person who never attended school or college may be recognised as a great scholar, or an honorary degree from great universities may be offered to

> him. But this does not mean that one should avoid school and expect to automatically receive an honorary degree from some university. Similarly, one should devoutly execute the regulative principles of devotional service and at the same time hope for Kṛṣṇa's favour or for His devotee's favour."[3]

Dear Śrīla Prabhupāda! Thank you. Thank you for your mercy—mercy that has made the path of perfection easy for us. May we always remember that your arrangement with Kṛṣṇa also set requirements for us to which we agreed at the time of initiation. May we always remember that you did not want us to stand like trees but to engage in *sādhana* and preaching. May we always remember that you have settled on the terms of our liberation with Kṛṣṇa and that if we are true to our vows, like Nārada, you will be true to yours. Kṛṣṇa will see to it.

Your servant eternally
Sivarama Swami

(Endnotes)

1 Conversation 12/12/70, Indore
2 Letter to Ghanaśyāma, 16/2/73
3 *The Nectar of Devotion,* Chapter 17

Homages

Abhinanda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget *vyāsa-pūjā* ünnepséged ünnepeltjének!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Szemelvények a szentírásokból eme magasztos ünnep alkalmából. *Śrīmad-Bhāgavatam* harmadik ének második kötetének huszonnegyedik fejezetének tizenkettedik verséből, a vers fordításából: „…Mivel őszintén elfogadtad utasításaimat, s megfelelően tiszteletben tartod őket, a kellő módon imádtál engem. Végrehajtottál minden utasítást, melyet adtam neked, s ezzel kifejezted irántam érzett megbecsülésedet.”

Magyarázat: …tökéletesen és csalás nélkül végrehajtotta lelki tanítómestere utasításait.

Az anyagi világban a feltételekhez kötött lélek egyik rossz tulajdonsága a csalás.

Négy rossz tulajdonsága van: mindig hibákat követ el, mindig illúzióban van, hajlamos mások becsapására, érzékei pedig tökéletlenek. Ha azonban … követi a lelki tanítómesternek az utasításait akkor felülemelkedhet e négy hibán. …

Az ezt következő tizenharmadik versből:

„ …Az embernek a kellő tisztelet megadásával engedelmeskednie kell az apa vagy a lelki tanítómester utasításainak, csak annyit szólva: „ Igen, uram!”

Magyarázatból: A fiúnak vagy tanítványnak gondolkodás nélkül el kell fogadnia apja vagy lelki tanítómestere szavait… vita nélkül el

kell fogadnia: „ Igen”! Nem … mondja: „Ez így nem helyes. Ezt nem tudom végre hajtani.” Ha ezt mondja: akkor elbukott. …nem szabad vitatkoznia … a lelki tanítómester utasítása a tanítványok élete és lelke… Ha követi… eléri a tökéletességet. …a védikus utasítások értelme csak az előtt tárul fel automatikusan, akinek rendíthetetlen hite van az Istenség Legfelsőbb Személyiségében és a lelki tanítómesterben. …az írásos kinyilatkoztatások jelentése azonnal feltárul előtte.

A fejezet ötödik verséből: …az Úr mindenki szívében jelen van… Csupán erős hittel az imádatra kell összpontosítania minden figyelemmel, ahogyan azt a hiteles lelki tanítómestertől tanulta, s erőfeszítései sikerrel járnak majd. …az Úr …

belsőenergiája… révén száll alá. S mikor? Amikor elégedetté válik egy *bhaktája* imádatával.

Találtatik még sok hasonló kincs a bőség kosarában, most imigyen sikeredett.

Köszönöm szépen a felemelő társaságodat kedves Guru Mahārája és hogy megosztod velünk a kincseidet.

Hare Kṛṣṇa

Elsett szolgád, az önfejű:
Abhinanda Dāsa

Abhiṣeka Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisances. All glories to this day of your Vyāsa-pūjā.

I was told once that Initiation means to initiate something or to begin something, intellectually I understood what this meant but I lacked realization, so I like everyone else sincerely repeated what I would and would not do, namely to chant sixteen rounds and to follow and not brake the four regulative principles.

After Initiation I began to think, I understand this to be my next step in Kṛṣṇa consciousness, I have a Sanskrit name, and when people ask me who my spiritual master is I would answer with H.H. Śivarāma Swami Mahārāja. For a long time I am still considering the actual meaning of what it means to get mercy from the spiritual master, and to have been giving a chance to go back home back to Godhead.

In your book My Daily Prayers page seventeen there is a prayer I really like It, Is as follows:

"I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by whose causeless I have obtained the Supreme Holy name, the divine mantra, the service of the son of Śacīmātā, the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother Sanātana Gosvāmī, the Supreme abode of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, divine Rādhā-kuṇḍa, and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana."

I am told the spiritual master can hear the prayers of the disciple and reciprocates accordingly, to be honest I had no experience of this and doubted this was true. Recently I was facing some trials in my devotional life, at a loss and in a crying, piteous condition I called out to you repeating these word over and over again "Please help me, I need you".

After a few days had past that evening just before bed I offered a prayer to yourself and Kṛṣṇa hoping for some mercy, that night I had decided that things had become too much and tomorrow I would leave Kṛṣṇa consciousness. I had a dream about you, I got out of a black cab, I was Māyāpur-dhāma, I saw you and you saw me, I said "Hare Kṛṣṇa Gurudeva".

You had tears in your eyes and I could feel that you were with me and did feel for my situation, then you walked past me crying and looking at me, at that point I woke up and felt increased encouragement and determination not to leave Kṛṣṇa consciousness.

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

"I was born in the darkest ignorance, and my spiritual master opened my eyes with the torch of knowledge. I offer my respectful obeisances unto him.
When will Śrīla Rūpa Gosvāmī Prabhupāda, who has established within this material world the mission to fulfill the desire of Lord Caitanya, give me shelter under his lotus feet?"

Please for forgive me for my short-comings and faults, I am determined to remain an aspiring devotee, a practitioner in Kṛṣṇa consciousness.

Your insignificant servant, and practioner,
Abhiṣeka Dāsa

Ācārya-ratna Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Leborulok lótuszlábaidhoz és azon imádkozom, hogy megfelelően dicsőíthesselek ezen a kedvező napon!

śrī-guro paramānanda premānanda phala-prada
vrajānanda-pradānanda sevāyāṁ mā niyojaya

„Kedves lelki tanítómesterem, aki a legnagyobb boldogság gyümölcsét, az istenszeretet nektárját adod, kérlek, foglalj le Śrī Kṛṣṇa gyönyörteli szolgálatában, aki boldogsággal árasztja el Vraját."

Engedd meg, hogy megosszak egy kis történetet veled kapcsolatban.

Kimondhatatlanul és leírhatatlanul nagy erőfeszítést teszel azért, hogy eljuttathasd az igazi

lelki tudást másoknak, és hogy Kṛṣṇa szolgálatában foglalhass le mindenkit. 25 évvel ezelőtt is ezen fáradoztál. Ekkor találkoztam veled ebben az életemben először. Addig csak egy-két *bhaktával* és Śrīla

Prabhupādával tudtam társulni. Az 1991-ben megrendezett fesztiválsorozat alkalmával sikerült eljutnom Szegedre, hogy végre részt vehessek egy igazán nagyszabású programon. Ott voltam az utcai *harināmán,* ami nagyon tetszett. Miután beértünk a helyszínre, és mivel abban az időben jelent meg a Kṛṣṇa-könyv is, így gondoltam megveszem és a fesztivál kezdetéig olvasgatok belőle a színpad nézőterén. Milyen jó lesz, gondoltam, olvasgatok, utána kezdődik a buli, éneklés, *prasādam*…

Minden nagyon kellemes volt, a *bhakták* a színpadon pakolták a súlyos kellékeket, mindenki sürgött-forgott körülöttem, végezte a szolgálatát, de én, rendíthetetlenül meditáltam Kṛṣṇa kedvtelésein. Ahogyan ott üldögéltem, a lábamat lógatva, és ahogy mindenki azon szorgoskodott, hogy neked segítsen, bejöttél a színházterembe, hogy ellenőrizd a sok *bhakta* munkáját. Én még mindig ott ültem egy széken, kényelmesen.

Akkor te odaszóltál nekem, életemben először, rögtön egy instrukció hangzott el:

- Hé, te, mit csinálsz? Azt a könyvet később is tudod olvasni! Most menj és segíts a *bhaktáknak!*

Addig azt gondoltam, hogy az odaadó szolgálat az valami nagyon misztikus dolog, és amikor a budapesti templomban voltam (sajnos nem sűrűn, mivel Bajáról jártam fel hétvégeken vonattal, ami elég messze van Pesttől) nem gondoltam volna, hogy bármit is kéne csinálnom, szolgálnom kéne bármit is. Egyszerűen csak ott voltam, néha-néha segítettem apró dolgokat, de főleg olvastam és *japáztam*.

Amikor te utasítottál engem, rögtön éreztem, hogy ez egy különleges dolog volt. Addig még csak hallottam rólad másoktól, de most már személyesen is találkozhattunk. Amint felálltam és elkezdtem csinálni valamit, hirtelen boldognak és felszabadultnak éreztem magam. Tudtam, hogy része lehetek egy nagy dolognak és ez tökéletesen elégedetté tett. A fesztivál nagyon jól sikerült (persze nem miattam), és onnantól kezdve, amikor csak tehettem felutaztam Budapestre, hogy szolgáljak a templomban. Minden alkalommal hulla fáradtan és persze boldogan utaztam Bajára. Alig vártam a következő alkalmat. Így fejlődött ki bennem az az elhatározás, hogy beköltözöm szerzetesnek, mert nem tudtam elképzelni, hogy ne szolgáljam valahogyan Kṛṣṇát és a *bhaktákat*.

Kedves Guru Mahārāja, te adtad a kegyedet nekem aznap, 25 évvel ezelőtt, ősszel, ott Szegeden. Nem tudom, hogyan tudnám ezt meghálálni neked. De próbálkozom, sajnos nem sok sikerrel. Csak reménykedni tudok abban, hogy valahogyan sikerül téged elégedetté tenni. Ezt a történetet azért osztottam meg veled és másokkal is, hogy lássák a *vaiṣṇavák* a te dicsőségedet. Egy tiszta *vaiṣṇava* képes adni képesítést ahhoz, hogy valaki elkezdhesse az odaadó szolgálat végzését, a *bhakták* szolgálatát, és megérthesse végre, hogy nincs helye ebben a világban. Hogy rájöjjek végre, akkor tudok csak fejlődni a lelki életben, ha téged követlek, ha te elégedett vagy a szolgálatommal, amit Kṛṣṇának, neked és a *vaiṣṇaváknak* végzek. Bárcsak képes lennék az elmémet mindig efelé irányítani és meghódolni a te instrukcióidnak is!

Elesett szolgád:
Ācārya-ratna Dāsa

Bhakta Acyuta

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettelteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, és Rādhe-Śyāmának! Őszintén kívánok nagyon jó egészséget, békességet, és gondtalan lelki életet!

Szeretném a hálámat, köszönetemet és csodálatomat kifejezni neked, kedves Mahārāja! Amennyit én tudok írni, az nagyon-nagyon kevés ahhoz képest, amit te adtál nekünk! Az elismerésemet sohasem leszek képes kifejezni! Minden amit csináltál, vagy csinálsz itt Krisna-völgyben elképesztő. Szépségének nincs határa sehol a világon. Szép *mūrtik,* gyönyörű templomok, tiszta *bhakták* vannak mindenhol, de ilyen káprázatos hely csak egy van! Ez pedig a te szíved és odaadásod lótuszából fakadt. Gyakran elfelejtem ennek a pompának a ragyogását értékelni, a *bhakták* oltalmát megbecsülni, hálás lenni! Kérlek add a kegyed,

hogy képes legyek megváltozni és tudjalak téged, valamint szeretett *bhaktáidat* megbecsülni, és szolgálni.

Egy és fél éve már, hogy beköltöztem, kaptam tőled a lehetőséget, hogy itt élhessek. Tudom, hogy nem érdemeltem meg, de te adtál egy esélyt, mert „Ó lelki tanító mester! Kegy óceánja és elesett lelkek barátja, te vagy mindenki tanítója és minden ember élete!" Kérlek légy kegyes hozzám továbbra is, hogy méltó lehessek a lótuszlábaid oltalmára!

Kṛṣṇa, az Úr Caitanya Mahāprabhu, Prabhupāda, oly távol vannak, mert a korlátolt látásommal nem vagyok képes észrevenni Őket! Szerencsére te itt vagy, és az anyagi szemeimmel képes vagyok látni azt, amit adsz, és tudlak értékelni. Köszönöm! Köszönöm! Köszönöm! Nem győzöm újra, és újra kifejezni a hálámat!

Ami a legjobban lekötelezett, az az indiai utazásunk volt. Szerencsés vagyok, amiért ilyen csodálatos dologban lehetett részem! Nem érdemeltem meg ezt sem, de te oly kegyes vagy hozzám, hogy indokolatlan kegyedből elvittél! A fél éves indiai maraton fájdalmai, megpróbáltatásai semmivé foszlottak, amint megérintette a lábam Vṛndāvana szent porát. Nem csupán India gyönyörű szent helyei, a *bhakták* társasága volt felejthetetlen, hanem az is, hogy lehetőségem volt a többiekkel együtt személyesen társulni veled, a *bhajanákon,* és a *parikramán* keresztül.

Kérem ezért az Úr Śrī Kṛṣṇát, hogy adjon neked sok-sok erőt és energiát, hogy minél tovább itt lehess és segíthesd ebben a világban az eltévedt lelkeket!

Mindent köszönök!

Szerető szolgád:
Bhakta Acyuta

Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Just recently I have had the great pleasure to read the biography of mother Yamunā written by her god sister Dīnatāriṇī Mātājī.

Her ability to inspire so many to take up Kṛṣṇa consciousness very seriously was her selfless love and genuine appreciation she abundantly lavished over all who took even the tiniest of steps towards Kṛṣṇa.

She had such strong faith and pure love for Śrīla Prabhupāda and this she felt brought so much what she called "Kṛṣṇa Magic" into her life.

Reflecting on her and other leading disciples in ISKCON my conclusion is that your success in spreading Kṛṣṇa consciousness is working on the same dynamic. The Hungarian *yātrā* is pulsating with "Kṛṣṇa Magic" to such an extent your books and the beautiful temples and gorgeous Deity worship is inspiring so many devotees to continue on in their practices of spiritual life and achieve ever new higher levels of realisation.

Just the smallest of exchanges with you or a smile or some acknowledgement is both fortifying and completely reassuring and again some hope chinks thru the thick stormy clouds of *māyā*. There is no way to pay back such a debt for all the hard work and wonderful example you have shown us in your service to Śrīla Prabhupāda. My only hope is to somehow or other share this "Kṛṣṇa Magic" with others and thereby bring about your pleasure in seeing so many souls receiving the gifts of Śrīla Prabhupāda.

Please forgive my slow and crude attempts to practice Kṛṣṇa consciousness and please bless this fallen soul that one day soon he achieves the level of *niṣṭha,* fixed in spiritual purity.

All glories to your wonderful service to Śrīla Prabhupāda.

Your unworthy disciple,
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa

Ādi-Guru Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace.

It is impossible to write a Vyāsa-pūjā offering to you without mentioning your vast literary contribution.

May the whole world read *Nava-vraja-mahimā* and become liberated from all unhappiness.

May those Gosvāmīs works that you have laboured to present to modernity bless us all with the ocean of love at the lotus feet of Rādhā-Kṛṣṇa.

Śrīla Prabhupāda says in a purport in chapter 4 of *Bhagavad-gītā* that the devotees are always desiring to know more and more about Lord Kṛṣṇa and in the *Caitanya-caritāmṛta* there is a verse stating that Lord Ananta has written millions of literatures describing in detail the ecstatic transformations of love of Lord Caitanya on His visit to Vṛndāvana.

In this way the ocean of transcendental knowledge is unlimited and I simply wish to be always able to read such literature. When we read this literature we forget all about the material world and revel in blissful meditation on Śrī Kṛṣṇa. Surely we could for many lifetimes engage in studying these writings. The residents of Goloka themselves descend and write books to make it easier for the devotees to cross the fierce ocean of material existence.

You are following them and manifesting as a perfect devotee and glorifying your own spiritual master by many vairieties of transcendental acheivements. Śrīla Prabhupāda's greatness is thus increased by his having great disciples who contribute to the Vaiṣṇava literary legacy and simultaneously guide ISKCON forward practically. You are untiring in your efforts to do both.

Whether we read these books to know more about Kṛṣṇa or to enhance our transcendental knowledge the result is the same. Such a treasure of *kṛṣṇa-kathā* is worth more than all the wealth of

millions of universes and enhances more and more our reading of Śrīla Prabhupāda's books, just as Śrīla Vyāsadeva says *"śuka-mukhād amṛta-drava-saṁyutam/pibata bhāgavataṁ rasam ālayam" …drava* means 'easily swallowable'…the subject is more easily assimilated and relished due to Śukadeva Gosvāmī's presentation, he has enhanced the original *Bhāgavatam*…in the same way your presentations of the path of pure devotion; the exalted advanced *sādhana* of the Gosvāmīs; the descriptions of pastimes of Vraja; etc. all these subjects have become much more easily accessed in your writings themselves and in turn shower new light or enhance our ability to understand the writings of Śrīla Prabhupāda. As is the way of all transcendental acheivements… everything becomes auspicious and the good fortune expands…*kairava-candrikā-vitaraṇaṁ vidyā-vadhū-jīvanam, ānandāmbudhi-vardhanaṁ prati-padaṁ*.

I do not know how I can purify my heart but I have faith that by accepting myself as your eternal servant and remaining fixed in that conception I may one day be able to taste what is real love; as that is ultimately what the living entity in his pure state desires.

I stand in awe of your example and activities. If only I had but one measure of your determination and spiritual strength.

Your servant,
Ādi-Guru Dāsa

Ādi-śakti Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sajnos eddig egyik évben sem sikerült hozzád méltó felajánlást írnom megjelenési napod alkalmából. Ami azt illeti, az idén sem tudok változtatni ezen a rossz szokásomon. Az egyetlen dolog, ami picit megnyugtat,

hogy az idő, amit nem a felajánlás írásával töltöttem, az könyvosztással és takarítással telt. Úgy tudom mindkettőt hasznosnak tartod, így ez egy picit könnyít a lelkiismeretemen.

Az idén februárban indokolatlan kegyedből eljutottunk Indiába a könyvosztó csapattal. Én személy szerint mindig féltem Indiától, és, ha te nem adod ezt a csodálatos lehetőséget, önszántamból nem tudom valaha is elmentem-e volna oda. Így viszont „muszáj" voltam. Az én legnagyobb szerencsémre. India hihetetlen mennyire más világ. Minden szempontból. Az igazi kultúra. A lelki élet, Kṛṣṇa-tudat szempontjából főleg. Te ezzel az úttal egy új világot nyitottál meg számunkra. Kaptuk a szent hely kegyét és kaptuk a te kegyedet. Olyan módon, amit elképzelni sem lehet. Mikor azt gondolja az ember, hogy ezt már biztos nem lehet fokozni, mert az anyagi világ véges – és mi ezt szoktuk meg –, akkor jössz te, és csak fokozod, csak fokozod a kegy adását.

Azt érzem folyton, hogy semmit, de semmit sem érdemlek, ami minden bizonnyal így is van. De téged ez nem érdekel, és csak adsz mindent. Adod a személyes törődésed, mind durva fizikai-, mind finom szinten, mind lelki szinten. Ennél több nem létezik. Annyi szeretetet kaptunk tőled mindannyian, amit képtelenség felfogni. Valódi szeretetet. Nem olyat, ami ebben az anyagi világban megszokott, amire csak úgy mondjuk, hogy az, mert azt szoktuk meg. Te nem ezt adod, hanem igazi szeretetet: húzol minket Kṛṣṇához, amennyire csak mi elbírjuk, csak akarod adni Őt nekünk. Bárcsak képesek lennénk elfogadni!

Indiával kapcsolatban nem szeretnék történeteket kiragadni, mert az egész út úgy, ahogy volt, nektár volt. Minden pillanata. Hol megható, hol vicces, hol bensőséges, hol fájdalmas, de mindig tanulságos és mindig édes. Nagyon tanulságos. Nagyon édes. Ezt a hihetetlen „transzcendentális kalandot" sohasem tudom eléggé megköszönni. De ez a hála valójában nemcsak Indiára vonatkozik! A személyeddel egy tökéletes példát adsz arról, hogy milyen Kṛṣṇa-tudatosnak lenni, és aszerint élni. Ez nagyon inspiráló és nagy segítség. A társaságodban lenni mindig elmondhatatlanul lelkesítő, mert valahogy bármi történjen, könnyű Kṛṣṇára emlékezni azért, mert te ott vagy. Ez egy nagyon különleges dolog, és egyszerre hatalmas kegy az olyan elesett lelkeknek, mint én vagyok.

Kérlek, segíts, hogy a lótuszlábad közelében tudjak maradni, segíts, hogy amit adsz, azt tudjam értékelni, érteni, és idővel használni, hogy aztán szép lassan emberré, idővel pedig a *bhakták,* a *guru* és végül Kṛṣṇa alázatos szolgájává tudjak válni, és sose legyen más vágyam, mint Śrīla Prabhupāda csodálatos misszióját szolgálni egész életemben!

Jelentéktelen szolgád:
Ādi-śakti Devī Dāsī

Ui.: 2016.03.30. szerda, budaörsi parkolóban ma lett 20.000 Lakṣmī és 11 könyv. Kalandos nap volt, sok jó emberrel találkoztam, igazi ízes, prédikálós napra sikerült. Köszönöm, hogy végezhettem ma is ezt a szolgálatot! Boldog születésnapot!

Jaya Śrīla Prabhupāda! *Jaya* Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja – *kī-jaya!*

Akhilāśraya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

„Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem tudom nélkülözni a kegyedet."

Leginkább akkor szoktam magamba nézni, ha valamilyen tényleg szégyenletes tettet hajtottam végre; amikor magam is elcsodálkozom, hogy honnan is jött ez a démoni viselkedés, kegyetlen büszkeség és féktelen düh. Kijózanító alkalmak ezek: egy kis időre megint lelkesebben haladok a hamarosan anyagivá degradálódó lelki céljaim felé, mert azt legalább tudom, hogy így kerülhetek ki *anarthaim* hatása alól. Aztán ismét csak belesüppedek az ismerős kötőerők közé és folytatódik a szélmalomharc.

A kegyed nélkül ki tudja hol lennék, mit csinálnék? Nem szégyellem, hogy sokszor elbukom, csak azért imádkozom, hogy minden alkalommal

fel tudjak állni, folytatni tudjam a botorkálást. Szeretnék jó és hasznos tanítványoddá válni, aki sok szolgálatot vállal, de be kell lássam, hogy túlságosan leköt a griha és az ezzel kapcsolatos megszámlálhatatlan anyagi kötelesség. Azon vagyok, hogy felajánljam ezek gyümölcseit Kṛṣṇának, összekapcsoljam tetteimet Vele; van mikor sikerül.

Kedves Guru Mahārāja! Amikor viszont téged látlak, részt veszek a *bhajanádon,* olvasom a könyveidet és hallgatom istentestvéreimet tetteidről beszélni lelkessé válok. Most is mikor rajtad meditálok – és így társulok veled és nagyszerű tulajdonságaiddal – enyhül a nyomás, ami arra sarkall, hogy ostobaságokkal foglaljam le magam. Gyakrabban kellene rávenni magamat, hogy rajtad és missziódon meditáljak, többet kellene tennem, hogy jobban megismerjelek és értékeljelek! Érintőkő vagy, aki bárkinek a szívét meg tudja változtatni; lelki közvetítő, aki az Úr és Śrīla Prabhupáda kegyét adja mindazoknak, akik elég szerencsések ahhoz, hogy hajlandóak legyenek elfogadni azt. Szerencsés vagyok, hogy ilyen nagyszerű mesterem van!

Köszönöm, hogy elfogadsz tanítványodnak! Köszönöm, hogy elfogadod azt a kevés szolgálatot, amit fel tudok ajánlani neked. Szeretném a kegyedet kérni, hogy a Kṛṣṇa-tudat, a lelki élet gyakorlása ne csak az életem egy része legyen, hanem maga az életem. Kérlek, add a kegyedet, hogy az ehhez szükséges alázatot, befelé figyelést lelkes legyek gyakorolni, elsajátítani.

Jelentéktelen szolgád:
Akhilāśraya Dāsa

Bhakta Alexey Bobko

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda and you.

On this auspicious day of your Vyāsa-pūjā, I would like to express

my ever increasing appreciation for your unparalleled way of distributing Śrīla Prabhupāda's movement here in Hungary. Your Holiness, you have conquered the hearts of Hungarians with vast *prasādam* and book distribution, an amazing example of simple living, high thinking, here in New Vraja-dhāma, as well as by beautiful hearts of your disciples.

As I was walking in devotional clothing with a fresh *tilaka* to my first *saṅkīrtana* spot, I felt your mercy right away from the way people in Budapest look at me. The next thing that happened was that, as I was going up on escalator to Deak Ferenc ter, an old lady gave me all her coins and I was happy to share with her one of Śrīla Prabhupāda's books. At moments like this I see and feel your unconditional mercy for me: please let me remember your lotus feet no matter what I do, distribute books or wash pots, whenever I am connected with you, I feel truly happy.

On this sacred occasion I pray to you, Guru Mahārāja, that you please allow me to continue in your service. Please tolerate my shortcomings and help me to become the disciple that you want me to be. Please help me to be absorbed in book distribution and give Kṛṣṇa to others in the form of books.

Your humble servant,
Bhakta Alexey

Amṛta-gopāla Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you.

Yesterday was your appearance day.

I had the good fortune to be visiting Nueva Vraja Mandala in Spain at the time.

Jaya Gopāla Prabhu and I cooked a lunch feast for the resident devotees there, in celebration of your appearance.

I felt very honoured to be a disciple of yours.

Obviously I am not qualified to be your disciple but I am trying my best to engage in the process of Kṛṣṇa consciousness nicely, so you can be glorified as my spiritual master.

Thank you very much for your continuing personal involvement in my spiritual welfare.

Your servant,
Amṛta-gopāla Dāsa

Anālakṣitā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig nagy örömmel tölt el, hogy megjelenési napod alkalmából köszönthetlek!

A kegy nektóróceánja, és az élőlények jótevője és megmentője vagy. Most is kegyedért imádkozom, hogy képes legyek gondolataimat, érzéseimet papírra vetni, hogy kellőképpen tudjalak dicsőíteni. Indokolatlan kegyednek köszönhetően én is azon szerencsések közé tartozom, akiket megmentettél. Rādhe-Śyāma iránti szereteted tüze felégetett minden akadályt, ami annak az útjában állt, hogy az isteni pár és Új-Vraja-dhāma megnyilvánuljon kis hazánkban, hogy az elesett lelkek határtalan kegyükben részesüljenek, csodálatos formájukban gyönyörködhessenek, és odaadó szolgálatot végezhessenek Nekik. Nélküled keveseknek adatott volna meg átélni ezt a csodát. Szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda kegyéből, a világ legnagyobb kincsének, a *bhakti-yoga* folyamatának a birtokába jutottál, ami az élet értelmére vezet el, a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretethez. Ezt a kincset megosztod mindenkivel. Habár számomra nagyon távolinak tűnik ennek a célnak az elérése, részesülhetek némi nektárcseppből könyveid, cselekedeteid,

és az egész lényedből áradó istenszeretet által. És ott a remény, hogy ezt elérni nem lehetetlen, csak bízni kell benned és követni téged, mert minden, amit mondasz és teszel, nem különbözik Kṛṣṇától.

Köszönöm, hogy megmentettél és, hogy átadtad nekem is ezt a felbecsülhetetlen kincset! Indokolatlan kegyednek köszönhetően némi személyes szolgálattal is kifejezhetem hálámat feléd. Habár méltatlan vagyok rá, kérlek, továbbra is add a kegyed, hogy lótuszlábaid árnyékában maradhassak.

Jelentéktelen szolgád:
Anālakṣitā Devī Dāsī

Ānanda Caitanya Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your moonshine lotus feet, which are my one and only true shelter.

During this, the 50th year of ISKCON, a refreshing new wave of Prabhupāda consciousness has swept the ISKCON world. At Bhaktivedanta Manor, amongst many wonderful initiatives to "inspire hearts and minds", we daily receive Śrīla Prabhupāda's diary entries from 50 years ago, to the day. These simple messages help the reader to enter into Śrīla Prabhupāda's experiences, trials and tribulations in those initial tough, lonely days in New York.

That the distribution of transcendental literatures was at the heart of Śrīla Prabhupāda's preaching strategy is no secret. Indeed His Divine Grace carried with him on the Jaladuta little of note, aside from a trunkful of 200 three-part 1st Canto English *Śrīmad-Bhāgavatam* sets. His diary reveals how enthusiastic he was in distributing these literatures, with sales regularly taking place and indeed sustaining him financially in the first months of his conquest. In the same vain, Śrīla Prabhupāda

encouraged and inspired his disciples and followers to do the same; to make book distribution central to their preaching activities, to make book distribution their life and soul.

There is no doubt, Guru Mahārāja, that you are one of those disciples who was thus inspired, deeply. But much self-sacrifice was required on your part to establish this mood and order. Indeed you once told us that as a youth you were so shy that you would not ring the bell on the bus for your stop lest you attract the attention of fellow passengers. Instead you would alight when someone else rung the bell, even if that was many stops after yours. For such a shy person to go out and distribute books to strangers was an anathema, but like many in those days it was the first service you were asked to do. However, because it was the will of His Divine Grace you put your heart and soul into it, and indeed relished the experience, evinced by the copious stories and inspiring realisations you regularly share with us.

Yet just how dear book distribution is to your heart gradually becomes more and more apparent to me over time.

The initiation ceremony during your Vyāsa-pūjā celebrations in 2015 in New Vraja-dhāma was revealing. Preparing for the *abhiṣeka* in the temple room, I was unfortunately not present but the scene was vividly described to me. As in any country, there are initiation standards in Hungary: general procedures and minimum standards that one must follow before they can be proposed for initiation. However, for a few devotees, you put these standards aside. You were the one initiating after all. But the leaders were not in agreement. On paper, these individuals were not "qualified". You were however insistent. Why? Because these devotees were *saṅkīrtana* devotees and you wanted to express your gratitude to them for their service. Tears came to your eyes as you expressed your heartfelt appreciation. Deeply touched, many in the crowd followed. It was a powerful illustration of your love for Śrīla Prabhupāda and the distribution of his transcendental literatures.

The *saṅkīrtana* fever was heightened in December 2015. Whilst the average sixty-six year old is ready to retire and put his feet up, you Guru Mahārāja decided to spend ten days in the north of England distributing books. Despite various long-standing ailments (some of

which were unfortunately aggravated), you chose to stand out in the rain, cold and chilling wind, stopping strangers on the streets and offering them books about a topic many scoff at and others are scared of. What's more, you were blissful doing it. The ISKCON world watched in amazement. Just like a Vedic commander-in-chief, you were ready to come on the battlefield, rather than just shout orders from the trenches. Your example is exceptional.

Finally, in order to show your appreciation for the Hungarian *saṅkīrtana* devotees, in February 2016 you took them all to the *dhāmas:* Vṛndāvana and Māyāpur. Being fortunate enough to attend myself, I witnessed the great love and care with which you treated everyone. You personally made all the arrangements for the thirty-strong group, from accommodation to *prasādam* and transportation to itineraries. It was astounding to see, especially given the plethora of other responsibilities you have. But it was obvious that you wanted to serve the *saṅkīrtana* devotees in this way. This was part of your *saṅkīrtana-sevā* and an extension of your service to Śrīla Prabhupāda. Simply put, we felt utterly indebted.

I have mentioned just three amongst many examples that for me epitomise your love for *saṅkīrtana*. And no doubt I am just scratching the surface with my meagre realisation. But even knowing what little I do, how can I neglect this service par excellence? Please help me to always keep your cooling lotus feet close to my heart, and in this way always keep *saṅkīrtana-sevā* central in my life.

Forever your aspiring servant,
Ānanda Caitanya Dāsa

Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd el tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked! Minden dícsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

A *Nava-vraja-mahimā* képei közt van egy rajz, amin Śrīla Prabhupādát kíséred, a háta mögött állva és megmutatod neki Nava-Vraja-dhāmát, Śrīla Prabhupāda megvalósított vágyát. Létrehoztad azt a körülményt, ami alkalmas arra, hogy az életünket az önmegvalósításnak szenteljük. Az életedet jeleníti meg e alkotás. Hiszen mindent azért teszel, hogy beteljesítsd vágyait, hogy aztán felajánlhasd isteni mesterednek a szereteted jeléül. Ez egy tanítvány élete. Többször mondtad, hogy a legnagyobb ajándék, amit adhatunk neked, ha megvalósítjuk Śrīla Prabhupāda tanításait a saját életünkben, aminek az eredménye pedig az lesz, hogy mi is azon személyek közé tartozhatunk majd, akik képesek lesznek mások életét magasztossá varázsolni – ahogyan azt te teszed a mi életünkkel, összekapcsolsz minket Rādhe-Śyāma szerető szolgálatával.

Śrīla Prabhupāda írja: „Az Úr azt mondja, hogy a szolgáinak végzett szolgálat jobb, mint az Ő személyes szolgálata. A *bhaktákat* szolgálni értékesebb, mint az Urat szolgálni. Az embernek ezért ki kell választania az Úr egy hiteles szolgáját, aki állandóan az Úr szolgálatában merül el, s el kell fogadnia őt lelki tanítómesterének, valamint szolgálnia kell őt. Az ilyen lelki tanítómester az áttetsző közeg, akin keresztül láthatóvá válik az Úr, aki túl van az anyagi érzékfelfogáson. A hiteles lelki tanítómester szolgálatával az ember eléri, hogy az Úr a Neki végzett szolgálat arányában feltárja Önmagát.” (*Śrīmad-Bhāgavatam,* 1.5.23 magy.)

„A lelki tanítómester áttetsző közvetítő közeg, de a tapasztalat még

rajta keresztül is közvetlen. Ez a tanítványi lánc rejtélye." (*Bhagavad-gītā,* 18.75.)

Egy reggel a *pūjānál,* amikor a lelki tanítómestert, – téged imádunk, Śrīla Prabhupāda és Gaura-Nitāi imádata előtt – egy különleges dologra lettem figyelmes. Ahogy ajánlottam neked – a képednek – az *upacārákat,* akkor a fényképed üvegkeretében megláttam Gaura-Nitāi tükörképét, ahogyan mögöttem az egyik *bhakta* éppen öltöztette Őket. Ők a hátam mögött voltak, de a képedben tükröződött Śrī Śrī Gaura-Nitāi, mintha e idézett magyarázat, valóságát igazolta volna vissza ilyen módon is, hogy a lelki tanítómestert imádva, az Istenség Legfelsőbb Személyisége láthatóvá válik.

Kedves Guru Mahārája, te egy áttetsző közeg vagy, és a neked végzett szolgálat által minden kétséget kizárva elérhető, hogy az Úr feltárja Magát nekünk jobban és jobban, ha te elégedetté válsz a törekvésünkkel. *Yasya prasādād bhagavat-prasādo*. Ezt tapasztalatból tudjuk.

Ahogy ebben a gondolatban elmélyedtem, valamilyen mértékben megértettem e tanításod újabb értelmét. Úgy ahogy az oltáron a *pūjā* alatt ülve nagy Gaura-Nitāi a hátunk mögött van, én is hátat fordítottam Istennek, nem vettem Róluk tudomást, figyelmen kívül hagytam Őket, Őket, akik több jót tesznek velünk egy percükben, mint mi magunknak egy év, egy élet vagy talán az örök létezésünk alatt. Egyszer egy istentestvéred mondta, hogy a szeretet ellentéte nem pont a gyűlölet, hanem maga a közömbösség, hogy figyelmen kívül hagyod a szeretet tárgyát. És a legfőbb probléma nem az, hogy elfejtettük Őt, hanem, hogy ez olyan régen történt – olyan sok mindennel foglalkoztunk azóta–, hogy azt is elfelejtettük, hogy valaha elfelejtettük Őt.

Ez a mi betegségünk, amiből próbálsz minket is kigyógyítani, mint egy szerető, türelmes apa.

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Mélységes hódolatomat ajánlom neki."

Szíved mélyéből vágysz arra, hogy felébredjünk és örökké kitartasz mellettünk, hogy sikerülhessen, így szólván:

„Kedves lányom, kedves fiam, próbáld meg szeretni Kṛṣṇát. Kérlek, tartsd be a 4 szabályt, *japázz* minimum 16 figyelmes kört, látogasd vagy tartsál reggeli programot, olvasd mindennap Śrīla Prabhupāda könyveit, segítsd az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmát, és hamarosan teljesen meggyógyulsz, és megtapasztalod az élet örömét, ígérem neked."

Mindig jössz, hogy megnézz minket, mennyire gyógyulunk, és segítsd a fejlődésünket. Amikor látod a *bhakták* ragyogó arcát magad körül, az boldoggá tesz téged, mert tudod nemsokára vége az anyagi létnek. Amikor viszont a betegség miatt a ragyogás elhalványodik az arcon, az a küzdelem a te küzdelmed is.

Guru Mahārája, te Kṛṣṇát, de ami még fontosabb, az Iránta érzett ragaszkodást szeretnéd velünk megosztani. Hogy ismerjük fel Őt, ragaszkodjunk Hozzá, és másoknak is segítsünk, hogy visszafordulhassanak Felé.

Ahogy telnek az évek, rájövök arra, hogy mindenki szenvedésének a forrása ugyanaz, mint az enyém, hogy elfelejtettük Kṛṣṇát, és a boldogság is, amikor Rá emlékezve újra összekapcsolódunk Vele. Én tapasztalok valamennyi örömet és elégedettséget az Úr odaadó szolgálatából, és ez ösztönöz arra, hogy másokkal is megosszam a gyógyulás folyamatát. Az életem sokkal boldogabb, mint amilyen volt. Köszönöm neked. És amikor másoknak beszélek, *bhaktákat* inspirálok, vagy a *harināmán, saṅkīrtanán,* másokat sikerül bevonni az Úr szolgálatába, láthatom, erre a boldogságra vágynak ők is.

Kialakítottad nekünk azt a körülményt – gyönyörű templomok, bennük a minden gyönyör forrásaival, Gaura-Nitāijal és Rādhe-Śyāmával, könyveiddel, rendszeres leckéiddel, a mély *kīrtanáiddal,* a *bhakták* társaságával, a szolgálatokkal – amiben be tudjuk teljesíteni az Úrnak a hozzánk fűzött álmát, hogy talán ebben az életben újra Felé fordulunk és az Iránta érzett szeretetnek felajánljuk a szívünket.

Tavaly Nava-Vraja-dhāmában Kāmyavanában olvastam a könyvedet és láttam, hogy Kāmyavana pavilonja kikövezett útját kezdte benőni a fű. Ahogy elkezdtem kiszedni a gyomokat, ismét szembesültem azzal,

ha nem járjuk őszintén azt az utat, amit adtál nekünk, ha nem járunk a Kāmyavanába vezető úton, az odaadó szolgálat útján, az odavezető ösvény el fog tűnni teljesen, benövik az anyagi vágyak, rossz gyakorlatok, sértések gyomjai, és letérünk az útról, mivel már nem is látjuk a különbséget az út és a gaz között.

De ha járunk az úton, ha a figyelmünket újra és újra a tanításaidra, rád szögezzük, rád, akinek a szíve Rādhe-Śyāma szerető szolgálatának lakhelye, akinek az élete nem szól másról, mint elégedetté tenni Őket, aki feláldozta a személyes kényelmét, hogy szerencséssé tegyen minket, élő, tapasztalható kapcsolatba kerülhetünk Velük újra és újra, napról-napra, úgy, ahogy megpillanthattam a képed tükrében Őket a reggeli *pūjā* alatt, vagy ahogy időről időre tudatosabbá válok a Velük való kapcsolatomról.

Szeretném megköszönni neked, amit értem, értünk teszel, a megvalósításokat, amiket ebben az évben kaptam, és a türelmedet, hogy a hiányosságaim ellenére is vágyom az Úr iránti odaadásra.

Szeretném magam jobban átadni neked, de kezdem belátni egymagam túl gyenge vagyok ehhez, kérlek áldj meg engem, hogy isteni kegyed kimossa az odaadással ellentétes vágyaimat, hogy így a lelki vágyaim mihamarabb gyümölcsöt hozhassanak, hogy több és több mosolyod forrása lehessek a jövőben.

Jelentéktelen szolgád:
Ānanda Vṛndāvana Dāsa

Ānanda-vardhana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának, Śrīla Prabhupādának és neked!

Miközben írom ezt a felajánlást, azon tűnődöm, hogy milyen nagy kincs a tiszta, mindenféle, hamis egó által inspirált, motivációtól mentes

odaadó szolgálat. „Amikor az elsőrendű odaadó szolgálat kifejlődik, a *bhaktának* mentesnek kell lennie minden anyagi vágytól, monista filozófián keresztül szerzett tudástól és gyümölcsöző tettől. Mindig kedvezően kell szolgálnia Kṛṣṇát, úgy, ahogy Kṛṣṇa kívánja." (*Bhakti-rasāmṛta-sindhu* 1.1.11)

Ebben a Rūpa Gosvāmī által írt gyönyörű versben számomra az a legelgondolkoztatóbb, hogy a *jñānától,* a filozófiai spekulációra és az abból származó eredményre, a felszabadulásra való vágy milyen makacs szennyeződés a szívemben. Én úgy veszem észre ezt magamban, hogy amikor a mentális, vagy fizikai testem, valamint a hozzátartozóim szenvednek, akkor elborít az aggodalom, és egyre csak arra áhítozom, hogy ebből a helyzetből mihamarabb kerüljek valahogyan ki. Szerencsére itt vagy te kedves Guru Mahārája, aki példamutatásoddal, tanácsaiddal és mindenféle más módon nyújtott segítségeddel támogatod ingatag szolgádat, nehogy letérjen az odaadó szolgálat felé vezető ösvényről. A *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi* című könyvedből és személyiséged figyeléséből világossá vált számomra, hogy csak akkor fogok tudni megszabadulni az *ahaṅkāra* fedőrétegétől, ha minden személyes igényem és aggodalmam fölé helyezem a te igényeidet és aggodalmaidat, amelyek nem különböznek Śrīla Prabhupādáétól és Śrī Śrī Rādhe-Śyāmáétól.

Kérlek szépen add a kegyed kedves Guru Mahārájám, hogy a kis önző személyes aggodalmaimtól és szenvedéseimtől való megszabadulásra irányuló törekvésem ne terelje el a figyelmemet a lényegről az önzetlen odaadásról, a kapcsolatunkról, ami nem más mint a rajtad keresztül ajánlott szolgálatom Kṛṣṇának, úgy ahogyan Ő és te szeretnétek.

Nagyon szépen köszönök mindent, amit értem teszel kedves lelki apukám.

Szolgád:
Ānanda-vardhana Dāsa

Ānandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget a magyar *yātrā* minden *bhaktájának,* akik egy emberként igyekeznek egy mostani kihívásnak részesei lenni és határtalan, eltökélt törekvésednek az eszközévé válni: legyen egy jól működő *varṇāśrama* közösség a farmon, Új-Vraja-dhāmában, majd az egész *yātrāban* aztán az egész országban…

Úgy látom, hogy mindenki egy emberként lesi, hogy mi az új feladat. Most az egész tanácsadói rendszer aktívan belevetette magát a „tulajdonságok" témába. Megbeszélni, gyakorolni. Rengeteg feladat van a farmon és így rengeteg lehetőség a gyakorlásra. Igazmondás, egyszerűség, lemondás, jó és rossz közötti különbségtétel stb. és ez még mindig csak azért, hogy emberként éljünk. Ha jól belegondolok, jó sok feladatod van velünk, el kell sajátítanunk a jót és feladni végül a rosszakat. Van jó pár dolog bennem, aminek kijavítása komoly elszántságot igényel pl.: az irigység és az illúzió, vagy hamis azonosítás. Ha ezeket nem tudom feladni, akkor nem tudok jó *bhakti* lenni. Hát nagyon bízom a te kegyedben, mert engem a büszkeség, a megkülönböztetésre való vágy és az elismerésre való vágy bilincsben tart, én jobb vagyok, én vagyok valaki – hát ez borzalmas.

De látom a te tökéletes jellemedet, a türelmedet és a segítő szándékodat, hogy még egy olyan személyből is, mint én, embert faragjál. Ez nélküled nem megy Guru Mahārája.

Aztán neked már meg van a következő lépés, hogy javuljanak a kapcsolataink egymással és ha ez szépen fejlődik, akkor – az én megértésem szerint – egyre komolyabb kapcsolatunk alakul ki veled és a te kegyedből Rādhe-Śyāmával, de ehhez kell, hogy megértsük miért is kell a *varṇāśrama* közösség. De igazából, nem száz százalékig értem a *varṇāśrama* erejét. De értem, amit szintén sokat hangsúlyozol: a szent név éneklésének fejlődése, a figyelmes, tiszta éneklés, a lelki élet fejlődésének alapja, vagy kulcsa.

Te zseniálisan látod melyik lépésnek mikor kell következnie. Az én látásom nagyon korlátolt, de nagy hitem van a te tudásodban és követni akarom, amit kérsz, mert te segítesz nekem elérni Rādhe-Śyāma lótuszlábának örök szolgálatát, hiszen neked is minden törekvésednek ez a célja, és erre tanítod a *bhaktáidat,* és ezért kell a *varṇāśrama,* a szent név tiszta éneklése, társulás a *bhaktákkal,* tanulni a *Śrīmad-Bhāgavatamot,* szent *dhāmában* élni, imádni Rādhe-Śyāmát. Igazából te ezt mind megteremtetted nekünk. Nekünk csak kapaszkodni kell a te lótuszlábadba, szeretettel a szívünkhöz ölelni és végrehajtani az utasításaidat, kéréseidet.

Segíts Guru Mahārāja! Szeretném a vas szívemet megolvasztani a szeretet tüzével. Ha egyszer olyan puha, lágy lehetne, mint a tiéd, akkor szeretettel tudnám szolgálni a *bhaktákat* és téged, büszkeség és irigység nélkül és akkor talán egyszer megkaphatom Rādhe-Śyāma iránti szeretet nektárját, mert neked ez ott ragyog a szívedben.

Nagyon vágyom rá. Hosszú út áll még előttem addig, de most úgy érzem, mindent megtennék ezért a kincsért.

Hadd kapaszkodjak lótuszlábadba, szeretnélek örökké szolgálni nagy szeretettel, ez az én egyetlen lehetőségem.

Elesett szolgád:
Ānandinī Devī Dāsī

Ananga-mañjarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

On this celebration of your appearance I am once again drawn to reflect on your great kindness to me.

The day before I was due to undergo surgery you called me and gave such guidance and reassurance that any apprehension I felt melted

away. You also educated me by reminding me of my predicament. You took personal and practical interest and kindly said you would be thinking of me at the time of surgery. Sure enough a text arrived from you as I was admitted to hospital and another just as I was to go into the operating theatre. I felt so fortunate to be in contact with you. And yet I know that you are doing the same for so many others every day. Whenever I shared my appreciation for your kindness with others they responded with remembrances of their own experience of feeling your support and guidance during difficult times.

At that time I was reflecting on the beautiful blend of qualities you possess and share with us, your fortunate disciples.

The qualities of a Vaiṣṇava reside in full in you. I am not capable or qualified to offer a fitting appreciation of you, but I have to try. Please excuse this poor attempt and accept my insubstantial gratitude for your podcast and your writing through which we can continue to be instructed by you.

Thank you Guru Mahārāja for your wonderful example, kindness and encouragement.

Your unworhty servant,
Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī

Ananya-gopī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ahogy közeledett a március hónap egyre többet meditáltam azon, hogy vajon milyen felajánlást írjak neked. Mielőtt elkezdtem *japázni* – néha közben is – elképzeltelek magam előtt és csak meditáltam rajtad és a tulajdonságaidon. Nálam az írás, a fogalmazás általában egy

hosszabb folyamat, nem tudok leülni és egyszerűen megírni valamit. Főként nem egy rendkívüli dolgot. Mindig ugyanazok a kérdések merülnek fel bennem veled kapcsolatban, – hiszen számtalan csodálatos tulajdonságod van – hogy vajon dicsőítsem mindegyiket egy kicsit vagy emeljek ki egyet közülük? Egyszerre tűnik a legkönnyebb és mégis a legnehezebb dolognak, mert szeretném – gondolom ezzel minden *bhakta* így van – a legtökéletesebb felajánlást adni neked, ami tőlem telik. Tehát meditálgattam, és ízlelgettem magamban a szavakat, gondolatokat. Majd megkaptam a választ, méghozzá tőled, álmomban! Csodálatos élmény volt!

Havas táj vett körül, gyönyörű fehér és ragyogó természet, a Nap fénye csillogott a havon. Egy úton sétáltam, hallottam, ahogy ropog a hó a lábam alatt… valójában ekkor vettem észre, hogy mindent fehér takaró fed. Lenéztem a lábam elé és gyönyörű fehér liliomok nőttek ki a földből, mindegyik virág zúzmarába burkolózva tündöklött a napsütésben. Ekkor felpillantottam és láttam, hogy az út vége a házadhoz vezet. Ott álltál a ház előtt a tornácon, *japáztál* és mosolyogva nézted, ahogy a kertedben *gurukulás* gyerekek ugrálnak és táncolnak. Észrevettél és mosolyogtál felém, én ettől nagyon boldog lettem. A következő pillanatban már ott ugráltál és táncoltál te is a gyerekekkel a kertben. Olyan valóságos volt minden, olyan színes és tiszta, hogy amikor felébredtem, még pár napig tartott az álom hatása, nagyon nagy boldogságot és elégedettséget éreztem magamban. És ekkor jutott eszembe, hogy a számtalan csodálatos tulajdonságod közül ebben a felajánlásomban azt emelem ki, amiért mindig is a leghálásabb voltam: azt, hogy te mindig ott vagy a tanítványod közelében, még akkor is, ha fizikailag nem vagy jelen. Megjelensz egy gondolatban, egy álomban, bátorítod és szeretettel veszed körül a tanítványod… még engem is, aki sokszor nem érdemli ezt meg… de nagyon hálás vagyok érte! Megkaptam tőled a szent nevet, a *bhakták* társaságát, a lehetőséget, hogy odaadó szolgálatot végezhessek, egyszóval minden lelki kincset, amire egy gyakorló *bhakta* csak vágyhat… és még a személyes társaságodat is legtöbbször álmomban, de valahogy ez sosem különbözik attól, amikor élőben láthatlak.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon boldog megjelenési napot kívánok neked, sok egészséget és könnyebbséget a fizikai testednek! Hálás szívvel köszönök mindent, amit tőled kaptam!

Örökké a szolgád:
Ananya-gopī Devī Dāsī

Bhaktin Aneta Fintina

Dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisance. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day of your Vyāsa-pūjā.

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

"I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, the deliverer of the fallen souls. His mercy turns the dumb into eloquent speakers and enables the lame to cross mountains."

By your mercy, you have showed me the importance of spiritual life and the necessity for a strict discipline in order to progress steadily on the spiritual path. Your attitude and example is always an inspiration and helps me remember who I am and what I am doing here.

Your humble servant,
Bhaktin Aneta Fintina

Bhaktin Angyalosi Boglárka

Tisztelt Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Önnek!

Nem vagyok képesített rá, ezért csak a magam egyszerűségében tudok Önnek köszönetet mondani. A *Caitanya-caritāmṛtában* ez áll:

'sādhu-saṅga', 'sādhu-saṅga'—sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādhu-saṅge sarva-siddhi haya

„Minden kinyilatkoztatott szentírás véleménye, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bhakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el." Olyan végtelenül nagy Brahmā kozmikus teremtése és olyan keveseknek adatik meg, hogy a létük során találkozhassanak egy tiszta *bhaktával* és halljanak tőle. Ha ez valakivel mégis megtörténik, arról elmondható, hogy az élete nem volt hiábavaló, így hát mindazok, akiknek Ön nyújt menedéket, és akiket megvált azáltal, hogy Kṛṣṇát adja nekik, a legszerencsésebbek az univerzumban. Ez az Ön kegye, amit semmilyen módon nem lehet megfizetni, s ezáltal mindenkit lekötelez, akinek a szívében elülteti az odaadó szolgálat növényének a magját. Ezért Ön a legjobb kertész, akivel valaha találkoztam, s mivel folyamatosan árasztja magából a *kṛṣṇa-kathāt,* a *bhakták* szívének a kertje megtelik ezer meg ezer üde virággal, melyek olyan ragyogóak, hogy tovaűznek minden sötétséget.

Ön egy hatalmas kincs, az én számomra olyan, mint az éjszakát szétoszlató hajnali pír, az érintőköve minden valóságnak. Sajnos nem tudom meghálálni, hogy kimentett az anyagi lét mocsarából, ezért csak leborulok az Ön lótuszlábainál, hogy megköszönjem, amit értem tett.

Jelentéktelen szolgája:
Bhaktin Angyalosi Bogi

Añjavatī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked ezen a különleges napon!

Igen, különleges ez a nap nagyon. Amikor gépelem ezeket a sorokat, éppen a születésnapod van. A *bhakták* csodás fényképeket osztanak meg a világhálón, magasztos szavakat írnak hozzá, és ünnepi, szeretetteljes hangulat járja át a levegőt. Később összegyűlünk majd, hogy rólad beszélgessünk, és dicsőítsünk. Ezeket, a szülinapon írt sorokat pedig aznap ajánljuk fel, amikor közösen, „hivatalosan" ünnepeljük a megjelenési napodat a *vyāsa-pūjā* fesztivál alkalmával.

Amikor egy szeretett személynek születésnapja van, akkor szeretnénk szebbnél szebb ajándékokkal kedveskedni neki. Sőt, már sokkal előbb készülünk a jeles napra. Fizikálisan most a Föld bolygó másik, távoli pontján vagy, tehát a torta, lufik, egyéb ünneplős dolgok nem aktuálisak. Azon viszont alaposan elgondolkodtam, hogy mi is tesz téged igazán boldoggá. Persze nagyon fontos az ünneplés, a kedves gesztusok, a vidám hangulat, a sok mosoly, de mi az, ami nem csak erre az egy napra szól, ami valóban egy felajánlás neked.

Guru Mahārāja, te az egész életedet és szívedet a lelki tanítómesterednek adtad. Minden perced arról szól, hogy elmerülsz Rādhe-Śyāma kedvteléseiben, legyen ez az íráson, a prédikáláson vagy a menedzsmenten keresztül. Látnunk kell, hogy a tanítványaid is úgy tudnak boldoggá tenni, ha követnek téged, ezáltal Śrīla Prabhupāda misszióját is. A követés persze nem csak egy szó, hanem valódi tett. Számomra te misztikus vagy abból a szempontból, hogy nem tudom felfogni, hogy honnan van időd, energiád, erőd mindarra, amit teszel nap mint nap. Egy felvételen, nem is olyan régen, el kezdted sorolni a teendőid listáját, és én már az elején hüledeztem, hogy ez emberen felüli teljesítmény. Valóban az, emberfeletti, hiszen az életed isteni küldetés, ahol Śrīla Prabhupādán keresztül Kṛṣṇától kapod a kegyet mindenhez.

Nagyon hálás vagyok, hogy – bár sokszor bukdácsolva is – de szolgálhatlak téged, és pici része lehetek a nagy terveidnek, víziódnak. Te a kegyet már adtad, csak nekem kell élni vele, elfogadni azt, hogy valóban egy felajánlás lehessen az életem a lótuszlábaid előtt.

Kedves Guru Mahārája! Szeretném legalább egy kis cseppjét elérni annak az odaadásnak, mely Śrīla Prabhupāda szívében volt az ő lelki tanítómestere iránt. Nagyon szeretem az alábbi verset. Bár egy tiszta *bhakta* írta ezeket a sorokat, akihez képest én csak egy parányi porszem vagyok, de akinek a hangulata sokat segít abban, hogy lássam, mi egy tanítvány igazi szeretete a mestere iránt. Kérlek, fogadd szeretettel ezt a verset:

Eight Stanzas on
His Divine Grace 108 Śrī Śrīmad
Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Prabhupāda

-1-
Adore, adore ye all,
the happy day.
Blessed than Heaven,
and sweeter than May.
When He appeard at Purī,
the Holy place,
My Lord and Master,
His Divine Grace.

-2-
Oh! my Master,
the evangelic Angel.
Give us Thy Light,
lit up Thy Candle.
Struggle for existence,
a human race,
The only hope,
Your Divine Grace.

-3-
Misled we are,
all going astray,
Save us Lord,
our fervent pray.
Wonder Thy ways
to turn our face,
Adore Thy feet,
Your Divine Grace.

-4-
Forgotten Kṛṣṇa
we fallen souls.
Paying most heavy
the illusion's toll.
Darkness around,
all distress,
The only hope,
Your Divine Grace.

-5-
Message of Service
Thou has brought
A meaningful life
as Caitanya wrought.
Unknown to all,
it is full of brace.
That's your gift,
Your divine Grace.

-6-
Absolute is sentient,
Thou hast proved.
Impersonal calamity
Thou hast removed.
This gives us a life
anew and fresh
Worship Thy feet
Your Divine Grace.

-7-
Had you not come
Who had told,
The message of Kṛṣṇa
Forceful and bold,
That's your right
you have the mace.
Save me the fallen,
Your Divine Grace.

-8-
The Line of serviceṣ
as drawn by you,
it's pleasing and healthy
as morning dew.
The oldest of all
but in a new dress.
Miracle done,
Your Divine Grace.

Abhay Charan Dāsadhikārī

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szolgád:
Añjavatī Devī Dāsī

Antardhī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Most amikor leülök, hogy megírjam a *vyāsa-pūjā* felajánlást, és mert már megint kicsúsztam az időből, csak úgy kavarognak a fejemben a gondolatok, hogyan is dicsőítselek, miről is írjak? Amikor próbálom megfékezni az elmémet és megpróbálom figyelni, mi az amit a leginkább ki szeretnék fejezni, meg szeretnék fogalmazni akkor csupán egyetlen szó jut az eszembe „Köszönöm!"

Persze írhatnék hosszú mondatokat, kereshetnék valódi megvalósításokat, és talán még őszinte is tudnék lenni, de most amit a legjobban el szeretnék mondani neked az az, hogy „Köszönöm!" Köszönök szépen mindent! A lehetőséget, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot egy fesztiválon, amit te szerveztél, azt hogy beköltözhettem egy templomba, amit te alapítottál, hogy itt élhetek Krisna-völgyben, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* társaságában, amely nem különbözik a szívedtől, és természetesen köszönöm, hogy lefoglaltál, és a mai napig lefoglalsz a tehenek szolgálatában. Köszönöm, hogy elfogadod és továbbajánlod azt a jelentéktelen törekvést, amit egy ilyen szennyes szívű személy próbál felajánlani neked.

Sajnos a szavak alkalmatlanok arra, hogy kifejezzék, milyen nagy hálával tartozom neked mindezért. Így aztán megpróbálom a tetteimmel kifejezni valahogyan, ám még ehhez is a segítségedet kell, hogy kérjem.

Kérlek add az áldásodat, hogy örök szolgáddá válhassak, hogy a tetteimmel örömet okozhassak neked, és hogy egy parányi mértékben kifejezhessem, milyen hálás is vagyok azért, hogy megmentettél, és hogy a szívem mélyéről tudjam azt mondani neked, Guru Mahārāja, „Köszönök Mindent!"

Hare Kṛṣṇa

Szolgád: Antardhī Dāsa

Anupāma Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon boldog vagyok, hogy újra köszönthetlek téged ezen a csodálatos napon, amikor eljöttél hozzánk, és megkaphattuk a társaságod. Kṛṣṇát csak tiszta *bhaktáin* keresztül lehet megközelíteni, az ő szolgálatuk által. A lelki tanítómester szívében ott van Kṛṣṇa, és ha a tanítvány elégedetté teszi őt megkaphatja a tiszta odaadást és Kṛṣṇát, a szívéből. Az Úr csak akkor fogad el ha egy tiszta *bhakta* tanítványai leszünk. Köszönöm, hogy hozzád tartozhatok, a tanítványod lehetek.

sādhavo hṛdayam mahyaṁ
sādhūnāṁ hṛdayaṁ tv aham

„A tiszta *bhakták* a szívemben élnek, s Én tiszta *bhaktáim* szívében lakom. Ezek a szentek Rajtam kívül mást nem ismernek, s Én egyedül őket ismerem."

Mielőtt találkoztam volna veled nem tudtam, hogy létezik a lelki tudás és, hogy mit kezdjek az életemmel. Minden szenvedéssel teli és céltalan volt. A te kegyedből azonban

megkaptam a szent nevet mely a legnagyobb kincs ebben a világban. Megtisztít az anyagi szennyeződésektől és a tiszta istenszeretet áldásával ajándékoz meg. A könyveidet olvasva sokkal közelebbinek tűnik a lelki világ és nem csak egy elérhetetlen utópia számomra. Míg sokan azon tanakodnak van e Isten, mi az Úr szavait olvashatjuk, sőt a gondolataiba nyerhetünk bepillantást. Nincs is ennél csodálatosabb kegy. Sajnos a személytelenségem távol tart tőled, de remélem egyszer képes leszek odaadóan szolgálni téged és megkapom az áldásodat. A életed csodás példa mindenki számára, az eltökéltséged, odaadásod, kitartásod páratlan.

Kedves Guru Mahārāja! Bárcsak megkapnám a kegyed, és végre

sértés nélkül énekelhetném a szent nevet, és szépen szolgálhatnálak téged a te elégedettségedre!

Elesett szolgád:
Anupāma Devī Dāsī

Āryadeva Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenési napodnak!

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja." (*Śrī Gurv-aṣṭaka* 1.)

Amikor ezen verssorokat idézem csak arra tudok gondolni, hogy hogyan oszlattad el az anyagi létezés lángoló tüzét az én életemben.

Tavaly amikor úgy döntöttünk, hogy támogatóként folytatjuk tovább az életünket, és majd vállalkozást indítunk, pénzt keresünk. Úgy gondoltam, hogy végzem továbbra is a *gośālás* kötelezettségeimet, és amellett csinálom mindezt. Így is történt egy rövid ideig, de nem sikerült a pályázat, és csak napi 12 óra munka után egyre csak elégedetlenebb lettem. Csak telik az idő, és nagy erőfeszítések árán a

munkám gyümölcséből csak napról napra sikerül élni. Az elmém azon csüngött, hogy függetlenül mindentől csak folytatni bármibe is kerül. De egy napon megváltozott minden a kegyedből. Rādhāṣṭamī előtti napon üzentél, hogy menjek a házba hozzád délután. Nagyon örültem, és izgatott voltam. Azon tűnődtem, hogy hogyan érhette ekkora szerencse szerencsétlen fejemet. Amikor megérkeztem, már *bhajanáztál* pár különleges *bhakta* köreiben. Leültem, és próbáltam elmerülni a csodálatos *bhajanában*. Megható volt, hogy milyen szeretettel énekelnek a jelenlévő *bhakták,* és te mennyire el vagy merülve a *bhajanában*. Nagyon különleges élmény volt. Ott teljesen megváltozott az elmém, és nem tudtam ezek után másra gondolni csak arra, hogy folytatni kell Śrīla Prabhupāda misszióját teljes eltökéltséggel. Minden saját elképzelés köddé változott, és teljesen értettem a saját helyzetemet, hogy mi is a dolgom. Ezek után mikor hazamentem, közöltem Jayadā Rādhikāval, hogy vége mindennek. Visszajövünk, és folytatjuk a misszió mint önkéntesek. Ő erre azt mondta, hogy nagyon jó.

Ez a te indokolatlan kegyed kedves Guru Mahārāja! Igazából látod, hogy mire van szükségünk ebben a röpke életben. Tudod, hogy hogyan foglalj le minket a képességeinknek megfelelően Śrīla Prabhupāda és a közösség szolgálatában. Nagyon köszönöm, hogy vagy nekünk, és ilyen személyesen gondoskodsz rólunk. Az anyagi létezés lángoló tüzében égünk, és te önfeláldozóan értünk nyúlsz, kihúzol akárhányszor belesétálunk.

Maradok örök szolgád:
Āryadeva Dāsa

Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mielőtt elmentél Indiába, utolsó instrukciód jeléül felemelted a kezedet, amelyben a *japádat* tartottad, és mosolyogva azt mondtad: „Ebben van a lényeg, minden ebben van, a többi a világban csak külsődleges dolog".

Amikor avatást adtál, adtad a szent nevet. *Japáztál* 1 kört a leendő *japa*-láncomon, és odaadtad a tiszta szent nevet. Azóta is azt keresem, mert közben olyan sok minden másról hiszem azt, hogy értékesebb kincs. Ragaszkodásaim fénylő csillagai, melyek a tudatlanság egén sziporkáznak, erőteljesen próbálják elcsábítani figyelmemet. A kegyedből azonban, Guru Mahārája, olyan lelki közegben élhetek, amely mentőkötélként próbál kivezetni ebből az anyagi világból. Nem pusztán egy láncot kaptam tőled, Guru Mahārája. Tiszta szereteted és könyörületességed megszámlálhatatlan formában bontja ki a szent név nektárját – a tőled kapott szolgálatoktól kezdve Új-Vraja-dhāmán, a *bhakták* közösségén és Rādhe-Śyāmán át csodálatos könyveidig. Illúzióim délibáb hullócsillagai így hamar fényüket vesztik, amikor belepottyannak szereteted óceánjába. Önzetlen szereteteddel kifosztod *māyām* kincsesládáját, és koldussá teszel – a szent név koldusává. És mi marad egy koldusnak, amit felajánlhat? Csak a könyörgése: kérlek, Guru Mahārája, bocsáss meg tudatlanságomban és hitetlenségemben elkövetett sértéseimért, és áldj meg azzal, hogy ráleljek a tiszta szent név gazdagságára.

Jelentéktelen szolgád:
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī

Atula Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Śrīla Gurudevám!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden év ezen alkalmával, amikor elkezdem írni a felajánlásomat neked, eszembe jut egy gyerekkori regényem főhősének aranymondása: „Hogyan ábrándozhat a Napról az út pora?" Ezt így fordítom le magamnak: emelkedett helyzetedet figyelembe véve hogyan jöhet szóba, hogy méltóképp írjak neked, kedves Śrīla Gurudevám?... Ezzel ellentétben mégis belevágok; ezt az ellentmondást a transzcendencia mesterien feloldja a szeretet misztériumán át.

Mostanában többször hallottam a javaslatot, gondoljunk bele, milyen lenne az életünk, ha Śrī Śrī Guru és Gaurāṅga kegye elkerült volna minket. Általában természetesen engedelmeskedek az ilyen formájú felkéréseknek, de ez esetben korlátoltabb a tudatom és nem hajlandó vagy képes belegondolni: mi lenne velem isteni kegyelmed nélkül?...

Nemrég Prahlāda Nṛsiṁha Prabhu Budapesten egy leckéjében mondta, hogy Kṛṣṇa számunkra elképzelhetetlen módon szereti szerves részeit, s ennek illusztrálására megkérdezte: „El tudjátok képzelni, hogy a barátotokkal bementek a mellékhelyiségbe? De Kṛṣṇa nem csak oda, ettől még sokkal alantasabb körülménybe is elkíséri az anyagi testével azonosító lelkeket." És te, kedves Śrīla Gurudeva, az Úr hiteles képviselőjeként szintén kíséred azokat a lelkeket, akikre felelősséget vállaltál, s még akkor sem adod fel a gondoskodásodat róluk, ha eltérnek az odaadás útjától... Ezt lehetetlen felfogni közönséges értelemmel.

Még anyagi szinten is megdöbbentően fonódnak egybe a jámbor tulajdonságok: egy alkalommal könyvosztás közben megkérdeztem egy autóvezetést oktató embert, hogy lehet bírni türelemmel a törekvő „diákjai" esetlenkedéseit? Mire ő azt felelte: „Türelem?... Azzal sehogy, az hamar elfogy. Együttérzéssel!..." Miként ez az ember megértette, hogy létezik a türelemtől felsőbbrendű képesítés is a munkájához, úgy

az oktató tanítása alapján látom esélyét annak felfogására, miként vagy képes a csodáid bemutatására. Nem ilyen egyszerű, hétköznapi emberek által is megszerezhető tulajdonságok – mint például kitartás, vagy lemondás – a tetteid titka, hanem a szeretet.

Drága Śrīla Gurudevám! Még mindig egy lehetetlen kéréssel fordulok hozzád egy még lehetetlenebb célért. Könyörgöm isteni lótuszlábaidhoz, emeld ki ezt a szerencsétlenül járt Atulát az anyagi lét mocsarából, hogy hasznodra válhasson abban, hogy segíthessen neked Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda missziójában.

Jelentéktelen szolgád:
Atula Kṛṣṇa Dāsa

Bālamodaka Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Gyorsan elmúlt még egy év, de ez az idő nem volt hiába. Sok szép szolgálatra volt lehetőség az eltelt idő alatt. Töretlen vágyadnak és kitartásodnak hála Rādhe-Śyāma már lassan egy éve a Hozzájuk méltó varázslatos új oltárukon állnak – ami napról napra egyre szebb lett. Ez a Śrī Kuñja-rāja a legszebb hely, amit valaha láttam. Persze a legszebb a szíve közepe: Rādhe-Śyāma. Amint véget ért az oltár, kezdődött a *varṇāśrama* és a Nitya-sevā program. Hatalmas ereje van ennek a kitartásodnak, mert ebből velem együtt mindenkinek egyre több erőt adsz, hogy kitörjünk a feltételeinkből és a komfortzónánkból. Ez az a személyes példád, ami a legtöbb inspirációt adja a személyes fejlődésemben és szolgálatomban egyaránt.

A magyar *yātrā* tagjaként természetesnek veszem, hogy ez a Kṛṣṇa-tudat olyan szép, gyönyörű Új-Vraja-dhāma és sok-sok csodálatos *bhakta* között élhetek. Ez valóban így is van, de mindennek a rengeteg

szépségnek és boldogságnak te vagy a kútfeje. Tőled jött minden elképzelhetetlen ötlet – ami mára már valóság. Te találtad ki és valósítottad meg az összes projektet, ami ma már „természetesen” létezik itt Vrajadhāmában és a *yātrāban* egyaránt. Milyen hatalmas erővel rendelkezel, hogy fel tudsz hatalmazni másokat ezekre a feladatokra! Ezt fel sem lehet fogni. Ez csak természetesnek tűnik, de számomra inkább egy csoda!

Minden csoda közül, mégis a legvonzóbb a kedves tekinteted, valamint a lenyűgöző mosolyod. Valahányszor csak találkozunk mindig végtelen derűt és boldogságot sugárzol. Persze vannak olyan napok, amikor a jelen és a jövő kihívásai miatt látszólag jobban elmerülsz a mindennapi ügyekben. De Śrīla Prabhupāda szavai, melyek tökéletesen igazak rád, meggyőztek, hogy neked minden mosolyod mögött a tiszta Kṛṣṇa-tudatod van, bármi is legyen a napi történés.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 3.22.21 versének magyarázatában Ő Isteni Kegyelme a következőket írja:

„Ez a Kṛṣṇa-tudat. A tiszta *bhakták* olyan elmélyülten gondolnak Kṛṣṇára, hogy semmi mást nem is tesznek: bár látszólag más jár a fejükben vagy másképp cselekszenek, mégis mindig Kṛṣṇára gondolnak. Egy ilyen Kṛṣṇa-tudatos ember mosolya olyan vonzó, hogy pusztán mosolyával számtalan csodálót, tanítványt és követőt ragad magával.”

Köszönöm szépen a sok erőt és bátorítást, amit mosolyodba zárva szórsz rám. Ez a mosoly lekötelezett engem a szolgálatodban.

Köszönök szépen mindent Guru Mahārája! Minden szépet és jót, amit tőled kaptam.

Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

Szolgád:
Bālamodaka Dāsa

Balarāma Dāsa

Hare Kṛṣṇa
Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

By your causeless mercy you showers divine nectar to the ears of this insignificant servant. The power of this nectar makes sure that it will be effective to conquer all my selfish tendencies.

Considering its merit I came to the conclusion that it's not fair if I just accept it, and say, "Thank you".

Although a disciple cannot repay his debt to the spiritual master, still it's not improper if one feels indebted and try to repay it, more and more.

I know I'm not qualified for your blessings and association, rather I deserve punishment but please don't punish me by not letting to assist you, life after life to spread the glory of your Matchless Master, as well as Tribhuvana Sundara Rādhā-Śyāmasundara, and Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga.

Thank you.

Your insignificant servant,
Balarāma Dāsa

Bhaktin Balogh Rudolfné Erzsi néni és Bhaktin Tollasné Nagy Erzsébet

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

Örömmel ajánljuk hódolatunkat neked e szent napon. Megint eltelt egy év szinte pillanatok alatt, de igen sok minden történt ez alatt. Nagyon sok olyan, amit elég nehéz volt elviselni, de hála neked, aki jó tanítványaként Prabhupādának mindig tudtál sok türelemmel, szeretettel, odafigyeléssel és a szentírások szerint tudtál segíteni a hozzád fordulókon, sőt másokon is! A nehézségek pedig csak jönnek, és jönnek, de Prabhupādának és neked köszönhetően sokkal jobban tudjuk ezeket megérteni, és feldolgozni mint mások, akik nem a Kṛṣṇa-tudat útját járják. Ezt mi nap mint nap tapasztaljuk. Tudjuk, hogy fontos a Kṛṣṇa-tudatunkat mélyíteni, ehhez kérünk tőled sok jó tanácsot, szeretetet, türelmet, és hogy sokáig legyél köztünk, hisz példamutató életed nagy segítség, hogy merre kell haladnunk.

Tiszteletteljes hódolatunkat ajánlva maradunk elesett szolgáid:
Bhaktin Balogh Rudolfné Erzsi néni és Bhaktin Tollasné Nagy Erzsébet
Pécsről

COSTA

Christmas
Dune

Taxi
Metro

Bhakta Balogh János

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenési napod ünnepén! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy megköszönjem azt a kegyet, hogy elhoztad nekünk ezt a csodálatos Kṛṣṇa-tudatot! Ez az élet értelme! Köszönöm, hogy létrehoztad Új-Vraja-dhāmát, ahol a kislányom is menedéket talált. A *gurukulában* pedig az igazi tudásra oktatják. Köszönöm, hogy tanítványaiddal társulva fejlődhetek a lelki életben. Bízom benne, hogy törekvéseim eredményeképpen egyszer majd én is menedéket vehetek lótuszlábaidnál.

Köszönöm! Köszönöm! Köszönöm!

Ha egymilliószor írnám ide: „Köszönöm!", akkor sem lenne elég, mert nem tudom szavakkal kifejezni azt, amit érzek.

Tisztelettel, örök szolgád:
Bhakta Balogh János

Bhaktin Baloghné Fodor Emese

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Hálás vagyok a sorsnak és neked, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot. Nagyon vágyom rá, hogy egyszer… talán… a tanítványod lehetek, Kṛṣṇa kegyéből és a te kegyedből, hogy egyáltalán elfogadsz engem és arra méltónak találsz rá. Talán ebben az életemben.

Köszönöm, hogy leköltözhettem ide Krisna-völgybe – hogy ez a vágyam beteljesülhetett a kegyedből és Rādhe-Śyāma kegyéből – és a

bhakták társaságában lehetek, hogy szolgálhatom Rādhe-Śyāmát és a *bhaktákat,* hogy megadhatom lányomnak is ezt a lehetőséget, hogy belőle is és belőlem is jó *bhakta* lehessen.

Szolgáid:
Bhaktin Emese és Bhaktin Lili Vedāmṛta

Bhakta Barcza László

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából kérlek engedd meg, hogy köszönetet mondjak a sok szeretettel teli gondoskodásért, amit tőled kapok.

A szolgálatomat igyekszem szépen csinálni és talán egyszer meg tudom csinálni úgy a feladataimat, ahogy szeretnéd. Munkám közben sokszor gondolok arra, hogyan oldanád meg az adott feladatot, mi tetszene neked a legjobban. Próbálom követni az utasításaidat, hogy mit és hogyan kell csinálni.

Nehézségek esetén próbálok erőt meríteni a példamutatásodból, és abból, ahogyan követed Śrīla Prabhupādát és milyen szépen szolgálod Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát.

Sokszor gondolok kiváló tanítványaidra, akik igazi ékköveid. Nagyon sokat jelent számomra, hogy velük társulhatok, ezáltal is erősítve lelki életemet.

Amikor nem tudom mit kell tennem és hozzád fordulok, azonnal segítségemre sietsz. Csodálom, ahogyan tanítasz, megnyugtatod az elmémet és szívem vigaszt talál szavaidban.

Nagyon hálás vagyok, hogy ennyit törődsz velem és a személyes társaságodban részesítesz.

Igyekvő szolgád: Bhakta Barcza Laci

Bhaktin Berze Mónika

Kedves Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Önnek!

Bár még nem vagyok elfogadott tanítványa sem, mégis ha megengedi, szeretném megköszönni mindazt, amit a *bhaktákért*/értünk, mindazt, amit Śrīla Prabhupāda vágyainak megvalósítása érdekében, mindazt, amit Krisna-völgyért és Rādhā-Śyāmasundaráért tesz.

Pár nap múlva fogok beköltözni Krisna-völgybe, amit már nagyon várok, s csak remélni tudom, hogy képes leszek megfelelően szolgálni Rādhe-Śyāmát, és a *bhaktákat*. Kṛṣṇa kegyéből nemrég hozzám került a Vízió 2012 című mű, mely nagy hatással volt rám. A következő sorok nagyon magával ragadtak:

„Közös célunk az, hogy szolgáljuk és elégedetté tegyük Kṛṣṇát. Kṛṣṇa Rādhā-Śyāmasundaraként jött el, hogy elfogadja szolgálatunkat Új-Vraja-dhāmában. Nincs szükség arra, hogy máshol keressük vagy máshol szolgáljuk Őt. Ha az isteni pár köré szervezzük egységünket, egyéni és közösségi szinten is biztos a tökéletesség."

Szeretnék én is „Rādhe-Śyāma mindenekfölött" mottója szerint élni. Remélem, hogy megkapom hozzá Kṛṣṇa és a *bhakták* kegyét, és odaadóan fogom tudni őket szolgálni.

Remélem, még nagyon sokáig a közösség tagja, lelki vezetője lesz, mert a magyar *yātrānak* és az ISKCON-nak is nagy szüksége van egy ilyen tiszta lélek útmutatatására! Remélem, az útmutatásokat követve nekem is sikerülni fog alázatos szolgájává válni Kṛṣṇának, és megtapasztalni az Iránta érzett tiszta szeretetet.

Jelentéktelen szolgája:
Bhaktin Berze Mónika

Bhadra-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sok dolgot köszönhetek neked; hogy itt vagy, hogy itt lehetek, a szent nevet, a gyönyörű templomokat, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara mosolygó arcát, Śrī Śrī Gaura-Nitāi egekig nyúló karjait. Ez vagy te, a nagy adományozó. Most is, bár neked van születésnapod, mégis én kapok tőled. És én ahelyett, hogy viszonoznám, inkább csak elfogadom. Nincs mit adnom. Amit kérnél tőlem, a hűség, a becsület, a kitartás, az engedelmesség, a követés… mind hiányát szenvedem. Csak a hálám van, de az sem oly erős, hogy igazi *bhaktává* tegyen. Most mégis köszönetet szeretnék mondani neked, kérlek, engedd meg.

Az idei szilveszteri programon kaptam tőled. Pontosabban már rég odaadtad nekem, csak nem vettem észre. Te leültél *bhajanázni,* én pedig nagy élvezettel hallgattalak. Borzongtam, mikor rekedtté vált a hangod, és fülig ért a szám, amikor láttam, hogy szó szerint nem férsz a bőrödbe. A fejed megráztad, a harmónium a márványon ide-oda csúszott. Ekkor az egyik *mātājīval* összenéztünk, mint ilyenkor mindig. Igen! Extázis! – gondoltuk mindketten.

Sokszor hallottam már a szót, istentestvér. Egy megnevezés, mely ugyanazon *gurutól* avatást kapott *bhaktákat* jelöl. Semmi több. Csak ennyi. Legalábbis így gondoltam egészen szilveszter estig. Akkor, ott a *bhajana* alatt, amikor összenéztem azzal a *mātājīval,* akkor, azt hiszem, megértettem. Mindig össze szoktunk nézni! Amikor *kīrtana* van és lehunyod a szemedet, vagy táncra perdülsz, amikor rekedtté válik a hangod, vagy amikor elérzékenyülsz. Összenézünk és tudjuk, tudjuk, hogy mit gondol és mit érez a másik, mert mi is ugyanazt érezzük. Mert rólad szól! Mert te vagy a közös pont az életünkben!

Egy családot adtál nekem, istentestvéreket. Nem mind ismerem őket, kivel szorosabb, kivel kimondottan távoli a kapcsolatom, de ha ott ülök egy *bhajanán,* és ránézek bármelyikükre, tudom, hogy mit érez. Szeretetet

és hálát, boldogságot, örömet, élvezi a dallamot, magába szívja a közelséged, szívébe zárja a pillanatot. Tudom, mert én is ezt érzem. Tudom, mert rá van írva az arcukra. Tudom, mert visszamosolyognak.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm neked az istentestvéreket, a sok-sok közös élményt, amit miattad megélhetek velük. Köszönöm a *kīrtanákat* és *bhajanákat,* a fesztiválokat, a leckéket, minden pillanatot a Kṛṣṇa-tudatban, mert akad mindig egy istentestvér, aki ott áll mellettem. Nem miattam, nem azért mert barátok vagyunk, hanem miattad. Mert te összekötsz minket örökre! Köszönöm!

Ostoba szolgád:
Bhadra-priya Devī Dāsī

Bhagavat-priya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e kedvező napja alkalmából!

aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ tat-preṣṭha-sāt karomi svam

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, és mindig, minden tekintetben örök szolgája. Minthogy mindig kegyében és kedvességében reménykedem, felajánlom magam legkedvesebb szolgájának a lelki tanítómesteremnek."

Kedves Guru Mahārāja ebben az évben a teljes idős *saṅkīrtanás bhaktákkal* töltött *parikramádból,* illetve a velünk történő indiai beszélgetések hatására, úgy érzem sokkal mélyebben értettelek meg téged és azt, hogy mi van a szívedben valamint, hogy hogyan működik az. Nyilvánvalóvá vált számomra az, hogy mennyire szeretsz minket és,

hogy kiemelkedően fontos számodra az, hogy a *bhakták* boldogok legyenek, amit pedig a Kṛṣṇával való kapcsolatuk elmélyedésével és a lelki életük fejlesztésével tudnak elérni. Hihetetlen volt számomra, hogy mennyire sok szeretetet, személyes gondoskodást és törődést adtál a *parikramán* a *bhaktáknak,* feltárva ezzel mindenki számára a szíved rejtett kincseit. Megmutattad ezzel, hogy mennyire szereted a magyarországi *bhaktákat* és a tanítványaidat. Az nyilvánvaló mindenki számára, hogy ha szigorú vagy, leszidsz valakit, vagy kemény vagy valakivel, akkor azt csak azért teszed, hogy tisztítsd az adott *bhakta* szívét, vagy helyre igazítsd, a jó út felé terelve ezzel, megmentve őt a szenvedés torkából. Teszed ezt mind azért, mert tiszta szívedből minden ember és *bhakta* javát akarod, mert szenvedésük láttán hihetetlen részvét önti el a szívedet. Azonban az indiai beszélgetéseink hatására, megértettem, hogy a *bhakták* sokszor félre értettek téged, azzal kapcsolatban, hogy számodra a projektek a legfontosabbak. Azonban most megnyilvánítottad, hogy minden egyes cselekedeted, és bármi dolog, amit létre hoztál Magyarországon, az csak azt az egy dolgot szolgálja, hogy az emberek és a főleg a *bhakták* Kṛṣṇa-tudatossá váljanak. Oly mértékben együtt érzel az élőlényekkel, hogy sok ezerszer jobban szeretnéd, a *bhakták* és a tanítványaid lelki fejlődését, mint amire ők maguk vágynak. Szeretnéd, hogy a *bhaktákat* mosolyogva és az odaadó szolgálat ízeiben elmerülve lásd, és minden szívdobbanásod ezt szolgálja. Száz százalékban biztos vagyok benne, hogy az erre irányuló törekvésed, még annak ellenére is sikert fog aratni, hogy sok esetben sajnos ennek az útjába állunk. Rādhe-Śyāma annyira szeret téged, hogy minden vágyad teljesíti, és oly erős az a vágyad, hogy mi sikert érjünk el a lelki életben, és oly erős az az eltökéltséged, hogy lásd, ahogy a *bhakták* a lelki extázist megtapasztalva boldogságba merülve szolgálják az isteni párt, hogy ez minden nehézség és akadály ellenére sikert fog aratni. Hiszem, hogy a magyar *yātrā* fája, ami a te szíved odaadásának a talajából nőt ki, és az irántunk érzett szereteted határtalan óceánja táplál, virágot fog bontani, és Rādhe-Śyāma iránti tiszta szeretet mézédes nektárjával töltött gyümölcsöket hoz majd. Kérlek, bocsásd meg a *bhakták* hiányosságait, bocsásd meg az elesettségünket, hibás döntéseinket, kérlek bocsásd meg azt, ha vétkezünk, vagy ha még

téged is megbántanánk, vagy ha elkövetjük azt a sértést, hogy annak ellenére, hogy oly sok időt és energiát fektettél belénk, letérünk az útról, helytelen vagy nem megfelelő döntéseket hozva. Alázatosan könyörgök, hogy bocsásd meg ezeket a sértéseket, hiszen minden *bhakta* nagyon szeret téged, és szívük gyengeségeinek ellenére, nagyon értékes virágok Rādhe-Śyāma virágfüzérén. Kérlek, továbbra is záporozd ránk szíved szeretetét, hiszen nincsen más esélyünk, mert te vagy az egyetlen képesítésünk és menedékünk. A szent nevet, Rādhe-Śyāmát, a Kṛṣṇa-tudat minden aspektusát tőled kaptuk, és rajtad keresztül tudunk, adni és tenni bármit is. Kérlek, őrizz meg minket a szívedben és lótuszlábad menedékében. Tiszta szívemből kívánom neked születésnapod alkalmával, hogy Rādhe-Śyāma jutalmazzon meg téged, azzal, hogy lásd a Kṛṣṇa-tudatos sikerünket a lelki életünk kivirágzását, hiszen ennél nagyobb boldogságot semmi nem okozna számodra. Nagyon szeretünk Guru Mahārája, és végtelen hálával tartozunk feléd, amit soha sem tudunk majd visszafizetni számodra. Nagyon szépen köszönjük neked, hogy ennyi sok nehézség, fájdalom, és kihívás ellenére, még mindig érezhetjük a szeretetedet.

Örök szolgád:
Bhagavat-priya Dāsa

Bhakta kör

Kedves Śivarāma Swami Mahārája!

Kérünk, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat ezen a kedvező napon, megjelenésed ünnepén! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez az első alkalom, hogy felajánlást írunk neked az egész *bhakta* kör nevében. Ezért alázatosan arra kérünk, nézd el a benne lévő hiányosságokat, és hibákat.

Szeretnénk kifejezni neked köszönetünket és hálánkat, amiért itt lehetünk mi is a Kṛṣṇa-tudatban. Köszönjük, hogy kegyednek köszönhetően

mi is részesei lehetünk ennek a mozgalomnak. Köszönjük a Kṛṣṇa-tudatot, köszönjük tanítványodat: Locana Prabhut, akire bíztál minket, hogy segítsen bennünket ezen az úton. Köszönjük, hogy a *mūrtik* közelségében lehetünk, és hogy Kṛṣṇa *bhaktáival* társulhatunk.

Nagy örömmel tölt el minket, hogy kegyedből részt vehetünk a csodálatos ISKCON-os programokon, és mindennél jobban igyekszünk, hogy ezeken a programokon jelentéktelen szolgálatainkkal hálánkat fejezhessük ki mindezért.

A te törekvéseidnek hála, hogy egy ilyen csodálatos helyet is biztosítottál *bhaktáid* számára, mint a Krisna-völgy, mely a te elszántságodnak köszönhetően virágzik, akár a Vṛndāvanában található gyönyörű szép kertek és ligetek.

Köszönjük, a türelmedet az útmutatásod. Köszönjük az ajándékokat, melyeket nekünk adtál. Talán sohasem fogjuk tudni meghálálni és megérteni, hogy mivel érdemeltük ki, hogy törődsz velünk. Köszönjük, hogy részt vehetünk a *saṅkīrtanás* szolgálatban. Csekély köszönetünket pedig azzal szeretnénk kifejezni neked, hogy havonta egy napon a *bhakta* kör kimegy könyvet osztani, melynek eredményeit neked szeretnénk ajánlani. Tisztelettel arra kérünk téged, hogy fogadd el ezt a jelentéktelen apróságot hálánk jeléül.

Személy szerint nekem a 2015-ös maraton alatt rengeteget jelentettek ezek az ajándékok és azok a lelkesítő szavak melyeket nekem mondtál, melyekkel a kitartásra ösztönöztél. Köszönöm, hogy nem hagytál elcsüggedni a nehezebb napokon. Mindazt, amit tőled kaptam, ha életeken át is szolgálnálak, se tudnám neked meghálálni sem viszonozni, de jelenlegi életem minden erejével azon vagyok, hogy katonádként elégedettséget tudjak okozni neked! Kérlek, kívánságodnak megfelelően rendelkezz velem.

Alázatos szolgád:
Bhakta Ferenc

Alázatos és törekvő szolgáid:

Locana Dāsa	Bhaktin Éva
Bhaktin Fruzsina	Bhaktin Szonja

Bhaktin Orsolya
Bhaktin Viktória
Bhaktin Magdolna
Bhakin Erika
Bhakta Richárd
Bhakta Rekeczki Gábor
Bhakta Tóth Gábor
Bhakta Imre
Bhakta Zoltán
Bhakta Sándor
Bhakta Tóth Ferenc Bálint
Bhakta Ferenc

Bhaktin Megan

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you Guru Mahārāja. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this occasion of your appearance day we are provided an opportunity to remember how you have instructed us and to appreciate how we have been most affected by your mercy throughout this past year.

During your last visit to Cardiff you emphasized to us the importance of being attentive in our chanting and thoughtful in our service. You pointed out to us a fault in the projector which was being used for your class and said to us, "If you were chanting attentively, Kṛṣṇa would have told you that this wasn't right." This point, that through attentive chanting and sincere prayer Kṛṣṇa will help us to understand what it is we have to do to improve our service, has served as an impetus to improve the quality of my chanting in the hope that I may learn to be focused and thoughtful in my service and careful in my interactions with devotees.

Śrīla Prabhupāda states in the purport to *Śrīmad-Bhāgavatam* 2.3.22, "Simple theoretical book knowledge is not sufficient for a neophyte devotee. Book knowledge is theoretical, whereas the *arcana* process is practical. Spiritual knowledge must be developed by a combination of theoretical and practical knowledge, and that is the guaranteed way for attainment of spiritual perfection. The training of devotional service for a neophyte devotee depends completely on the expert spiritual

master who knows how to lead his disciple to make gradual progress towards the path back home, back to Godhead."

Śrīla Prabhupāda also states in the purport to *Bhagavad-gītā* 18.55, "If anyone wants to understand the Supreme Personality of Godhead, he has to take to pure devotional service under the guidance of a pure devotee."

Śrīla Prabhupāda and the previous *ācāryas* have given us everything in their writings but it is only by the association and help of devotees and engagement in service to them which we may understand what has been given to us.

I think that I have been extremely fortunate to have come to the association of these devotees of the Cardiff and Swansea *yātrās* and to be blessed by your outstanding association.

I can simply pray that I may stay in the association of such devotees as Tarakanātha and Miśrāṇī and learn to serve you all as would please you most.

Your aspiring servant,
Bhaktin Megan

Bhaktipāda Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának!

A te személyiséged oly tiszta, és én nem vagyok képesített dicsőíteni téged. Csupán azért teszem ezt, mert Rādhe-Śyāma boldog, mikor az ő tiszta *bhaktáját* dicsőítik. Ugyanakkor egy tanítványnak kötelessége dicsőíteni a lelki tanítómesterét.

Én egy dologban biztos vagyok, hogy az én lelki tanítómesterem tökéletes és sohasem hibázik. Erre valaki mondhatja, hogy ez csak egy szentimentális kifejezés. Én pedig erre azt válaszolnám, hogy Śrīla

Prabhupāda a *Bhagavad-gītāban* és *Śrīmad-Bhāgavatamban* mondja, hogy egy igazi *bhakta* cselekvései mindig *guru* és Kṛṣṇa elégedettségére vannak irányítva. Hogy egy igazi *bhakta* sohasem fog végrehajtani egy tettet, amit Kṛṣṇa vagy *guru* nem szeretne. És ebben kedves Guru Mahārāja te vagy a tökéletes példa. Egyértelmű, hogy a te elmédet és tetteidet mindig Śrīla Prabhupāda és Rādhe-Śyāma irányítják! Ezért te nagyon-nagyon kedves vagy Rādhe-Śyāmának. A *Bhagavad-gītā* 18. fejezet végén Kṛṣṇa azt mondja, hogy aki ezt a tudást másoknak átadja – az nagyon-nagyon kedves Számára. Ezért te egy tökéletes *bhakta* vagy!

Köszönöm, hogy itt vagy és, hogy kegyesen tanítasz engem az odaadás útját járni, mely oly egyszerű és könnyű a tiszta *bhakták* számára, és oly nehéz az elesett lelkek (mint én) számára. Biztos vagyok abban, hogy nélküled én nem tudnék haladni ezen az úton. Mindig megyek ezen az úton és mindig eltévedek, de Rādhe-Śyāma kegyesen, rögtön küld téged, hogy vezess ki engem a tévútról, az igazi tiszta útra.

Ezért nagyon hálás vagyok neked!

Bárcsak mindig melletted az úton tudnék maradni, hogy ne húzzalak vissza, hanem segítséged legyek.

Köszönöm szépen!

Szolgád:
Bhaktipāda Dāsa

Bhuvaneśvara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel és tisztelettel köszöntelek e legkedvezőbb és legáldottabb napon, megjelenési napod ünnepén. Minden dicsőséget a jeles napok e legkiválóbbjának, *vyāsa-pūjā* ünnepséged napjának!

Gyakran elmélkedem mostanában rajtad, vonzó tulajdonságaidon,

páratlan odaadásodon, mindent legyőző eltökéltségeden és kifogástalan jellemeden. Vajon hogyan részesülhettem ekkora szerencsében, hogy találkozhattam veled? Sok-sok életen keresztül végzett jámbor tetteim érett gyümölcse lenne e végtelen szerencse? Vajon minden vagyonomat arra méltó szenteknek adományoztam, szigorú vezekléseket végeztem és hatalmas áldozatokat mutattam be múlt életeim során és ezen kedvező tettek okozták felbecsülhetetlen szerencsémet?

De hiszen a tiszta *bhakták* kegyét nem befolyásolhatja semmi! Egyedül az ő indokolatlan jóindulatuk lehet a kiváltó oka annak, hogy arra méltatlan emberekre is kegyes pillantásukat vetik és szívükbe ültetik a Legfelsőbb Úrnak végzett tiszta odaadó szolgálat növényének magját. A *Caitanya-caritāmṛtában* az áll, hogy ahogyan a folyó vize mindig lefelé folyik, úgy az Úr Caitanya is a legelesettebbeknek adja a kegyét… Śrīla Prabhupāda, az Úr tiszta *bhaktája* elhozta a nyugati világba az Úr Gaurāṅga üzenetét, hűséges követői pedig a világ minden városába és falujába elviszik ezt az isteni kegyet, hogy a hozzám hasonló nyomorultakból, akiket még a szánalmasok is szánnak, az univerzum legszerencsésebb lelkei váljanak…

Nem lehet eléggé magasztalni dicső tetteidet, melyek nemcsak az emberiség, hanem minden teremtett lélek jólétét szolgálják. Páratlan odaadásod és szereteted elbűvölte a mindenkit vonzó Śyāmasundarát, és mivel Ő mindig szerető *bhaktái* lekötelezettje, hívó szavadra eljött a *hūṇák* földjére, Magyarországra, örök társaival és transzcendentális hajlékával együtt, hogy kegyükben és áldásaikban részesítsék a tudatlanság sötétségétől elvakult, pokoli körülmények között élő lelkeket.

Bár én magam bűnös tetteim miatt nem lakhatok Új-Vraja-dhāmában, talán éppen az elkülönülés miatt tudom most még jobban értékelni és méltányolni, hogy mi az, amit adtál, amit adsz és amit az elkövetkező nemzedékek számára is biztosítasz Magyarországon. Tiszta szívedből egy tündölkő lelki birodalom nyilvánult meg Somogy-megyében, ahol a Legfelsőbb Úr és örök társai nap mint nap az egész világra áldást hozó örömteli kedvteléseikbe merülnek, ugyanakkor pedig személyesen fogadják el számtalan tökéletességre törekvő *bhaktájuk* szolgálatát is.

E transzcendentális hajlék, Új-Vraja-dhāma nem különbözik Goloka Vṛndāvanától. Ligetei, tavai, dombjai és erdői pedig határtalan örömet

okoznak e mesés birodalom Úrnőjének és Urának, Rādhānak és Śyāmának. Te magad szintén örökké jelen vagy Új-Vraja-dhāmában, ahol az isteni párt szolgálod, szüntelenül szent neveiket énekled, gondolataidat pedig szakadatlanul csodálatos tulajdonságaik és szerelmes kedvteléseik töltik be.

Mivel határtalanul kegyes vagy, valamint, mert méltóképpen szeretted volna dicsőíteni szíved Úrnőjét és Urát másokkal is megosztottad szíved kincseit és a *kṛṣṇa-kathā* transzcendentális boldogságának parttalan óceánjába merítetted Krisna-völgy lakóit és minden szerencsés lelket, aki szeretett volna élni e nem mindennapi lehetőséggel. Azoknak a *bhaktáknak* a szíve, akik részesülhettek a *Nava-vraja-mahimā,* e páratlanul ragyogó drágakő áldásaiban végérvényesen Rādhe-Śyāmáé lett. E szépséges alkotás olyan, mint egy szüntelenül áramló nektárpatak és egyetlen oldala értékesebb, mint a mennyei bolygók összes kincse.

Természetes alázatodból fakadóan, te mindazt ami Új-Vraja-dhāmában történt és történik egyedül szeretett lelki tanítómestered érdemének, valamint Rādhe-Śyāma indokolatlan kegyének tekinted, örökké csupán jelentéktelen szolgájuknak tekintve magad.

Guru Mahārāja! Boldog vagyok, hogy a tanítványod lehetek, boldog vagyok, hogy rám vetetted kegyes pillantásodat, boldog vagyok, hogy részesülhettem feddő szavaidban, boldog vagyok, hogy törekedhetek arra, hogy a te értékrended szerint éljek és boldog vagyok, hogy habár csak kis mértekben voltam képes elfogadni, de megkaphattam Új-Vraja-dhāma kegyét. Nem kétséges számomra, hogy te már elérted azt a páratlan kincset, amelyről a nagy szentek és művelt bölcsek azt tartják, hogy az élet tökéletessége és legfelsőbb célja. Azért imádkozom, hogy egy napon valóban lótuszlábaid elé tudjam helyezni nyomorult életemet és én is megkaphassam e felbecsülhetetlen értékű kincset…

Érdemtelen szolgád:
Bhuvaneśvara Dāsa

Bhakta Bogdán Balázs

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked!

Köszönöm, hogy megmentettél és ezáltal részt vehetek Gaura és Nitāi kedvtelésében. Neked hála, képes vagyok édesapám lelki üdvéért tenni, és az iskolát, melyet alapított lelki irányba terelhetem egy nap. Ígérem, hogy amíg a Legfelsőbb Úr úgy gondolja, segíteni fogok én is az elesett lelkeken, úgy, ahogy azt te teszed. Kérlek add a kegyed, hogy sikerrel szolgálhassam az Úr Gaurāṅgát, Nityānandát és téged.

Hare Kṛṣṇa

Szolgád:
Bhakta Bogdán Balázs

Bhaktin Boros Eliza

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenésed e kedvező napján szeretném kifejezni neked mélységes hálámat, mindazért a sok erőfeszítésért, amit azért teszel, hogy kiszabadítsd az elesett lelkeket az anyagi lét lángoló tüzéből:

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja." (*Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka* 1.)

Miután azonban eloltottad a szenvedés tüzét, fellobbantod a szívünkben a Kṛṣṇa iránti szeretet tüzét, amely valahol a szívünk mélyén szunnyad. Ahhoz, hogy ez megtörténjen természetesen a te szívedben lobogó szeretetre van szükségünk. Te olyan önzetlenül osztod a szíved tiszta istenszeretetét, hogy a milliónyi kis szikra, ami belőle árad mindenkit elér. Ez a te csodálatos személyiséged hatása. A veled való társulás mindenkiben nagy lelkesedést ébreszt az odaadó szolgálat mind a kilenc folyamata iránt. Abban a szerencsében volt részem, hogy ezt nemrég személyesen is megtapasztalhattam. Minden évben lelkesíted a *bhaktákat* a Prabhupāda maratonra, de most, az 50 éves évforduló még különlegesebb volt, mint máskor. Az a végtelen szeretet, amivel lelki tanítómesteredet szolgálod mindenkit elvarázsolt. Nem mindennapi csodálatos hangulat itatta át egész Új-Vraja-dhāmát. Mindenki akarta osztani Śrīla Prabhupāda könyveit, kicsik és nagyok, öregek, betegek, anyukák, apukák…Érezni lehetett a közös meditáció erejét, és kegyed hullámai mindenkit elértek. Inspiráló szavaidnak, példamutatásodnak, szeretetteljes törődésednek köszönhetően felejthetetlen lelki élményben volt részünk.

Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam,* 9. Ének, 21. fejezetének, 18. versének magyarázatában így ír:

„Ilyen a hatása egy tiszta *bhaktának*. Ha van egy tiszta *bhakta,* társasága sok száz és sok ezer tiszta *bhaktát* képes teremteni. Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura azt mondta, hogy egy *vaiṣṇava* dicsősége azzal arányos, amennyi embert *bhaktává* tud változtatni."

Nagyon szerencsések vagyunk, hogy hallhatunk tőled és megkaphatjuk a társulásodat.

Kérlek, részesíts minket mindig kegyed záporában! Minden dicsőséget csodálatos személyednek!

Szolgád: Bhaktin Boros Eliza
Krisna-völgy

Bhaktin Boros Pálné

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget Önnek!

E világban megjelenése alkalmából szeretnék köszönetet mondani Önnek az elmúlt közel harminc év áldozatos munkájáért, amit Magyarországon a Kṛṣṇa-tudat megismertetéséért végzett.

Köszönetemet fejezem ki Önnek azért, hogy a gyermekem, Atula Kṛṣṇa által én is megismerhettem és a magam szintjén gyakorolhatom Kṛṣṇa, az Istenség Legfelsőbb Személyisége imádatát.

Hálásan köszönöm, hogy a fiam az Ön tanítványa lehet, és ezáltal Kṛṣṇa igaz szolgálójává fejlődött. Az Ön szerető apai tanító-nevelő gondoskodása által olyan emberré lett, aki a Kṛṣṇa-tudat igaz hívője, és hűsége töretlen.

Szintén Önnek fejezem ki a hálámat azért, amiért lehetővé tette, hogy egyetlen unokámat, Tulasīt a Kṛṣṇa-tudat szellemében nevelik, lelki gazdagsága gyarapodása, Kṛṣṇa, az Istenség Legfelsőbb Személyisége imádata, valamint a Kṛṣṇa-tudat elterjesztése érdekében.

Legyen áldott az Úr Kṛṣṇa, az Istenség Legfelsőbb Személyisége! Legyen áldott Ön, aki töretlen hittel, fáradhatatlan kitartással, tenni akarással lehetővé tette a fiamnak a Kṛṣṇa-tudat megismerését, elsajátítását; mindezt úgy, hogy nevelte és tanította az életre, mint apa a fiát! KÖSZÖNÖM!

Végezetül: alázattal kérném Önt, ha nem terhelném, legyen szíves elmondani a meglátását miként fejlődhetek jobban a lelki életben azért, hogy hozzátegyek Śrīla Prabhupāda mozgalmához.

Hare Kṛṣṇa!

Szolgája:
Bhaktin Boros Pálné

Bhakta Bozóki István és Bhaktin Bozóki Zsuzsanna

Kedves Guru Mahārāja!

Kérjük, fogadd alázatos hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Áldott megjelenésed napjára emlékezve szeretnénk kifejezni örök hálánkat és szeretetünket feléd. Köszönjük, hogy elfogadtál bennünket tanítványaidnak. Köszönjük a rengeteg kegyet és segítséget, amit tőled kapunk a lelki fejlődésünkhöz.

„Igazi tudást attól kaphatunk, aki Kṛṣṇa-tudatú. Éppen ezért az embernek fel kell kutatnia egy ilyen hiteles lelki tanítómestert, s az ő irányításával meg kell tanulnia, hogy mi a Kṛṣṇa-tudat, mert a Kṛṣṇa-tudat biztosan elűz minden tudatlanságot, ahogyan a nap oszlatja szét a sötétséget… Ha azonban meghódol egy tökéletes, hiteles, Kṛṣṇa-tudatú lelki tanítómester előtt, akkor mindent alaposan megérthet. Istent és Vele való kapcsolatunkat csak akkor ismerhetjük meg, ha találkozunk, Isten képviselőjével."

Kivezetsz bennünket a tudatlanság sötétségéből és elvezetsz bennünket vissza Istenhez. A nehézségek ellenére is törekedni fogunk arra, hogy kitartsunk ezen az úton.

Te önként felelősséget vállaltál Śrīla Prabhupāda missziójára. Igaz, kis porszemek vagyunk, de bárcsak egy kicsit le tudnánk venni mi is e felelősség súlyából, ami a válladat nyomja…

Zengjen és szálljon e csodálatos napon dicsőséged a három világon keresztül!

Szolgáid:
Bhakta Bozóki István és Bhaktin Bozóki Zsuzsanna

Braja-rāja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és neked!
Szeretném megköszönni, hogy vagy nekünk. Annyi csodálatos tudást és élményt kapunk tőled. A tapasztalatom mindig az volt, hogy ami tőled jön, az mindig tökéletes, és a legjobb. Olyan kegyes vagy hozzánk, hogy megmentettél bennünket, és annyi terhet hordasz a válladon. Egyszer egy *bhakta* azt mondta nekem, hogy te legalább 10 ember szolgálatát végzed egyszerre. Én személy szerint csak próbálok a lábnyomod után haladni.
Annyira törődő vagy mindenkivel, minden *bhaktával*. Mindenkinek örömöt, és tudást adsz a társulásoddal, ami miatt sokunk mindig lesi az alkalmat, hogy veled lehessen. Ebből a társulásból kapjuk a legtöbbet. Jómagam csak próbálok emberré válni, és a kegyedből sikeres lehetek. Szóval csak könyörögni tudok a kegyedért. Kérlek, szánj meg a kegyeddel. Semmi más esélyem nincs.
Meg kell említenem az indiai utat is, amiben a *saṅkīrtanás* csapat tagjaként részem lehetett. Annyira csodálatos volt. Minden helyen meséltél nekünk, annyi szép kedvtelést. Hihetetlen nagy élmény volt mindannyiónknak. Sokat tanítottál bennünket, és foglalkoztál velünk. Szóval nagyon köszönöm, hogy annyiszor megkaphattam a társulásod, és köszönöm, hogy itt vagy velünk. Szolgád:
Braja-rāja Dāsa

Braja-latā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék kívánni neked hosszú egészséges életet, hogy tovább folytathasd körünkben ezt a csodálatos prédikáló tevékenységet. Nem vitás, hogy Rādhe-Śyāma határtalan kegyében részesít. Ezt bizonyítja az a határtalan energia, amellyel prédikálsz. Körülötted megnyilvánul a lelki világ: Krisna-völgy, budapesti templom, a *mūrtik* és a csodálatos *bhaktáid*. Személyes felelősséget veszel az összes tanítványodra, még ha mindenki nem is tud a közvetlen közeledben lenni. A csodálatos könyveid Rādhā és Kṛṣṇa kedvteléseibe engednek betekintést nyerni, hogy megízleljük a lelki világ édességét, hangulatát, és felébressze bennünk a vágyat, hogy mi is visszatérjünk eredeti otthonunkba. Ugyanakkor könyveid a megfelelő filozófiai alapot is biztosítják fejlődésünkhöz. A podcastok napi kapcsolatot nyújtanak egy tiszta lelki tanítómesterrel, akinek szavait inni kell, hogy közelebb kerülhessünk az élet végső céljához. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy találkoztam veled, és hogy követhetem lótuszlábaid nyomát.

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtűzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja."

Elesett szolgád: Braja-latā Devī Dāsī

Brijbāsī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

2013-ban Kṛpāmoya Prabhu nagyon szép előadást tartott Śrīla Prabhupāda megjelenési napján, amelyben arról beszélt, hogy a lelki tanítómester olyan, mint egy fazekas: egyik kezével belülről megtartja a megformálandó edényt – ezt hasonlította a lelki tanítómester szeretetéhez–, a másik kezével pedig kis ütéseket mér az edény falára, hogy az elnyerje a kívánt formáját – ezek a lelki tanítómester utasításai. Mindkét funkció egyaránt szükséges ahhoz, hogy az edény elnyerje végső alakját. A szeretet és a lelki utasítások egyaránt szükségesek, hogy tanítvánnyá érleljenek bennünket.

Tudom, Guru Mahārāja, hogy az én megformálásom nem könnyű feladat, éppen emiatt szeretném megköszönni a végtelen szeretetedet, amivel bátorítasz engem a helyes irányba az én rögös lelki utamon.

A szereteted a ragaszkodásom tárgya,
A menedékem egy végtelen csatában.
Mély bizalom kifogyhatatlan forrása,
Kötelezi elmémet a meghódolásra.

Sértéseim itt megbocsájtást nyernek,
Valódi védelem az illúzió ellen.

A lelki tisztaság biztos záloga,
Egyetlen remény a megtisztulásra.

Erő, ami térdre kényszeríti a szabad akaratot,
Az omega, amelyhez mindig visszakanyarodhatok.

Jelentéktelen szolgád: Brijbāsī Devī Dāsī

Bhaktin Bulla Hajnalka

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

15 hónap telt el azóta, hogy először személyesen beszélhettem veled, és oly sok időt szántál rám, aki pedig igazán semmit nem érdemel. 60 perc oly rövid idő, szemvillanásnyi csupán, de neked ennyi idő elég volt, hogy az életem hajóját békésebb vizekre kormányozd. Olyan körülmények közé, ahol lehetőségem nyílt szolgálni *bhaktáidat*. Kṛṣṇa annyira kegyes, annyira felfoghatatlan a szeretete, de benned úgy nyilvánítja meg mindezt, hogy megfoghatóvá és értelmezhetővé válik. Soha nem lettem volna képes megtenni ezeket a lépéseket, amiket az elmúlt időszakban megtettem. Nagyon hálás vagyok mindazért a belső irányításért, amit indokolatlanul nyújtasz nekem. Nagyon hálás vagyok a maratonért, ami tömény extázis volt. A könyvosztás az a tevékenység, amiben megtalálom önmagam, nincsen semmi más, ami ilyen békét ad nekem. Milyen ostoba is voltam, hogy eddig annyi felesleges dologra fecséreltem az időmet…

Hálás vagyok, hogy megmutattad egy lelki tanítómester utasításának erejét. Köszönöm, hogy megtapasztalhattam, ha hallgatok rád, minden rendben lesz.

Bár tudnék hallgatni, bár tudnék alázatos és engedelmes lenni és viszonozni egy parányi mértékben is. Bár elégedetté tudnálak tenni téged. A maratoni filmben kifejezted, hogy a te hangulatod, Śrīla Prabhupāda hangulata szerint, a mindig elégedetlen, így szolgálod a magamfajta teljesen hasznavehetetlen elesett lelket! Az én hajóm nagyon veszélyes, háborgó vizeken evezett, csak a te erős kezed tudta

megmenteni és csendesebb vizekre evezni. Kérlek, őrizd meg szigorod, mert anélkül én annyira ostoba vagyok, hogy puszta kalandvágyból visszatérítem e kis törékeny hajót a pokolba.

Szeretném megosztani veled azt a nagyon rövid kis történetet, ami tavaly könyvosztás alatt történt: *Gītā-jayantīt* tartottál, Kṛṣṇa kegyéből az elején jelen tudtam lenni, de utána még nagyobb kegyként a *saṅkīrtanás bhaktákat* kellett haza hoznom Vecsésről. Túlzott aggódásomban értük, mert igen hideg nap volt, hamarabb érkeztem a parkolóba. A könyvosztás tüzében persze Gadāi Prabhu egyáltalán nem fázott, és mindenképpen maradni akart persze ez nekem is óriási lehetőség volt arra, hogy a *Gītā-jayantīn* kapott könyveket rögtön elkezdjem osztani, óriási volt! Ez volt az a nap, amikor Gadāi Prabhu „elnyerte" a *gaṁśádat* is!!! Kézzel fogható volt a szereteted a vecsési parkolóban! De a legcsodálatosabb élmény csak ezután jött: az autó melege, a téli sötétség, az extázis utáni fáradtság eluralkodott rajtunk és eltévedtünk, mindenkinek lemerült a telefonja, így GPS sem volt, hát, így volt tökéletes… bolyongtunk autópályáról le-fel, Cinkota és Szabadföld között tehetetlenségünkben és a szabadság szó tökéletes csapdájába esve a szabadföldi irányt választottuk, amiről hamar kiderült, hogy éppen ellenkező irányba vezet minket, amikor realizáltuk, hogy még az is előfordulhat, hogy az esti *prasādamról* lemaradunk. Gadāi Prabhuból a kétségbeesés olyan csodálatosan tört elő, amit soha nem fogok elfelejteni. Halkan csak annyit mondott: „Bárcsak mégegyszer láthatnám a lelki tanítómesterem." Hiszen te nyújtod az egyetlen menedéket ebben a pokoli világban.

Nagyon köszönöm, hogy *bhaktáid* közé irányítottál, hogy vetted a fáradtságot, és a helyes irányba kormányoztad az életem. Köszönöm, hogy olyan csodálatos tanítványokat képzel, nevelsz, szeretsz, akik valódi fényként ragyognak az én életem sötétségében minden alkalommal, amikor társulhatok velük.

Lelki tanítómester nélkül, nélküled elveszünk, tehetetlenek vagyunk, csak magunk ellen tudunk cselekedni. Köszönöm, hogy te voltál olyan erős, hogy nekünk adtad az életed, értünk!

Hare Kṛṣṇa

Jelentéktelen szolgád: Bhaktin Bulla Hajni

Bhaktin Buzdor Hajnalka

Hare Kṛṣṇa
Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék néhány mondatban köszönetet mondani azért, hogy gondoskodik Magyarország híveiről, és, hogy a gondoskodása eredményeként megismerhettem én is Gaura-Nitāit és Rādhā-Śyāmasundarát. Hogy ezáltal ajánlhatok nekik szolgálatot, és így teljessé válhatott az életem. Szeretném kérni áldását, hogy tudjam folytatni a szolgálatomat, és, hogy tudjak különbséget tenni Kṛṣṇa által sugallt kreativitás és *māyā* játéka között.

Kérem, engedje meg, hogy elmeséljem egy nagyon kedves emlékemet. Egyszer, még február közepén álmodtam Önnel. Úgy éreztem sokáig, az önkéntességem első fél évében (2015 ősz) a *saṅkīrtana* során, hogy nem azt teszem, amiért ide kellett jönnöm. Majd januárban kaptam más szolgálatot, és ebben a rengeteg ötlet és lehetőség, ami tobzódott a fejemben végre érvényre juthatott. Kundalatātól pedig azt hallottam, hogy nagyon örül ezeknek az ötleteknek. Biztatott, hogy dolgozzam ki őket. De ekkorra már lelkifurdalással is keveredett az örömöm… így ismét nem találtam benne elégedettséget. Sajnos nem áll messze tőlem az önvád. De ekkor jött az álom, melyben éppen szervezgettem valamit. Furi helyszín volt, valamilyen lakókocsi-szerűségben volt az iroda. Éppen itt tartózkodott Mahārája is, mikor valamiért bementem a lakókocsiba. Láthatóan nem ismert. Kérdezte, hogy ki vagyok, mit csinálok itt. Azt válaszoltam, hogy igyekszem szervezni programokat, rendezvényeket. Mire a válasza csak annyi volt, hogy „Na végre. Mi tartott eddig?” Ezzel a válasszal kapcsolatban olyan érzésem támadt, hogy már sokkal régebben meg kellett volna hoznom a döntést, hogy felkutassam a mozgalmat, és csatlakozzak hozzá. Elnézést, hogy csak most jutottam el eddig. De még mindig nagyon labilis vagyok. Szeretnék továbbra is szolgálatot végezni, és sok-sok emberhez eljuttatni

a mozgalmat. De nem tudok lemondani a táncról, a tanításról, hogy képezzem magam. Nem vagyok stabil a *sādhanában,* és ezért úgy érzem, hogy bolondot csinálok magamból és a völgyből.

Kérem, segítsen kedves Śivarāma Swami Mahārāja! Hogyan tudnám igazán kifejezni a hálámat önnek? Mert nem jut semmi értelmes az eszembe! Egyedül csak az jár a fejembe, hogy tömegek ezrei fesztiváloznak a völgyben. Piknikezzenek, énekeljenek, táncoljanak, nassolják a chevdát.

Kedves Mahārāja! Félek, hogy soha nem tudok hálás lenni. De azért engedje meg, hogy megköszönjem, amit tett, hogy vállalt minden nehézséget, lemondást, elhozta hozzánk Kṛṣṇát és példaként tekinthetünk Önre! És azt kívánom, hogy még sokáig éljen velünk, lehető legjobb egészségben. Kívánom, hogy a testi korral járó nehézségek valóban törpüljenek el, oly mértékben, hogy azokat észre se vegye, és figyelmét minduntalan a mozgalomra fókuszálhassa. Hogy az Ön vezetése alatt tapasztalhassuk meg e robbanásszerű változásnak még sok-sok állomását!

Köszönöm, hogy itt van nekünk! Még sok-sok igazán boldog évet kívánok Mahārājának!

Szolgája:
Bhaktin Buzdor Hajnalka

Caitanya-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Again I am unable to fully glorify you and your wonderful qualities, so please forgive me for my ineptitude.

When I consider your glorifications, I stammer due to confusion of how great you are. I know I am not able to fully appreciate and comprehend the depth of your devotion to Śrīla Prabhupāda and

Rādhā-Śyāmasundara. I know I am not able to ever understand.

I can try to explain however the effect you have on my life and consciousness and this certainly indicates the cause that exists, which is your deep devotion, purity, chastity to Śrīla Prabhupāda and attachment to the lotus feet of the Lord.

Guru Mahārāja, hearing you speak about Kṛṣṇa conscious topics is like a sword cutting through my dense foggy mind full of attachments.

Your striving in services inspires in me the desire to act in pleasing ways for Śrīla Prabhupāda.

Your quality of being sober, balances and calms my wild mind that is always looking for shelter.

Your books leave me astonished and when reading even just a small amount I feel my consciousness raised.

Your ability to highlight the Kṛṣṇa conscious essence in any given worldly situation acts like an anchor to my heart, as I am able to see through the eyes of *śāstra* with your vision.

Your faith in me to do the right thing and become a devotee of Kṛṣṇa, is actually the only thing that keeps me going. When I do not feel qualified, worthy or able, I remember that you have invested in me and I do not want to let you down.

I wish to always be serving Śrīla Prabhupāda and ISKCON. I pray to you to continue to give me the strength to serve the devotees and preach Kṛṣṇa consciousness. Most of all however, I pray that I can become a devotee of the Lord, and actually love Rādhā-Śyāmasundara in a way that is most pleasing to Them.

All glories unto you, Guru Mahārāja, the keystone to my spiritual life.

I pay my respectful obeisances to your lotus feet and desire to eternally take shelter of them.

Your insignificant servant,
Caitanya-līlā Devī Dāsī

Caitanya-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda. All glories to your wonderful service following in the lotus footsteps of Śrīla Prabhupāda.

Today I was reading some of the letters that you wrote to me. There is one paragraph in the first letter after my initiation – dated 21st January 1994.

"Now you are a recognised member of the Kṛṣṇa consciousness movement and should always remember to stick to the vows that you have made, chanting sixteen rounds, following regulative principles and engaging in the service of Caitanya Mahāprabhu. Keeping this in mind and always be faithful to the words of guru and Kṛṣṇa, make a plan to leave this material world and go back to Godhead in this life without fail."

I can say without a shadow of doubt that this is the very best advice I have ever been give in my life – particularly "make a plan to leave this material world and go back to Godhead in this life without fail."

I have noticed time and time again how caring you are towards your disciples. You extend your loving concern to every one of us, regardless of your own health and welfare. Many times when engaging in conversation with my Godbrothers and Godsisters, without exception, everyone has spoken about their love and respect for you. Tears appear in the eyes during such exchanges and we all feel great love and affection for you.

Please take care of yourself, Guru Mahārāja, I love and respect you so much.

Your devoted disciple,
Caitanya-priya Devī Dāsī
Coventry Temple, UK

Caitanya-candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious of days.

By your example, in everything you do, we have light.

Light in showing us how to be a dedicated disciple, how to take responsibility for the maintainance and spreading of the movement, and how to take our Kṛṣṇa consciousness seriously, developing deep attachment for the loving service of Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

How fortunate we are to have your association – to see devotion in action.

So fortunate to be able to see first hand your deep commitment on all levels. A true inspiration.

Thank you!

More and more it is becoming clearer to me that I should be deepening my commitment by meditating on your inspirational example, to become a more dedicated disciple myself, to express my gratitude for what I have received by taking on responsibility for the movement, and most importantly going deeper into my Kṛṣṇa consciousness, awakinging *prema* in the loving service to Rādhe-Śyāma.

Shine on! Please continue to pour your love and guidance on me so that I can be a true asset in your hands and a full recipient of all that you are offereing me.

Thank you for everything Guru Mahārāja!

Your aspiring servant,
Caitanya-candra Dāsa

Cakorī Rādhā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet, all glories to Śrīla Prabhupāda and all glories to you on this your most auspicious Vyāsa-pūjā day.

Another year has flown by and I am not entirely sure were it has gone, I know that I can think of very little that I have achieved during this time. But for yourself, a shining example, so much has been achieved. You are always telling us not to waste time, reiterating Śrīla Prabhupāda's message to get on with the business of serving Kṛṣṇa. You live by example and not one second is wasted, your every waking moment a tribute to your dear most Rādhe-Śyāma. Your every breath is a beautiful healing breeze, your every word a transcendental sound and your every movement a thrilling wave of fresh crisp water. Your smile is bountiful and all encompassing, utterly captivating in every way and all because you are a living, breathing reflection of what it means to be totally surrendered to Kṛṣṇa through the unceasing mercy of Śrīla Prabhupāda. Books, books and more books, unrelenting waves of transcendence, flowing from your expansive and realised self, pure bliss and magic. If only I could even begin to appreciate what you have done for us, what you continue to do for us, you are so dedicated in your mission to distribute the message of Lord Caitanya so as to bring us all back home back to Godhead. You have a way of remaining the focus of our attention even when you are not physically present amongst us, by the powerful charisma of your instructions, which seem to ring loudly as we go about our day, what a truly bonafide spiritual master you are. Only a true master has the power to inspire us as you do, knowing each of us, our true nature and eternal position in the grander scheme of things. You are totally driven by your life's mission to please Kṛṣṇa, it is evident to all who have the pleasure of meeting you. Please bless me that I may continue to have some small space in your amazing family, just to be allowed to come and do some

work in your garden when I am over in New Vraja-dhāma, is a great honour for me. I know I am not one of your elite disciples, and am not always there in the crowd of devotees that continually surround you, but I am humbled and so very grateful to be in the association of your disciples and the shelter of your lotus feet. All glories to you and all glories to Rādhe-Śyāma and New Vraja-dhāma, I pray that I may always be connected to you, and that I may serve you eternally wherever and in whatever capacity you desire. I beg Rādhe-Śyāma for this mercy and pray that they will always remember to include me in your camp now and forever.

With much love from your disciple, your humble servant,
Cakorī Rādhā Devī Dāsī

Candra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked a megjelenési napodon!

Nemrég láttam egy másik arcodat, ami nagyon megijesztett. Láttalak csalódottnak lenni. Persze tudjuk, a lelki tanítómestert nem lehet 100%-osan megérteni, így nem tudhatom, valóban csalódott voltál-e, de mindenesetre én megijedtem.

Egy gondolat fészkelte be magát az elmémbe és felébresztett Csipkerózsika álmomból: mi lenne, ha nem volna ennyire magától értetődő és kézenfekvő, hogy ennyit kapjuk a társaságodat? Mi lenne, ha magunknak kellene megbirkóznunk a lelki életünk megannyi nehézségével, amelyben bukdácsolunk az alacsonyabb kötőerők minden rezzenésére? Hogyan fogunk megoldásokat találni társadalmunkban a hibák és nézeteltérések megoldására, korrigálására úgy, hogy sok esetben te vagy az a kapocs a *bhakták* között, ami magát a megoldást jelenti. Vajon hogyan tudjuk a *vāṇīt* követni úgy, hogy az állandó *vapu* kapcsolattól

elkényelmesedünk és nem érezzük azt, hogy tovább kell törekednünk? Ha csak belesüppedünk a jelenünk kötőerőibe és képtelenek vagyunk erőfeszítést tenni arra, hogy többet adjunk magunkból?

Az ijedtségen túl sokkal mélyebben érintett azonban, hogy csalódottnak láttalak. Nem tudom, te mit érezhettél, de én azt, hogy felépítettél annyi mindent, megelevenedett a te hatásodra Śrīla Prabhupāda álma egy működő farmközösségről, de azzal, hogy belekényelmesedünk a helyzetünkbe akár mindent elronthatunk. Ha nem követjük az irányvonalat, amit megadtál, amit tanítottál évekig, akkor bármilyen csodás létesítmény, intézmény vagy akár társadalom is darabjaira hullhat a Kali-yuga befolyásának hatására. Lehetnek vélt vagy valós kifogásaink arra, hogy életünk bizonyos szakaszaiban miért nem tudunk mindent maradéktalanul követni, de ez nem számít. Egy számít, hogy mennyire akarjuk azokat követni a nehézségeink ellenére. Mert a kifogások sosem fogynak, de a nehézségeknek vége szakadhat hiszen a kifogások tőlünk függnek, a nehézségeket pedig Kṛṣṇa adja vagy oldja meg.

Nem tudom, honnan származik az alábbi axióma, de nemrég hallottam:

„Követni lehet félelemből, anyagi érdekből, kötelességből és szeretetből." Ha szeretetből követünk, akkor csalódást sem akarunk neki okozni. Nem tudok és nem akarok nagy szavakat használni, mint azt, hogy nem szeretném, ha csalódást okoznánk neked.

Szeretném, ha beteljesülne minden vágyad, bár tudom, hogy az nem az én jókívánságomon múlik. Ami rajtam múlik, azt próbálom megtenni, kifogások nélkül.

Kérlek, add a kegyed továbbra is, hogy tudjak jó eszköz lenni a missziódban.

Elesett szolgád:
Candra Devī Dāsī

Candra-kāntā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Volt egyszer egy méhecske,
ki mindenhol a nektárt kereste.
Eget-földet berepülte,
a boldogságot mégsem lelte,
midig hiányzott egy kevéske.

Egyszer egy nagy kertbe tévedt,
szívében furcsa izgalom ébredt.
Miközben kíváncsian körbenézett,
csodálatos virágokat látott
s egyikről a másikra szállott.

Volt ott mosolygó
szívet gyógyító,
nemes, mely
formálja a jellemet,
volt kedves,
melynek nektárja mézédes,
volt hideg,
mely megedzi a szívet,
volt erős szárú,
szélvihart is kibíró,
pihe-puha szirmú
selymével simogató,
kedvesen nevető,
bajban mindig megsegítő.

Végtelen virágtenger tarkállott
ameddig a szeme ellátott.
Ennyi csodálatos virág együtt,
illatuk az ég felé szállt,
s mindenkit elbűvölt.

Minden virág meglocsolva,
fojtó gaztól megszabadítva,
gyenge szárúak felkarózva,
elszáradt hajtások lepucolva.

Ámult a kis méhecske,
ki lehet e csodás kert
kertésze?
Szívében vágy ébredt:
ő inkább virág lenne, ha lehet.

Kék felhőre nézett, s az arany napra,
szíve vágya teljesült,
a kertész állt felette,
s éppen szívének odaadó
nektárcseppjeivel permetezte.

Köszönöm Guru Mahārája!

Jelentéktelen szolgád:
Candra-kāntā Devī Dāsī

Candradoya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, régebbi *vyāsa-pūjāidon* meditálok, próbálom felidézni az ünnepségeket, de a főzéseken kívül nem sokról tudok mesélni mert szerintem én egy-két kivételével mindig a konyhában voltam. Persze nagy boldogságban. Kezdetben Baladeva Prabhu és Mahājana Prabhu irányításával később pedig a farmon a nagy konyhát vezetve. Viszont van egy emlékezetes történet a verőcemarosi 95-ös táborból. A konyha messze volt a *kīrtana* teremtől és nagyon rossz volt, hogy még hallani sem hallottunk semmit az egész napos ünnepségből. Mikor már nem bírtuk tovább Vaiṣṇava-priyával elszaladtunk és egy kicsit néztük, ahogy hatalmas *kīrtanával* táncolnak a *bhakták*. Olyan nagy volt a tömeg, hogy nem lehetett már bemenni. Aztán elindultunk vissza a konyhába, még sok dolgunk volt, hogy kész legyen a lakoma. És itt most Rādhā-kuṇḍa Mātājīt kell idéznem: „Teljes fordulat" . Akkor megláttuk az ottfelejtett rózsaszirmokkal teli vödör *caraṇāmṛtád,* valahogy az ünnep hevében senki nem törődött vele csak kitették az épület mögé. Vaiṣṇava-priyával összenéztünk és már vittük is. Olyan lelkesek voltunk, hogy bár adtunk a konyhásoknak is, de kb. három litert fejenként mi ketten ittunk meg.

bhakta-pada-dhūli āra bhakta-pada-jala
bhakta-bhukta-avaśeṣa, — tina mahā-bala

Ez a vers ezt a csodálatos *caraṇāmṛtád* dicsőíti. Azóta ez a kedvenc versem. Ez a nektár ment meg. Köszönöm kedvességed és a sok-sok kegyet, amit azóta is folyamatosan sugárzol ránk tanítványaidra.

Boldog szülinapot!

Elesett, szomjas szolgád: Candradoya Dāsa

Candra Gupta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Világi életem hétköznapjaiban tengődve, az anyagi remény délibábja után vakon futva, meg megcsillan néha valami különleges, mély, káprázatos és titokzatos érzés elmém perifériáján. Valami amit régen éreztem, de talán még meggyőzőbb és fényesebb most. A világban mindenki retteg és a rettegés kútfeje az elmúlás tabu fogalma: a sötét halál. A kegy, hogy lássuk, érezzük és tudjuk, hogy semmi sem lehet annyira sötét, hogy befedje és szemünk elől teljesen eltakarja ezt a fényt, nagyon ritka dolog.

Vyāsa-pūjād alkalma mindig egy emlékeztetés számomra, hogy itt az ideje a te dicsőségeden meditálni. Ahogy azonban egyre mélyebbre ások, annál inkább látom, hogy milyen lehetetlen ezt szavakba foglalni.

Gondolataim tárházában folyamatosan kincseket találok. A rólad szóló gondolatok kincse megnyugvás a lélek számára… Aztán megint kezdek magamhoz térni…

Most már újra én vagyok, körbe vesznek a világi bajok, s nekilátok fontosabbnak tartott, világi tennivalóimnak, egy az elmém ködében szégyenkező, eltűnni látszó kérdéssel: hát ennyi volt? Ennyire voltam képes?

Vajon minek ez a sok gondolat, ha csupán áttetsző üres szavak. Többet érdemelnél ennél, mindent érdemelnél, de tudom, hogy egyszer még mindent odaadok!

Szolgád:
Candra Gupta Dāsa

Bhaktin Cigdem

Hare Kṛṣṇa Śrīla Gurudeva,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I want to thank you with all my heart for you have accepted to taken us into your shelter and given me the hope to be Kṛṣṇa conscious. Your mercy, guidance, and instructions are the driving force of our spiritual practise. I am grateful to the Lord Kṛṣṇa for giving me this chance to glorify a great spiritual master.

I wish you all prosperity and happiness.

Your servant,
Bhaktin Cigdem
Turkey

Citra-vāsinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Megint eljött a nap, hogy dicsőítsünk téged.

Egész évben azon gondolkozom, hogy mit fogok majd írni neked a *vyāsa-pūjā* napodra. Hogyan fejezzem ki a hálámat és szeretetemet mindazért, amit tettél és teszel értünk. Most, hogy két nagyobbacska fiam van, látom és értem jobban, hogy mennyi erőfeszítést teszel azért, hogy vissza tudjunk menni Kṛṣṇához.

Te a szíved összes szeretetét odaadod és megmutatod a helyes utat, hogyan szolgáljunk szeretettel és odaadással.

Még nagyon új *bhakta* voltam, amikor az első farmos *nāma-haṭṭa* táboron megláttalak.

Nem tudtam a *Śrī Guru-aṣṭaka* szövegét sem a fordítást, de nagyon gyorsan megtanultam együtt énekelni *„vande guroḥ śrī-caraṇāravindam”*.

Csak figyeltelek, ahogy nagy szeretettel énekelsz a hideg hajnalon. Azon imádkoztam, hogy én is megtaláljam minél hamarabb a lelki tanítómesteremet és az te legyél… Már hosszú évek óta a tanítványod, lányod vagyok. Az élet sok fordulaton vitt keresztül. De egy dolgot megtanultam, hogy soha ne adjuk fel a lelki élet gyakorlását, bármi is történik velünk.

Mindezt neked köszönhetem Guru Mahārája. Mert ha te nem tartottad volna azokat a szemináriumokat a *Śikṣāṣṭakáról, Upadeśāmṛtáról, Śrīmad-Bhāgavatamról, Manaḥ-śikṣáról,*…stb. Ha nem hangsúlyoztad volna a fontosságát annak, hogy rendszeresen olvassuk és tanulmányozzuk a *Śrīmad-Bhāgavatamot* és *Bhagavad-gītāt*. Ha nem írtad volna meg a könyveidet, többek közt: a *Veṇu-gītāt, Na pāraye ‘hamot, Kṛṣṇa-saṅgatit,* a *Śuddha-bhakti-cintāmaṇit* és a *Nava-vraja-mahimāt*. Ha nem mutattad volna meg a szent *dhāmát,* Kṛṣṇa kedvteléseinek színterét. Ha nem adtad volna oda Rādhe-Śyāma iránti szereteted, én bizony rég megfulladtam volna a Kali-yuga tengerében. Köszönöm Guru Mahārája mindezt. Remélem a jövőben egyszer méltó lányoddá válok.

Szolgád:
Citra-vāsinī Devī Dāsī
Dallas, Tx

Citta-hārī Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor megtudtam, hogy idén az ISKCON megalakulásának 50. évfordulóját ünnepeljük, kiszámoltam, hogy pontosan félidőben,

1991-ben, 25 éve csatlakoztam Śrīla Prabhupāda mozgalmához. Egy éve már ismertem a Kṛṣṇa-tudatot, de a csatlakozást kénytelen voltam elhalasztani, mert nem voltam még 18 éves. Alig vártam, hogy túl legyek az érettségi napján, addigra már nem érdekelt a főiskola, a tanáraim belém vetett reményei, a barátok véleménye, a szülők kitagadása, csak az érdekelt, hogy az életemet Kṛṣṇának adjam.

Ez alatt a 25 év alatt többször elgondolkodtam, hogy alakulhatott volna az életem a Kṛṣṇa-tudat nélkül? Látva ezt a pokoli világot, az őrült embereket, ismerve magamat, még belegondolni is szörnyű. Ezzel szemben felbecsülhetetlen ajándékot kaptam. A világi ajándékokkal ellentétben – melyek idővel megkopnak – ez az ajándék az idő múlásával egyre ragyogóbbá válik.

Minden, ami számomra érték, azt Śrīla Prabhupāda és a te indokolatlan kegyedből kaptam. Felnézek a könyvespolcomra, az egyik sorban Śrīla Prabhupāda könyvei, a másikban a te könyveid sorakoznak. Elképzelni sem tudom az életem nélkülük. Habár nehéz eset vagyok, mégis lassan, de biztosan megtalálják az utat a tudatomig, és egyre mélyebben meghatározzák az egész életemet, minden napomat és gondolatomat. Erre a jelentéktelen helyre születtem, reménytelen helyzetben, és felfoghatatlan, de kegyedből mégis egy másik, csodálatos világba kerültem.

Szeretném megköszönni neked mindazt a nagy felelősséget, amit vállaltál, hogy elterjeszd a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon. Nagyon szerencsések lettünk, mert kapcsolatba kerültünk veled. Személyeden és tanításaidon keresztül első kézből, változatlanul tapasztalhattuk meg Śrīla Prabhupāda tanítását és hangulatát.

Pár napja *japázás* közben a tekintetem megakadt egy szál kék jácinton az oltáron, felfigyelve kecsességére, finomságára, érzékeny szépségére, és az egész szobát átható finom illatára. Szembeötlő volt a kontraszt a természetes szépsége és aközött, ami most körülöttünk zajlik a világban, a kegyetlenség, erőszak, háborúk, menekültek, félelem, szenvedés. Az emberek elfelejtettek mosolyogni, énekelni, táncolni, elfelejtenek élni, csak rettegnek és gyűlölködnek. Mennyire mást képvisel ez a virág, soha nem jutna eszünkbe róla az erőszak, mennyire tiszta és ártatlan, Kṛṣṇa kedves, finom természetére és édes mosolyára emlékeztet.

Emlékszem, egyszer ajánlottál egy lótuszbimbót Rādhe-Śyāmának, és megmutattad, hogyan kell kibontani a szirmait. Amikor a könyveidet olvasom, sokszor eszembe jut, ahogy hasonlóan bontod ki Rādhe-Śyāma kedvteléseit, sziromról-sziromra. Ahogy akkor a látvány, most a kedvetelések édes ízei ragadnak magukkal, ahogy óvatosan, elmélyülten, elbűvölően feltárod őket.

A nyughatatlan elménknek élményekre van szüksége, élmény éhsége a szeretet hiányból fakad. A feltételekhez kötött lélek igazából, mélyen nem tudja elhinni, hogy ő szerethető, ezért bolyong a világban, kínkeservesen küzd, egy kis figyelemre és elismerésre vágyva. De a könyveidben megtalálja a vigaszt, a szerető érintést, az ölelést, amire vágyik. Sokszor halljuk, hogy a *bhakták* megvásárolják Kṛṣṇát a tiszta szeretetükkel. És azt is, hogy ha egyet lépünk Kṛṣṇa felé, Ő százat lép felénk. A megdöbbentő, hogy még a mi parányi pislákoló szeretetünkre is, kis bátortalan lépteinkre is, Kṛṣṇa nagy szeretettel és gondoskodással fordul felénk, lekötelezve, megvásárolva a szívünket. Az Ő szeretete megindító, mert messze felülmúl minden világi elképzelésünket, megérinti a szomjazó szívünket, és vigaszra, menedékre találunk kedvességében. Könnyes szemmel meghatódva ismerjük fel, hogy igen, ez az, mindig ezt akartam, Rá vágytam, Őt kerestem, hihetetlen, de most végre itt van, megtaláltam! A szavak többé nem betűk, életre kelnek, az életünkké válnak, és karnyújtásnyi közelségbe hozod az elérhetetlent, az elképzelhetetlent. Mit lehet erre mondani, lehetetlen szavakban megköszönni! Csak imádkozni tudok, az áldásért, hogy minden alkalmatlanságom ellenére, minél több hozzám hasonlóan elesett és szenvedő lélek figyelmét fel tudjam hívni erre a csodálatos, transzcendentális lótusz mosolyra, mely képes betölteni az elmét, és megbabonázni az érzékeket.

Az emberek ahogy egyre mélyebbre süllyednek, egyre messzebbre kell kinyúlni értük, és ez nehezebb, több türelmet és áldozatot igényel. A szenvedésükre viszont keresik a megoldást, ahogy mi is kerestük, és ebben elfogadnak segítséget, ahogy mi is elfogadtuk, és utána már kapaszkodnak, ahogy mi is kapaszkodunk. A szívük megnyílik, rájönnek, hogy valójában ők is jók akarnak lenni, boldogan énekelni, szépen, békésen, tisztán és egyszerűen, szabadon élni.

Imádkozom az áldásodért, hogy áldozatod elérje célját, és szavaid érintőkövének hatására Kṛṣṇa kedvteléseinek csodája kivirágozzon és szirmot bontson a szívünkben. Habár alkalmatlan vagyok, mégis úgy érzem, meg kell tennem, hogy tőled és Śrīla Prabhupādától az elmúlt 25 évben tanultakat mások szívében igyekezzek elültetni. Mivel erre egyre égetőbb szüksége van most a világnak, hogy megmutassuk: van a szenvedésből kivezető út. Hiszek abban, hogy ha az én életem megváltozhatott a kegyetekből, megváltozhat bárkié, és Caitanya Mahāprabhu, a *parampará* és Śrīla Prabhupāda vágya valóra válhat.

Örök szolgád:
Citta-hārī Dāsa

Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Boldogsággal tölt el a gondolat, hogy újra megszólíthatom Önt megjelenési napján, és hálámat fejezhetem ki alázatos szolgálatáért, munkájáért, amit az elesett lelkekért végez!

Munkám során gyakran találkozom az elmúlással, ami arra sarkall, hogy minél többet énekeljem a szent nevet. Egyre erősebb a vágy bennem, hogy a szabályozó elvek szerint éljek, amitől biztonságban érzem magam a *māyā* erőivel szemben. Az Ön tanításai által Kṛṣṇa iránti szeretet ébred a szívemben. Minden fesztiválon, amin részt tudok venni, alig várom, hogy az Urak előtt leborulhassak, homlokommal érintve azokat a köveket, ahol Ön a lótuszlábai porát hagyta. Ilyenkor szinte meghasad a szívem, és csak várom, hogy újra láthassam, leckéit hallgathassam.

Köszönöm, hogy minden nap a gondolataim része, Ön nélkül elveszném ebben az akadályokkal teli világban!

Kívánom, hogy Kṛṣṇa sokáig éltesse egészségben!

Jelentéktelen szolgája:
Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes

Bhakta Czakó Mihály

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ez a 6. év, hogy a részese lehetek a magyar *yātrā* életének. Ahogy visszaemlékszem a korábbi évek – ezen időszakára, mindig izgalommal, és nagy lelkesedéssel vártam hogy írhassak neked pár sort.

Ezekben a korábbi években említették a *bhakták,* hogy nem könnyű ez a fajta írás. És tényleg számos akadály gördülhet az utunkba. De mégis szeretném megpróbálni felismerni az akadályokat, és ha lehetséges tovább menni, igyekezve örömet szerezni neked!

Ahogy telik az idő, úgy lesz egyre bonyolultabb az élet, mutatván, hogy semmi keresnivalónk sincs itt.

Másik szempontból pedig, úgy lesz egyre könnyebb, mert egyre közelebb és közelebb kerülhetünk a lelki világ hangulatához.

Ha visszatekintek az elmúlt egy évre, és megvizsgálom azokat az emlékeimet, amik veled kapcsolatosak, akkor bizakodás, megnyugvás, és fokozódó öröm tölti meg a szívem!

Csak néhányat említve:

– Még a maraton előtt írtam neked egy bemutatkozó levelet, mert úgy éreztem, hogy most ez a lépcsőfok jön az életemben, ezt tanácsolta a tanácsadóm, de valahogy nem küldte el.

Aztán csak 2016 elején vette ezt észre. Aztán mondta, hogy elküldte és egyből válaszoltál… megmondom őszintén ez nagyon jól esett.

– És az a sok maratoni élmény, amikor intézhettem a vízumodat,

az útleveled, és közben is oszthattam Śrīla Prabhupāda könyveit… és közben az a néhány pillanat amikor pár szót váltottunk – nagyon sokat adott!

A múlt vasárnap ünnepeltük Caitanya Mahāprabhu megnyilvánulási napját, nagyon különleges volt. De ami igazából azon a napon a legjobban megérintett az az volt, amikor megkaptam a *Nava-vraja-mahimā* térkép könyvét, és a második kötetet. Bele is lapoztam, olvastam, és csak alig vártam hogy hazaérjek és tudjak olvasni. Ritkán történik ilyesmi, hogy jól érzem magam egy helyen, egy eseményen, jó a társaság, és minden nagyon jó, de ugyanakkor vágyom egy másfajta társulásra is. És arra kellett rájönnöm, hogy ez mind a te kegyedből lehetséges…

…*yasya prasādād bhagavat-prasādo*… éppenhogy csak tudok valamit tenni (valami kegynek köszönhetően), és csak segítesz és inspirálsz, hogy hogyan menjünk és fejlődjünk.

Nemrég hallgathattam leckéket a *Caitanya-caritāmṛtából,* amik arról szóltak, hogy a *māyāvādīk* azért voltak nagyon szerencsések, mert Caitanya Mahāprabhuval emberségesen bánt Prakāśānanda Sarasvatī, és annyira csodálatos, ahogy ott kibontakozik ez a történet… és amit ezzel mondani szerettem volna, – kedves Mahārāja: – nagyon szépen köszönöm, hogy megnyilvánítod számunkra ezen csodálatos könyvek szubsztanciáját és vezetsz lépésről lépésre!

Szépen kérlek áldj meg, hogy valami módon tudjalak segíteni a lelki tanítómestered vágyának beteljesítésében!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Czakó Misi
Kecskemét

Daivī-śakti Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget, a menedéket nyújtó lótuszlábadnak!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Az év egyik legcsodálatosabb ünnepe jött el újra, a te *vyāsa-pūjād*. Végre egy nap, amikor szavakban is kifejezhetjük, mennyire szeretünk, és hogy milyen hálásak vagyunk neked.

Köszönöm a bizalmadat, hogy idő előtt avatásban részesítettél, pedig meg sem érdemlem. A sok erőfeszítést, amellyel segítesz előrehaladni a lelki életben és azt a sok törődést, szeretetet, amit záporozol ránk minden egyes percben.

Miközben írom a felajánlást, feltörnek bennem azok az emlékek, azok a pillanatok, amelyet veled tölthettünk. Bármikor emlékezek rájuk, boldogság tölt el, mert életem eddigi legcsodálatosabb pillanatai azok.

Mindig rájövök, mennyire szerencsés is vagyok, hogy a közeledben lehetek. A jelenléted, minden mozdulatod, és szavaid mindig tanítanak, és egyre jobban emelnek ki a tudatlanság sötétségéből.

Remélem, és a kegyedért fohászkodom, hogy életem minden percét szolgálatodba ajánlhassam és bármit is tegyek, az mindig elégedettséget okozzon neked.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek akinek kegyéből még egy nyomorult is megkaphatja Kṛṣṇa áldását, ám akinek kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni a lelki életben. Bárcsak naponta emlékezhetnék határtalan dicsőségedre, végtelenül könyörületes természetedre és vegyítetlen tiszta odaadásodra! Bárcsak mélyen a szívembe zárhatnám tanításaidat és bárcsak elfogadhatnám lótuszlábaid árnyékát, mint egyetlen menedékemet! Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupāda őszinte követőjének, Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalma hadvezérének, a három világot elbűvölő isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara bensőséges társának!

Törekvő szolgád:
Daivī-śakti Devī Dāsī

Dakṣiṇā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion of your Vyāsa-pūjā, I would like to offer my humblest obeisances at your lotus feet. Each year I struggle to write this offering as I feel as though there are no words to adequately glorify you. I love you so deeply and constantly wonder what I must have done to come into contact with you.

This past year has been one of the best years of my life. Being out on *saṅkīrtana* with you, watching you lead by example, how to share this precious gift of Kṛṣṇa consciousness with others, despite all your health issues, has been so inspiring. It is a precious memory I will treasure forever. I hadn't been out on *saṅkīrtana* in almost 10 years and that first day, my false ego couldn't handle it. But then you arrived and everything changed. You purified the atmosphere by your presence and suddenly I felt enthused, inspired, encouraged and brave enough to stop people and give them a book. Prabhupāda says surrender is to

know that 'I am nothing', and that day I truly felt that – that I am nothing. I deserve nothing. And yet here I am, in the association of a pure Vaiṣṇava. That evening I came across this quote by Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura:

"Who are the Vaiṣṇavas? The Vaiṣṇava's duty is to make his companions and dependents fearless, free from anxiety, happy, and to deliver all conditioned souls from *māyā's* hands."

Guru Mahārāja, when I was with you on *saṅkīrtana,* and when I'm with you in *kīrtana,* I feel all these things – fearless, free from anxiety and happy. I feel protected and sheltered. Thank you so much for that.

Guru Mahārāja, lastly I would like to thank you for one more thing – your kindness. You are so kind. Even though you were so busy during the marathon, you still took the time to FaceTime Viśākhā and encourage her to give out books. Raising children is one of the hardest things I have ever had to do and everyday I am so worried about the influences of Kali-yuga on them. I constantly worry that they will grow up and not want to be devotees. But then I remember how much they love and adore you. You give them your time and association so freely and I cannot express how much I appreciate that. If anything can keep them on the right path, it will be that – memories of your kindness and encouragement in Kṛṣṇa consciousness. Even though they are only 4 and 8, they try to live their lives by what they think would please you. So thank you so so much for giving them your time and association.

Please forgive me for any mistakes I may have made. I am trying my best but I am utterly worthless and unqualified to even be around you, let alone your disciple.

Your humble servant,
Dakṣiṇā Devī Dāsī

Dāmodara-rati Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa, kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, bocsáss meg, hogy tavaly nem kaptál tőlem sem felajánlást, sem levelet, melyben a dicsőségedről zengtem, vagy hálámat fejeztem volna neked ki!

2014. óta sok minden megváltozott az életemben. A legfontosabb, hogy az egyik legfontosabb és legextatikusabb szolgálatot, a *saṅkīrtanát* felváltotta az életemben a másik, hasonlóan legfontosabb és legextatikusabb szolgálat, a *mūrti*-imádat. Nagyon örülök ennek a változásnak, régi vágyam vált valóra.

A szolgálatom megváltozásának van egy nagyon fontos következménye: a szolgálati illetve lakóhelyem megváltozása. Új-Vraja-dhāmának, a *dhāma-bāsīknak* megkaptam a kegyét! Még régebbi vágyam vált eképpen valóra. Nagyon különleges hely Új-Vraja-dhāma! Persze ezt neked nem kell mondani. Te vagy az oka ennek a csodának! Egyszer mondtad, hogy ami a szívben van, az fog kívül is megnyilvánulni. Ha a te szívedből ilyen csodák pattantak ki, milyen mélységesen csodálatos lehet a szíved, telve sok-sok szeretettel az Uraid, a lelki tanítómestered, és az elesett lelkek iránt! A te vágyadból jöttek az oly áldozatkész *bhakták* anno, a kezdetekkor, hogy segítsenek neked felépíteni a farmot. A te vágyadból jöttek a Föld bolygó, sőt, a három világok leggyönyörűbb *mūrtijai* ide, hogy elfodják a *bhakták* szolgálatait. A te vágyadból jöttek azóta olyan *bhakták,* akik szívesen élnek, és szolgálnak itt. Minden eszközt megadtál nekünk, hogy tökéletessé tegyük az életünket: a hely tökéletes: maga Vṛndāvana, a lelki világ; az idő tökéletes: a Kali-yuga a korok legkiválóbbika, *yugottama,* mert ebben a korban egy végtelenül egyszerű folyamattal el lehet érni az élet tökéletességét, az Isten iránti tiszta szeretetet, az Úr szent neveinek éneklésével; a körülmény is tökéletes: egy maroknyi szent életű *vaiṣṇava* él együtt, akiknek mind egy a vágyuk: tökéletessé válni. Ehhez minden

segítséget megkapunk: Śrīla Prabhupāda könyvei megtanítanak bennünket úriemberré/ úrihölggyé válni; a te csodálatos könyveid pedig megtanítanak bennünket látni, hogy, mi a valóság, mi a fontos, az örök, és mi az átmeneti, illúzió.

Én végtelenül hálás vagyok neked, mint az eredeti oknak, és minden más *vaiṣṇavának,* akik kegyéből én itt élhetek, azért, hogy itt élhetek.

Egyszer csodálatos látványban volt részem. Éjjel volt. Egy régen látott kedves *vaiṣṇavītól,* Gizi mamától mentünk haza Ānanda-vardhana Prabhuval. Éjfél körül járt már az idő. Telihold volt. Szépen sétáltunk a faluból haza. Minden évszakban, napszakban szeretek Krisna-völgyében sétálni. Csodálatos hely! Akkor a hold fénye hátulról ragyogott, és mindent csodálatosan sejtelmessé és kékké festett. Ezüstösen ragyogott a legelő, a fák, a bokrok. Mintha egy másik bolygón lettem volna. Nem tudtam betelni a látvánnyal. Ilyenkor természetesen mindig Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarára gondolok, hogy Krisna-völgy miattuk olyan vonzó, mert az Övék, Hozzájuk tartozik, és Ők itt végzik minden nap és éjjel édes kedvteléseiket.

Köszönöm, hogy itt lehetek, hogy itt szagolhatok bele a levegőbe, hogy itt láthatom felkelni, és lenyugodni a napot, itt élhetek én is.

Szeretném kérni az áldásod, hogy mindig méltó lakója legyek Nava-Vraja-dhāmának, aki lelkesen törekszik a szíve tisztítására, lelkesen szereti és szolgálja a *vaiṣṇavákat,* és az ide látogató vendégeket, akiben örömét leli az Úr, és akire örömmel gondolsz te is!

Remélem, sosem vétettetek ki a paradicsomból, és a helynek megfelelő értékeket, viselkedési módot követve és élve folytathatom a szolgálataimat itt, törekedve arra, hogy egyre figyelmesebben, elmélyültebben, szeretettel hajtsam azokat végre.

Köszönöm, hogy ide engedtél, próbálok méltó képviselőjévé válni ennek a csodálatos helynek.

Jelentéktelen szolgád:
Dāmodara-rati Devī Dāsī

Dānavīr

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

There are a lot of things every year to write about.

First of all, I would just like to say, how much you inspire me in everything!

How committed you are, not only in writing books but in everything!

I remember when I was in England with you, you were always lecturing and talking about *varṇāśrama* and the 21 qualities of a devotee, and how everyone should develop these qualities! It is a little bit easier to get these qualities when you can see a living example every day! I really like how you live what you teach.

You are the perfect example of everything you teach not only the 30 qualities.

Everything. This is one thing out of the many many things that I admire in you!

By the way, I don't only like your *bhajanas* and *kīrtanas,* I also very much like your classes. Similar to debates basically everything you say in a class makes me feel like: Yes, that's right! So true! I think I am not alone with this.

That's why I really like your lectures! I am trying to be at every lecture you give and I am able to go to because it makes me feel so good!

Another thing that really inspires me in you is how clean and tidy you are! Whenever I live with you, I see your room, the bathroom, just how clean and tidy it is! It really makes me try to keep my room tidy as well!

Just thinking back…. I have learnt so many things from you. Besides keeping your room clean, or eating properly (I mean eating with hands)!

I remember in England we were eating in a house in Radlett, and you and Śyāma-bihārī Prabhu showed how to squeeze the rice and dhal together and then how to throw it in your mouth without making a

mess, and that I shouldn't eat *sabjī* with spoon, but how I should eat it with *purī* or *capātī*.

This is just to mention a few of the things I have learnt from you!

Now, I would just like to say thank you for these things! I am very very grateful for everything that I have received from you. Very grateful!

And I would also love to say thank you for bringing me to Romania and U.K. They were amazingly good experiences. I hope that I can travel more with you throughout my life.

I very much hope that I can serve you for a very very long time, and that I can get initiated by you.

Your humble servant,
Dānavīr

Daṇḍa-kṛt Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, prostrated at your lotus feet. All glories to you Guru Mahārāja. All glories to your most beloved Śrīla Prabhupāda.

Thank you for always being my prime inspiration in spiritual life. We have so many examples of great devotees in both our scriptures and recent Gauḍīya history, including our dear most and top most Śrīla Prabhupāda. There are also many advanced devotees still present here and serving in ISKCON. But still you are the one I turn to as my default inspiration.

'What would Guru Mahārāja think of this situation?'

'What would Guru Mahārāja do here?'

'How would Guru Mahārāja best manage this situation in a Kṛṣṇa consciousness way?'

You are my living example of a *mahā-bhāgavata*. I love to observe you, to hear from you and to hear of your activities, in the hope of

being able to follow behind you thus allowing me to somehow give service to you that will be pleasing.

So thank you for being my inspiration. Thank you for showing us that strict observance of the *bhakti* process is achievable and gives the highest result. Thank you for inspiring everyone who comes in contact with you to strengthen their own practices and encourage them to deepen their love for Kṛṣṇa.

Your servant,
Daṇḍa-kṛt Dāsa

Dāntāsya Devī Dāsī & family

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances all glories to Śrīla Prabhupāda and your beautiful Deities.

On this your most auspicious Vyāsa-pūjā day I reflect on how fortunate I am to have your guidance association and instruction.

You are the most inspiring and dynamic spiritual master. Thank you for including me in your *saṅkīrtana*.

I am humbled by your dedication and service to Śrīla Prabhupāda and this movement.

You are superhuman in all your activities from your meticulous deity worship, to your phenomenal book writing and book distribution. Your mesmerising singing of *kīrtana* attracts us all.

You offered such personal kindness to my husband Sañjaya before he passed away. Mārkaṇḍeya, Orissa, Darcey and I are eternally indebted to you for this service.

As the most compassionate pure hearted soul that you are, you have continued to be a stable encouraging influence in all our lives. Nurturing us spiritually and encouraging us to take up devotional activities and service. Thank you.

All good qualities eminate from you. You are literally effulgent. Despite weakened health, operations, and setbacks you persevere and you are a perfect example to us all. Equipoised in both happiness and distress.

Tirelessly working and striving to please your spiritual master Śrīla Prabhupāda with your preaching.

Your love for your disciples and compassion for all living beings is remarkable to witness.

Just watching you dress your beautiful deities is a spiritual highlight of my life. Your devotion love and care for Rādhā-Dāmodara is exceptional.

Guru Mahārāja you are following completely Śrīla Prabhupāda's Instructions and you are a living shinning example of how this process works.

A million times thank you and I am changing my life to follow you and your perfect instructions.

Your humble servant,
Dāntāsya Devī Dāsī & family

Dayāl-Nitāi Dāsa, Vrajasundarī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to your wonderful example of fully surrendering to the process of Kṛṣṇa consciousness.

In Rūpa Gosvāmī's *Bhakti-rasāmṛta-sindhu* (1.2.187), there is the verse,

īhā yasya harer dāsye karmaṇā manasā girā
nikhilāsv apy avasthāsu jīvan-muktaḥ sa ucyate

In this verse the concept of fully surrendering one's body, mind and words in the service of Kṛṣṇa, the Supreme Personality of Godhead is presented. Rūpa Gosvāmī goes on to say that surrendering one's body, mind and words to the service of Kṛṣṇa is effectively the symptom of one who is, "liberated even in this life."

Kṛṣṇa in the *Śrīmad-Bhāgavatam* (11.17.27), then points out that surrender to Him (for all practical purposes), means surrender to the bona-fide spiritual master. In this *Bhāgavatam* verse Kṛṣṇa says to Uddhava,

ācāryaṁ māṁ vijānīyān nāvamanyeta karhicit
na martya-buddhyāsūyeta sarva-deva-mayo guruḥ

"One should know the *ācārya* as Myself."

It is indeed a wonder to behold how you utterly dedicate your body, mind and words to the service of Lord Kṛṣṇa's bona-fide representative Śrīla Prabhupāda. I doubt that anyone could be more dedicated to the mission of spreading Kṛṣṇa' consciousness to the fallen souls of Kali-yuga. Even if it were Kṛṣṇa Himself who occupied the position of ISKCON's founder-*ācārya,* it would make no difference to you. Because there is no slack in your service and love for Śrīla Prabhupāda, you would be the same devotee as you are now.

Thus when we combine these two verses, the one from *Bhakti-rasāmṛta-sindhu,* and the other from *Śrīmad-Bhāgavatam,* then the result we get is you Guru Mahārāja, the wonderful example of sincerity and surrender.

On this auspicious occasion of your appearance day Guru Mahārāja, I and Vrajasundarī would like to thank you for always giving us this example of how to approach the goal of one day becoming, "liberated even in this life".

Your aspiring servants,
Dayāl-Nitāi Dāsa,
Vrajasundarī Devī Dāsī

Dayitā

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Sok mindent köszönhetek neked, amiért nagyon hálás vagyok. Elsősorban az indiai *parikramát,* amin személyesen törődtél velünk. Majdnem egy hónapig élvezhettük társaságodat, és ez is segítséget nyújtott a lelki életben. Olyan nagy inspiráció volt ott, hogy egyik nap még 30 kört is *japáztam*. A legjobb helyeken lakhattunk, ötcsillagos szállodában, mindig finom *prasādamot* ehettünk, sok érdekes kedvteléssel ismerkedhettünk meg, és sok szép szent helyen járhattunk. Mindezt neked köszönhettük, nagyon szépen köszönöm! Ritkán adatik meg ilyen lehetőség bárki számára is, hogy egyáltalán Indiába elmehet, és ráadásul ilyen emelkedett *bhakták* közvetlen társaságában, mint te, Āsīt-Kṛṣṇa Prabhu és akikkel még találkoztunk. Nem is tudom, hogy érdemeltem ezt ki, hisz semmi különlegeset sem tettem. Viszont mindenesetre köszönöm! Örök emlék marad számomra! Emlékszem mikor a Govindában ebédeltünk és nem volt az asztalunknál ketchup, te személyesen hoztál nekünk, a *parikramákat* is legtöbbször te vezetted, csak nekünk, és senki más nem jöhetett. Vigyáztál ránk mindig nehogy bármi bajunk essen, mint egy törődő szülő. Azért is hálás vagyok, hogy aggódsz értem mi lesz ha *karmī* iskolába megyek, de ezek után, amit értünk, értem is tettél, kizárt, hogy a Kṛṣṇa-tudatot elhagyjam. Célom, hogy segíthessem a mozgalom terjedését és szolgálhassam Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát! Ehhez persze a kegyedre lesz szükségem, anélkül semmi sem sikerülhet. Kérlek add az áldásodat rám, elesett lélekre, hogy folytathassam a missziót!

Jelentéktelen szolgád:
Dayitā

Devakī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet on the glorious occasion of your Vyāsa-pūjā. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Now begins a humble and meagre attempt at a poem to honour you,
I am incapable to adequately write about your spotless character, but to try I must do.

You are the expert poet, combining words to beautifully glorify pure devotional service and the pastimes of Rādhe-Śyāma,
Your jewel-like books acting as a window to Goloka Vṛndāvana and giving us the means for entrance – via a taste for *harināma*.

You are the most-wonderful spiritual master I could have, that's clear to see,
Your mercy is unlimited – you took on a disciple as unfit as me.

You tolerate me despite being so sinful and unworthy,
You emphasise the importance of deep practices in Kṛṣṇa consciousness and remaining sturdy.

What fortune I had to participate with you during the marathon, and see you distributing books to all,
You are setting the example and pleased with our sincere efforts, however small.

Your heart is filled with mercy; you gave me brahmin initiation and engaging me in various services to Their Lordships,
My heart, filled with gratitude, knows that without your blessings there would only be hardships.

How can a fallen soul like me serve you one day?
Please continue to help me to go deeper and please you, as there's no other way.

No other way back to the blissful *cintāmaṇi-dhāma,* Rādhā-Śyāmasundara's eternal abode,
Following your footsteps in the same mood as you follow your spiritual master, Śrīla Prabhupāda, is the code.

Please forgive me for my offences and not yet being the disciple I should be,
I am still a neophyte but I pray I can take your instructions to heart and let everything else be.

Thus ends my attempt at writing a poem with rhyme,
Your glories, my dear spiritual master, are unlimited and my appreciation will only grow with time.

Your servant,
Devakī Devī Dāsī
ISKCON-London

Devarṣi Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

It is with great awe, reverence and love that I offer my most heartfelt obeisances at your lotus feet.

A few days ago I travelled to Brighton with some close friends. As we stood at the edge of the ocean we were struck by it's immense power and vastness. I am feeling the same awe now as I reflect upon the ocean of your auspicious qualities, activities, mercy and the love that you show for your spiritual master.

I am undoubtedly the most fortunate person to have you for my spiritual master. Your instructions are my greatest and only wealth. Distributing books with you last Christmas was one of the few moments in my life that I gave up my miserly mentality and attempted to utilise this great wealth. It was one of the happiest memories of my life. Thank you.

I hope I will one day be surrendered enough to live my whole life in such moments. I pray I have the intelligence and freedom to come to you whenever you call us for such service.

Of all the masters I try to please in my life you seem to be the one I serve the least, but also the only one that seems satisfied with what little I offer. I do not know why I continue to cling to the barbed shackles of ungrateful masters, but whilst I am able to render some service to you, I am convinced that I will one day be free and, following in the footsteps of my amazing god brothers and sisters, I will be able to come to you whenever you call.

Yours always,
Devarṣi Dāsa
London

Devī-Deva Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanságtól elvakult szememet.”

Újabb lelki élményekben gazdag évet köszönhetek neked, kedves Guru Mahārája.

Az elmúlt évet a *pūjārīban* töltöttem, és komoly tapasztalatokkal lehettem gazdagabb. Láthattam, hogy Rādhe-Śyāma, és a többi *mūrti* közvetlen közelében, hogy is zajlanak a mindennapok. Gondolni sem mertem volna, hogy mennyire kifinomult, és aprólékos is az Ő szolgálatuk. Olyan ez, mintha először nagyon messziről nézünk egy részletes térképet, és amikor rá-zoomolunk, akkor rajzolódnak ki az aprólékos, kifinomult részletek. Hát megdöbbentő volt közelről látni ezeket a részleteket, az isteni pár életéről. Messze nem tartom magam alkalmasnak, és méltónak, hogy ilyen szolgálatot végezzek, de a kegyedből, és vágyadból mégis részese lehettem.

Amikor hirtelen megtudtam, hogy a *pūjārīban* fogok szolgálni egy évet, először alkalmatlannak, és érdemtelennek éreztem magam, hogy pont én részese lehetek ennek.

Később belegondoltam, és egy nagy kitüntetésnek éreztem, hogy micsoda szerencse, amit neked köszönhetek.

Belegondolva, hogy mennyi mindent tettél értem, mennyi erőfeszítés van abban, amit az elesett lelkekért teszel. Hogy tudnám legjobban kifejezni az értem tett erőfeszítéseidet? Gondoltam talán úgy, ha alázatosan elfogadom ezt a kegyet, és próbálok megfelelő szolgálatot végezni. Nagyon nehéz volt elkezdeni, de mindig az vezérelt, hogy így enyhíthetem a sok terhet, amit okoztam neked, így egy apró kis szolgálattal, talán elégedettséget tudok okozni. Persze ez mindig csak nagyon csekély ahhoz képest, amit te teszel értem. Köszönöm Guru Mahārája, hogy így lefoglalod csapongó elmém, vágyakozó érzékeimet, lusta intelligenciámat, és ezek ellenére, így haladhatok az odaadás útján. Remélem, hogy egyre tisztábban tudom viszonozni majd törekvéseidet.

Hálásan köszönöm, hogy olyan *bhakták* közelében élhetek és szolgálhatok, akinek az isteni pár imádata a legfontosabb. Leírhatatlan élményekkel lehettem gazdagabb, csak mert láthattam őket, hogy viszonyulnak az imádathoz, és egymáshoz. Prabhupāda írja, hogy ha a vasat a tűben tartják, akkor tűzzé válik, olyan tulajdonságokra tesz szeret, mint a tűz. Ha olyan *bhakták* között lehetünk, akik nagy szeretettel és odaadással imádják a *mūrtikat,* akaratlanul is kifejlődik ez a

szeretet. Legnagyobb ajándékot kaphattam meg tőled. Olyan *bhakták* társaságában élhetek, akik elmélyült szeretettel fordulnak Kṛṣṇa felé. Senki más nem tud ilyen ajándékot adni számomra. Köszönöm szépen!

Hálával és köszönettel borulok le lótuszlábaid elé, hogy kifejezzem a köszönetemet azért, amit értem teszel! Köszönöm kedves Guru Mahārāja!

Legelesettebb szolgád:
Devī-Deva Dāsa

Dharma-setu Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

I recently read the following passage from Śrīla Prabhupāda's purport to *Śrīmad-Bhāgavatam,* 4th canto, chapter 22, text 5:

"Śrī Caitanya Mahāprabhu has said, *āpani ācari prabhu jīvere śikhāya*. It is very well known that whatever Śrī Caitanya Mahāprabhu taught in His life as *ācārya,* He Himself practiced. When He was preaching as a devotee, although He was detected by several great personalities to be the incarnation of Kṛṣṇa, He never agreed to be addressed as an incarnation. Even though one may be an incarnation of Kṛṣṇa, or especially empowered by Him, he should not advertise that he is an incarnation. People will automatically accept the real truth in due course of time."

Hearing Śrīla Prabhupāda say 'especially empowered by Him' I immediately thought of your Divine Grace and how the empowerment of Lord is self-evident in your devotional service. Sometimes Śrīla Prabhupāda would quote *'phalena paricīyate',* that one can judge a thing by its result. Supernatural empowerment by the grace of the Lord is evident in the results of your preaching, such as: the spreading of the *saṅkīrtana* movement in Hungary; the establishment of the New

Vraja-dhāma; the standard of worship of Their most beautiful Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara; and especially the writing of your various books. These achievements in preaching are only possible for one who has been empowered. *Kṛṣṇa-śakti vinā nāhe tāra pravartana* (*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Antya-līlā* 7.11). Such empowerment is glorified by Śrīla Prabhupāda as a manifestation of 'specific mercy' and that anyone who is a recipient of such mercy (and thus able to achieve such things) should be accepted as our esteemed master (*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* 13.1 purport). Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura, in glorifying his spiritual master, states 'your glories are spread all over the world'. Devotees all over the world praise your books and refer to New Vraja-dhāma as the best example of a functional farming community within Śrīla Prabhupāda's society. The results of your devotional service are in these ways quite rightly glorified all over the world. All glories to your wonderful service!

Due to my own misfortune I regret that I do not have the opportunity to be able to benefit more from your personal association. My solace is that by your mercy I can relish the nectar of your association through reading your books. Hearing from you increases my desire for eternal service at your lotus feet – the goal of my life.

Your servant,
Dharma-setu Dāsa

Dharmarāja Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances and all glories to Śrīla Prabhupāda.

nāma-śreṣṭhaṁ manum api śacī-putram atra svarūpaṁ
rūpaṁ tasyāgrajam uru-purīṁ māthurīṁ goṣṭhavātīm

rādhā-kuṇḍam giri-varam aho rādhikā-mādhavāśāṁ
prāpto yasya prathita-kṛpaya śrī-guruṁ taṁ nato 'smi

"I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by whose causeless mercy I have obtained the supreme holy name, the divine mantra, the service of the son of Śacīmātā, the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother Sanātana Gosvāmī, the supreme abode of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, the divine Rādhā-kuṇḍa and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana."

The above verse proves to me how fortunate I am to have you as my spiritual master;

I have full faith by following your instructions I will be able to achieve what this verse states. I personally have no qualifications but with your blessings the impossible can be achieved.

I have seen firsthand how strictly you follow Śrīla Prabhupāda instructions especially when I saw you in Liverpool in December 2015 distributing Śrīla Prabhupāda's books despite your bad health and the cold weather. I will never forget this opportunity and promise to always distribute Śrīla Prabhupāda's books and preach Kṛṣṇa consciousness despite what condition I am in.

On this auspicious day of your Vyāsa-pūjā I pray that I can always please you,

Your servant,
Dharmarāja Dāsa

Dhīra Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az összes *vaiṣṇavának!* Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Egy emlék jutott az eszembe Guru Mahārājával. Tavaly év végén esti *bhajana* volt, és már eléggé kimerült voltam, sokszor. Akkoriban azon gondolkoztam, mi tévő legyek, hogyan kellene a lelki életemet rendbe tenni. Igazából kétségekbe merültem, hogyan lehetséges egyáltalán csinálnom ezt tovább. Vágytam Guru Mahārája társaságára, hogy tanácsot adhatna. Szóval amikor este nyolc óra lett, azon a *bhajanán* is képes voltam összetörten érezni magam, és el akartam menni pihenni. De valójában már akár elhagyhattam volna a *bhakták* társaságát, és akkor meglepő dolog történt: Guru Mahārája hirtelen felkelt, befejezte a *bhajanát,* és utánam jött. Még a templom ajtóban utolért, és megpróbált velem kapcsolatot létesíteni, de én képtelen voltam valamit is mondani egy Hare Kṛṣṇa üdvözleten kívül. Úgy láttam, még leborulni sem tudok a szűk helyen, az ajtó és Guru Mahārája között. Zavarban voltam „természetesen". Csak némán lehajtottam a fejem. Akkor Kṛṣṇa-mayī Mātājīval beszélgettek, és én csak valahogy elmentem, anélkül, hogy beszéltünk volna. De az inspiráció átjött: tudtam, Guru Mahārája segíteni szeretne, és ezzel is kitartásra sikerült ösztönöznie.

Szeretete hatásosan éltetett, hogy tovább végezhessem kötelességemet.

A kegyéből és Śrīla Prabhupāda kegyéből, *bhakták* kegyéből gyakorolhatom az odaadás útját, amit az Úr Caitanya és a *guru-paramparā* nyújt számunkra. Köszönöm szépen az életem, amit Guru Mahārájától kaptam és szeretném Guru Mahārájának ajánlani azt örökre.

Kérem, áldja meg elesett szolgáját kitartó törekvéssel. Csodálatos példája követendő inspiráció kell, hogy legyen az életünkben.

Szolga:
Dhīra Kṛṣṇa Dāsa

Bhakta Dominyák Csaba

Kedves Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lelki tanítómesteremnek, aki a tudás fáklyalángjával felnyitotta a tudatlanság sötétségétől elvakult szememet."

Képesítetlennek érzem magam arra, hogy téged tudjalak dicsőíteni. Kedves Mahārāja te adhatsz nekem felhatalmazást, hogy ezt a pár gondolatot leírjam és kellőképpen tudjalak köszönteni.

Bátorságot merítve először írok neked e rendkívüli alkalom miatt. Fontos nap a mai, számunkra, a *vyāsa-pūjād* napja. Habár a megjelenésed napja március 30.

Sok mindent köszönhetek neked: A farm közösséget, a *varṇāśrama* rendszert, a könyv terjesztést, a *mūrti*-imádatot, a *nāma-haṭṭa* központokat, az éttermeket, a fesztiválokat, a *prasādamot,* azt, hogy ilyen szépen vezeted az egész Magyarországi *yātrāt*. Mindent amit Śrīla Prabhupāda kért tőled, mindent megvalósítasz.

Az ISKCON hét célját mindig szem előtt tartva, mindegyik pontját megvalósítod.

A Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezetének hét célja:

1. Hogy módszeresen terjessze a lelki tudást a társadalomban, s az embereket a lelki életre nevelje azzal a szándékkal, hogy az élet értékeinek egyensúlyát visszaállítsák, s így a világra igazi egység és béke köszöntsön.
2. Hogy a Kṛṣṇa-tudatot úgy terjesszék, ahogyan azt a *Bhagavad-gītā* és a *Śrīmad-Bhāgavatam* kinyilvánítja.

3. Hogy a közösség tagjait egyesítse és közelebb vigye Kṛṣṇához, a legfőbb lényhez, s ezzel a közösség tagjaiban és az emberiségben kifejlessze azt az eszmét, hogy minden lélek az Istenség, Kṛṣṇa minőségének része.
4. Hogy tanítsa mindenkinek a *saṅkīrtana* mozgalmat, hogy bátorítson a *saṅkīrtana* mozgalomra, Isten szent nevének közös éneklését, ahogy azt az Úr Śrī Caitanya Mahāprabhu kinyilvánította tanításaiban.
5. Hogy a tagok és az egész társadalom számára a kedvtelések színhelyén szent helyet emeljen, Kṛṣṇának szentelve azt.
6. Hogy a tagokat közelebb hozza egymáshoz, hogy egy egyszerűbb és természetesebb életformát taníthassanak.
7. Hogy a fentebb említett célokat szem előtt tartva rendszeresen kiadványokat, folyóiratokat, könyveket és különféle írásokat adjon ki és terjesszen.

Hálás vagyok többek között azért is, hogy kiemeltél a sárból ahol eddig voltam, tudatlanságomból következve képtelen vagyok szolgálni Kṛṣṇát úgy ahogy Ő szeretné és ahogy te tanácsolod nekem.

Szeretném ha sokáig tudnád szolgálni egészségben:

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Dominyák Csaba

Dvaipāyana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget a te Śrīla Prabhupādádnak!

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam

Kedves Guru Mahārāja! Te megkaptad azt a lehetőséget, hogy a könyörületesség felhője lehess, csakhogy felszabadítsd az anyagi létezés erdőtüzétől szenvedő embereket.

Śrīla Prabhupāda felhatalmazott téged. Nemrégiben hallottam egy idézetet Ő Szentsége Bhakti Tīrtha Svāmī Mahārājától, miszerint, ha vonakodás nélkül elfogadunk egy szolgálatot, akkor abban a pillanatban jön a felhatalmazás. Egyszer egy podcastodon mondtad, hogy annak idején, amikor elkezdted Śrīla Prabhupāda misszióját, az volt a gondolatod, hogy kész vagy bármilyen nehézséget elfogadni, ami szükséges, csakhogy fejlődjön az ő mozgalma.

Az iskolában a szorzótáblát rímekkel és képekkel is tanuljuk. Az egyik ilyen rím így hangzik: hatszor hét az negyvenkettő, e föld, amit megmentett ő.

Ennek „titkos" jelentése az, hogy negyvenkét éves voltál, amikor azt a nagyszabású fesztiválsorozatot útjára indítottad Magyarországon 1991-ben.

Śrīla Prabhupāda könyveinek osztását is az útjára indítottad, s ezzel lehetőséget teremtettél arra, hogy az emberek megkaphassák egy *mahābhāgavata* kegyét, az odaadó szolgálat magját.

Új-Vraja-dhāma megalapítása alapot adott arra, hogy megjelenhessenek a Kṛṣṇa-tudatos társadalom további aspektusai is.

Azzal pedig, hogy elhívtad ide Tribhuvana Sundara Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, lehetőséget adtál az országnak (és más országnak is), hogy közvetlenül is szolgálhassák a „magyarok Istenét" és, hogy mindig emlékezhessenek az „Isten szerelmére".

Most a *varṇāśrama* megalapításával még jobban kiszélesíted ezt a lehetőséget, még nagyobb tömegek számára teszed gyakorolhatóvá a Kṛṣṇa-tudatot.

Annak, hogy másoknak segítesz a lelki fejlődésükben, sajnos van még olyan módja is, hogy elfogadsz a bűneikből. Azért sajnos, mert ez neked akár komoly testi szenvedést is okoz, és hát azért is sajnos, mert ez a szenvedésed miattam van.

Kedves Guru Mahārāja, te magad a kedvező tulajdonságok óceánja vagy.

Nemrégiben mesélted, hogy annak idején évről évre végigolvastad Śrīla Prabhupāda könyveit, s arról is beszéltél, hogy mostanában hogyan tanulmányozod a szentírásokat. Amikor beszélsz, mindig a szentírások végkövetkeztetéseit halljuk tőled, és azt látjuk, hogy az életeddé tetted ezeket a végkövetkeztetéseket.

Arra tanítasz bennünket, hogyan tiszteljük a szentírásokat. Ne csak úgy elkezdjük a leckét, hanem az oltárról adjuk le a *Śrīmad-Bhāgavatamot* és úgy köszöntsük. Az is fontos számodra, hogy a kiemelkedő vendégeket nagy tisztelettel fogadjuk, megfelelően gondoskodjunk róluk és ugyanígy legyünk tiszteletteljesek és figyelmesek Kṛṣṇa minden vendége iránt. A fesztiválokon a *prasādam* tiszteletét tanítod, amikor arra kérsz mindenkit, még a gyerekeket is, hogy csak az ima után kezdjenek el enni.

Mély benyomást gyakorolt rám, amikor először beszélhettem veled személyesen. Ez a Bhaktivedanta Manorban történt 1992-ben. Janmāṣṭamī előtt voltunk, és rengeteg *bhaktával* kellett beszélned. Ott voltam én is a szakállammal, a borzas fejemmel, meg a hihetetlenül fontos kérdéseimmel, de mire sorra kerültem volna, már eléggé késő lett. Mondtam neked, hogy nem olyan vészes, ha nincs idő erre, de te azt válaszoltad: „Nem, nem, ez fontos." És tényleg fontos volt. Megtaláltad a módját, hogy hogyan beszéljünk még a legnagyobb sürgés-forgás közepette is. Köszönöm szépen! Nemcsak, hogy jól esett, de ahogy beszéltél, szavaidban tiszteletet tapasztaltam. Csak egy kelekótya kölyök a fekete melegítőnadrágjában, de mégis tiszteletet tanúsítottál iránta.

Egyszer feltártad előttünk, hogy te nem tudsz befejezetlenül másnapra hagyni valamit, aminek aznap kellett volna történnie. Megcsinálod, még ha sokáig is kell fennmaradnod miatta. Szavaid szerint: „Lehet, hogy az ember hulla, de legalább egy boldog hulla."

Az elképesztő munkatempó, a felfoghatatlan eredmények, mint például a *Nava-vraja-mahimā,* a rengeteg felelősség, amit viszel, mind

arról tanúskodnak, hogy az önuralom, a szigorú munkamorál mind jellemed természetes dísze.

A tisztaság iránti szereteted híres. Ha valaki tisztítani szeretné a házat, ahol laksz, annak előbb meg kell ismerkednie azzal a fogalommal, hogy: „Guru Mahārāja tiszta". Rám mindig nagy benyomást gyakorol, amikor a szobádban járok, olyan … olyan … lelki világ-tiszta.

Azt hiszem, ezt a listát még nagyon sokáig lehetne folytatni, ám a legkiemelkedőbb jó tulajdonságod mély szereteted Śyāmasundara és Śrīmatī Rādhārāṇī iránt. Meghaladja minden képzelőerőmet, hogy hogyan lett itt ez a gyönyörű oltár Rādhā-Śyāmasundara örömére. Persze, mondhatná valaki, hogy csak jött néhány márványos meg asztalos és megcsinálták, de mekkora szeretet szükséges ahhoz, hogy egy ilyen monumentális folyamatot beindítson, arról nem is beszélve, hogy megteremtse az ehhez szükséges feltételeket, és hogy inspiráljon sokakat, hogy részt vegyenek benne.

Úgy hallottam, hogy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara imádatának sztenderdjei világviszonylatban is előkelő helyen állnak, s erre te mindig is érzékenyen figyelsz. Többször kifejezted már, hogy a legnagyobb aggodalmad az, hogy hogyan fognak fennmaradni ezek a sztenderdek a továbbiakban is. Létrehozod a Nitya-sevā rendszerét, hogy ezzel is minél nagyobbak legyenek erre az esélyek. Többször említetted már, hogy minden erődet, minden gondolatodat az egész életedet az Ő kezükbe adtad át.

vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

Tiszteletteljes hódolatom ajánlom a te lótuszlábaidnak.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megismerni a dicsőségedet, de sajnos, ennek most még csak a töredékét látom, és azt is csak felszínesen. Viszont már ez a töredék is már felfoghatatlan számomra. Ugyanakkor azt is többször mondtad már nekünk, hogy most már álljunk a saját lábunkra és vegyünk át tőled minél több mindent.

Én nagyon szeretnék ebben segíteni neked, de még olyan sok minden visszahúz, és hátráltat abban, hogy teljes mértékben át tudjam magam adni a missziódnak.

A lótuszlábadhoz imádkozom, hogy segíts megszabadulni ezektől a láncoktól, hogy jöhessek hozzád!

Szolgád:
Dvaipāyana Dāsa

Ekāvalī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteleteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Az elmúlt napokban, amikor készültem megírni a felajánlásomat a megjelenési napod alkalmából, azon gondolkodtam, vajon milyen különleges kapcsolatod volt neked Śrīla Prabhupādával, ami ilyen nagy felhatalmazást adott arra, hogy itt, Magyarországon elterjeszd a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat.

Egy belső sugallat hatására a *Śrī Caitanya-caritāmṛtát* vettem kézbe és kezdtem el lapozgatni. Az egyik vers magyarázatában rögtön meg is kaptam a választ az önmagamnak feltett kérdésemre: A lelki tanítómester követése és a szent név ereje bármire képes felhatalmazást adni. Śrīla Prabhupāda így ír erről: „Az őszinte tanítvány hallás útján megkapja a szent nevet a lelki tanítómestertől, és miután avatást kapott, követi a lelki tanítómester adta szabályokat. … Amikor valaki tökéletesen képes így énekelni a szent nevet, akkor alkalmas arra, hogy tanítványokat fogadjon el az egész világon, és valóban *jagad-guruvá* válik. Ekkor az ő hatására az egész világ énekelni kezdi a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* szent neveit."(*C.C.Ādi*-l.7.83 magyarázat)

Állandóan a szent név dicsőségét hangsúlyozod és hirdeted. A *bhajanákon* és a *kīrtanákon* megtapasztalhatjuk, milyen erős ragaszkodásod van a szent névhez, és minket, tanítványaidat is arra tanítasz, hogyan vegyünk menedéket a Hare Kṛṣṇa éneklésénél. Hiszen azáltal, hogy követjük utasításaidat, és hittel és szeretettel énekeljük a *mahā-mantrát,* kiszabadulhatunk „a születés és halál szövevényes hálójából".

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura így ír erről a csodálatos hangvibrációról a *Śrī Nāma-māhātmyában:* „A szent név az istenszeretet virágának bimbója, amely az odaadás csodálatos nektárjának lakhelye és hatalmas erőt nyilvánít ki. … Kṛṣṇa neve olyan, mint az érintőkő, határtalan nektár forrása, örökké felszabadult, tiszta és extatikus." Próbálom elmémet elmeríteni ezekben a szavakban, melyek hatására szívemben őszinte hála ébred, amiért nekem is odaadtad ezt a legnagyobb kincset, az Úr szent nevét. Köszönöm, kedves Guru Mahārája, és kérlek bocsáss meg, ha olykor konok elmém rakoncátlansága miatt esetleg nem viselkedtem elég tisztelettudóan veled szemben.

Maradok örök szolgád:
Ekāvalī Devī Dāsī

Bhakta Énekes Zoltán és családja

Kedves Śivarāma Swami Mahārája!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretettel köszöntjük megjelenési napja alkalmából. Mindig tisztelettel és hálával gondolunk Śrīla Śivarāma Swami Mahārájára, hisz hazánkban a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom az Ön kegyéből jött létre. Köszönjük ezt a lehetőséget és útmutatást, hogy mint lelkek fordulhassunk egy tiszta cél felé. Köszönjük, hogy lehetőséget kaptunk, arra, hogy tanítványain keresztül szolgálhassuk Rādhe-Śyāmát és azt, hogy a sok teher és nehézség mellett, szeretetével, tanításaival, kitartásával, mint példakép nyilvánul meg a mozgalom élén. Krisna-völgy, az ön szívének megnyilvánulása és mi nagyon hálásak vagyunk azért, hogy egy ilyen csodálatos helyen végezhetünk szolgálatot.

Imádkozunk Rādhe-Śyāmához, hogy adjon erőt és egészséget önnek áldozatkész szolgálatához.

Énekes család

Bhaktin Fábri-Tóth Kriszta

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék neked köszönetet mondani azért, hogy ilyen tisztán és határozottan vezetsz Śrīla Prabhupāda örök menedékéhez. Amikor életemben először Janmāṣṭamīn voltam a férjemmel, és a templomban Śrīla Prabhupādát szemléltük, nem igazán tudtuk hová tenni azt, hogy ki ő? Miért örvend akkora tiszteletnek, hogy még szobor is van róla? (Mi akkor úgy gondoltuk, hogy szobor). Aztán arra a következtetésre jutottunk, hogy végtére ez indiai kultúra. Szépnek szép, de mi akkor is magyarok vagyunk. Nekünk magyar kultúrát kell követni.

Azóta eltelt pár év. Rájöttem nemhogy magyar kultúra, de más kultúra sem létezik valójában a védikuson kívül.

Ma már a te nektári szavaid adnak erőt, lelkesedést, útmutatást a mindennapok során. Úgy vélem, hogy nagy szerencse éri azt az embert, aki csak egyetlen egy félmondatot is hallhat tőled az életben.

Olyan tisztán megmutatod a *bhaktáknak,* hogy mit jelent Prabhupādánál menedéket venni, és én mégis olyan szerencsétlen vagyok, hogy olykor mégis *māyā* karjaiban próbálok megnyugvásra lelni. Bárcsak teljes mértékben úgy tudnék élni, ahogy azt te nap, mint nap tanítod: Minden pillanatban Kṛṣṇára gondolva, és a Vele kapcsolatos szolgálatokban elmerülve.

Köszönöm, hogy a podcastokon keresztül részesülhetünk a tanításaidban. Nagy kegy ez olyan embereknek, mint én is, aki nem mindig tud eljutni templomi leckékre.

Bárcsak nyáron felajánlhatnám az itthon termett legszebb rózsát a három teremtett világ minden lénye számára imádandó lótuszlábadnak!

Egy jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Fábri-Tóth Kriszta
aki, mindennél jobban reméli, hogy egyszer tiszta alázat lesz az élete, és ebben a szellemben szolgáhat téged.

Bhakta Dr. Fábri-Tóth Zoltán

Kedves Gurudeva!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az ember, amikor valami értékeset kap, különösen hálás érte. Az ajándék átadója pedig örömét leli abban, hogy ebben az anyagi szenvedéssel teli világban örömet okoz másnak. Már sokan, sokféle módon kifejezték neked köszönetüket, és sokan voltak olyanok is, akik azt fejezték ki, mennyire boldogak, hogy megismerhettek téged. Megköszönték, hogy *dīkṣāt,* és *śikṣāt* adtál, hogy menedéket vehettek, és nyújtottál lótuszlábaidnál. Csodálatos, hogy Kṛṣṇa képviselőjeként itt vagy közöttünk, és hogy indokolatlan kegyből én is megismerhettelek.

Be kell valljam, hogy 2012-ben, amikor először láttalak, féltem is tőled. Természetesen ez bennem volt, és nem te voltál félelmetes. Bennem volt, hogy milyen tudatlan, bűnös vagyok, és ez félelemmel töltött el, persze ez akkor még nem tudatosult bennem. Féltem a hatalmadtól is, hiszen a magyarországi egyház lelki vezetője vagy (azóta tudom, a felhatalmazásod még ennél is nagyobb). Egy hatalmas vezetőnek meg szoktak hódolni. Azóta tudom – mert megtanítottál azzal, hogy megismerhettelek picit jobban –, hogy egy lelki vezető, hiteles lelki tanítómester esetében nem a félelem, hanem a szeretettel átitatott tisztelet az, ami meghódolásra ösztönöz.

Amióta jobban meg tudtalak ismerni rólad, vagy tőled való hallgatással, a komoly, szigorú, tekintélyt parancsoló, és nagy tudást tükröző arcvonások mögött humoros, játékos *gopát* véltem felfedezni. Persze ez csak annyit jelent, hogy a látásmódom, azaz én tovább változtam belülről, mely a Kṛṣṇa-tudatnak, Prabhupādának, és neked köszönhető. Biztosan másként, vagy máshogy is foglak látni, remélem a látásmódom tovább finomodik a lelki fejlődésem előrehaladtával. Bárcsak mindig menedékként gondolnék lótuszlábaidra!

Csodálatos, hogy a Kṛṣṇa-tudatot Prabhupāda elterjesztette nyugaton, és Közép-Európába is eljutott általad az ISKCON, mely Prabhupāda szíve, és amelynek egyik óriási motor-turbinája-kamrája te vagy!

Szívkamrádba sok-sok *karmát* engedtél áttölteni, melytől még erősebbé, és hatalmasabbá váltál, oly szeretetteljes, oly alázatos… oly kegyes vagy! Hálás vagyok Kṛṣṇának, Prabhupādának, és neked, hogy megismerhettelek!

És ha azért kellett találkoznunk, mert előző életünkben nem követtem utasításaidat, ezért nem mehettél vissza Kṛṣṇához, kérlek bocsáss meg. Igyekszem, hogy a jelenlegi hátralévő rövid életemben kiküszöböljem gyengeségeim, hibáim.

Hare Kṛṣṇa!

Egy jelentéktelen *dīkṣā* mentes szolgád, aki fő *śikṣā-gurujaként* tekint rád…
Bhakta Dr. Fábri-Tóth Zoltán

Bhakta Fil Paonessa

Dearest Śivarāma Swami,

Please accept my most humble obeisances. All glories to His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda. All glories to you. Please allow me to make an effort to honor you.

I rarely remember any of my dreams but last night I remembered part of one because you were in it. It seems as though I was at a vendor booth of some sort, possibly presenting our farm project. I saw a car pull up and out from the back seat you came. I dropped to the floor giving my full *daṇḍavats* to you. When I stood up to look at you, to my surprise and absolute delight, you gave me a hug. Through that hug, I felt every anxiety in my life just disappear. I felt safe, I felt at peace and I felt that you gave me the strength to do anything. Most of all I felt the love that a father has for his son. When I woke up, I realized that the dream took place in Montreal at the upcoming ISKCON 50th Anniversary Celebrations. A vendor booth has been offered to us in order to present our project and this is where, I'm guessing that, I will

finally get to meet you for the first time. A part of me is very nervous and a part of me is extremely excited for I will finally get to meet my Spiritual Master, he who Śrīla Prabhupāda has arranged for me.

For all of the time that I have been practicing Kṛṣṇa consciousness I have been certain and convinced that I am on the only path that leads back to Godhead. Yet I have always felt that something is missing. Although I have had and will always have Śrīla Prabhupāda's books of knowledge, something did not feel complete. You have been the missing piece to this jigsaw puzzle of my life. You complete it and I can now move forward with the utmost confidence in all that I do. Why? Because you have dedicated your entire life to faithfully serving you Spiritual Master. This I also want to do more than anything. You truly understand Śrīla Prabhupāda, his mission and where he wants it to go. You truly understand the importance of completing what Śrīla Prabhupāda started establishing before leaving this world. I know that you did not join this movement in order to become, as you say, a "Social Architect", but I am immensely grateful, relieved and happy that you have taken up this task. I have full faith in you and know that you will continue to make Śrīla Prabhupāda happy with all of the progress that you have made and will continue to make with *varṇāśrama*.

As you know, my wife and I have started a project here in Ontario with the aim to please Śrīla Prabhupāda. We employed what little understanding we had at that time of how Śrīla Prabhupāda wanted us to live in order to advance in Kṛṣṇa consciousness. Although we feel that we are moving in the right direction, I know that our project is very far away from what it should be. Listening to your lectures has made me realize this and I wholeheartedly thank you. For instance, having to work a part time job for a non-devotee, which is pure agony for me, proves that we are not there yet. We have been struggling to maintain this project right from the very beginning. Therefore, I have had to take a part time job, at a greenhouse; which could be worse, to help with paying the bills. What makes me feel somewhat ok with this situation is that I get to wear my *tilaka,* śikhā and have you speaking to me in my ear all day long through my mp3 player. This really helps me stay strong for I know that I am not transcendental. I would like

to dedicate this project as an offering to you as I fully trust you with my life. Śrīla Prabhupāda prayed to Lord Kṛṣṇa while on the Jaladuta:

āniyācho jadi prabhu āmāre nācāte
nācāo nācāo prabhu nācāo se-mate
kāṣṭhera puttali jathā nācāo se-mate

Translation: O Lord, I am just like a puppet in Your hands. So if You have brought me here to dance, then make me dance, make me dance, O Lord, make me dance as You like.

Dearest Guru Mahārāja, I want to be your puppet and have you make me dance the way that you like. To me, you are real, bonafide, strong, wonderful, intelligent, and I feel fully confident with giving you my life. I thank you for who you are and I am most fortunate to have you in my life. I want to and will always do my best to make you proud of me just as I am sure that you have made Śrīla Prabhupāda proud of you.

Your aspiring servant,
Bhakta Fil Paonessa

Bhakta Fritz Attila

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Örülök, hogy ismét köszönthetlek téged ezen a boldog napon. Remélem levelem jó egészségben talál. Kérlek, engedd meg nekem, hogy megköszönjem neked azt a sok instrukciót és tanítást, amivel járhatóvá teszed számunkra a lelki élet rögös útját.

Imádkozom Kṛṣṇához, hogy minél több ideig legyél velünk, hogy szolgálhassunk téged és, hogy teljesíthessük az Úr Caitanya és Śrīla Prabhupāda tervét.

Kérem áldásodat ahhoz, hogy minél jobban tudjak ehhez hozzájárulni.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Fritz Attila

Gadabhṛt Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mint tudjuk, az anyagi világban minden átmeneti, szenvedéssel és tudatlansággal teli. Sokszor átvetül ez a természet a *bhakták* közötti kapcsolatokra is, ha elveszik a központból Kṛṣṇa. Sajnos a legtöbb esetben a házasságok is válással végződnek, ami pedig *adharma*.

A Kali-yuga rohamosan felgyorsult az elmúlt ötven évben. A fogyasztás kultúrája az emberi kapcsolatokba is átvetült. Minek megjavítani? Van helyette új. Megtanultam én is, hogy sajnos szinte senkiben nem lehet megbízni, hacsak nem fejlett lelki személyiség.

Manapság a becsület és erény értékét vesztette. A pénz, az érzékkielégítés számít egyedüli értéknek, minden más alárendelődik ezeknek. A feje tetejére állt a világ.

Szerencsére a Kṛṣṇa-tudat nem erről szól. A lelki és erkölcsi értékek a legfontosabbak, minden más ezeknek rendelődik alá. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy tagja lehetek egy ilyen szép lelki mozgalomnak és hogy lelki tanítómesteremnek tudhatlak, aki saját példájával mutat irányt.

Önzetlen odaadó szolgálatod nagyon inspiráló és mindig erőt merítek belőled.

Śrīla Prabhupāda vágyát eltökélten és önzetlenül teljesíted be a csodálatos prédikálásoddal. Rengeteg lelket segítesz közelebb kerülni Kṛṣṇához ebben a Kali-yugában.

A mindig kegyes Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara biztosan nagyon elégedett látva mindezt az erőfeszítést, amit teszel értük.

Köszönöm, hogy leckéiden mindig lelkesítesz és egy mindenki számára követendő példát mutatsz.

Remélem még sok éven át, jó egészségben fogod tanítani, inspirálni az embereket!

Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:
Gadabhṛt Dāsa

Gadāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Alázatos hódolatomat ajánlom lótuszlábaid porában! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség neked!

Transzcendentális megjelenésed kedvező ünnepének közeledtével rajtad meditálok.

Rajtad, aki megmentettél. Megmentettél egy silány, unalmas, középszerű és értelmetlen élettől, és lehetőséget adtál arra, hogy egy szép napon elérjem Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótuszlábainak szolgálatát.

Rādhā-kuṇḍa Mātājī arra tanított minket, hogyha fogjuk a *dhotīdat,* és megyünk utánad akármerre is mész, te ki fogsz vezetni bennünket ebből a nyomorúságos világból. Megértettem, hogy nincs más esélyem ezen kívül, de ha volna is, engem az sem érdekelne. Én a tiéd vagyok!

Köszönök szépen mindent, amit miattam vállalsz, és értem teszel. Próbálom hálás szívvel szolgálni Śrīla Prabhupāda misszióját, hogy egy kis örömet tudjak szerezni neked ügyetlen viszonzásképpen.

Egy parányi szolgálatért könyörög jelentéktelen szolgád:
Gadāi Dāsa

Gāndharvikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your beautiful lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Being with you for three days during the winter book marathon was an eye opening experience for me. I haven't felt that scared for a long time. I even developed a rash on my lower face due to anxiety. You, on the other hand, looked like you were gliding through the crowds, managing to stop so many lucky souls with a little flick of your wrist, almost like a small command. It appeared that you were hypnotising some of them.

I looked on as one person after another stopped for you and at first had a confused expression but very quickly ended up with a warm glow as they dug deep into their pockets and purses to pay for the books you gave them. As I watched, I couldn't help but think how incredibly fortunate those souls were to not only be receiving their first books but to be receiving them from you.

As a 53 year old woman full of aches and pains, I was in awe of you just carrying on, determined to give a book to as many people as possible, even in the rain.

I felt immense joy for them as they start their spiritual journey and full of pride and admiration seeing you floating around on the Liverpool streets giving out the mercy so freely and happily.

You are so bold and brave. Loyal and trustworthy. Your determination shocks me.

You are unfathomable to me Guru Mahārāja because I still have such contaminated eyes but even I can see that among great devotees, you are great. You stand out.

A small request, please keep me near you.

Your daughter and servant,
Gāndharvikā Devī Dāsī

Gaura Kīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

Régóta gondolkodom rajta, hogy mi egy lelki tanítómester kötelessége a tanítványai felé. Erre a látszólagosan kihívó és számonkérő kérdésre, az is lehet a válasz, hogy: Ne azon gondolkodj, mi a lelki tanítómester kötelessége a tanítványa felé, hanem azon, hogy mi a tanítvány kötelessége a lelki tanítómester felé. Igen, egyetértek. Mégis fölvetődik a kérdés, mondhatja-e azt bárki is a tanítványaid közül, hogy a lelki élete azért került nehézségbe, mert nem kapott törődést tőled.

Nos, legelőször, a *Bhagavad-gītā* (3.17-18.) szavaira támaszkodva mondhatom, hogy Kṛṣṇa nyíltan kijelenti, egy önmegvalósított léleknek nincs semmilyen előírt kötelessége, de nincs is oka rá, hogy ne végezzen valamilyen kötelességet. Ha egy ilyen nagy lélek valamilyen tevékenységet végez, akkor mások követni fogják azt.

Ez az esetedben Guru Mahārája teljesen helytálló. Számunkra, akik kívülről látnak és ismernek téged valamilyen mélységig, teljesen nyilvánvaló, hogy a szereteted és odaadásod Rādhā-Śyāmasundara felé nagyon erős érzelmi és komoly filozófiai alapokon nyugszik. Életed az áldozatkészségről és az önmegvalósításról szól. Viccesen, ha Śrīla Prabhupāda megkérdezné tőled, hogy naponta olvasol-e egy órát, az általad megírt könyveket nézve ez, azt hiszem, nem kérdés. Egy szóval mondhatjuk, hogy számodra, mint egy önmegvalósított lélek számára nincsen kötelesség, és ezt nekünk el is kéne fogadnunk. De te nagyon is kötelességtudó vagy és példamutatásoddal mindenkit inspirálsz, végzed egy tanítvány, egy avató lelki tanítómester, egy menedzser és még sorolhatnám, kötelességeit. Nem hihetjük hát, hogy ez a sok lelki

ajándék, amit adsz nekünk, bárkinek is nehézséget okozott volna a lelki életben való előrehaladásban.

Másodsorban elképzelhető, hogy egyfajta érzelmi hiányra utalnak ezek az elégedetlen megjegyzések. Igen, gondolhatjuk, hogy Guru Mahārája nem viselkedik úgy velem, mint a férjem, feleségem, barátom, osztótársam, apukám, anyukám, életmód tanácsadóm, asztrológusom és még sorolhatnánk. Nos, ez esetben fontos, hogy az első pont lép érvénybe. Ez neked nem kötelességed. Mindenkinek, akinek van tapasztalata, hogy saját magánál több személyre vett felelősséget, az tudja, mivel is jár mindez. Azt hiszem te, Guru Mahārája jóval több személyre veszel felelősséget, miránk. Oktatsz minket, sok tapasztalattal felvértezve rámutatsz a lelki életünk gyakorlása közben elkövetett kisebb-nagyobb hibákra, hogy mi is komolyan fejlődhessünk a Kṛṣṇa-tudatban.

Harmadsorban egy tiszta, torzításmentes tükröt mutatsz nekünk, hogy milyenek vagyunk. Az elégedetlenségünk valójában saját magunkból fakad. Erről *Az önmegvalósítás tudománya* című könyvben beszél Śrīla Prabhupāda: Az identitásunkkal kapcsolatos félreértés annak a pornak köszönhető, amely az elmét takarja. Egy por fedte tükörben az ember nem láthatja magát — akkor láthatja magát benne, ha a tükör nagyon tiszta. *Ceto-darpaṇa-mārjanam*. Szóval belenézünk a tükörbe és elégedetlenek vagyunk. Ez nem én vagyok. Én sokkal jobb, szebb vagyok. De te csak tartod a tükröt és kedvesen kéred: Nézz bele. Mit látsz? A lelki nehézségeink ebből fakadnak, hogy nem fogadjuk el a tükör igazát.

De ha kitartóak vagyunk és hallgatunk rád, Guru Mahārája, akkor a lelki gyakorlataink eredményeképpen egy idő után a tükörben meglátjuk a lelki önvalónkat, hogy kik is vagyunk valójában. És megértjük, hogy az a valódi énünk, és mi vagyunk a tükörkép.

Ez az igazi törődés, ez az, amit tőled megkaphatunk.

Köszönöm, köszönjük neked Guru Mahārája! Minden dicsőséget neked!

Jelentéktelen szolgád:
Gaura Kīrtana Dāsa

Gaura Kṛṣṇa Dāsa és családja

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Születésnapodon szeretnénk megköszönni neked, mindazt a jót és szépet, amellyel nap, mint nap megajándékozol bennünket. Szerető figyelmedet, apai és baráti tanácsaidat, de legfőképpen azt, hogy megtartasz bennünket az odaadó szolgálat útján.

Azt gondolom, hogy számunkra ez a legfontosabb. Odaadó szolgálat közben az ember eredeti lelki helyzetének megfelelően cselekszik és gondolkodik, s ami a lényeg, hogy halála pillanatáig ezt tegye. Te ebben, a halálunk pillanatáig szóló lefoglalásunkban különösen jeleskedsz, hiszen mindig, minden pillanatban akár több életre elegendő terved van minden tanítványod számára, csak hogy biztosítsd Śrīla Prabhupāda örömét és a mi felemelkedésünket. Köszönet neked ezért.

Köszönöm, hogy Bhaktipāda Prabhu segítségeként lefoglalsz a szegedi prédikálásban. Igyekszem megfelelni a feladatnak, s remélem valamennyire hozzá tudok járulni a *bhakták* elégedettségéhez.

Szeretettel gondolok rád.

Szolgád:
Gaura Kṛṣṇa Dāsa és családja (Nūpura Devī Dāsī, Nila és Góvinda)

Gaura-Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mostanában segítek Śrīla Prabhupāda videóit magyar felirattal

bemutatni a *bhaktáknak,* vagy akárkinek, akinek lehet. Egy helyen ezt mondja Prabhupāda:

„Ha valakiben még mindig van vonzódás az anyagi élvezetek iránt, akkor megérthetjük, hogy a felszabadulásra még nem jogosult. Ha pedig valaki megértette ezt és feladott minden anyagi vonzódást, még ha ebben a testben is van, felszabadult. *Jīvan-muktaḥ sa ucyate,* így hívják őt. Hogyan szabadulhatunk meg az ilyen vágyaktól? Ha egyszerűen Kṛṣṇa szolgálatára vágysz, máskülönben lehetetlen. Ha bármi másra vágysz, mint az Úr szolgálata, akkor *māyā* meg fog kísérteni, 'Miért nem élvezed ezt?'"

Yāmunācārya nagy király volt, s a királyok általában kicsapongó életet élnek, de később szent *bhakta* vált belőle. A saját személyes tapasztalatáról azt mondja, hogy:

„Amióta az elmém Kṛṣṇa lótuszlábának szolgálatával foglalom le, a szolgálat, a lelki szolgálat minden pillanatban új. Nem válik elcsépeltté. Azok, akik lelkileg megvalósítottak, azt fogják találni, hogy Kṛṣṇa szolgálata új világosságot, új világosságot jelent. *Nava-nava-rasa-dhāmany*... Az anyagi világban az élvezet unalmassá válik. *Punaḥ punaś carvita,* ezért vagytok kiábrándultak. De ha Kṛṣṇa szolgálatával foglaljátok el magatokat, akkor új és új ösztönzést találtok. Ez lelki. Ha úgy találod, hogy unalmas, akkor tudnod kell, hogy még nem lelki szolgálatot végzel, hanem anyagit. Formalitás, sztereotípia. De ha új és új energiát érzel, akkor tudhatod, hogy lelki szolgálatot végzel. Ez a teszt. A lelkesedésed növekedni fog, nem csökkenni."

Kedves Guru Mahārāja, ahogy volt szerencsém veled lenni a korai időkben is, úgy valahogy nagy szerencsémre idén is veled lehettem a Prabhupāda maraton idején. Épp azt tapasztaltam, hogy egyre nagyobb lelkesedéssel veted bele magad a könyvosztásba. És ezt a lelkesedést veszik át a *bhakták* is, akik újra és újra lehetetlen határokat törnek át. Fantasztikus tapasztalni élőben a lelki szolgálat eredményét. Élőben és nagyon közelről. Olyan közelről, hogy letagadhatatlan a tapasztalat. Egy felszabadult *bhaktát* látni, miközben szolgálatát végzi, maga a lelki nektár. Hát még részt is venni a nektárban, egy kicsit hozzájárulni az örömhöz, a lelki csodához.

Anno, úgy a kilencvenes évek elején az volt a megértésem, hogy az

akkori csodát lehetetlen túlhaladni. Most tapasztaltam, láttam, hogy valóban nincs lehetetlen a lelki világban. Ide hoztad a lelki világot, és ezt köszönöm szépen neked. Nagyon szépen köszönöm. Mivel én még nem tudok magamtól a lelki világba kerülni, így nem tudom viszonozni sem ezt az ajándékot. Így hát nem tehetek mást, mint leírom, mint tovább adom. Legalább szavakban, hogy így dicsőítselek, hogy így szolgáljalak.

Örök szolgád:
Gaura-Nitāi Dāsa

Gaura-bhāvana Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egyszerre vagyok szerencsétlen és szerencsés, mivel fizikailag nagy távolságban élek tőled. Szerencsétlen vagyok, mert csak ritkán találkozhatok veled személyesen, de pont emiatt szerencsésnek is érzem magam, hiszen a távolság arra kényszerít, hogy gondoljak rád, emlékezzek azokra a dolgokra, amelyeket mondtál, és minél jobban értékeljem azokat a pillanatokat, melyekben beszélhetek veled vagy személyesen szolgálhatlak.

Egyszerre vagy közel és távol. Szeretettel teli odaadásod olyan régiókba emel téged, melyek fényévekre vannak tőlem, de ugyanakkor végtelen együttérzésed arra késztet, hogy próbálj segíteni a hozzám hasonló társaidon, akik az anyagi élvezetre való vágyaiktól megszédülve keresik a boldogulást távol a lelki világtól. Ezért vállalod a megpróbáltatásokat, a nehézségeket, melyek a szolgálatoddal járnak. Ezért adtad a kezembe a lelki világ kulcsait, a *mahā-mantrát,* a *gāyatrīt,* a lehetőséget, hogy megtapasztalhassam azt a boldogságot, melyről a szentírások is azt mondják, hogy semmihez nem hasonlítható.

Sajnos hálátlan tanítványod vagyok, aki a rábízott felbecsülhetetlen

értékeknek nem adja meg a kellő figyelmet és nem tanúsít megfelelő gondosságot. Biztosan sok fájdalmat és szenvedést okozok neked a hanyagságommal. Bár nyilvánvalóan látod, milyen vagyok valójában, még sohasem szidtál meg. Szeretnék jó lenni, tökéletes lenni, olyan tanítvány, aki elégedetté tudja tenni a lelki tanítómesterét. Nem tudom, fog-e egyszer sikerülni. Hazugság lenne azt mondani, hogy nincs más vágyam, de tudom, hogy addig nem is leszek igazán boldog.

Szolgád:
Gaura-bhāvana Devī Dāsī

Gauramaṇi Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1. Énekének 15. versét és Śrīla Prabhupāda ezen vershez fűzött magyarázatát hívtam segítségül az idei évben, hogy dicsőítselek téged.

yat-pāda-saṁśrayāḥ sūta munayaḥ praśamāyanāḥ
sadyaḥ punanty upaspṛṣṭāḥ svardhuny-āpo ʻnusevayā

„Óh, Sūta, azok a nagy szentek, akik tökéletes menedéket találtak az Úr lótuszlábainál, azonnal meg tudják szentelni azokat, akik kapcsolatba kerülnek velük, míg a Gangesz vize csak hosszú idő után tisztíthatja meg az embert."

MAGYARÁZAT: „Az Úr tiszta *bhaktái* nagyobb erővel rendelkeznek, mint a szent Gangesz folyó vize. Az embernek hosszú időn keresztül kell használnia a Gangesz vizét ahhoz, hogy lelki haszna származzon belőle, ám az Úr tiszta *bhaktáinak* kegyéből nyomban megtisztulhat. A *Bhagavad-gītā* azt mondja, hogy bárki — tekintet nélkül arra, hogy

śūdrának, nőnek vagy kereskedőnek született — menedéket kereshet az Úr lótuszlábainál, s ha így tesz, visszatérhet Istenhez. Az Úrnál menedéket keresni annyit jelent, mint menedéket keresni a tiszta *bhaktáknál*. A tiszta *bhaktákat,* akik a szolgálaton kívül semmi mással nem törődnek, a Prabhupāda és a Viṣṇupāda nevekkel tisztelik meg, amely arra utal, hogy ezek a *bhakták* az Úr lótuszlábait képviselik. Ezért bárki, aki menedéket keres egy tiszta *bhakta* lótuszlábánál, úgy, hogy lelki tanítómesterének fogadja el őt, azon nyomban megtisztulhat. Az Úr ilyen tiszta *bhaktáit* ugyanúgy tisztelik, mint az Urat, mert az Úr legbensőségesebb szolgálatát végzik, hiszen kivezetik az anyagi világból az elesett lelkeket, akiktől az Úr azt akarja, hogy térjenek haza, vissza Hozzá. Az ilyen tiszta *bhaktákat* az Írások szerint az Úr helyetteseinek nevezik. A tiszta *bhakta* őszinte tanítványa lelki tanítómesterét az Úrral egyenlőnek tekinti, de magát mindig az Úr szolgája alázatos szolgájának tartja. Ez a tiszta odaadás útja."

Köszönöm neked drága Guru Mahārāja, hogy a tanítványod lehetek és, hogy lefoglalsz a csodálatos *saṅkīrtana* misszióban.

Köszönöm, hogy a közeledben lehetek és láthatom, mit jelent szeretni és hálásnak lenni.

Lenyűgöz a példád, ahogy Śrīla Prabhupādát szereted, és ahogy a szereteted és hálád ösztönzésére oly tökéletesen szolgálod Őt.

Az életet jelenti számomra, hogy engem is szeretsz és, hogy bízol bennem. Nagyon szeretlek én is és nagyon bízok benned. Már amennyire egy ilyen elesett élőlény, mint én szeretni és bízni tud.

Kérlek, áldj meg, hogy ne rontsam el ezt a legcsodálatosabb életet.

Jaya Guru Mahārāja!

Ostoba szolgád:
Gauramaṇi Dāsa

Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Tavaly arról próbáltam meg írni neked – a magam esetlen módján–, hogy mennyire hálás vagyok azért a sok szép lelki csodáért, amit nap, mint nap, közvetlenül, vagy közvetve kapok tőled, és valójában nem csak én, hanem az egész magyar *yātrā,* sőt voltaképpen az egész univerzum. Ez a hála – amit érzek irántad – azóta sem csökkent, mi több, időről időre okot adsz rá, hogy növekedjen.

Az idei Śrīla Prabhupāda maratonkor azt mondtad, hogy mindenkinek úgy kellene bejönnie, mint nekem: mosolyogva. Persze több összetevős a dolog. Ādi-śakti viccesen megjegyezte, hogy ha más is annyi Lakṣmīval jönne be, mint én, akkor ők is mosolyognának.

A mosolyom oka azonban nem ez. A mosolyom oka a te mosolyod. Egyszerűen, csak szeretem látni, miután megkérdezed, hogy mennyi lett, és én mondom a számokat, mire te – leggyakrabban – elmosolyodsz és a rád jellemző hangsúllyal mondod: „Az nagyon jó!”

Jól tudom, azoknak az eredményeknek nem én vagyok az okuk. Minden egyes alkalomkor, mikor kimentem, éreztem, hogy te és Guru Mahārājám ott vagytok velem, és adjátok a kegyeteket. Adjátok az erőt, hogy tudjam csinálni, hogy elhiggyem, hogy tudom csinálni; a *śaktit,* hogy el tudjam terelni az emberek figyelmét a saját maguk nyomoráról, hogy inkább nézzenek rá a könyvekre, fogják meg őket, adjanak adományt értük, és vigyék haza őket. Ily módon kapcsolatba kerülhessenek Śrīla Prabhupādával, és Kṛṣṇával, és megmeneküljenek a halál legrosszabb fajtájától. Végső soron tehát ezzel a segítséggel te magad adtál okot a mosolyodra.

Hálás vagyok azért is, ahogy Śrīdhāma Māyāpurban viszonyultál hozzám. Noha nem vagyok – hivatalosan – a könyvosztó csapat része, mégis megérkezésemtől fogva úgy kezeltél, mintha egy lennék közülük.

Annyi szép és kedves élményben volt részem, az alatt az egy hét alatt, míg veletek voltam, annyi inspirációt merítettem a lelki élethez, annyi kegyet kaptam, hogy azt felsorolni is nehéz lenne.

Leghálásabb viszont azért vagyok, hogy lehetővé tetted, hogy találkozhassak lelki apukámmal, és, hogy avatást fogadhassak el tőle. Az előzőekért – és sok nem említett dologért is –, de ezért főleg az adósod maradok örökre. Soha-soha nem fogom tudni ezt visszafizetni neked. Egyszerűen lehetetlen.

Azt mondta nektek Śrīla Prabupāda, hogy ha valami hibát követtek el ellene, akkor imádkozzatok Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākurához, és mivel a nagyapa mindig kegyesebb az apánál, ő segíteni fog, közben fog járni értetek. Mi – egy szempontból – szerencsésebbek vagyunk, mint ti voltatok, nekünk ugyanis vannak lelki nagybátyjaink is. Ezek a lelki nagybátyok ti vagytok, Śrīla Prabhupāda tanítványai, és ahogy azt Śrīla Keśava Bhāratī Mahārāja is mondta nekünk, hozzátok mehetünk, ha valami megoldásra van szükségünk a lelki tanítómesterünkkel, a lelki apukánkkal kapcsolatban. Ti majd közbenjártok, és minden megoldódik.

Te annyira kegyes voltál, hogy még kérnem sem kellett, és segítettél. Igaz soha sem lett volna merszem ilyet kérni tőled. Szolgáid jelentéktelen szolgája vagyok, hogyan kérhetnék hát szolgálatot tőled? Te – valamilyen, számomra felfoghatatlan okból – szíveden viseled a sorsomat, és ezért kérés nélkül segítettél nekem. Nem tudom hogyan érdemeltem ki ezt a hatalmas kegyet, de végtelenül hálás vagyok érte. Guru Mahārājám azt mondta, hogy ha Śrīla Śivarāma Mahārāja ajánl avatásra engem, akkor az egy nagyon-nagyon különleges dolog. Igazából akkor értettem meg ennek az egésznek a súlyát.

Hogyan tudnám visszafizetni neked ezt a végtelen kedvességet és kegyet, amit tőled kaptam? *Pratiyātu sādhunā* „Legyen visszatérítve a jócselekedet révén." Viszonzásként tehát semmi mást nem tudok felajánlani neked, csak azt, amit Guru Mahārājámnak is megfogadtam: segítem őt – és téged – Śrīla Prabhupāda missziójában, ebben az életemben, és ha akarjátok életről életre.

Ez az egyetlen dolog, amit fel tudok ajánlani, és igazából még ezt sem, mivel ehhez is a ti kegyetek szükséges. Ilyen elesett vagyok én

nélkületek, egy nyomorék, egy koldus, aki folyton csak kérni tud, de cserébe nem képes adni semmit.

āmi tomāra dāsera anudāsa
bhṛtyera bhṛtya kara, – ei mora āśa

(Így) maradok örökké szolgáid érdemtelen szolgája:
Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa anudāsa

Bhakta Gerencsér József

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked!

Én két éve foglalkozom komolyabban Kṛṣṇa-tudattal. Tavaly tettem az egykörös fogadalmamat, és szeretném elérni, hogy elfogadj tanítványodnak! Eddig is nagyon sokat kaptam a Kṛṣṇa-tudattól, alázatosabb, szerényebb lettem, és hála Kṛṣṇának másként látom azóta a világot, és máshogy nevelem a gyerekeimet! A pécsi sejt több *bhaktájának,* is te vagy a lelki tanítómestere, akik sokat tudnak segíteni a fejlődésben, de az igazi az lenne ha el tudnék jutni arra a szintre, hogy te lehess a lelki tanítómesterem. Tudom, hogy nincs más hely ebben a világban, ahol ilyen igaz lelkek között lehetnék. Először arra gondoltam, hogy én nem vagyok méltó még, hogy neked írjak, de utána arra gondoltam, hogy ezt a kegyet meg kell köszönnöm, azt, hogy esélyt kaphatok a lelki fejlődésre!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Gerencsér József

Ghanaśyāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából. Nagyon boldoggá tesz, hogy megünnepelhetlek és dicsőíthetlek téged. Sokat gondolok rád. Kivételes szerencsének tartom, hogy a tanítványod lehetek.

Most Gaura-pūrṇimā napján volt 20 éve, hogy elkezdtem gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Sok minden történt ez idő alatt. Elég intenzív volt. Próbálok haladni a megtisztulás útján, de úgy érzem hogy igazából csak most kezdődik.

Amit megszeretnék köszönni neked, az az, hogy megkaptam tőled a vágyat elérni Kṛṣṇát. Nekem ez a legfontosabb amit kaptam tőled! *Samutkaṇṭhā* – teljes sóvárgás. Ezzel lehet elérni Kṛṣṇát, s te ezt adtad nekem! Sajnos csak egy csepjét voltam képes elfogadni, de ez is elegendő ahhoz, hogy itt maradjak. Persze én ennél többre vágyom. A tiszta odaadó szolgálatot szeretném elérni. Kérlek szépen ne nézd, alkalmas vagyok e rá, csak kényszerítsd rám!

Az *āmāra jīvana* verset olvasgatom. Nagyon bensőséges. Bhaktivinoda Ṭhākura nyitott könyvként olvas a szívem legeldugottabb részeiben. Elképesztő, hogy miket tud rólam!Úgy gondolom ezek a dolgok előtted sem titkok. Te tudod ki is vagyok! Most a siker minden reményétől megfosztva, megalázva és szegényen, Ghanaśyāma Dāsa a lábaid elé helyezi szomorú élettörténetét.

Másik amit kiemelnék, amiért olyan hálás vagyok neked, hogy mondtad Rādhā-kuṇḍa Mātājīnak, hogy írjon naplót. Elolvastam az első kötetet, s nagy remény töltött el, hogy igen mégis meglehet csinálni.

Ahogyan bántál Rādhā-kuṇḍa Mātājīval, az nekem nagyon nagy hitet adott és sok kérdésemre választ kaptam belőle, amiket egyébként soha nem mernék megkérdezni.

Kedves Guru Mahārāja! Most igazán szükségem van a kegyedre!

Újra el szeretném kezdeni gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, de most már nem mint csaló szeretném végezni! Kérlek szépen továbbra is add a kegyed, hogy legyek méltó tanítványod, adj erőt legyőzni rossz tulajdonságaimat. Nem akarok többé senkit kritizálni, ez nagyon fájdalmas!

Minden dicsőséget neked kedves Guru Mahārája!

Szolgád:
Ghanaśyāma Dāsa

Girirāja-kṛpā Dāsa

Kedves Śivarāma Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném kifejezni irántad érzett hálámat ezen felajánláson keresztül. Kérlek, add az áldásod, hogy őszintén képes legyek erre.

Köszönöm, hogy a részese lehetek ennek a csodának, amit Śrīla Prabhupāda iránt érzett mély szeretetedből és az elesett élőlények iránti együttérzésedből felépítettél itt Magyarországon. Ki tudja, mi lenne most velem, velünk, ha te nem hozod el a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat közénk?! Köszönöm, hogy kitartó és eltökélt munkáddal fenntartod ezt a páratlan *yātrāt,* s különleges példát mutatva vezetsz bennünket a tiszta odaadás felé vezető úton, miközben szinte zavarbaejtő módon bensőséges szeretetet és apai törődést kapunk tőled. Köszönöm, hogy kegyedből én is részt vehetek az Úr Caitanya *saṅkīrtana* missziójában, és hogy szolgálataimmal hozzájárulhatok Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásához. Köszönöm, hogy ilyen eltökélt és tiszta szívű személyek között élhetek, mint a magyar *yātrā bhaktái!* Köszönöm, hogy vagy nekünk Mahārája és azért imádkozom, hogy még nagyon sok évet eltölthessünk a táraságodban!

Kérlek, add az áldásaidat, hogy hálámat ne csak írásban, hanem tettekben is kifejezhessem, és egész életemben, valamint azután is a

szolgálatodba állhassak. Kérlek, foglalj le Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásában és az Úr Caitanya üzenetének prédikálásában!

Köszönöm Mahārāja!

Szolgád:
Girirāja-kṛpā Dāsa

Goloka-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig nagy örömöt jelent számomra, amikor a közeledben lehetek. Van, hogy több tízéves tapasztalatoddal bölcs iránymutatás adsz számunkra, amivel sok nehézséget, bosszúságot és legfőképpen *māyā* csapdáit tudjuk elkerülni. Minden ilyen alkalom páratlanul értékes számomra. Februárban azonban egy másik Guru Mahārājával lehettem, aki ugyanaz volt, mégis más. A szent *dhāmában,* Māyāpurban tudtunk néhány napot veled tölteni, ahol kegyesen megengedted, hogy a *saṅkīrtana bhakták* számára tartott *parikramádon* mi is részt vehessünk. Ezt a lehetőséget különleges kegyednek tudtam be, hiszen hallottam arról, hogy a *parikrama* előtt milyen sok, – közöttük több idősebb és fontos tanítványodat utasítottad vissza, hogy veled tartsanak. Bár csak a zarándoklat utolsó 3 napját tölthettem veled, mégis az utóbbi évek legnagyobb, legmeghatározóbb Kṛṣṇa-tudatos élménye volt. A menedzsmenttel kapcsolatos problémákat hátrahagyva, próbáltam magamba szívni a látottakat, hallottakat. Indokolatlan kegyedből kicsit visszahúzódtak az anyagi energia kötőerői.

Ebben a tudatállapotban hidegzuhanyként értek szavaid, miszerint nem foglalkozok elég időt a lelki élettel és sürgősen szedjem össze magamat. Marta a szívemet a felismerés, hogy nem tudtalak elégedetté tenni, mégis nagy erőt és lelkesedést éreztem arra, hogy változtassak

eddigi életmódomon és gyakorlataimon. Számodra a legfontosabb, hogy a *bhakták* elmerüljenek a lelki életben, a *kīrtanában,* Kṛṣṇáról való hallásban. Nem a feladatokat tökéletesen végző munkásokat szeretnél, hanem lelki embereket, akik lelkesek együtt énekelni és hallani Rādhe-Śyāmáról.

Kedves Guru Mahārája! Köszönöm, hogy segítesz nekem, hogy megértsem, hogyan lehetek *bhakta*. Bármennyit is dolgozzunk, jobb esetben szolgáljunk, azok a tettek soha nem fogják kiváltani az odaadó szolgálat elsődleges gyakorlatait. Kérlek engedd, hogy lótuszlábad mellett maradhassak mindig és kérlek adjál nekem erőt és intelligenciát, hogy megfelelő arányt tartva ne hanyagoljam el a *sādhanámat*.

Jelentéktelen szolgád:
Goloka-pati Dāsa

Gopa-gaṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Én egy nagyon elesett, feltételekhez kötött személy vagyok. Nem tudok szépen bánni a szavakkal, ezért kérlek nézd el nekem, hogy nem tudlak méltón dicsőíteni téged.

Egy történetet szeretnék elmesélni, ami a napokban történt velem. Nagyon beteg lettem és tartós fájdalmakon mentem keresztül. Az olyan ostoba embernek, mint én a szenvedés nagy segítség, mert ilyenkor *māyā* megmutatja az igazi arcát. Ilyenkor minden anyagi ragaszkodás értelmét veszti, jelentéktelenné válik, csak a fájdalom lesz a valóság. Mivel magas lázam is volt, az értelmem zavarodottá vált. Az elmém próbált menedéket, megnyugvást találni. Egyik gondolatról a másikra ugrált a figyelmem: feleségem, barátaim, jövőbe vetett reményeim. De mindről éreztem, hogy csak *māyā* termékei és cselei, hogy fenttartsam

a test alapú gondolkodásmódot. Mindezek a dolgok ha nem is most, de egyszer biztosan véget érnek, és a ragaszkodásom miatt nagy fájdalmat fognak okozni akkor, és azt fogom kívánni, hogy bárcsak soha ne lettem volna kapcsolatban velük, mert akkor legalább nem fájna.

Egyedül ha rád gondoltam éreztem azt, hogy menedéket kapok tőled! A személyedre fókuszálva megszűnt a nyugtalanságom, biztonságban éreztem magam. Te nem lehetsz *māyā,* hanem csakis *sākṣād* Hari, Kṛṣṇa képviselője! Megmentettél a legmélyebb félelmeimtől és kétségeimtől azzal, hogy a valóságot hoztad el nekem. A szent nevet, a *Bhagavad-gītāt,* a *Śrīmad-Bhāgavatamot* és a többi szentírást. Gaura-Nitāi és Rādhe-Śyāma miattad jöttek el, hogy megtanulhassuk szolgálni és szeretni Őket.

Guru Mahārāja! Én nem tudom, ki a tiszta *bhakta* és ki nem, de azt tudom, hogy a te személyed, leckéid, könyveid inspirálnak a lelki gyakorlataim végzésére, és az élmény, amit tapasztalok közben nem hasonlítható az anyagi élményekhez.

Köszönök neked mindent! Kérlek, tekints rám ostoba szolgádként, és kérlek add a kegyed, hogy fejlődhessek a lelki életben, hogy egyszer tisztán énekelhessem a szent nevet, és értékes szolgálatot végezhessek neked és Śrīla Prabhupādának!

Örök szolgád:
Gopa-gaṇa Dāsa

Gopāla Rāya Dāsa

Dear Guru Mahārāja

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

"*You have taken seriously this work and I know that my Guru Mahārāja is pleased with you because he wanted this. So by this endeavor you will all go back home, back to Godhead*"

Śrīla Prabhupāda 1st September 1975.

After the famous 1975 *Caitanya-caritāmṛta* marathon Prabhupāda issued this blessing to those who took part. By pleasing Śrīla Prabhupāda his disciples also achieved the blessings of their spiritual grandfather Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Prabhupāda.

Although pleasing you, Guru Mahārāja seems like an end in itself, I understand that the profound satisfaction I feel when I serve you comes not only from pleasing you, but Śrīla Prabhupāda and indeed the whole *guru-paramparā*.

The order descends through *paramparā* (one after another) and similarly the service rendered is appreciated, in turn, by the line of spiritual authorities, eventually reaching the original person – Śrī Kṛṣṇa. Although completely self satisfied He accepts any little service as long as it has even the smallest flavor of *bhakti*.

Somehow or other I find myself in the association of a spiritual society. A society of saintly, kingly Vaiṣṇavas that can direct my meager efforts in a way that will be pleasing to your Divine Grace. As bees are characteristically busy, buzzing around in search of honey for their Queen, the devotees in our society are also 'buzzing around' in search of tortured, conditioned souls who are knowingly or unknowingly eager to drink the nectar that devotees pour on them in the form of Śrīla Prabhupāda's books.

I am very grateful that I have a rope to hold on to, a service that I can hold on tight and know that my spiritual master will be pleased the more I perfect such service.

It is wonderful hearing you speak and how you have thoroughly digested the teachings of Śrīla Prabhupāda. Inspiring me so much to try my all at absorbing my mind in Prabhupāda's books.

As per your suggestions I have been listening to the recordings of Śrīla Prabhupāda in 1977. Many things I have discovered by listening to these recordings. For example, just how much Prabhupāda would stress dismantling the modern scientific world view, especially in the later years. We are in Vṛndāvana, Prabhupāda is enjoying speaking with Svarūpa Dāmodara Gosvāmī about scientific preaching. When Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī asks if Prabhupāda would like to hear *kīrtana,* Prabhupāda replies – "This is *kīrtana!* You do not understand what is *kīrtana!*"

It is like a window for me, to gleam what it would be like to be a member of Śrīla Prabhupāda's entourage.

All glories to my spiritual master, a most bona fide representative of Śrīla Prabhupāda, who can enrich his disciples' relationship with our founder-*ācārya*.

Dearest Godbrothers, our Guru Mahārāja perfectly sets the example of the tireless preaching spirit that Śrīla Prabhupāda expected of his followers.

Please bless me so I may also follow suit and therefore become worthy to be called a disciple of His Holiness Śrīla Śivarāma Swami.

Dear Guru Mahārāja please accept this wretched soul who has sought shelter at your lotus feet, please forgive all my faults……I have many. I would very much like to have more personal association with you, though I understand I am most foolish and unqualified. …… However let it be known that I will continue to enthusiastically and joyfully perform *harināma-saṅkīrtana* in spite of my dull-headedness, knowing that this perfect process you have handed to me can purify even the most fallen soul!

Jaya Gurudeva!

Your servant,
Gopāla Rāya Dāsa
Wales

Gopa-līlā-dhāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Amikor tartottad a *varṇāśrama* szemináriumot, *vaiśyaként* határoztad meg a saját *varṇádat*. Ebből kiindulva szeretném továbbfűzni téged dicsőítő gondolataimat.

Guru-paramparānk kiinduló Személyisége Kṛṣṇa szintén fejtörést okoz Śiśupālának, mikor a Rājasūya-yajña legkiválóbb személyisége felől kutatnak: „Még azt sem tudjuk biztosan, melyik kaszthoz tartozik."

Az Úr Balarāma úgy hordja az ekét a vállán, mintha személyes ékszere lenne. Továbbá Bhaktivinoda Ṭhākura tesz tanúbizonyságot arról, hogy az Úr Nityānanda:

boro sukher khabor gāi
surabhi-kuñjete nāmer hāṭ khule'che / khoda nitāi

„Örömhírt hoztam! A Surabhi-kuñja nevű helyen, Śrī Navadvīpában, megnyílt a Szent Név Piaca—Maga az Úr Nityānanda a Tulajdonos!"

Szintén kereskedő.

Kamala-mañjarī szintén elszólja magát: „Persze én is leveszem a nekem járó jutalékot".

Śrīla Prabhupādáról istentestvérei szintén akként vélekedtek, világméretű sikerének oka, hogy jó kereskedő volt.

A következőképpen határoztad meg a *Varṇāśrama-kódexben* e *varṇa* feladatát: „A Legfelsőbb Úr combjából megnyilvánuló *vaiśyák* dolga az, hogy felelősséggel gondoskodjanak a társadalom táplálásáról, azaz szorgos munkával kielégítsék a többi rend szükségleteit."

2009-ben ezen indokkal kaptad meg a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét: „karitatív, humanitárius és értékteremtő munkájáért".

De mégis mivel kereskedsz? Ha követjük áldásos utasításaidat megveszed tőlünk az anyagi léttel járó összes szenvedést.

És mit adsz cserébe? Azt a lehetőséget, hogy Nava-Vraja-dhāmában, szolgálva, majd testünket elhagyva megszülethessünk egy *gopī* méhében, abban az anyagi univerzumban, ahol Kṛṣṇa kedvtelései zajlanak, hogy képzésünk elérje felső fokát. Erre szolgál példaként Rādhā-kuṇḍa Mātājī is.

Miért éri ez meg neked? Śrīmatī Rādhārāṇī is visszaküldte Svarūpát az örök Vṛndāvanából az anyagi szférába, ha feljlődni szeretne, illetve elhozni ottmaradt társát. Śrīla Prabhupāda is szívesen megkéri még azokat a *bhaktákat* is, akik a lelki világ felé tartanak egy tökéletesen befejezett *vaiṣṇava* élet után.

Hogy lehetek méltó üzleti partnered ebben? Ha szigorúan ragaszkodom azokhoz az üzleti feltételekhez, mellyel szerződést kötöttünk.

Szerencsés-zolgád:
Gopa-līlā-dhāra Dāsa

Gopati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretném a hálámat kifejezni néhány dologgal kapcsolatban neked!

Szeretném megköszönni, hogy megkaptam a lehetőséget, hogy csatlakozhattam a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomhoz. Már amiatt is hálás lehetek, hogy egyáltalán voltak *bhakták,* akikkel a kezdetek kezdetén találkozhattam. Ezenkívül amiatt is köszönetet mondhatunk neked, hogy létrejöhetett Új-Vraja-dhāma. Létrejött úgy, ahogyan most láthatjuk, vagy úgy ahogyan majd nemsokára látni fogjuk. Azért mondom ezt, mert azt látom, hogy habár már eddig is rengeteg csodálatos dolog nyilvánult már meg e szent *dhāmában,* még mindig hatalmas erőfeszítést teszel azért, hogy még szebb és szebb legyen a templom, az oltár, és egész Krisna-völgy. Nagyon szépen láthattuk ezt nemrég az oltár és *pūjārī* helységek felújításakor. Tehát köszönöm szépen, hogy egy ilyen csodálatos helyen élhetünk.

Már először kellett volna említenem, de külön akartam ezért is a hálámat kifejezni, hogy elhívtad ide Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát. Ez egy nagyon különleges lehetőség a számunkra. Lehet, hogy ezt már említettem, amikor korábban írtam felajánlást megjelenési napod alkalmából, de arra jöttem rá, hogy ezt nem lehet elégszer hangsúlyozni. Talán azért mondom ezt, mert úgy érzem, hogy az egyszerű hétköznapokon nem mindig tudom eléggé értékelni.

Szeretném megköszönni a bizalmadat és a felhatalmazásodat

arra, hogy itt szolgálatot végezhetek a *bhaktáknak* és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának. Ennél a pontnál még közvetlenebbül érzem a jelenéted. Úgy érzem, mikor a szolgálatomat végzem, hogy ez a lehetőség és a képesség, amivel végezhetem csak a te kegyedből válik lehetővé.

Amit még szintén nagyon nagyra értékelek az az inspiráció, amit tőled kapok és szerintem kap mindenki, aki lát téged. Nagyon inspiráló minden tevékenységed, amit Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara kényelme és elégedettsége érdekében csinálsz. Nagyon inspiráló a lelki életben tett erőfeszítésed, a saját példamutatásod, a *mūrti*-imádatban való elmerülésed, a *kīrtanák,* amiket vezetsz, a leckék, előadások, amiket tartasz, a podcastok, a könyvek, amiket írsz. A sornak itt természetesen nincs vége, csak az én korlátolt látásomnak. Azt hiszem igazából, az odaadásodat, ami van Rādhe-Śyāma és Śrīla Prabhupāda felé fel sem tudnám fogni, csak a morzsáit tapasztalhatom, de ez is hatalmas inspiráció a számomra.

Köszönöm szépen.

Jelentéktelen szolgád:
Gopati Dāsa

Gopīcandra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja! A *Yajur Veda* első verse arra utasít mindenkit, hogy köszönje meg az ajándékokat, amiket kapott és végezzen ezekkel áldozatot. Bár nagyon szerencsétlennek tartom magam, mégsem tagadhatom, hogy nagyon sok ajándékot kaptam tőled: tudást, lelki látásmódot, lelki intelligenciát, jó szerencsét, képességeket, nem utolsó sorban a *bhaktit* és hát magát Vraját is. Nagyon hálás vagyok ezért, mert tudom, hogy mindezek nélkül életem egy hajítófát sem

érne. Hatalmas kincsek ezek, mégis elesettségemnek köszönhetően, azaz áldozat, amit ezekkel a kincsekkel bemutatok neked messze nem az, aminek kellene, hogy legyen. Sokszor ott vagyok *bhakták,* vagy nem *bhakták* előtt, és úgy érzem nincsen semmim, és e szerint is viselkedek. Pedig mindig adhatnék. Adhatnám nekik azt, amiket kaptam tőled. Ekkor kifogyhatatlan forrásból táplálkoznék.

A legfontosabb, hogy be kell csomagolnom az irántad érzett hála hangulatával mindent, amit adni szeretnék, legyen az Prabhupāda könyvei, ajándékok, vagy csak szavak és gondolatok.

Ezt nem csinálom jól, mégis próbálom, hátha egyszer lesz egy kicsi odaadás tetteimben.

Köszönöm, hogy szolgálhatlak. Ez az én jó szerencsém.

Szolgád:
Gopīcandra Dāsa

Gosvāmīnī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném kifejezni, hogy nagyon hálás vagyok, hogy a tanítványod lehetek, a sok törődésedért, és hogy ilyen kitartóan segítesz engem a lelki életben.

Különösen szeretném megköszönni ezt az indiai utat, és az előtte levő pár hónapot. Nagyon sokat jelentett nekem, hogy ilyen sokat társulhattam veled, és tanítottál engem személyesen, hogy hogyan tudom jobban végezni a szolgálatom az Úrnak az sms-eiden keresztül, aztán Indiában, hogy hogyan tudjuk elmélyíteni a meditációnkat.

Onnantól kezdve, hogy megérkeztünk Vṛndāvanába, úgy éreztem, mintha egyszercsak a lelki világba cseppentem volna. Könnyebb volt *japázni,* könnyebb volt Kṛṣṇára gondolni, tudtam értékelni a szent

helyeket, és sok minden kitisztult a fejemben, jobban tudok érteni dolgokat. Tudom, hogy ez nem a saját tetteim következménye volt, hanem csak a te tiszta indokolatlan kegyed. Az a jószerencsém, hogy te ennyire értékeled azt a csekély erőfeszítést, amit teszek arra, hogy segítselek téged a Śrīla Prabhupādának végzett missziódban. Azt mondják, hogy ha egy lépést teszünk Kṛṣṇa felé, akkor Ő ezret tesz felénk. Pont ezt éreztem, hogy én adok egy kicsit, te és Kṛṣṇa pedig adtok nekem mindent.

Nehéz szavakkal kifejeznem, de nagyon köszönök mindent. Próbálok emlékezni mindig arra, amit tőled kaptam, így hálás tanítványod lenni, és segíteni téged szolgálni Śrīla Prabhupādát.

Szolgád:
Gosvāmīnī Devī Dāsī

Govinda Hari Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Újra eljött ez a csodálatos nap *vyāsa-pūjā* napod.

Ahogy valaki elkezd érdeklődni a lelki élet iránt akkor egy ponton szembesül azzal a ténnyel, hogy a lelki életben való fejlődéshez szükséges elfogadni egy hiteles lelki tanítómestert, aki a tanítómesteri láncolat tagja. Szerencsére én megtaláltalak téged és elfogadtál engem mint tanítványodat. A másik oldalról is hasonlóképpen igaz, hogy egy hiteles lelki tanítómester keresi a hiteles és hűséges tanítványokat, akikben meg tud bízni és rájuk tud bízni felelősséget, hogy terjesszék

el az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmát. Büszke vagyok istentestvéreimre, mert olyan sok képzett *bhakta* van körülöttem, akik szépen képviselnek téged és segítenek neked, hogy elterjedjen a Kṛṣṇa-tudat itt Magyarországon.

Az idei év elején februárban a könyvosztó *bhakták* kijuthattunk a szent *dhāmába* a te vezetéseddel. Nagyon szép zarándok utunk volt Vṛndāvanában és Śrīdhāma Māyāpurban a te társaságodnak köszönhetően. Az a sok törődés, amit kaptunk tőled az felbecsülhetetlen. Delhi repülőterén vártál bennünket virágfüzérekkel és minden *bhakta* kapott egy *harināma cādart* tőled ajándékba. Te szerveztél mindent számunkra: repülőgép jegyeket, a szállást, *prasādamot* és még annyi más dolgot. Mint mindenben ebben is nagyon precíz és körültekintő voltál és ennek eredményeképpen a *bhaktáknak* egy csodálatos transzcendentális élményben lehetett részük. Ezzel a sok törődéssel, amit kaptunk tőled, te nagyon mélyen kifejezted a szeretetedet, amelyet érzel irántunk.

Én más istentestvéremmel együtt úgy gondolom, hogy az adósaid vagyunk.

Szeretném ezt az adósságot valamilyen parányi mértékben törleszteni azáltal, hogy lelkesen prédikálom a Kṛṣṇa-tudatot és folytatnám tovább Śrīla Prabhupāda könyveinek osztását. Kérlek, fogadd el ezt a szerény felajánlást, mint szeretetem jelét feléd és Śrīla Prabhupāda felé.

Örök szolgád:
Govinda Hari Dāsa

Govinda-mohinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak! Szeretettel köszöntelek megjelenésed e csodálatos, áldásos napján!

Az utóbbi hónapokban gyakran részesülök abban a szerencsében, hogy vendégeket fogadhatok, vezethetek körbe a Krisna-völgyi templomban. Lelkesítő élmény a szemtanúja lenni annak, hogy miként érinti meg, ejti rabul a „gyanútlanul" idelátogató emberek szívét Rādhe-Śyāma lelki birodalma. A táj harmóniája, a templom szépsége: a domborművek, a festmények, a színek kavalkádja és leginkább az oltár Rādhe-Śyāmával áhítatot és meglepődést vált ki a legtöbbjükből. Az emberek gyakran kifejezik, hogy mennyire más a mi világunk, olyan, mint egy mesevilág, egy varázslat. Mindannyian elvisznek magukkal kéretlenül egy kincset, az odaadó szolgálat kicsiny magját. Még azoknak a véleménye is megváltozik, akik addig távolságot tartottak a Kṛṣṇa-tudattól, sokan pedig visszatérő vendégekké válnak.

Látva az embereken a változást, visszaemlékszem arra az időkre, amikor én találkozhattam először a Kṛṣṇa-tudattal. 1991-ben a főiskolán egy plakát csalogatott be egy előadásra. Rengeteg előadást végighallgattam az évek során, kutattam valamiféle alapigazság után, amiről határozottan éreztem, hogy létezik, csak még nem találtam rá. A zsúfolásig megtelt előadóterem második sorába fészkeltem be magam. Az első meglepetés te voltál, Guru Mahārāja! Ahogy felnéztem, az ajtóban megjelentél narancsszínű *sannyāsī* öltözékedben, és méltóságteljesen lejöttél a lépcsőn. Olyannak tűnt az egész látvány, mintha lebegtél és ragyogtál volna. Ez a döbbenetes kép azóta is elevenen él az emlékezetemben. Ilyet még sohasem láttam azelőtt! A hatás aztán csak fokozódott. A Hare Kṛṣṇa *mantrát* énekelted, harmóniumon játszottál, nekem pedig potyogtak a könnyeim. Miért sírok? – kérdeztem magamtól, de persze nem találtam rá a választ. A filozófiából csak a szabályozó elvekre emlékszem, a többiből egy kukkot sem értettem. Nehéznek és érthetetlennek tűnt az egész, Istenben sem hittem még igazán, a régi rendszerben kapott materialista neveltetésemnek köszönhetően. A veled való társulás, a te tiszta lelki kisugárzásod, a *bhakták* kedvessége és a haribol golyó megtették a hatásukat.

Egy év múlva elkezdtem kutatni a *bhakták* után. Az antikváriumban krisnás könyvek keresgélése közben az egyik kiskönyv hátoldalán megpillantottam Śrīla Prabhupāda fényképét. A hatás nem maradt el. Olyan mohón olvastam és szívtam magamba a *Bhagavad-gītā* tanításait, mint

egy kiszáradt szivacs a vizet. Sohasem felejtem el, amikor megfogalmazódott bennem 22 évesen, hogy végre megtaláltam az irányt, a kulcsot az élethez. A leírások alapján elkezdtem felajánlani az ételt, *japaláncot* készítettem, pár kört *japáztam,* majd néhány hónap múlva felkerestem a *bhaktákat* Debrecenben. Attól kezdve teljesen egyértelmű volt, hogy az életem egybefonódik Kṛṣṇával. A szívemet és csekély intelligenciámat is elraboltátok, te, Guru Mahārája és Śrīla Prabhupāda!

1993-ban kérted, hogy költözzek a farmra, és vegyek részt a *gurukula* előkészítésében. Lelkesen, mindent magam mögött hagyva jöttem ide, lemondott körülmények közé.

Sokszor jut eszembe az a pár év, a sok *tapasya,* – a nélkülözések, a hideg víz, a sok éhezés és fázás, a rengeteg gyaloglás, a sár, a lajtos kocsi, a szalmaágyam, a kettőkor való ébredés, a sok költözés… – mindez egy igen komoly betegség után. És persze feledhetetlen az akkori kis csapat lelkesedése, összetartása. Akkoriban sok időt töltöttél itt velünk. Minden leckédet felvettem magnóra, amiket azóta is őrzök és rendszeresen hallgatok. A te személyed adott mindannyiónknak hitet és erőt ahhoz, hogy a kényelmet félrerakva egyszerű életet éljünk, szolgáljunk, és várjuk az isteni pár érkezését. Sokszor rácsodálkozom a régi fényképeket nézegetve, Guru Mahārája, hogy az egykor gazos földterületen milyen szépen, páratlan odaadással megnyilvánítottad Új-Vraja-dhāma szent helyét, amely elvarázsolja az ide látogatókat és lehetőséget nyújt a *bhaktáknak* az odaadó szolgálatra és az eredeti otthonunkba való hazatérésre. Ezt elképzelni sem tudtuk volna egykor, a sártenger kellős közepén! Némi élettapasztalattal és Kṛṣṇa-tudatos gyakorlattal a hátam mögött érzem, tudom, és tapasztalom, hogy a legjobb döntést hoztam meg annak idején. A Kṛṣṇa-tudat a legragyogóbb kincs a világon, és minden lehetőséget meg kell ragadnunk a lelki fejlődésre: a *mūrti*-imádatot, a *bhakták* szolgálatát, a prédikálást, a *mahā-prasādam* és *prasādam* megtisztelését, a szolgálatok végzését, az ünnepeket…

Az elmúlt évben abban a szerencsében volt részem, hogy visszatérhettem Új-Vraja-dhāma szent helyére. Amíg távol voltam, addig is rendszeresen adtad a társulásod: többször beszéltél velem személyesen, vagy érdeklődtél Kṛṣṇa-kaṇṭhától, telefonon is hívtál. Hálásan köszönöm

ezt a sok személyes törődést, tudva, hogy mennyi szolgálatot végzel és több száz tanítványodra kell figyelned.

Külön köszönöm a megbocsájtásod, és azt az igazi, tiszta szeretetet, amit tőled kapok. A szíved olyan puha, mint a rózsa szirma. Te azt tartod szem előtt, hogy akármilyen nehézség is adódik, csak tartsunk ki, és haladjunk előre, végezzünk sok-sok szolgálatot, őszintén törekedve Kṛṣṇa felé.

Az évek egyre gyorsabban telnek. Drága Guru Mahārája, könyörgök a kegyedért és az áldásodért, hogy képes legyek végre nagy alázattal komolyan meghallani és követni utasításaidat, ki tudjam fejleszteni az ehhez szükséges szolgálói mentalitást, és minél több lelki kincset gyűjthessek a *bhakták* társaságában, a mozgalom szolgálatában.

Jelentéktelen szolgád:
Govinda-mohinī Devī Dāsī

Bhaktin Gultekin

Dear Gurudeva,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

I am not qualified at all to talk about what you have been doing to save me and other conditioned souls who are in illusion. However, I know that you are very dear to Śrīla Prabhupāda. All glories to you and your divine service! You dedication to Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara caused me to start devotional service. I feel very fortunate that you have accepted me as a disciple and I am very grateful for this since you did not let me go to darkest regions of ignorance. I

am willingly ready to give from my span of lifetime if this helps that you have many more Vyāsa-pūjā festivals like this. I offer my respectful obeisances to your and all Vaiṣṇavas' lotus feet. I am very happy to serve you and will be always happy top serve you.

Your servant,
Bhaktin Gultekin
Istanbul

Guṇa-grāhī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Oly sok, e tünemény boldogsághoz vakon ragaszkodó, eltévedt lélek járul reményekkel telve, kincsekért esengve, a káprázat-keltő külső energia istennőjének, fegyvereket tartó alakja elé, de mit is várhatnak? Annyi gyötrődés után W.B. Yeats még mindig könyörög hozzá:

„Mivel szegény vagyok, álmom van csupán,
Álmaim lábad elé terítem,
Finoman lépj, álmaimon gázolsz."

Szánalomra méltó ez a gyerekes bizalom, de hát a jó megítélés tapasztalaton alapul, az pedig sok hibás döntésen. Legalábbis, ha nem vagyunk elég okosak, hogy megfelelően halljunk. Sajnos, úgy tűnik, én sem vagyok valami eszes. Egyedül azért vagyok képes fenntartani nyomorúságos létemet, mert tudom, hogy te még imádkozol értem, elveszett, buta gyermekedért, Guru Mahārāja.

Śrīla Sārvabhauma Bhaṭṭācārya így ír:

„Gaura Hari, aki a boldogtalanok egyetlen menedéke, aki több kegyet adott az élőlényeknek, mint bármikor máskor azelőtt, egy imával teli kérelemmel kiáltott fel:

Kedves Kṛṣṇa! Óh, Kegy Óceánja! Védelmezd! Védelmezd meg ezeket

az embereket! Óh, Mesterem! Ők a születés és halál hatalmas erdőtüzében égnek. Óh, Kegy Óceánja, kedvesen álld meg őket szolgálatoddal!”

Egy szerencsés napon szeretnék méltóvá válni mindarra a sok lelki áldásra, amiben már eddig is részesültem kegyedből, ha ez egyáltalán lehetséges. Addig is megpróbálok menedéket venni a *Suśloka-śataka* e versénél:

„A Śrī Gurunak végzett hűséges szolgálat a gyógyfű azon bolondok elméje számára, akik érzéki élvezetben merülnek el. Az étrendjük pedig a *vaiṣṇavák* ételmaradéka.”

Sokat gondolok rád. Minden dicsőséget isteni személyednek!

Szolgád:
Guṇa-grāhī Dāsa

Guru-kṛpā Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kedves Guru Mahārāja! Mindig mondod nekem, hogy *japázzak* többet, de sajnos nem vagyok valami nagy *japa* bajnok, mert nehezen tudom a *japázáson* tartani a figyelmemet.

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare
Hare Kṛṣṇa …

Azt mondják a jó *bhakták,* hogy akkor jó a *japa,* ha a *bhakta* úgy sír Kṛṣṇa iránt, mint a gyermek az anyja után.

– *Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare.* Anya gyere, anya gyere, gyere gyere, gyorsan gyorsan. Gyorsan gyere, gyorsan gyere, gyere gyere, gyorsan gyorsan.

– Miért sírsz csacsi gyerek? Hiszen itt vagyok. Hát nem látsz?

– Anya gyere, anya gyere gyere gyere, gyorsan gyorsan…

– Ó, ó, pedig itt vagyok, csak nézz már jobban körül. Ugye most már jobb?

– Ó igen, igen.

– Nézd csak milyen szép napsütést hoztam neked ma reggel. Nézd milyen finom reggelit készítettem neked. Ó kicsi bogárkám, ne sírj!

– De jó, látlak! Nem sírok már, de segíts, mert mindig látni szeretnélek.

– Hiszen már látsz, ideje, lenne, hogy felnőtt légy és saját lábadon állj. Nekem olyan sok dolgom van. Tudod nagyon sok élőlény van, te már látsz. Te már látod, hogy a vallástalanság eluralkodott. Senki nem érti az életet. Rengeteg tennivaló van. Segíts nekem egy kicsit. Ne csak sírj itt tehetetlenül! Csinálj már valamit!

Felismerted, hogy nem ez a test vagy.

Felismerted, hogy ez a test egy kabát. Aki a testben lakozik az Én vagyok. Tehát te, az Énem egy parányi része vagy.

Mivel túl vagy már sok gyermekes szenvedélyen, így hosszú munkával elértem, hogy végre Rám figyelsz. Mit adhatnék még neked? Ez a kegy, hogy láthatsz.

Ez a kegy, amit kaptál az a tanítómestered kegye, azzal, hogy átadta neked a tudást Rólam. A neved is az Guru-kṛpā, azaz *guru* kegye.

Ha látni szeretnél csak figyelj, a *gurud* kegye által úgy, ahogy ő mondta, tanította.

Én áradok ki e tengernyi sok életben. Én ott vagyok a fűben, a fában, és a katicabogárban.

Benne vagyok minden élettelenben, minden anyagban, a kőben, és fémben, minden atomban. Én vagyok az óceán és a reggel is. Itt vagyok körülötted mindenhol és itt vagyok benned is, igen, a szívedben, és mindenkiében. Magadba nézz, érezzél. Ez összeköt engem és téged, valamennyiünket. Érezd ezt a nagy összetartozást. Érezd az univerzumot, Engem, és az életet. Kövesd *gurudat* és segítsd a misszióját!

Kedves Guru Mahārája! Akartam adni neked, valami értékeset a megjelenési napodon, de csak magamról beszélek, és rá kell jöjjek, hogy nem tudok neked adni semmit, mert te vagy az aki ad. Aki szüntelenül

ad és szórja a tanításokat mindenkinek. Így most megjelenési napodon engedd meg, hogy megköszönjem neked, hogy átadtad e három, a világon a legértékesebbet: a tudást, a kegyet, és a *premát*.

Köszönöm Guru Mahārája, hogy lelki tanítómesterem vagy.

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Śivarāma Śivarāma Rāma Rāma Hare Hare

Szolgád:
Guru-kṛpā Dāsa

Gurūttama Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

A múlt évben volt veled egy álmom. Beszélgettünk, és azt az áldást kértem tőled, hogy tiszta *bhakta* lehessek, és prédikálhassam a Kṛṣṇa-tudatot. Erre a kérdésre annyit mondtál, hogy „Ez rajtam múlik". Az álom ébredés után is nagyon élő volt, minden részletére emlékeztem. Az volt a megértésem ezzel kapcsolatban, hogy a cél eléréséhez minden adott a számomra, most már csak rajtam múlik. Amikor emailben meg is írtam neked, azt válaszoltad, hogy valóban minden a rendelkezésemre áll, a többi pedig az én dolgom.

Az életem sikeressé tételének lehetőségét neked köszönhetem, aki minden körülményt és feltételt biztosítasz számomra a tökéletesség eléréséhez. Fáradtságot nem kímélve, létrehoztál Magyarországon egy olyan környezetet, közösséget, melyben lehetőségem van teljes időben szolgálatot végezni, és fejlődni a lelki életben. Tökéletes példát mutatsz arról, hogy mit jelent felhatalmazottá válni a Kṛṣṇa-tudatban, kiérdemelve az Úr különleges kegyét és potenciáját.

„Elterjesztetted a Kṛṣṇa-tudat *saṅkīrtana* mozgalmát. Nyilvánvaló

hát, hogy az Úr Kṛṣṇa felhatalmazott. Ehhez nem férhet semmi kétség." (*Caitanya-caritāmṛta, Antya-līlā* 7.10.)

Ezt a fajta felhatalmazást Kṛṣṇa nem adja csak azoknak, akik teljesen elmerülnek Benne. Legcsodálatosabb ajándékod számomra az, hogy élő példája vagy annak, mint jelent a Kṛṣṇa-tudatot mélyen megélni és gyakorolni. Az elmélyülésre való vágyat kapom tőled, ami inspirál arra, hogy mindenek felett törekedjek a tőlem telhető legjobb módon gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, ami az élet tökéletességéhez egyenes úton vezet. Köszönöm, hogy célt, értelemet adtál az életemnek, rávezettél az útra, és végig fogod a kezem, még akkor is, ha csak botorkálok utánad. Köszönöm, hogy megosztod lelki kincseidet, melyek erőt és lelkesedést adnak. Köszönöm a türelmed, megbocsátásod, és végtelen segítséged.

Örök szolgád:
Gurūttama Dāsa

Haladhara Dāsa

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet. All glories to you! All glories to Śrīla Prabhupāda!

On the 30th of March 1967, in a letter to devotees (I assume to those in New York), Śrīla Prabhupāda wrote:

"I am aware that you are feeling my absence just as I am feeling the absence from you. But in the meantime this must be so and Kṛṣṇa will provide for you as long as you keep chanting Hare Kṛṣṇa… If you chant always Hare Kṛṣṇa, read my books, and preach this philosophy sincerely, then Kṛṣṇa will provide you with all facility, and you will not fall down into material entanglement."

(Letter to Devotees, March 30th, 1967 – San Francisco)

This is my hope, that despite not being able to have your personal association often, I aspire that one day my endeavours to please you by my daily thoughts and deeds in pursuance of your instructions will

one day bear fruit. That my attempts at devotion will at some point be substantial enough to merit the reciprocation of a drop of your mercy.

Thank you for everything. Your books, podcasts, *kīrtanas* and e-mails, all of which are invaluable to me. All glories to you!

Your servant,
Haladhara Dāsa

Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī

My Pūjya ane Priya Śrīla Gurudeva,

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta- svāminn iti nāmine

namas te sārasvate deve gaura-vāṇī-pracāriṇe
nirviśeṣa-śūnyavādi- pāścātya-deśa-tāriṇe

jaya śrī-kṛṣṇa-caitanya prabhu-nityānanda
śrī-advaita gadādhara śrīvāsādi-gaura-bhakta-vṛnda

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare

Thank you Śrīla Gurudeva for this brilliant day of your appearing in my life here and now. Now and every now. Wherever you are be it far or near you bring the potency zeal clarity and kosziness of your devotion to your Gurudeva Śrīla Prabhupāda our friendly grand dad and you flood us with exactly the emotion needed to dispel the darkness of ignorance. I have faced many shades of this darkness, obstacles that somehow sneak in at the last moment, or at any moment, waiting

to check the progress and purity of my devotional service, notably this year, as you know Gurudeva. This road that demands keeping personal focus yet sensitivity to all others to prepare properly and finally to deliver be it that special *sabjī* roti or pickle, distributing the book, giving a speech to a strange and difficult audience or explaining Kṛṣṇa consciousness in a way that the other person understands. That they find Kṛṣṇa consciousness acceptable applicable wanting in their own lives is the path that you tread and live most beautifully. Several times this year we have had the good fortune to share our anxieties and hesitations with you and you have immediately dispelled them by giving courage boldness vision and empowerment knowing us well as you do Gurudeva. As our dedicated spiritual doctor you have the instrument, the shalak just to do this whether you are remote or near. We have experienced this several times this year Gurudeva and very fortunately are here to tell the tale also. This is living proof of the great Vaiṣṇava *paramparā*. Evidence based medicine. A daily life of a guiding loving hand to face the trials and tribulations in a preacher's life, a festival shared with others. Gurudeva you give me this life, you give me Puṇḍarīka Prabhu your amazing servant to be able to share my journey with and you give us so many human beings who daily come our way seeking Kṛṣṇa consciousness knowingly or unknowingly. Giving us thus a golden opportunity to arouse our Kṛṣṇa consciousness more and more by serving and when challenges appear more opportunities to beg further guidance and grace from yourself. You will remember Gurudeva how many years ago when I was a teaching fellow in my old medical school how I used to ask you for blessings to go in and do my teaching sessions some how or the other bringing real value to this institution? Well the other week the medical students all stressed before their exams asked for a de-stress/chilling session there from our Peacock well-being team as recommended to them by another medical student, a jewish girl as happened who was spending 4 weeks working with our Peacock practice. She liked our holistic and integrated approach and said we were nice people. That evening 21 students turned up, our Gopāla who is doing his masters in medical education there and himself also an examiner now volunteered to give them 10 minutes on performance coaching for oral exams. Puṇḍarīka

Prabhu now a retired lecturer there gave them some neurolinguistic awareness skills and I started with some simple yoga exercises and would then follow with bringing the chanting of the great Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra*. Puṇḍarīka Prabhu whispered in my ears that I should note there were two muslim students in the group, Gopāla had already chatted to him he said and I should be careful. Yes carefully caring I got the message from you within my *hṛdoyam* Gurudeva as I recalled all my prayers all these years coming here. Hence when it came to introducing the chanting we all sat in a koszi circle and I explained that this chant of great deliverance from all anxiety and distress hailed from ancient India and is a sound vibration technique we engage with in our holistic work. If for any reason any one did not want to chant they could simply hear or if not they could also leave at any time and return for the feast served afterwards. Everyone stayed throughout. The chanting reverberated loud and clear. When I could dare to look up Gurudeva we saw that the two Muslim students were chanting *Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare, Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare* so devotedly! It shook our very beings- both Puṇḍarīka Prabhus and mine recalling as we did sitting in these very rooms as new medical students ourselves in 1975! Do you know that Indriyesh Prabhu a Nottingham Uni student before us did some holiday earning work in this building fitting the electrical sockets! Such a holy building now like any temple reverberating with *harināma* Gurudeva by your courage and inspiration. Well -the students ate hungrily coming for seconds and third helpings and their organizer now wants more such sessions, the student feedback was unanimously helpful. Gopāla says we should contract with the University as they are in position to improve pastoral care for their students. This new generation coming on thus Gurudeva is yours and Puṇḍarīka Prabhus loving potency that allows me in my "old age" to feel rejuvenated and be young again. Now. Thanking you again and again.

With loving obeisances,
SRS kumārī
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī

Hari Kīrtana Dāsa

Hare Kṛṣṇa
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Végre elérkezett ez a nagyon kedvező nap, amikor a tanítvány dicsőítheti a lelki tanítómesterét. Minden évben megköszönöm neked, hogy megmentettél és lefoglalsz az Úr Caitanya Mahāprabhu forradalmi missziójában. Most sem lesz ez másként, hiszen hogyan tudnám azt a rengeteg segítséget meghálálni, amit folyamatosan biztosítasz nekünk, tanítványaidnak. Ha te nem jöttél volna Magyarországra prédikálni, nagyon sötét jövő várt volna rám egy olyan bolygórendszerben, ahová már nem szeretnék visszamenni. Te viszont minden nehézséget felvállalva eljöttél értünk, elesett lelkekért, hogy visszavezess bennünket oda arra a helyre, amit már szinte teljesen elfelejtettünk, a lelki világba, Śrī Vṛndāvana-dhāmába. Megmutattad, hogyan kell Kṛṣṇáért őszintén élni, sírni és mindent feláldozni az isteni pár szolgálatában. Önmagad nem kímélve mai napig azon dolgozol, hogy felkészítsd a rád bízottakat a hazatérésre, vissza Istenhez.

A veled való találkozás mindig egy mérföldkő az életemben. A másodperc töredéke alatt porrá zúzod a múlandó anyagi dolgok iránti hamis lelkesedésem és végtelen kegyedből óriási bizalommal töltöd el szívem, hogy a lelki élet a valóság és minden más illúzió.

Azért imádkozom, hogy minél több itt bolyongó lélek kaphassa meg a transzcendentális társaságod, és a tiszta istenszeretettől sugárzó lényed őket is a lelki élet komoly gyakorlására biztatja majd.

Jelentéktelen szolgád:
Hari Kīrtana Dāsa

Haridvārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Idén május 22-én van az a csodálatos nap, amikor magyarországon tanítványaid *vyāsa-pūjādat* ünneplik. Ebben az évben van az 50 éves évfordulója annak is, hogy szeretett lelki tanítómestered elhozta nyugatra a Kṛṣṇa-tudatot. A Kṛṣṇa-tudatot „Úgy ahogy van" ahogy a *Bhagavad-gītā* elején is szerepel. A *Gītā* 4. fejezet 34. versében és versének magyarázatában az áll:

tad viddhi praṇipātena
paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ
jñāninas tattva-darśinaḥ

„Fordulj egy lelki tanítómesterhez, úgy próbáld megismerni az igazságot! Tudakozódj tőle alázatosan, és szolgáld őt! Az önmegvalósult lelkek képesek tudásban részesíteni téged, mert ők már látták az igazságot."

MAGYARÁZAT: A lelki megvalósítás útja kétségtelenül nehéz, ezért az Úr azt tanácsolja, hogy forduljunk egy hiteles lelki tanítómesterhez, aki tagja a Magától az Úrtól eredő tanítványi láncolatnak. Senki sem lehet hiteles lelki tanítómester, ha nem tartozik a tanítványi láncolathoz. Az Úr az eredeti lelki tanítómester, így a Tőle eredő tanítványi láncolat tagja képes az Úr üzenetét változtatás nélkül átadni tanítványának. Az ostoba képmutatók körében nagyon népszerű, hogy kitalálnak egy saját folyamatot, ezzel azonban senki sem tehet szert a lelki megvalósításra. …

Ezt az utat követed te is, s ez az én nagy szerencsém is, hogy egy olyan lelki tanítómester fogadott el kegyesen tanítványának, aki már 43 éve követi ezt a hiteles utat, „úgy ahogy van" nem téve hozzá semmit,

ahogy könnyítéseket sem engedve, szigorúan a hiteles folyamatot, tántoríthatatlanul. Ettől a szilárd eltökéltségtől pedig csodálatos dolgok nyilvánulnak meg, még az olyan elesett szolgák számára is mint én vagyok.

Amellett, hogy az már számtalanszor bizonyítást nyert számomra, hogyha elvárás nélkül szolgálunk, a jutalmunk soha nem marad el, s hogyha esetleg az adott pillanatban úgy is látszik, hogy másnak van igaza a végén az igazság úgyis kiderül, csak hinnünk kell Kṛṣṇában és az Ő mindentudó Legfelsőbb hatalmában.

Ebben az évben jöttem rá, én is megtapasztalhattam Kṛṣṇa és a te kegyedből, milyen nagy kegy és „szerencse" az, hogy te ezzel a szigorú hajlíthatatlan mentalitással, hitelesen adtad át nekünk a Kṛṣṇa-tudatot.

Hosszú évekig volt bensőséges kapcsolatom egy közösségben tevékenykedő házaspárral, akik aztán úgy döntöttek, hogy személyes okok miatt itthagyják a Magyarországi Krisna-tudatú Hívők Közösségét, és inkább egy *apasampradāyában* kérnek avatást. Én megpróbáltam a tőlem telhető legtöbbet megtenni, hogy segítsek nekik az ISKCON keretei között maradni, s ezzel most már látom az érzelmi sérüléstől is védeni magam. Nagyon nehéz volt, és rosszul érintett érzelmileg, hogy el kell engednem őket. Nem tudtam mi fog következni, de azt az egyet igen: Bárhogy is alakulnak a dolgaim, bárhogy is hívnak, hogy nézzem meg ők, hogy csinálják, mivel én hozzád ragaszkodom, ezt nem fogom megtenni! S nem is tettem.

Hiszen én azt a folyamatot szeretném követni, amit te adsz át nekem. Mert számomra, ez jön hitelesen Śrīla Prabhupādától. Most később látom csak azt, milyen nagy kegy az, hogy mivel te hitelesen követed a lelki tanítómesteredet, te is hitelesen tudod átadni azt, amit tőle halottál, s így én is a hiteles úton maradhatok. Ezt tudom gyakorolni. Nem pedig egy pár ember által hitelesnek tartott könnyített utat.

Kérlek add a kegyed, hogy egész életemben tudjalak követni ezen az általad is követett hiteles úton, s szolgálatommal elégedetté tudjam tenni a *bhaktákat,* akik ugyanezen az úton járnak.

Elesett szolgád:
Haridvārī Devī Dāsī

Hemāṅgī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a kiemelkedő napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Az utóbbi néhány évben rengeteg emberrel találkozom. Eljönnek hozzám főzőtanfolyamokra, vagy én megyek olyan helyekre, ahol beszélhetek a vegetáriánus konyhakultúráról és életmódról. Sokszor tapasztalom, hogy boldogtalanok, és vagy tudatában vannak ennek, vagy észre sem veszik, mert megszokták. Többször előfordul, hogy vegetáriánusok lesznek attól, hogy megtapasztalják az indiai konyha, a vegetáriánus életmód sokszínűségét, gazdagságát. Boldog vagyok, amikor úgy fogalmaznak, hogy megváltoztatta az életüket.

Amikor négy évvel ezelőtt meglátogattál minket az életmódközpontban, és megnézted a konyhát, ahol a tanfolyamokat tartjuk, azt mondtad, tanítsam az embereket főzni, mert ha vegetáriánusok lesznek, utána tudnak fejlődni. Köszönöm szépen ezt az utasítást, igyekszem a szívemben tartani és életfeladatomnak tekinteni.

Sokszor hibázom, sokszor illúzióban vagyok, de boldogsággal tölt el, hogy már nem kell keresnem az utat, mert megtaláltam. Köszönök neked mindent!

Szolgád:
Hemāṅgī Dāsī

Bhaktin Henger Nikolett

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és minden dicsőséget neked!

Teljesen képesítetlen vagyok arra, hogy megfelelően ki tudjam fejezni feléd a hálát és tiszteletet, amit érzek. Leírhatatlanul hálás vagyok azért a sok mindenért, amit a mozgalomért tettél, és azért, hogy ennek én is a parányi része lehetek. Neked köszönhetem azt, hogy megtaláltam az élet igaz értelmét, mert elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországra. Krisna-völgy a hely, ahol mindig lenni szeretnék, és a legcsodálatosabb, ahol valaha voltam.

Csodálatos és hihetetlen dolgokat hajtottál végre. Śrīla Prabhupāda és a te kegyedből nap mint nap rengeteg elesett lélek találkozhat a Kṛṣṇa-tudattal, és kaphatja meg a *bhakti* magját a szívébe. Ez a legcsodálatosabb dolog. Bárcsak ki tudnám fejezni szavakkal, hogy mennyire csodállak amiatt, hogy ilyen szépen szolgálod a lelki tanítómesteredet. Azért imádkozom, hogy egyszer ennek a legapróbb töredékére képes lehessek.

Amellett, hogy ilyen nagyszerű és hihetetlen dolgokat hajtasz végre, még arra is van idődd, hogy törődj, és gondoskodj a *bhaktákról*. Még egy olyan jelentéktelen személy is mint én, részesülhettem már a szeretetteljes gondoskodásodban, pedig igazán nem szolgáltam rá. Remélem, hogy egyszer megfelelően ki fogom tudni fejezni a hálámat azzal, hogy részt veszek a szent név prédikálásában és így szolgálhatlak téged, ahogyan te szolgálod Śrīla Prabhupādát.

Szolgád:
Bhaktin Henger Nikolett

Bhaktin Hernádi Györgyi

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I know you get a lot of offerings from devotees who have been practising Kṛṣṇa consciousness for many years. I am not one of them.

I remember meeting you for the first time nearly 10 years ago when

you came to Eger. Govinda Hari Prabhu was distributing books in the main street and he told me about your visit and asked me to go and listen to your lesson. I did so though I was a little bit afraid as I used to be a classmate of Baladeva and at a class reunion I told him that I did not think much of Kṛṣṇa consciousness. He died a few years later and I heard it from his mother later on how sad he was because of my judgement.

Ten years ago you did not blame me for my previous comments and it was such a reveal. At that time I would go to the Eger Temple quite often, then I gave it up but somehow was always in connection with the devotees. I met you last time in Budapest, on the December *Gītā-jayantī*.

This autumn I received an e-mail from KEGY and it was about a translation service: translating Śrīla Prabhupāda's video lessons into Hungarian. I felt a very strong inspiration for that task and my application was accepted, I am almost the only one not from Budapest. We translated the 1080 videos by the beginning of March and I was the third 'best' translator with 123 videos completed. Now I help in the creation of the Hungarian video pages for the vanipedia website.

I am really honoured to be part of the Hungarian '*vāṇī*' team: it is Kṛṣṇa's ever-present mercy in my life. I would like to thank you for the opportunity, as it was you who established a strong root of Kṛṣṇa consciousness in Hungary and today's results could not be seen without your persistence and inspiration.

I do hope it is good to see this kind of development for you, too. I wish you vibrant health in the future as well, please, guide us in Hungary for many-many years!

I am happy to be able to look after my *bhakti-latā,* no matter how small it is.

Your grateful servant,
Bhaktin Hernádi Györgyi

Bhaktin Ilyashuk Natalia

Dear Guru Mahārāja!

Please, accept my humble obeisances to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Once when you came to Russia at the meeting with your disciples in Marfino you reminded us the story about a boy who took part in the race about his desire to win, his failures, despair, tears, his father inspiring him and his determination to stand up and continue the race after a failure.

I feel that I am this boy. But your books, instructions, your association help me in my own race. Every time when despair and failures shout loudly into my face your voice tells me: "Stand up! You'll win this race!"

A spiritual master is an ocean of mercy!

A spiritual master is a father giving spiritual birth!

On this auspicious day of your Vyāsa-pūjā I bow down to your lotus feet and humbly ask you to give me your blessings to acquire courage and determination on this path.

Your servant,
Bhaktin Ilyashuk Natalia
Barnaul, Russia

Indīvara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget isteni kegyednek!

Śrīla Narottama Dāsa Ṭhākura arról énekel, hogy egyedül a lelki

tanítómester kegyéből érhetjük el Kṛṣṇát, és ezt a tényt más *ācāryák* és a szentírások is megerősítik.

A lelki tanítómester nagyon kedves Kṛṣṇa számára, mert mindig az Ő szolgálatát végzi. A lelki tanítómester mindig azon fáradozik, hogy enyhítsen az anyagi világban szenvedő élőlényeken. A szenvedésük oka, hogy az élőlények elfelejtették Kṛṣṇát, de az Úr mindig hírt ad Magáról. Belülről, mint Paramātmā segít az élőlény elesett helyzetén, kívülről pedig megnyilvánulásai, a lelki tanítómester és a kinyilatkoztatott írások segítségével teszi ugyanezt. A lelki tanítómester, tehát Kṛṣṇa képviselője, és csak az az egy dolog érdekli, hogy másokat Kṛṣṇa-tudatossá tegyen.

Erre számunkra a legkiválóbb példa Śrīla Prabhupāda, aki még az utolsó napjaiban is a *Śrīmad-Bhāgavatam* fordításán dolgozott, mert tudta, hogy könyvei lesznek az alapja annak a lelki mozgalomnak, amit elindított. Tudta, hogy könyvei oly sok embert tesznek majd Kṛṣṇa tiszta *bhaktájává*. Az ISKCON tagjai számára a legfontosabb tevékenység a prédikálás, és Śrīla Prabhupāda könyveinek terjesztése.

Śrīla Prabhupāda tanítványai közül egy, akit Śivarāma Swaminak hívnak, úgy döntött, hogy a nyolcvanas évek végén Magyarországra jön prédikálni, és Śrīla Prabhupāda könyveit magyar nyelven fogja terjeszteni. Ennek hatására egyre többen váltak Kṛṣṇa *bhaktájává*. A közösség létszáma néhány év alatt megnőtt és már, mint egyház működött tovább. A sok tanítvány képzése, a közösség fejlesztése és az egyházi státusszal járó kötelezettségek sok munkát adtak Śivarāma Swaminak. Mindeközben külső támadások is érték a közösséget, amelyet szintén Śivarāma Swaminak kellet megoldania. Śivarāma Swami fáradhatatlanul dolgozott azon, hogy a Kṛṣṇa-tudat minél jobban terjedjen Magyarországon. Fáradozásainak eredményeképpen 1993-ban az ország egy eldugott szegletében létrejött Új-Vraja-dhāma. Akkor még kevesen gondolták, hogy húsz évvel később zarándokok és turisták érkeznek a világ minden tájáról, hogy láthassák azt a csodát, ami történt. Egy lepusztult vidékből egy lelki oázis vált, ahol ma már egy lelki értékeken alapuló társadalom működik. A lelki társadalom középpontjában az isteni pár Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara áll. Śivarāma Swami ezzel létrehozott egy csodálatos helyet, amely még a materialistákat

is elbűvöli. Majd azoknak az embereknek, akik hajlandóak feladni az anyagi vágyaikat Śivarāma Swami megmutat egy még csodálatosabb helyet, amit anyagi szemekkel senki nem láthat. Az igazi valóságot mutatja meg. De nemcsak megmutatja, hanem a lelki birodalom lakójává is teszi azt, aki méltó erre. Śivarāma Swami ezzel együtt a létező legdrágább kincset is odaadja másoknak, amely nem más, mint Rādhe-Śyāma szolgálata. Śivarāma Swami, azáltal hogy létrehoz egy társadalmi rendszert a *bhakták* számára, lehetőséget biztosít, arra hogy bárhol is éljen valaki, kapcsolatba kerülhet a lelki energiával, és így mindenkinek lehetőséget ad, hogy megszabaduljon anyagi szenvedéseitől.

Śivarāma Swami bármit tegyen az mind áldásos, és bármerre jár ott a Kṛṣṇa-tudat terjedni fog, mert Śivarāma Swami mindenkire az áldásait szórja.

Śivarāma Swami megmentette ezáltal Magyarországot és minden más helyet amerre csak jár. Megmentette tanítványait és megmentett egy szerencsétlen embert, Indīvara Dāsát.

Köszönettel, jelentéktelen szolgád:
Indīvara Dāsa

Indranīla Dāsa, Mādhava-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntünk megjelenési napod alkalmából.

Szeretnénk megköszönni azt a rengeteg munkát, amit a könyvírásokra fordítottál. Abban a szerencsés helyzetben volt részünk, hogy elolvashattuk a már megjelent három kötet *Nava-vraja-mahimāt*. *A szívem a szenteké* című kis könyvedet, már kétszer elolvastuk. Nagyon mélyen megérintett bennünket. Nálunk az olvasás azt jelenti, hogy a

feleségem felolvas hangosan, én pedig hallgatom. Azt vettük észre olvasás közben, hogy sem a felolvasónak, sem a hallgatónak az elméje nem tud elkalandozni. Könyveid hangulata és mély mondanivalója lekötik a teljes figyelmet. Kṛṣṇa minket nagyon elkényeztet, hogy egyáltalán ilyen könyvek a kezünkbe kerülhettek. Nagyon köszönjük.

Kívánunk jó egészséget!

Szolgáid:
Indranīla Dāsa, Mādhava-priya Devī Dāsī

Indumatī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!
Március 30-a van, a megjelenésed napja. Azon szerencsés személyek közé tartozom akiknek ez a nap a reménysugara, mely elhozza számunkra azt a pillanatot, mikor életünk értelmet nyer.

Az élet és a halál körforgásába rekedve sodródunk céltalanul. Nem tudva létezésünk okát, értelmét, célját… Megszületni és meghalni? Mi történik utána? Van valami a halál után? Nem értem, hogy miért történnek adott dolgok velünk életünk során, igazi aggodalomra és zavartságra ad okot. De van egy reménysugarunk… Te Guru Mahārāja!

Aki megtanítasz bennünket, hogyan kell kikeveredni ebből az örök körforgásból. Célt adsz az életemnek.

Köszönöm az útmutatásaidat, példamutatásodat, önzetlenségedet, töretlenséged. Köszönöm Śrīla Prabhupāda missziója iránti elhivatottságodat és köszönöm, hogy én is részese lehetek a missziónak!

Kérlek add a kegyed, hogy fejlődni tudjak a lelki életben.

Jelentéktelen szolgád:
Indumatī Devī Dāsī

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kedves Guru Mahārāja! A legemlékezetesebb élményem veled kapcsolatban az utóbbi időben az a két nyilvános beszélgetés, amelyeket Angliában tartottál a Pāṇḍava Sena Alumni program keretében. Mindkét program ügyesen meg volt szervezve. A beszélgetést vezető, házigazda *bhakták* szépen felépítették a párbeszédet, amelyben „szimulált vita" keretében te képviselted és fejtetted ki a tiszta Kṛṣṇa-tudatos álláspontot. Az egyik összejövetel témája a „Van-e Isten?" örökzöld témája volt, a másiké pedig, hogy személy-e (vagy esetleg személytelen) a Legfelsőbb Létező.

Ami egyrészt nagyon feltűnő volt (bár nem szokatlan), hogy milyen energikus, már-már rámenős voltál. Amikor a házigazda úgy kezdte a kérdést, hogy „Ha Kṛṣṇa Isten…", akkor már rögtön rá is csaptál, hogy „nem ha", hanem Kṛṣṇa tényleg, valóban, és igazán Isten. Nem volt apelláta.

Különösen emlékezetes volt még, ahogyan arra a kérdésre reagáltál, hogy „Ki látta Istent?". Úgy beszéltél, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, ha valaki „itt, ebben a teremben", illetve mások máshol is látják (látták) Istent. A riporternő persze erre is rástartolt: „Ebben a teremben? Kicsoda?" Mire te magabiztosan a közönség felé mutattál: „Kérdezd meg őket, kérdezd meg, ki látta közülük Istent!" A *mātājī* kissé zavartan a közönség felé fordult, a közönség tagjai pedig – szinte mindannyian lazább vagy aktívabb *bhakták* – feszengeni kezdtek. Talán bennük is az enyéimhez hasonló kérdések vetődtek fel. Ha festményt láttunk Kṛṣṇáról, akkor már vajon mondhatjuk, hogy láttuk Istent? Vagy a *mūrtikat?* Vajon erre gondolsz, Mahārāja, mikor azt mondod, hogy sokan látták Istent, sőt ebben a teremben is van ilyen ember? A közönség tagjai nem tolakodtak, sőt senki sem jelentkezett, hogy ő már látta volna Kṛṣṇát eredeti valójában. Mire te elmosolyodtál, és a

közönséget is megnevettetted megjegyzéseddel: „Látod, milyen szerények!”. És a beszélgetés folyt tovább.

Azt hiszem, ahogy nekem, sokaknak csak később esett le a tantusz (ha egyáltalán), hogy mi is következik mindabból, amit mondtál. Ugyanis ha volt valaki abban a teremben, aki már látta Istent, de a közönség soraiból senki sem jelentkezett, akkor csak egyvalakiről tudhattál, aki már közvetlenül ismeri Kṛṣṇát: saját magadról. Ezért tudtad olyan nagy meggyőződéssel mondani, hogy valaki már látta a jelen lévők közül az Urat. De a szerénységed, és az általános *vaiṣṇava* viselkedési kódex miatt ezt persze nem jelentheti be valaki, ezért ilyen trükkös-vicces-csavaros módon tudattad a közönséggel (ezen belül is azokkal, akik vették a lapot), hogy tényleg van, aki valós, lelki tapasztalattal rendelkezik Śrī Kṛṣṇa személyéről.

Az én békaperspektívámból nézve az lehet a helyzet, hogy a te hatalmas lelki erődet, hatékonyságodat, magabiztosságodat, másokra gyakorolt hatásodat, prédikálásod sikerét, végtelen lelkesedésedet, kitartásodat és munkabírásodat a Kṛṣṇával való személyes kapcsolatod fűti. Természetesen ez nem „jogtalan előny”, még ha sokan irigyeljük is (transzcendentálisan), mivel az Úr jól tudja, hogy kinek tárja fel magát: csak vegyítetlen odaadást végző, tiszta *bhaktájának*. Ezért nem tudjuk mi sokan lemásolni a te sikereidet, mert ezt a legfontosabb elemet, az odaadásnak ezt a fokát, sűrűségét és erejét nem lehet imitálni.

A magam részéről egyetlen választásom marad. A kegyedért könyörgöm, hogy a tőled rám sugárzott hitet tovább tudjam erősíteni, fejleszteni, és csodálódként, parányi jelentéktelen mókusként a te sereged tagja maradhassak, szolgálatodban, Śrīla Prabhupāda, a *guru-paramparā* és az Úr Kṛṣṇa szolgálatában. Egy ilyen győztes csapatban bármilyen apró szerep boldoggá teszi az embert.

Köszönök szépen minden tanítást, amit szavaiddal, könyveiden, leckéiden és hangüzeneteiden keresztül adsz, és köszönök minden olyan tanítást is, amely az életem elrendezésein keresztül valósul meg. Lassan, akadozva tanulok, mint a bukdácsoló diák. Kérlek, ne haragudj ezért, és adj nekem erőt a további törekvéshez, mert legalább annyit kezdek megérteni, hogy a sajátom elégtelen.

Minden dicsőséget a szavaidnak, könyveidnek, tetteidnek, projektjeidnek és tanítványaidnak!

Köszönettel, elesett szolgád:
Īśvara Kṛṣṇa Dāsa

U. i.: A felajánlást éppen áldott megjelenési napodon, 2016. március 30-án írtam.

Jagannātha-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Dear Guru Mahārāja,

Your love and devotion is manifest
In the glorious service of Śrī Rādhe-Śyāma,
As a replica of Vṛndāvana forest,
Appears the abode of New Vraja-dhāma.

Loving pastimes of the Divine Couple,
At each and every holy place,
Your mercy is to give to all,
The treasure of Divine Grace.

Through your beautiful books and teachings,
You glorify Śrī Rādhe-Śyāma,
Your heart – a place of pilgrimage,
Is a map of New Vraja-dhāma.

You bear service in separation,
Through your passion to preach,
To serve Lord Caitanya's mission,
Is a sacrifice – you teach.

I am unable to fully appreciate
Your glorious words and deeds,
So please forgive me dear master,
Your causeless mercy I do need.

Your kind guidance has saved me,
Time and time again,
I pray to you so I can see
The truth and finally learn.

Please forgive my offences at your lotus feet,
With all my heart I pray,
Please give me shelter at your lotus feet,
That i may not go astray.

All glories to your Divine Grace!
All glories to Śrī Rādhe-Śyāma!
All glories to Their loving service!
All glories to New Vraja-dhāma!

Your insignificant disciple,
Jagannātha-priya Devī Dāsī

Jāhnavā-priya Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace.

It would be wonderful to offer you sincere, loving words of praise, great leaps of spiritual advancement achieved during the course of last year and some significant service that caught the attention of Lord Caitanya and won His mercy. Unfortunately, I cannot offer you any of these, I can only offer my hope to achieve perfection in this life. I hope that by opening my heart I can attract your mercy and thus gain the fulfillment of my desires. I tried to put into words some of these hopes:

I'd like to have more and more taste for hearing, chanting and service and not just do these services out of duty.

I'd like to start chanting with attention, feeling and love.

I'd like to develop a deep, spiritual, personal relationship with you, as it is supposed to grow into our relationship in the spiritual world.

I'd like to develop loving friendships with devotees and a humble service attitude to all.

I'd like to perfectly follow at least one of your instructions instead of getting distracted and negative about not being able to do everything.

I'd like to be peaceful and satisfied knowing that Kṛṣṇa loves me, helps me, gives me shelter and accepts my efforts.

I'd like to be able to take part in your Vyāsa-pūjā celebration sometime so I can experience, relish and learn from the love of all your disciples focussed on you.

Guru Mahārāja, I have full faith that if I follow your instructions I'll achieve perfection. Your example, personal practice, loving care for the devotees, *śāstric* knowledge and devotion to Śrīla Prabhupāda are all extraordinary. You can explain and summarise complex philosophical points in an easily understandable way; and you can also describe esoteric pastimes of Rādhā and Kṛṣṇa making them attractive and approachable without falling in the trap of being casual or overfamiliar. Your explanations of the path of *bhakti* in *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*

and your description of the goal in your other books gives me great confidence that you have attained perfection and know how to lead others there. Thank you for accepting me as your disciple, it is a great honour I have to learn to live up to.

I remain praying for your mercy and good wishes.

Your servant,
Jāhnavā-priya Devī Dāsī

Javat-vāsī Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara *kī-jaya*.

As is usual when the time comes to compose this yearly Vyāsa-pūjā offering to your Divine Grace I have succumbed to the taunts of the mind. A mind which seems determined to convince me that I can write something novel and witty, something which will bolster my self esteem. Gradually I am learning to relinquish this aspiration and replace it with an endeavour to embrace some of those thirty qualities which you are stressing so much. By dint of your personal example of exhibiting these qualities, many devotees, who are eager to assist you in your service to ISKCON, are themselves developing them. I am very fortunate to be serving under some of those devotees. They are so sincere in their determination to help me that I am gradually recognising their guidance as their genuine care for me. That cooling ray of hope is, by your mercy, keeping me alive. And I just want say Guru Mahārāja, that I love your books, and that I will, by learning simplicity, gradually develop attachment to serving your lotus feet.

Please forgive my offences.

Begging your mercy in order to remain the servant of your servants,
Javat-vāsī Dāsa

Jaya Gopāla Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the fortunate dust of your lotus feet. All glories to your divine grace & to your life & soul, Śrīla Prabhupāda!

The true spiritual master is self-evident. The true master cannot manifest by chance, by luck or by accident. Many profess to be such a master but this self proclamation is in & of itself evidence enough of disqualification.

In truth, such rare, elevated souls are far & few between…. In the *Bhagavad-gītā* chapter 2, Arjuna enquires as to the qualities of such a self-realised soul: "O Keśava, what are the symptoms of a person in transcendental consciousness? How does he speak, what is his rhetoric? How does he sit, and how does he walk?"

The divine source of all knowledge, Śrī Kṛṣṇa, responds thus: "O Pārtha, when a person gives up all varieties of desires that spring from mental concoction and is satisfied in the self alone, at that stage he is said to be fixed in transcendence."

It is my firm belief that you are one such person Guru Mahārāja, & I feel unfathomable good fortune to be a 'lucky' disciple & recipient of your mercy & compassion.

Whenever I am asked who my guru might be, I exclaim with such pride 'His Holiness Śivarāma Swami', in full confidence that they will naturally & automatically be impressed.

As your disciple & my senior godbrother Śacīnandana Prabhu once told me many years ago: "We have backed a real winner..!" And I can't help but feel his statement was, is still & will always be 108 percent correct…. Thank Kṛṣṇa for small mercies, & for very large ones as well..! . *"yasya prasādād bhagavat-prasādo, yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi…"*

At this most auspicious annual occasion, let me take the opportunity to thank YOU also Guru Mahārāja…. Hare Kṛṣṇa!

Your eternal servant, Jaya Gopāla Dāsa

Jayadā Rādhikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenési napodon.

Te vagy a fénylő lámpás a sötét éjszakában, ennek a világnak az igazi ékköve, bizonyíték arra, hogy létezik Isten, Kṛṣṇa. Megmutatod a helyes utat, ami elvisz minket Hozzá. Kedves Guru Mahārāja, minden szavadat és tettedet alátámasztják a szentírások, nem férhet hozzá kétség, hogy rólad írnak ezek a könyvek, a hiteles lelki tanítómesterről. És rólam egy elesett lélekről, akit nagy szerencse ér, mikor találkozik egy ilyen különleges személlyel, mint te. A varázsod mindenkire hat. Szeretném ezt a szerencsémet meghálálni, és örülnék ha elégedett lennél velem. Vágyom még arra, ezzel is elégedetté téve téged, hogy a gyerekeimnek a szívében mélyen beleivódjon az elkötelezettség Śrīla Prabhupāda és a te missziód iránt, terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot a világon át, mert ezen kívül semmi másnak nincs értelme az életben.

Szerető, jelentéktelen szolgád:
Jayadā Rādhikā Devī Dāsī

Jayānanda Dāsa

To our worshipful Guru Mahārāja,

My humble obeisances to you, all glories to Guru Mahārāja and to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja. Thank you very much for collacting fund for Leicester temple renovation. Your effort inspired the Leicester temple devotees to sale more books and also encouraged the Leicester temple

mamagement committee to expediate the second phrase renovation work which has started in the last week of January and is expected to be finished in about six months time.

Guru Mahārāja thank you very much for your very hard work and I beg to remain your

most obedient servant,
Jayānanda Dāsa

Jayanta Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Számomra csodálatos ahogy rendkívüli hozzáértéssel mindig megtalálod a legmegfelelőbb szavakat, modanivalót és módszereket, hogy mindenkivel a legjobbat tedd, hogy mindenkit tiszta odaadással ajándékozz meg. Bűnös sértegetőket változtatsz erényes lelkekké, kőszívű kételkedőket hívőkké, alkalmi templomi látogatókat *bhaktákká,* ingatag *bhaktákat* szilárddá, ezt a pokoli világot pedig szent hellyé és az Úr lakhelyévé változtattad. Sokszor láthatjuk, hogy az irántad érzett hálától és szeretettől a *bhakták* szemébe könnyek szöknek. Indokolatlan kedvességed, együttérzésed, áldozatkészséged csodálatos!

Köszönöm, hogy inspirálsz, segítesz engem. Ha magamba nézek, semmi értékeset nem találok, ezért nem tudom nélkülözni a segítségedet. Köszönöm szépen!

Szolgád:
Jayanta Dāsa

Jayaśrī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét eltelt egy év és újra itt van az alkalom, hogy felajánlásommal dicsőíthesselek téged, és elgondolkodhassak azon, hogy hogyan tudnám fejleszteni a veled való kapcsolatomat.

A lelki életben való fejlődés legfontosabb eleme, hogy a tanítvány megkapja a lelki tanítómestere kegyét és áldásait. De mit is jelent valójában megkapni ezt a kegyet? A lelki tanítómester olyan, mint egy kiapadhatatlan folyó, mely örökké táplálja vizével a növényeket, állatokat és minden élőlényt, aki a menedékét keresi. De ha valaki nem megy a folyóhoz, akkor nem tud belőle inni. Ehhez hasonlóan a *guru* kegyét is csak az a személy képes megkapni, aki vágyik erre, menedéket vesz a lelki tanítómesternél, legfőképpen úgy, hogy szigorúan követi az utasításait, és ha van rá lehetősége, személyes szolgálatot is végez neki. De a tanítványnak kell megtenni a kezdő lépést.

Számomra egy nagyon szép és inspiráló példája ennek Rādhā-kuṇḍa Mātājī. Ahogy olvasom a naplóját, nagyon sok tanítást kapok belőle. Lelkesít, hogy még egy olyan hétköznapi személynek is el lehet érni a tökéletességet, mint amilyen én is vagyok. Bárcsak nekem is olyan ragaszkodásom és hitem lenne a szent névhez, mint amilyen Rādhā-kuṇḍa Mātājīnak volt! Az is nagyon megérintette a szívemet, és jó néhány könnycseppet is csalt a szemembe, amikor a veled való kapcsolatáról írt, és arról a szeretetről, amit irántad érzett. Képes volt mindent odaadni – a szívét, elméjét és testét – azért, hogy téged elégedetté tegyen. Mindig csak a szolgálat és mások jóléte érdekelte. Bárcsak én is tudnék ilyen tanítványod lenni! Feladni azt a sok-sok önző vágyat, és csak mások jólétéért munkálkodni.

Indokolatlan kegyedért imádkozom, hogy ezt meg tudjam valósítani.

Örök szolgád: Jayaśrī Devī Dāsī

Bhaktin Jelena Medovarszki

Kedves Mahārāja!

Bizonyára Ön nem emlékszik rám, de mi már találkoztunk a Divāli ünnepségen.

Az egész történet még tavaly nyáron kezdődött, amikor én a Krisna-völgyben jártam. Nagyon kedves fogadtatásban volt részem. Még a helyi iskolában is jártam. Akkor fogalmazódott bennem az a gondolat, hogy el kellene hoznom ide azokat az árva gyerekeket, akikhez járok az egyik Óbudai gyerekotthonba. Természetesen, hogy a Krisna-völgyiek erre „igent" mondtak. Aztán ősszel kaptam meghívót a fény ünnepre.

Egy kedves barátommal jöttem a rendezvényre. A bejáratnál kaptunk egy falevelet, ahol a 21-es szám állt, amely az asztalunkat jelölte. A nagy terem felé haladtunk. Ott az egyik fal mellett állt egy hosszú asztal, ahol apró kis sütik sorakoztak. Megálltunk az asztal végénél és nem tudtuk eldönteni, hogy vegyünk e az édességből.

- Kóstolják meg, nagyon finom - szólt hozzánk egy kedves idős férfi, aki krisna ruhában volt. Rá néztünk, elmosolyogtunk és elvettünk az asztalról egy-egy sütit. Az egyik világos, a másik sötét barna volt.

- Kíváncsi vagyok, hogy miből készült a süti? Mintha kakaót és rumot éreznék, de gondolom az nem lehet benne.

A barátom válaszolt:

- Nem, rum biztosan nincs benne, a barna színt szerintem a kerob adja a süteményeknek.

- Igen, az - igazolta az idős férfi és elmondta nekünk, hogy a Krisna hívők miért nem használnak kakaót.

Kellemes beszélgetés volt és nekünk nagyon jól esett, hogy valaki oly kedvesen megkínált minket. Nemsokára elkezdődött az ünnep. Sokan felléptek a színpadon. Komoly kérdéseket érintő beszélgetéseket követték a zenés-táncos mutatványok. Végre eljött az est tetőpontja – a fénygyújtás, hisz ez az este erről szólt.

A színpadra szólították a Mahārāját. Meghökkentünk, hiszen ő volt az, aki megkínált minket a süteménnyel. Varázslatos pillanat volt, mert

tudtunk, hogy ő nem állt ott az asztal mellett egész este és mi szerencsések voltunk, hisz az ember nem találkozik minden nap egy Mahārājával.

Mindig is emlékezni fogok erre a napra. Nagyon különleges volt!

Jelena Medovarszki

Jīva

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Te vagy a legjobb barátom!

NAGYON szeretnék gondoskodni Rādhe-Śyāmáról! Szeretnék *pūjārī* lenni!

Szolgád: Jīva

Bhaktin Julia Burroughs, Bhakta Ross and Bhaktin Lauren

Dear Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

We would like to thank you for the unceasing patience and encouragement you have always shown us.

Our progress is slow but you are our inspiration and hope for advancement in spiritual life. Your kindness has a deep affect on our hearts.

Your aspiring servants,
Bhaktin Julia, Bhakta Ross and Bhaktin Lauren

Kalāvatī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Vyāsa-pūjā day, today! *Kī-jaya!*

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

"I offer my respectful obeisances unto my spiritual master, who has opened my eyes, which were blinded by the darkness of ignorance, with the torchlight of knowledge".

Sometimes we can take our position as devotees for granted after so many years. This leads to us also sometimes forgetting how much we were suffering, and blindly living our lives in total ignorance of our true position, and the realities of it. I remember always being in anxiety throughout my life before Kṛṣṇa consciousness was revealed to me.

Somehow or another I was fortunate to meet the devotees and a revelation in my life began. Those devotees were your disciples and they educated me and gave me our dear Śrīla Prabhupāda's book, *Bhagavad-gītā* to read. In there our wonderful Lord Kṛṣṇa describes the need of surrender to a spiritual master. What we should expect that spiritual master to behave and enact like, how he lives by example in his spiritual practices. How it is the only way we can become free of this material body and the suffering of our ignorance. How the spiritual master is the only via medium that connects us with Him.

It has been 23yrs now since you gave me initiation, not that long really. I see how kind and loving you are in your dealings with us, even though we feel we are not giving enough back to you, for taking us on, and to guide us in our quest back to Godhead.

Your example is quite amazing. You are always there for us when difficulties arise in our lives that we feel we cannot cope with. Your presence brings such a great happiness and joy when we get time to spend with you. You instruct us with kindness on our need to improve

our spiritual practices, we need to keep on that path back to The Lord you are laying out for us… but it can be difficult… so many distractions.

You represent all that we need to get home. Your books hold precious insights to that home that we can read and digest with happiness and excitement, of what is to come for our future, if we tread carefully, on that well laid out jeweled spiritual path. You are leading and encouraging us with no nonsense when it's required, a glorious spiritual master who represents the upmost in all qualities of a representative of your dear spiritual master, my grandfather, His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda.

You are an exalted personality a special disciple of His Grace… I can see this and experience it too. But what would I have become without your understanding and help. This planet today is full of Barbarians… you mentioned once… so much suffering to all living beings… one can witness over these past years how more degraded human lives are becoming under the illusion of not knowing the Lords love, and how much He wants us, and needs us to love Him again. I would not know this without your disciples giving me shelter in the beginning. Then by my good fortune meeting you, and for your considering and taking me on for instruction and guidance, to get back home, along with you, and us your disciples behind you following, always following.

We cannot do it without you! Their Lordships Rādhe-Śyāma are here for our training in how to serve Them back home… to regain that love for Them and from Them by so many services, how could we have hoped to achieve so much in our spiritual practices without you!

Thank you also so much for your wonderful books! I read *Nava-vraja-mahimā* before I sleep at night… I think about what I have read and what is to come! How can any words describe your greatness and compassion to share such amazing writings of the *ācārya's* in such beautiful descriptions, your insights, the artistry and presentation! Indeed, my fortune has been sealed by the bond of the initiation with you. The glories of that fire sacrifice is one we should hold very tightly on to… not to forget those vows we took which was witnessed by so many. Kṛṣṇa consciousness is real to experience as described by all that has been written in the books for our digestion and comprehension.

I realise the importance and the fantastic fortune that has been given

by meeting you. I don't always appreciate but take it for granted… forgetting its seriousness. But today is the day I can say thank you for everything you have offered me to resolve my dilemma and foolishness in being here, for the guidance to reverse it.

nṛ-deham ādyaṁ sulabhaṁ sudurlabhaṁ
plavaṁ sukalpaṁ guru-karṇadhāram
mayānukūlena nabhasvateritaṁ
pumān bhavābdhiṁ na taret sa ātma-hā

"The human body, which can award all benefit in life, is automatically obtained by the laws of nature, although it is a very rare achievement. This human body can be compared to a perfectly constructed boat having the spiritual master as the captain and the instructions of the Personality of Godhead as favorable winds impelling it on its course. Considering all these advantages a human being who does not utilize his human form to cross the ocean of material existence must be considered the killer of his own soul". (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.20.17)

I am 68yrs old this year Guru Mahārāja and time is running out. Every year devotional service becomes physically harder. This is how the body is changing and deteriorating. The realities of what I can do and what I cannot do are taking effect mentally. At least when that option ends I can still chant and read and listen to classes. The Lord is so kind He gives us all options in all stages of our lives to still continue on with our Kṛṣṇa consciousness. But without you our spiritual master and your kindness also, how can we possibly understand and realise all this. I offer my respectful obeisances to you in thankfulness for my future ongoing development on the path back home back to Godhead. All glories to you Guru Mahārāja!

Have a wonderful day today surrounded by devotees who love you, me included. Thank you again for your compassion and time for me. Hare Kṛṣṇa!

Your servant, love,
Kalāvatī Devī Dāsī

Kalyāṇi Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Szívesebben írnám esőfelhő-kék papírra, arany betűkkel e sorokat, mivel ez illik hozzád. Ez illik ehhez a kivételes naphoz. Csupa gyöngybetűkkel, hogy mi mindent adtál nekem, mi mindent köszönhetünk neked. Mivel tetted szebbé, jobbá az életünket.

Mosolygós szavakat, mikor sikerült egy kicsit elégedettebbé tenni, boldog szavakat, mikor ott lehetünk és részt vehetünk *bhajanādban, kīrtanādban,* ahol meghallhatjuk, ha csak egy pillanatra is szíved dobbanását Rādhe-Śyāma iránt.

Vagy mikor könyvedet olvasva erőszakkal Vraja-dhāmába röpíted elmémet, ahol összes vágya nyomban teljesülhetne, ha nem szabna neki gátat oly sok nemkívánatos érdeke.

Reményteljes szavakat, mert te oly kitartóan próbálsz megmenteni, hogy tényleg nincs más választásom, mint követni téged, még ha villámlásként ható mennydörgés hangod olykor- olykor fájdalmasan hasítja is szét megkövesedett illúziómat.

Könyörgöm ne engedd, hogy valaha is más választásom legyen, mint hogy hűséges kutyádként loholni utánad, és csak azt kiáltozni: Kṛṣṇa! Kṛṣṇa!

Ezért a kegyért imádkozom vágyakozó szavakkal, és maradok örök szolgáid örök szolgája:
Kalyāṇi Devī Dāsī

Kāñcana-vallī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your wonderful service for Śrīla Prabhupāda and Rādhe-Śyāma!

I feel truly blessed to have another opportunity to offer some words at your lotus feet on this day. As ever I walk in your shadow, following in your footsteps. It is a delight to have your association and learn from your deep wisdom and profound experience. I was trying to think of something poetic to write to glorify you this year. Something that would be pleasing for you. But I found it difficult to find something worthy of the occasion.

I could say that sometimes I feel lost in the raging sea of *māyā,* but I am always saved by the kindness you show me in giving me shelter – that you are my rock in the storm, a safe harbour in a wild tempest. This is wholly true.

I could say that you're my master and my guide – that whenever I am tempted to stray by my rambling mad mind, all my misgivings are swept away by your instructions, your integrity and your unwavering devotion to Śrīla Prabhupāda and Rādhe-Śyāma. This would also be entirely true.

I could say that as the scriptures are the ultimate universal light that shows the way back to Kṛṣṇa for all *jīvas,* you are the lighthouse that warns and protects all those who take shelter of you. This would also be completely true.

But, above all this, I want you to know that you are the one person in my life that I trust without question, whom I respect unequivocally, whom I have unwavering affection for. You have never let me down. I know that when I am confused, as I often am, I can trust your guidance without question. This is my experience.

Over the years, after certain seismic events in our society, I have

felt my faith in ISKCON shaken. I know there is no better institution in the world, no better group of people I would want to spend my life with and serve. But it has not always been easy to navigate a way through the storm. But I have never felt my faith waver in you and your instructions. I may not always have been able to do as I know you would wish, but I always know in my heart that you are right.

Recently I was re-reading some letters from you from the early days – replies to my own missives. In one of them you mentioned Devānanda Paṇḍita, describing the wonderful effect of meditating on *aparādha bhaṅga* – that we can be forgiven offences and make progress on the path despite our weaknesses. This is the great mercy of Lord Caitanya, coming down through centuries via the *parampara*. Even now, remembrance of that instruction lightens my heart and brings hope into a world where hope is a rare commodity.

This year I have been astounded at your continuing commitment to leading your disciples and setting an exemplary example. Just astonishing. A prominent example is your December book marathon in the UK. Despite age and physical limitations, your performance was astounding. I am ashamed to say that I stayed home, afraid I would be a burden because of a physical limitation that haunts me – intense sciatica. I know that you suffer from even more serious health challenges, but your ability to push through them to serve Śrīla Prabhupāda and the mission is simply awe inspiring.

Thank you Guru Mahārāja for everything you do for us, your disciples, and for everyone you meet. I will try this year to continue to follow in your footsteps and to perform some service, however insignificant, that will please you.

From Radhadesh with affection. Your disciplette,
Kāñcana-vallī Devī Dāsī

Kānu-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Kedves példaképem, kérlek bocsásd meg, hogy egy ilyen ostoba mint én megpróbálja kifejezni érzelmeit és tiszteletét irántad. Elnézést kérek tőled, ha törekvésem mit sem ér.

Valamikor régen, mikor aktívan szólítgattam az embereket, hogy részt tudjanak venni saját *karmájuk* javításán, illetve hogy bebiztosítsák emberi létformájukat, abban az időben azt mondtad nekem: „Később életed ebből a szakaszából merítesz majd erőt." Akkor még nem értettem miért mondod ezt. Így gondolkodtam: – Hogyan lehet az, hogy most ilyen keményen küzdök és még semmilyen szinten nem állok és később még én ebből fogok erőt meríteni, amikor… vagyis később valahogy a *prema-bhakti* szintjén kellene virágoznom. Jaj, jaj. Nem is gondoltam bele igazán, hogy mit rejtenek a szavaid.

Igen. Most ott tartok, hogy természetesen igazad volt és most a múlt szép *saṅkīrtanás* élményeiből merítem a kis életben tartó morzsákat. Örömmel nézem azokat a *bhaktákat,* akik ragyogással a szemükben végzik odaadó feladataikat, akik életük céljává tűzték ki, hogy még boldogabbá tegyenek téged és a Legfelsőbb Urat kedvesével. Akik arról álmodoznak, hogy bármilyen csodálatos kívánságod tudják teljesíteni és hatalmas sugárzó mosolyt csaljanak arcodra.

Tudod kedves Guru Mahārājám, én is ilyen szeretnék lenni! De (bocsánat, hogy így folytatom) valami belső hang azt sugallja, hogy segítség nélkül ez nem megy. Folyton közbejön valami, ami az útban áll. Tudom… én állok saját magam útjában. Csak nagyokat sóhajtok és imádkozom, hogy minél gyorsabban (és fájdalom mentesen) meg tudjak változni.

Imádom a *bhaktáidat* és tisztelem őket. Bárcsak minden univerzumot megtisztítanának jelenlétükkel! Egyszóval nagyszerű vagy! Örvendezik

a szívem, hogy ismerhetlek és megpróbálhatok valamit tenni a szolgálatodba, még ha nincs is rám szükséged. Mert ilyen kegyes vagy.

Szolgád:
Kānu-priya Devī Dāsī

Kāraṇa-kāraṇa Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet. All glories to your Divine Grace, a most perfect and faithful servant of your own master, the grand master of us all, Śrīla A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda.

Some years ago, near the beginning of my practice of Kṛṣṇa consciousness, I began suffering from an acute health issue, and at a time of great distress I reached out to you for guidance and shelter.

You showed me so much kindness and encouraged me to get the help and support I needed, and, incredibly mercifully, shared a manuscript you were working on for a future book with me….a top-secret, never-published edition that was not to be shared with anyone else (although you did make a concession for Dharma-setu)!

This, you told me, was the REAL medicine that I needed. And you quoted the famous verse sung by the Vraja *gopīs:*

tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanaṁ
kavibhir īḍitaṁ kalmaṣāpahaṁ
śravaṇa-maṅgalaṁ śrīmad ātataṁ
bhuvi gṛṇanti ye bhūri-dā janāḥ

"The nectar of Your words and the descriptions of Your activities are the life and soul of those suffering in this material world. These

narrations, transmitted by learned sages, eradicate one's sinful reactions and bestow good fortune upon whoever hears them. These narrations are broadcast all over the world and are filled with spiritual power. Certainly those who spread the message of Godhead are most munificent."

I gratefully took that medicine you so kindly shared with me, and felt it's life-giving nectar soothe my tormented and disease-ridden heart. You were, and still are, the true physician, knowing the real disease that afflicts us in this material world, and it's only cure.

You dedicate so much of your life to manufacturing more and more of this medicine, in the form of volume after volume of your nectarean books, overflowing with the sweetest, most captivating *kṛṣṇa-kathā*. "These narrations, transmitted by learned sages, eradicate one's sinful reactions and bestow good fortune upon whoever hears them. These narrations are broadcast all over the world and are filled with spiritual power."

Like an expert physician, you know what is the most powerful and effective medicine to be administered for all souls who are suffering in this world, and you are most munificently distributing this medicine for all to take advantage of. "Certainly those who spread the message of Godhead are most munificent."

These books are the life and soul of your disciples, and many others who come in contact with them. Thank you, Guru Mahārāja, for giving us the medicine to cure our hearts, and showing us what a 'healthy' life is; a blissful, eternal life of service to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, far beyond the sufferings and disease of this material condition.

Your grateful servant,
Kāraṇa-kāraṇa Devī Dāsī

Karṇapūra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából emlékezzek rád, és arra a rengeteg kegyre és lehetőségre, amit általad és Śrīla Prabhupāda szolgálatában végzett áldozatos munkád által kaptam, és kapok, mind a mai napig! Huszonegy éve, 1995-ben jelentél meg az életemben, Śrīla Prabhupāda mozgalmával együtt. Azóta minden napom különleges! A te erőfeszítéseidnek köszönhető, hogy létezik a budapesti templom, ahová mindig járhatok, szolgálhatom Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, még ha az egészségi állapotom ezt néha nagyon meg is nehezíti. De a betegségben is te vagy a példa előttem, hiszen erődhöz mérten minden nehézség ellenére is folytatod a munkád, a szolgálatod.

Tudom, hogy Rādhe-Śyāma a szíved kincse, köszönöm, hogy engem is lefoglalsz a szolgálatukban a *nitya-sevā* által. Külön köszönöm a magyar *yātrā bhaktáit,* akik folyamatosan segítenek és bátorítanak minden nehézségem ellenére.

Kérlek, add a kegyed, hogy túl tudjak lépni a testem és az elmém korlátain, és elmélyülhessek az Úr szolgálatában.

Örök szolgád:
Karṇapūra Devī Dāsī

Karṇikāra Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét eljött ez a csodálatos nap, mikor rád emlékezhetünk, dicsőíthetünk téged!

Mindig lelkesedéssel tölt el, amikor látlak téged! Az a lelki erő, amit közvetítesz mindig arra inspirál, hogy újra, teljes figyelemmel próbáljak koncentrálni a tőled kapott szolgálatra. Sajnos így, anyukaként nagyon nehéz a lelki életre figyelni, mert a baba teljes figyelmet igényel. Amikor viszont hallak téged, mindig új erőt ad, hogy újra elkezdjek törekedni a minőségre és újrakezdjem a lelki életemet.

Mikor olvastam Rādhā-kuṇḍa naplóját, megerősödött bennem az a hit, hogy rád mindig és minden körülmények között számíthatok. Nagyon szépen vezetted Rādhā-kuṇḍát a tökéletesség eléréséhez lépésről lépésre. Ez az odafigyelés is csak tőled kapható meg ilyen tökéletes és maximális mértékben.

A te lelki életben való tevékenységed csodálatos! Az a rengeteg dolog, amit tőled kapunk, mint a farm, a könyvek, az ételosztás, a fesztiválok, a *mūrtik* stb. csak azt tükrözik, mekkora odaadásod van Śrīla Prabhupāda felé. Śrīla Prabhupāda kérte a tanítványait, hogy prédikáljanak, te tökéletesen a szíveddé és lelkeddé tetted ezt az utasítást. Mindig úgy cselekszel, hogy Śrīla Prabhupāda elégedett legyen.

Amikor olvasom a *Nava-vraja-mahimāt,* felébred a vágy bennem, hogy még többet akarjak hallani, és lelkesedéssel tölt el, mert a szíved visszatükröződését látom benne. Minden gondolatod Rādhe-Śyāma körül forog, hogyan tudnál Nekik mindent a maximális minőségben és mennyiségben megadni. Erre tanítod a tanítványaidat is.

Köszönöm, hogy megtűrsz a családodban!

Haszontalan szolgád:
Karṇikāra Devī Dāsī

Karuṇā-sindhu Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A *Śrī Bṛhad-bhāgavatāmṛtában* az alábbi szavakat mondja az Úr Śiva: „Óh, az én Uram olyan mély jellemű! Csodás tulajdonságok mélységes és sokszínű óceánja Ő! Oly sok sértést elkövettem ellene, Ő mégsem tagad meg soha."

Te jutottál eszembe erről a versről, mert te is a csodás tulajdonságok tárháza vagy, aki a sok nehézség ellenére velünk vagy és vezetsz minket.

Neked köszönhetünk mindent, ami körülvesz minket: gyönyörűséges *mūrtikat,* a templomokat, a *bhaktákat,* a közösséget, a barátainkat, a szolgálatunkat.

Nagyon köszönöm, hogy vagy nekünk, és kérlek, maradj velünk még évtizedeken keresztül. Kérlek, segíts minket haladni előre a tisztulás és az odaadás útján.

Szolgád:
Karuṇā-sindhu Devī Dāsī

Kāruṇikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A tanítvány feladata, hogy az élete minden percében dicsőítse a lelki tanítómesterét, más szóval minden tette méltó legyen a lelki tanítómesteréhez, és hogy kifejezze az iránta érzett háláját. Ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni, tudni kell azt, hogy mit kaptunk tőle. Hogy mitől mentett meg.

Egyszer emlékszem, amikor még Szolnokon laktam, el kezdett foglalkoztatni, hogy mi kellene ahhoz, hogy otthon is tudjam gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot. Nem volt semmi problémám az akkori helyzetemmel, de ez valahogy befészkelte magát a fejembe. Amikor végre elkezdett zavarni, akkor elmentem a Vaikuṇṭha Prabhuhoz, hogy megoldást kapjak. Ő röviden felvázolta az életem lehetőségeit, amik odakint várnak. Csak egy kis ízelítőt adott, de ez éppen elég volt ahhoz, hogy elvessem ezt az ötletet.

Tehát nagyon hálás vagyok, hogy itt lehetek, és maradhatok. Különösen amiatt, hogy megkaphatom a *bhakták* gondoskodását, menedékét, figyelmét. Mindezt szeretném megköszönni neked. Az életem legnagyobb szerencséje volt, amikor találkoztam veled. Köszönöm.

Jelentéktelen szolgád:
Kāruṇikā Devī Dāsī

Kathāmṛta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét elérkezett ez a kedvező nap a *vyāsa-pūjād,* amikor a megjelenésedet ünnepeljük.

Minden évben megragadom az alkalmat, hogy elgondolkozzam azon, milyen nagy kegyet is kaptam tőled azzal, hogy elfogadtál.

Bár személyesen nem sokszor tudunk találkozni, csupán pár röpke pillanatra, egy-két szó erejéig. Mégis érzem a kedves, mindenre kiterjedő figyelmed, tanításod és szereteted. Az utasításaiddal segítesz, hogy haladjak az odaadó szolgálat útján.

Mielőtt veled találkoztam, az összes olyan borzalmas tevékenységet végeztem, mely ennek a szörnyű kornak a velejárói. De nagy szerencsémre te adtad a személyes társulásod. Kegyedbe fogadtál, lefoglaltál

szolgálattal. Kedves mosolyod, szeretetteljes társaságod növelték szívemben a ragaszkodást feléd. A könyveidet olvasva, leckéidet hallgatva vágyam egyre nőtt, hogy szolgálatot ajánlhassak neked és Rādhe-Śyāmának.

Sok-sok kegyet kapok a kedves *bhaktáktól,* akik mindig találnak nekem szolgálatot, hogy el tudjak merülni Rādhe-Śyāmáról szóló gondolatokban.

Nagyon nagyon hálás vagyok neked, hogy menedéket vehetek nálad, hogy gondolsz rám, hogy foglalkozol velem. Ezért a legfőbb kötelességemnek érzem, hogy szolgáljam a *bhaktákat*.

Szeretett mesterem! Kérlek áldj meg, hogy tudjam a *bhaktákat* mindig szívből szolgálni és elégedetté tenni őket. Rajtuk keresztül talán sikerül téged is és Rādhā-Śyāmasundarát is. Nagyon boldoggá tesz, hogy szolgálhatom a missziódat, miszerint szolgálhasd Śrīla Prabhupādát és Rādhe-Śyāmát. Jól tudom, hogy te csak akkor vagy elégedett, amikor Śrīla Prabhupāda vágyát teljesítetted, az ő hangulatában. Bárcsak kapnék tőled áldást, hogy én is így tudjam a te vágyaidat teljesíteni, mint ahogy te törekszel erre.

Nagyon köszönöm, hogy példamutatásodon keresztül segítesz nekem érteni mi a Kṛṣṇa-tudat. Követve téged gyakorolhatom a folyamatot, hogy egyszer a te és a *bhakták* kegyéből eljussak a legmagasabb pontra, Kṛṣṇának való meghódoláshoz.

Örökké hálás szolgád:
Kathāmṛta Devī Dāsī

Kavirāja

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Önnek megjelenésének napján!

Szeretném megköszönni azt, hogy itt lehetek Krisna-völgyben.

Most, hogy kijártam az általános iskolát sokkal több lehetőségem adódik arra, hogy el tudjak menni a *gośālába* és szolgálhassam az Úr Śrī Kṛṣṇa kedvenceit, vigyázhassak rájuk. Ez nagy kegy számomra, habár még mindig kell tanulni, de legalább napi 1-2 órát ott tudok lenni és segíteni a *gopáknak:* fejni, legeltetni, takarítani a teheneket és még sorolhatnám.

Nagyon köszönöm, hogy létrehozta ezt a *gośālāt,* mert itt tudom igazán elképzelni az életem hátralévő részét.

Szolgája:
Kavirāja

Bhaktin Képes Andrea

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd a tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Születésnapod alkalmából kérlek engedd meg, hogy megosszam veled azt, hogy mennyi mindenért vagyok hálás neked. A hihetetlen teherbírásodért, hiszen számodra nincs lehetetlen, ha Śrīla Prabhupāda, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga vagy Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatáról, az Ő elégedettségükről van szó. Inspirációd hatására folyamatosan egyre bensőségesebb és csodálatosabb fesztiválokon tudjuk énekelni közösen a szent nevet, és tehetünk felajánlásokat az Uraknak. Emberfeletti kitartással és személyes példáddal ugyanolyan intenzitással dolgozol a Kṛṣṇa-tudat terjesztésén, mintha nem lennének fizikai korlátaid. Veled együtt minden lehetségessé válik. Friss, szeretetteljes lendületed örömmel és reménnyel tölti el a könyvosztók szívét, akik nap mint nap alig várják, hogy kimenjenek az utcára és mindenkivel megosszák Śrīla Prabhupāda misszióját, emlékeztetve az embereket az életük valódi céljára. Könyveidet olvasva a hétköznapok megtelnek lelki élményekkel és kegyedből elkezd megnyilvánulni a

megértésükhöz nélkülözhetetlen tudás is. *Bhajanáiddal* elpusztítod a kedvezőtlen hangulatot, a tudatlanságot az elménkből és a szívünkből, a helyére nyugalmat, és azt a biztos érzést helyezve, hogy te vezetsz minket a lelki élet felé. A leckéiden is hallható erőteljes hangod, tökéletes logikád, kedves humorod egyre közelebb vonz minden élőlényt Kṛṣṇa szolgálatához. Hálás vagyok, hogy ilyen csodálatos *vaiṣṇava guru* tanítványa lehetek. Remélem, minél több lehetőségem lesz ebben az életben valamilyen módon dicsőíteni és szolgálni téged.

Örökké lótuszlábad menedékére vágyva maradok szolgáid szolgája:
Bhaktin Képes Andrea

Kiṅkarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma volt a születésnapod. Próbáltam az egész nap folyamán rajtad meditálni. Sütöttem neked egy süteményt, és az ebéd utáni mosogatás közben a te általad vezetett *kīrtanákat* hallgattam. Az utóbbi pár hétben kicsit szét voltam esve, elég fáradt voltam, és a hangulatom sem volt a legjobb. Ahogy téged hallgattalak, egyszerre azon kaptam magam, hogy boldog vagyok. Azon gondolkodtam, milyen kár, hogy csak ilyen ritkán vagyok tudatos a jó szerencsémről. Hogy nem tudom minden pillanatban értékelni, amit tőled kapok. Hogy a te kegyed által tehetném tökéletessé az életemet.

Időről időre újra elolvasom a levelet, amit az avatásom után írtál nekem. Abban azt írod, *bhaktának* lenni annyit jelent, hogy mindig lefoglaljuk magunkat valamilyen szolgálatban. Sajnos nem mondhatom el magamról, hogy sok szolgálatot végzek, de amennyit teszek, ahhoz te adod a lelki erőt.

Sokszor, ha Śrīla Prabhupādára gondolok, az jut eszembe, hogy

milyen hálásak lehetünk azért, hogy ilyen csodálatos gyermekei voltak, mint például te, aki most minket terelsz a helyes irányba.

Pár hónappal ezelőtt az járt az eszemben, hogy mit jelent az önzetlen szeretet. És akkor hirtelen bevillantál a gondolataimba. Csodálatos volt a felismerés. Érted soha nem tettem semmit, és mégis felelősséget vállaltál rám, minden hibám és gyengeségem ellenére. Megpróbálsz minél több lelket visszavinni a lelki világba, hogy elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát és Kṛṣṇát, pusztán önzetlen szeretetből. Ahogy a leveleidet is aláírod: „Örök jóakaród, Śrīla Prabhupāda szolgálatában".

Köszönöm, hogy az örök jóakaróm vagy.

Szolgád:
Kiṅkarī Devī Dāsī

Kīrtirāja Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Idén szerencsésen sikerült kijutnom Indiába és részt vettem a Nemzetközi ILS-en. A konferencia szünetében az ebédnél pont a *varṇāśrama* volt a téma. Ültünk az asztalnál, ebédeltünk és közben ismerkedtünk, beszélgettünk, hogy ki, melyik országból érkezett és milyen szolgálatot csinál. Amikor rám került a sor, szokás szerint elmondtam, hogy éhes magyar vagyok, mivel ez olyan jól rímel angolul. De a derültség, a jókedv csak másodlagos volt, sokkal inkább felfigyeltek a *bhakták* arra hogy magyar lélek vagyok. Nagyon érdeklődtek a *varṇāśrama* rendszer működése iránt Magyarországon. Nagy tisztelettel beszéltek rólad, nagy elismerést váltott ki belőlük az előadás sorozatod. Volt pár kérdésük, de mivel kérted, hogy a magyar *bhakták* ne vegyenek részt a szemináriumodon, amit persze betartottunk, fogalmam sem volt, hogy mit válaszoljak, ezért inkább a farmra tereltem a szót, azt legalább

ismertem. Miközben meséltem Nava-Vraja-dhāmáról, eszembe jutott, hogy a sok nehézség, kihívás ellenére milyen egyedülálló a próbálkozásod, hogy valóra váltsd Śrīla Prabhupāda vágyát Magyarországon. Nem könnyű próbálkozás, hogy egy nyugati háttérrel rendelkező országban meghonosítani a *varṇāśramát*. De szerencsére itt vagy nekünk te, aki saját példáddal mutatod az utat, hogy Śrīla Prabhupāda vágya beteljesüljön.

Māyāpurból utunk Vṛndāvanába vezetett, Vṛndāvanában sok híres hely van, amit a *bhakták* látogatnak, de egyik leghíresebb és talán egyik leglátogatottabb a Loi Bazár üzletei. Azok között is az egyik legismertebb Ganga Prasad ruha üzlete. Belépve az üzletbe az idősebbik eladó szívélyesen fogadott bennünket. Érdeklődött, hogy melyik országból jöttünk, majd kis idő múlva, megkérdezte, hogy kinek vagyunk a tanítványai? Válaszunk kérdés volt: Ha Magyarországról jöttünk akkor kinek lehetünk a tanítványai? Śivarāma Swami! Hangzott a válasza. Utána elmesélte, hogy nagyon régen ismer, még abból az időből, amikor még *brahmacārīként* mentél Vṛndāvanába, hogy a kanadai teplomi *bhaktáknak dhotīt* vásárolj. És rendszeresen megcsináltad a Govardhana *parikramát,* olyan gyorsan, hogy csak kevesek tudtak lépést tartani veled.

Kedves Guru Mahārāja, szeretném megköszönni, hogy olyan sokat vállalsz értünk! Remélem még sokáig társulhatunk veled és jelentéktelen szolgálatunkkal hozzájárulhatunk missziód beteljesüléséhez!

Szolgád:
Kīrtirāja Dāsa

Bhakta Kis Antal

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék köszöntet mondani neked,

azért a rengeteg törődésért, amit sugárzol felénk az év minden napján. Az írások azt mondják az emberei születés nagyon ritka dolog. Az pedig, hogy az emberi születésében valaki egy nagy lélek társaságát élvezheti még ritkább dolog. Ezért nagyon sokszor gondolok rá, hogy milyen nagy szerencse, hogy megkaptam ezt a lehetőséget és nemhogy ismerhetlek, de még a zászlóaljad alatt is szolgálhatok és segíthetem a missziódat. Nagy kincs a te társaságod, törődésed, tanításaid, de leginkább a példád amivel előttünk jársz fáradhatatlanul. Múlik az idő és sokszor elmerengek, hogy vissza tekintve az elmúlt húsz évben mindig szilárdan mint a Himalája magasodsz fölöttünk és óvsz minket *māyā* karmaitól nem kímélve magad. Sosem leszek képes visszafizetni neked mindazt, amit adtál és adsz nekünk nap-nap után. Tökéletesen használod fel a világot Kṛṣṇa szolgálatában. Újabb és újabb ötleteid vannak és fáradhatatlanul prédikálsz. A rohanó világban kevés az időnk, s ezt tudván, minden nap gondolsz ránk és küldesz egy éltető podcastot. Ahogyan Kṛṣṇa tulajdonságai is végtelenek úgy a felsorolást a te dicsőségedről is örökké folytathatnánk.

Kedves Mahārāja! Bár én csak egy apró hangya vagyok a hadseregedben mégis büszke vagyok rá, hogy ilyen csodálatos hadvezérem van mint te. Kívánom, hogy minden törekvésed siker koronázza és hosszú egészséges élettel áldjon meg az Úr. Maradok hűséges követőd Śrīla Prabhupāda szolgálatában.

Bhakta Anti
Eger

Bhakta Kisbenedek Máté

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ebben a *vyāsa-pūjā* felajánlásban szeretném kifejezni hálámat a tőled

kapott felbecsülhetetlen ajándékokért. Hálás vagyok, hogy elfogadtál tanítványodnak és gondot viselsz a lelki életemre. Hálás vagyok, hogy lehetővé teszed számomra, hogy itt élhetek Nava-Vraja-dhāmában és lefoglalsz Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatába. Hálás vagyok, hogy biztosítod azt, hogy kimagasló képzésben részesülhessek tanult *bhaktáktól*. Hálás vagyok, hogy énekelhetem a szent nevet, részt vehetek a lelki programokon, és nap, mint nap megkaphatom Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara csodálatos *darśanáját*. Hálás vagyok az általad írt könyvekért, melyben részletesen kifejted Śrīla Prabhupāda tanításait, azokért a könyvekért, amik sokaknak az egyetlen társulást jelentik veled és a reményt a lelki élet fejlődésében.

Śrīla Prabhupāda 1973.12.01-én kelt levelében a következőket írja:

„A lelki tanítómester mindenütt jelen van, ahol az őszinte tanítvány megpróbálja szolgálni az utasításait. Ez Kṛṣṇa kegye folytán lehetséges. Minden szolgálatban, amit felajánlasz nekem, és minden őszinte, odaadó érzésedben veled vagyok, mint ahogy az én Guru Mahārájám is velem van. Mindig emlékezz erre."

Ő Isteni Kegyelme, egy másik levelében így ír:

„De most arra szeretnélek emlékeztetni, hogy én mindig veled vagyok. Akárhol is vagy, én ott vagyok… Alázattal kérlek, soha ne felejtsd el azokat a tanításokat, melyeket tőlem kaptál, és ily módon mindig élvezni fogod a társaságomat." (Levél, 1968.08.24.)

Śrīla Prabhupāda egy nem sokkal később kelt levelében a következőket fejti ki:

„Ha az ember elkülönülést érez a lelki tanítómestertől vagy Kṛṣṇától, az egy nagyon jó állapot. Azt jelenti, hogy az illető tiszta szeretettel viseltetik Kṛṣṇa és az Ő képviselője, a lelki tanítómester iránt, ezért mindig rájuk gondol. Az emlékezésnek ezt a folyamatát hívják Kṛṣṇa-tudatnak. Ha a távollét folyamán is képesek vagyunk mindig Kṛṣṇára gondolni, akkor az Kṛṣṇa-tudat. Az abszolút síkján nincs különbség elválás és találkozás között. Az elválás is találkozás, a távollétben azonban a *bhakta* sokkal ízesebben érzi a szeretetteljes kapcsolatot. Ne légy hát elkeseredve, amiért nem vagyunk együtt." (Levél, 1968.10.21.)

A legnagyobb ajándék, amit valaha kaptam, az nem más mit a te társaságod, Guru Mahārája. Köszönöm!

Egy idézettel szeretném zárni a felajánlásomat, amit Őszentsége Śrīla Indradyumna Swami Mahārāja írt Śrīla Prabhupādának a *vyāsa-pūjā* ünnepségére. Az idézet így szól:

„Óh, Śrīla Prabhupāda, bizonyára megosztod velünk a vereség fájdalmait és a győzelem boldogságát, miközben visszük tovább a misszióidat. Kérlek, áldj meg minket bátorsággal, hogy szembe tudjunk nézni az ellenfeleinkkel, az intelligenciával, hogy megfelelő döntéseket hozzunk és lelki erővel, hogy eljutassuk az üzeneted az emberekhez. Kegyedből egy napon mi is elérhetjük ezt a tökéletességet."

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Kisbenedek Máté

Koda Nitāi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ismét elérkezett e kedvező nap, hogy tanítványaid kifejezzük hálánkat lelki tanítómesterünk felé. Ideális esetben a tanítvány életének minden pillanata egy hálával átitatott felajánlás, én sajnos csak e pár szót tudom felajánlani és reménykedni abban, hogy elkötelezettségem istentesvéreim lótuszlábának egyszer az árnyékába ér.

Egy *vaiṣṇava* kiválósága, Bhaktivinoda Ṭhākura szerint lemérhető azon hány lelket tud *bhaktává* változtatni. Śrīla Prabhupāda, szeretett *gurud* nyomdokaid követed te is számtalan feltételekhez kötött lelket változtattál érintőkővé, hiszen te magad is egy érintőkő vagy! Nagy tisztelettel és elismeréssel figyelem istentestvéreim odaadó szolgálatát, hiszen az ő odaadásuk a te odaadásod.

Látom milyen lelkesedéssel végzik szolgálatukat és változtatják meg a feltételekhez kötött lelkek szívét, hogy aztán azok tovább terjesszék az Úr Caitanya misszióját. Ezen keresztül is a te kiváló tulajdonságaid látom.

Szeretnék köszönetet mondani, hogy kegyedből a *sādhuk* társaságát élvezhetem minden nap. S talán egyszer a követőjük és rajtuk keresztül a te elszánt híved lehetek majd.

Jelentéktelen szolgád:
Koda Nitāi Dāsa

Kokila-bihārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Engedd meg, hogy erre a jeles napra való tekintettel arra kérjelek, hogy fordítsd figyelmed pár csepjét egyébként arra méltatlan tanítványodra.

Ha igen akkor nagy örömmel tölt el. Oly sok előzménynek kell összerendeződnie csupán ahhoz, hogy elérkezzek egy olyan pontig, ahol indokolt és helyén való, hogy neked, mint a lelki tanítómesteremnek egy felajánlást fogalmazhassak meg. Amikor az emberek általános tömegére gondolok, szomorúsággal és örömmel is tölt el egyszerre, hogy én ezt megtehetem. Nem akarom a kivételességemet ilyes módon megalapozni. Sajnos száz és száz okot dédelgetek magamban amit kivételesnek gondolok! A tévedések elkövetésére minden oldalról biztosítva vagyok. Tökéletes önellátásra rendezkedtem be.

A *Bhāgavatam* Első Énekének egyik magyarázatában a lelki tanítómestered bevezető mondata keltette fel a figyelmemet: „ Ha az élet végső célja az Abszolút Igazság utáni kutatás, akkor azt bármi áron el kell érni.” Azután a hallás és dicsőítés jelentőségét emeli ki Śrīla Prabhupāda. Ír ennek az elvnek a pártpolitikai téren való hasznosításáról. S valóban ezt csinálja az emberiség minden tagja. Generációk százai óta várják a dicsőítettek beváltott ígéreteit. Ők nem olvasták még az önmegvalósításra, annak fontosságára vonatkozó – előbb

említett – mondatot. Ahhoz, hogy nekik is összerendeződjenek a feltételek ennek elfogadására, legalább hallaniuk kell azoktól, akik ennek a mondatnak a jelentőségét elfogadták, vagy el akarják fogadni. Az van itt, hogy minden áron… Az egyik általam ismert „fizetőeszköz": a *guru*-tanítvány kapcsolat alapelve. A lelki életem üres lapjain kívül, legalább néhány és ezek közül egy, tartalmaz sorokat, amely arról szól, hogy legalább próbálkozom. És tény, hogy téged Guru Mahārája a lelki tanítómesteremként tisztelhetlek. Legalább befizettem. A „minden áron…" az a te oldaladról jön, úgyhogy a *paramparāhoz* történő tartozásomért az érték részt te adtad. Ezt a bizalmat köszönném most meg neked. S nagyon szeretném megélni azt, amikor beérik bennem a *bhakti* folyamatának eredménye, mert így hitelessebben tudnám leírni azt, hogy: az adósoddá tettél örökre. Ha kellenek még szerencsét hozó elrendezések, akkor mindenképpen az egyik az lenne, amikor tudatnád velem, hogy elégedetté tettelek. Hare Kṛṣṇa!

A kegyedtől függő ostoba:
Kokila-bihārī Dāsa

Bhaktin Kovács Krisztina

Kedves Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kṛṣṇa *bhaktája* a létező legértékesebb ajándékot adja a feltételekhez kötött, szenvedő élőlénynek, amikor eredeti helyzetéről oktatja a *jīvát,* s arra ösztönzi, hogy ő is rálépjen a Kṛṣṇának végzett odaadó szolgálat útjára.

Te, szeretett lelki tanítómestered nyomdokait szigorúan követve, minden szavaddal és tetteddel a Kṛṣṇa iránti szeretetet prédikálod fáradhatatlanul, és ugyanerre ösztönzöl mindenki mást is példamutató viselkedéseddel, tanításaiddal, utasításaiddal – legyen szó akár *dīkṣā,*

akár *śikṣā* tanítványodról. Te mindent Kṛṣṇával kapcsolatban látsz, és minden erőfeszítést megteszel azért, hogy minél több lelket mentsen meg a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom. A szívedben jelen lévő Kṛṣṇa és Śrīla Prabhupāda iránt érzett tiszta szeretet erejének köszönhetően képes vagy arra, hogy arra ösztönözz bennünket, hogy mi is mindent Kṛṣṇával kapcsolatban lássunk és megpróbáljunk Érte, az Ő érdekeit szem előtt tartva cselekedni, így elégedetté téve Őt – legyen szó akár környezetvédelemről, akár az emberek megsegítéséről, akár egy társadalmi rendszer felépítéséről. Te képes vagy rávilágítani arra, hogy – legyen szó bármilyen nehézségről – ha énekeljük a szent nevet és követjük a Śrīla Prabhupāda által adott folyamatot, akkor megszabadulunk minden tisztátalanságtól, ami a szívünkben van, s minden rendben lesz.

Talán egyszer ráeszmélek majd, hogy neked, és a téged követő *bhaktáknak* köszönhetően mekkora kegyet kaptam, amikor találkoztam Śrīla Prabhupāda könyveivel és most nap mint nap társulhatok a *bhaktákkal* és gyakorolhatom a *sādhana-bhakti* folyamatát. Addig is szeretnék köszönetet mondani mindazért az erőfeszítésért, amit teszel, a példamutatásodért, a tanításodért, azért, hogy társulhatunk veled, és remélem, hogy saját önző vágyaimról megfeledkezve a tetteimmel képes leszek kifejezni a hálát, amit érzek és így elégedetté tehetlek téged, Śrīla Prabhupādát, a *bhaktákat*.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Kovács Krisztina

Bhaktin Kovács Tímea

Hare Kṛṣṇa
Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

śṛṇvanti gāyanti gṛṇanty abhīkṣṇaśaḥ
smaranti nandanti tavehitaṁ janāḥ
ta eva paśyanty acireṇa tāvakaṁ
bhava-pravāhoparamaṁ padāmbujam
(Śrīmad-Bhāgavatam 1.8.36)

Ezennel második alkalommal van részem abban a kegyben, hogy felköszönthetlek megjelenésed napján. Micsoda kegy!... és ugyanakkor milyen nehéz megfelelő szavakat találni egy olyan feltételekhez kötött léleknek mint amilyen én vagyok, szavakat melyek méltóan illethetnek téged.

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja, nem felejtem el azt a pillanatot, amikor először személyesen láthattalak és hallhattalak. Már a templomon kívül hallottam, ahogy a *bhakták bhajanáznak* a te kíséreteddel. A mai napig a fülembe cseng:

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare

Hogy is feledhetném? A szent név csodálatos dallam formájában töltötte be a templomszobát és kétség kívül minden jelenlévőnek a szívét. Mindez csupán egy éve történt, de akkor olyan életreszóló ajándékot kaptam, ami megfizethetetlen.

Kedves Mahārāja, képtelenség szavakkal vagy akár tettekkel is magasztalni a személyed. Még a hozzád közel álló *bhakták* is nagy gondoskodással és odafigyeléssel keresik a megfelelő szavakat. Jómagam hogyan is szólhatnék egy olyan személyről, aki Śrīla Prabhupāda tanítványa volt, amikor én még meg sem érkeztem erre a világra és aki a születésem évében már olyan elkötelezett *bhakta* volt, hogy *sannyāsa* fogadalmat tett.

Hosszú évek teltek el és te hű maradtál ehhez a fogadalomhoz. Hű maradtál szeretett lelki tanítómesteredhez. Hű maradtál a tanítványaidhoz, akiknek napról napra minden tetteddel példát mutatsz. Azóta is rendíthetetlenül építed a mozgalmat minden nehézséget és akadályt legyőzve. Csodálatos könyveket írsz, részt veszel a könyvosztásban,

hírdeted a szent nevet szerte a világban, leckéket adsz és megannyi más tevékenységet végzel. Mindezt teljes odaadással és lemondással. Egy átlagos személy ilyenkor a nyugdíjas éveit tervezgeti, de te, kedves Mahārāja nem egy átlagos személy vagy. Te különleges vagy és ha szabad így kifejeznem magam „One of a kind".

Az te odaadásodnak, alázatos és véget nem érő szolgálatodnak és mérhetetlen szeretetednek a gyümölcseként megvalósult Krisna-völgy, melynek kapuja nyitva áll minden lélek számára feltétel nélkül, jöjjenek a világ bármely részéről is. Számomra elképzelhetetlen, hogy micsoda felelősség és teher nehezedik a válladra, amit látszólag hihetetlen könnyedséggel viselsz.

E köszöntő elején a csodálatos és példát nem ismerő Kuntī királynőtől idéztem, melynek a fordítása így hangzik:

„Óh Kṛṣṇa! Akik állandóan hallgatják, mesélik és ismétlik transcendentális cselekedeteidet, vagy örömüket lelik abban, ha mások ezt teszik, minden bizonnyal megpillantják lótuszlábaidat. Egyedül ez vethet véget a születés és halál ismétlődésének."

Rövid részlet a vershez tartozó magyarázatból:

„Ahhoz, hogy megpillanthassuk Kṛṣṇát meg kell változtatnunk jelenlegi látásmódunkat, egy másféle élet kialakításával, amelyet az Isten iránti őszinte szeretet hat át. Az ehhez szükséges feltételt csakis az odaadó szolgálat folyamatával lehet kifejleszteni, amely azzal kezdődik, hogy hiteles forrásból hallunk az Úrról. Ha a helyes forrást hallgatjuk az nagyon hamar eredményhez vezet. Az embernek először egy megfelelő és hiteles elbeszélőt kell keresnie, s őt kell hallgatnia. Ha a hallás folyamata tökéletes és teljes, a többi folyamat automatikusan tökéletessé válik."

Ebben a magyarázatban olyan tulajdonságokat fedezünk fel, melyek csak különleges személyekben vannak jelen. Számomre te egy ilyen különleges és egyedülálló személy vagy, aki utat mutat nekünk feltételekhez kötött lelkeknek, hogy hogyan ébresztetjük fel a Kṛṣṇa iránt rég elfelejtett szeretetünket az odaadó szolgálat által és egy új élet, új látásmód kialakításával. Hiteles képviselője vagy a Kṛṣṇa-tudatos közösségnek és követendő példája a Kṛṣṇa-tudatos életmódnak.

Nagyon nagy indokolatlan kegyben van részem, hogy erre a világra

születhettem, hogy a te társaságodban lehetek, még ha nem is személyesen, de hallás által a leckéiden és írásaidon keresztül.

Köszönöm az odaadásod és az irántunk nyilvánított önzetlen szereteted.

Egy jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Kovács Tímea

Bhakta Kovács Zoltán

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Miden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

he guro jñāna-da dīna-bandho
svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vṛndāvanāsīna-hitāvatāra
prasīda rādhā-praṇaya-pracāra

„Ó, lelki tanítómesterem, isteni bölcsesség adója. Bűnösök jótevője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alászálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek érdekében, hogy Śrī Śrī Rādhā Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetéről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám!”

Az egyik dolog, amit megértettem, mióta próbálom gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot, hogy a *guru* kegye nélkül lehetetlen, hogy valaki dicsőíthesse, vagy megfelelően dicsőíthesse a szent nevet, és a szent név kegye nélkül lehetetlen, hogy valaki dicsőíthesse, vagy megfelelően dicsőíthesse a *guruját*. Most a megértésemet szerény próbálkozásként megkísérlem megvalósításra váltani, de már most tudom, hogy mivel alkalmatlan vagyok a szent név tiszta vibrálására, ezért ez a felajánlás is, mint minden más szolgálatom, csak a te indokolatlan kegyedből találhat elfogadásra.

Amikor valaki egy igaz *guruval* találkozik, a *guru* bemutatja neki ki Isten: „Itt van Ő, Śrī Kṛṣṇa, az Istenség Legfelsőbb Személyisége." Megtanítja a tanítvány számára a szent neveket és feltárja előtte jelentésüket: Kṛṣṇa – azt jelenti mindenkit vonzó, Hare – Kṛṣṇa belső energiája, Rāma – minden gyönyör adományozója. Aki ezeket megtanítja a leendő *sādhaka* számára, nem minden esetben lesz az ő *dīkṣā-guruja* is. Amikor a tanítvány találkozik a *dīkṣā-gurujával,* nem mindig adatik meg a lehetőség, hogy feltáruljon előtte *guruja* nevének jelentése. Ahogy Kṛṣṇa nevéhez a tudás és odaadás különböző szintjein lévő lelkek más és más jelentést vagy azonosságot társítanak, a te neved hallatán is ez történik a személyek hozzád fűződő kapcsolata alapján. Az anyukád számára a kisfiát jelenti a neved, A GBC számára a magyarországi titkár, a közvélemény és politika számára az MKTHK vezető lelkésze vagy, és véget nem érően lehetne sorolni a különböző megértéseket személyedről. Hogy számomra mit jelent ez a név, hogy Śivarāma? Több dolgot is, és ha mindet leírnám ide talán egy külön fejezetet is kitehetne a *vyāsa-pūjā* könyvedben, ezért csak egyet mondok, ami talán a legtalálóbb számomra reménytelen, feltételekhez kötött helyzetemben:

Az egyedüli esély megtestesült személyisége arra, hogy valaha elnyerhessem ismét örök lelki helyzetem.

Śrīla Prabhupāda kegyéből mostani megértésemmel tudhatom, hogy a te neved „Śivarāma", és neved a lelki világhoz köti személyed. Én egy feltételekhez kötött lélek vagyok, csak engem a hamis önazonosságom ebben az életemben a Kovács Zoltánnak nevezett bőrzsákhoz kötöz. Śrīla Prabhupāda és a te áldásaidért imádkozva, szívembe türelmet ültetve várom azt a szent napot, amikor egy teljesen más szinten mutatkozhatunk be egymásnak. Valahogy így tudnám elképzelni ezt a pillanatot:

– Hare Kṛṣṇa! Śivarāma Swami vagyok, a te örök lelki tanítómestered.

– Hare Kṛṣṇa kedves Mahārāja! Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Sajnos nem tudom ki vagyok, de szeretnék a te örök szolgáddá válni valahogy.

– Mától legyen a te neved: (?) Dāsa.

A neved jelentése évek óta foglalkoztatott, de a kíváncsiságom ebben az évben eljutott arra a szintre, hogy erőfeszítést tegyek annak érdekében hogy megtudjam. Remélem törekvésemmel nem csak neked,

hanem azon tanítványaidnak is elégedettséget okozhatok, akik előtt neved jelentése eddig rejtve volt, de szívükben őszinte, tiszta, vegyítetlen odaadás lángol személyed felé. Olyan, mint amilyen Rādhā-kuṇḍa Mātājīében volt. Az ő naplóját olvasva sok inspiráló dolgot kapok, ami a hozzád fűződő szeretetteljes kötelék segítő kelléke lehet.

A neved jelentésének megfejtésére több stratégiám volt. Az egyik az lehetett volna, ha tudom kitől fogadtál el *sannyāsa* avatást és esetleg alázatosan megközelítem kérdésemmel. De mivel nem tudtam kideríteni kitől fogadtál el *sannyāsát,* így zsákutcába futott az elképzelés. A másik lehetőség, hogy téged személyesen kérdezlek meg erről. Egy tanítványod azt mondta már kérdeztek téged erről, de nem válaszoltál, csak mosolyogtál. Ez a mosolyod számomra a legkedvesebb, még ha én nem is láthattam, mert így megmaradhatott a lehetőség számomra, hogy ezt a csodálatos dolgot felkutassam. A rejtély megfejtéséhez egy elismert *vaiṣṇava* lótuszlábainál vettem menedéket, aki feltárta előttem lelki neved jelentését. Ez úton is szeretném megköszönni neki: Őkegyelme Mādhavānanda Prabhu *kī-jaya!*

Az ő megfejtése alapján a neved jelentése:

"In *Journey of Self Discovery,* Śrīla Prabhupāda gives a commonly accepted definition of Rāma as, 'the supreme pleasure', whereas Śiva means auspicious or blessed. Or as the original Śrīdhara Svāmī in his *Bhāvārtha-dīpikā* commentary states, Śiva means the topmost bliss.

So you could say that Śivarāma means the topmost bliss of the supreme pleasure, indicating the ecstasy of the topmost level of pure *bhakti* possessed by the *gopīs,* and in this world by the followers of Śrī Caitanya Mahāprabhu. I hope this is some help for you."

Az *„Úton önmagunk felé"* című könyvben Śrīla Prabhupāda azt az általánosan elfogadott magyarázatot adja a „Rāma" szó jelentéseként, hogy „a legfelsőbb öröm" és „Śiva" azt jelenti hogy „áldott". Vagy ahogy Śrīdhara Svāmī *Bhāvārtha-dīpikájának* az eredeti kommentárjában áll: Śiva a legfelsőbb áldást jelenti.

Így mondhatjuk, hogy Śivarāma jelentése a legfelsőbb öröm legmagasabb szintű áldása, ezzel utalva a *gopīk* birtokában lévő legmagasabb szintű tiszta *bhakti* extázisára, ami ebben a világban Śrī Caitanya Mahāprabhu követőinek a birtokában van.

Rādhā-kuṇḍa Mātājī élő példája annak, hogy életeddel és munkásságoddal mindent ideadtál nekünk amit Śrīla Prabhupādától kaptál ahhoz, hogy sikerre vihessük saját életünket, ezért nem tudok többet és nincs is jogom többet kérni tőled. Ha mégis kérhetnék tőled valamit, a képességet kérném, hogy őszintén el tudjak fogadni mindent, amit adtál és úgy, ahogyan azt adtad.

Hallottam, hogy a maratoni részvételed fizikálisan megviselte tested templomát. Úgy gondolom személyes szükségleteidben legnagyobb hiányt most a testi egészségben szenveded, ami akadályoz téged a szolgálatodban. *Vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából így őszinte szívvel olyan jó egészséget kívánok neked, amilyenben a félisteneknek se lehet részük.

Mindenért hálás köszönetem, amit értem, a családtagjaimért (akik szintén *bhakták* lettek), a magyar *yātrāért,* a Föld bolygóért, az univerzumunkért, Śrīla Prabhupādáért, és Kṛṣṇáért tettél, teszel, és tenni fogsz.

Śivarāma Swami Mahārāja appearance *mahā-mahotsava kī-jaya!*

Szolgád:
Bhakta Kovács Zoltán
Debrecen

Kṛṣṇānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to your Divine Grace.

Personally I am not fit to be called your disciple, but by your kindness you allowed me to be. Your kindness is unimaginable! During the last Rādhāṣṭamī celebration you, not seeing me in the *prasādam* hall, asked me: "Do you eat anything at all?" In the midst of the great celebration, which you were the very heart of, you cared of insignificant insect! Unbelievable!

But, of course, first of all you should be glorified for giving transcendental knowledge. Somewhere I have read the following etymological explanation of the word *"guru"*: "gu" means ignorance of spirituality and "ru" means radiance of spiritual knowledge, which dispels ignorance. It is exactly what your books, classes and talks are doing – they dispel ignorance and draw us to Rādhe-Śyāma.

H.H. Śrīla Satsvarūpa Mahārāja once said: "To serve Śrīla Prabhupāda's Mahātmā-disciples is to associate with Śrīla Prabhupāda" and I am actually feeling this, trying to serve you in my more than humble way.

Thank you, our saving Grace!

Your eternal debtor,
Kṛṣṇānanda Dāsa
Moscow

Kundalatā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

mahat-kṛpā vinā kona karme 'bhakti' naya
kṛṣṇa-bhakti dūre rahu, saṁsāra nahe kṣaya

„Ha valaki nem részesül egy tiszta *bhakta* kegyében, nem juthat el az odaadó szolgálat szintjére. Még az anyagi létezés kötelékeitől sem szabadulhat meg, a *kṛṣṇa-bhakti* eléréséről nem is beszélve." (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.51.)

Guru Mahārāja, te vagy a mi megmentőnk, és ezt szeretném neked megköszönni. Sajnos én a hálátlanság csapdájában vergődök, de te a gondoskodásoddal és szereteteddel minden tanítványodnak, és minden

bhaktának menedéket adsz, válogatás nélkül. Szeretném megköszönni ezt az önzetlenséget, mely Śrīla Prabhupāda ékköve is volt. Ezért lehetek én is ebben a szerencsés helyzetben, és habár hálátlannak érzem magam, ezt a szerencsét soha nem tudom elfelejteni.

A *bhakták* itt Krisna-völgyben mindig emlékeztetnek rá, hogy te vagy a hely szíve és lelke. A hosszú távolléteid alatt mindig felhangzik a beszélgetések alatt, hogy "vajon Guru Mahārája mit szólna ehhez?", „Guru Mahārájának tetszene-e ez?", „mit mondana erre Guru Mahārája?"

És bár nem vagy ilyenkor személyesen velünk, mégis irányítasz minket, és ez nagyon megnyugtató érzés.

Köszönöm Guru Mahārája, hogy kegyesen elfogadtál tanítványodnak, és próbálok hasznos lenni.

Jelentéktelen szolgád:
Kundalatā Devī Dāsī

Kundavālī Devī Dāsī

Kedves Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked és megjelenési napodnak!

Ahogy telik az idő, egyre változik minden. 21 évvel ezelőtt láttalak először egy fesztivál alkalmával, és ahogy hallgattalak tudtam, hogy nálad van az igazság! A program végén mondtad, hogy oda lehet menni hozzád kérdéseket feltenni. A tanítványaid köréd ültek és beszélgettetek. Engem is húzott a vágy, de nem mertelek megközelíteni.

Két évvel később csatlakoztam a *bhaktákhoz,* amikor be is mutattak neked. Nem sokkal később leköltöztem a farmra *saṅkīrtanásnak*. Szenvedtem, mert nem voltam eléggé meghódolt. Utáltam az egészet, és ezért annyira szégyelltem magam, hogy hosszú ideig szinte bujkáltam előled. Aztán az egyik Prabhupāda marathon alatt arra kérted a csapatunkat

telefonon, hogy osszunk annyiért könyvet, ahány évesek vagyunk. Megpróbáltam komolyan törekedni rá és az utolsó napon végül sikerült. Akkor éreztem talán először igazán örömöt a szolgálatból.

Amikor abbahagytam a könyvosztást leszidtál levélben. Tudtam, hogy megérdemlem ezért szinte jólesett. A végén egy mondatban viszont megjegyezted, hogy prédikáljak és hirdessem Rādhe-Śyāma dicsőségét a vendégeknek. Úgy éreztem kaptam tőled egy második esélyt és ezt meg kell hálálni. Több év eltelt, amikor az egyik Ratha-yātrā alkalmával egyedül maradtam a vendégeket fogadni. Nagyon sok könyvet eladtam aznap Jagannātha kegyéből és mikor hazaértetek nagyon örültél. Megint boldogságot éreztem és akkor is mikor azt mondtad, hogy szereted hallani, amikor vendégeknek beszélek. Az volt életem legszebb időszaka, mert szeretted és elfogadtad a szolgálatomat hozzád egyre közelebb kerülve.

Aztán elkényszerültem valódi otthonomtól és jött a rémálom. Szembe kellett néznem Kṛṣṇa-tudatom hiányával, komoly *anartháimmal,* felesleges ragaszkodásaimmal, leesésemmel, eltávolodásommal, sértéseimmel, hanyagságommal, önzéseimmel és lustaságommal. És te ezt végignézted türelmesen és bátorítva engem, ahogy Kṛṣṇa vár minket fájó szívvel kitartással.

Sok tapasztalatot adott ez a pár nehéz év, de elsősorban azt, hogy semmi sem értékesebb Gurudevám és a te lótuszlábaid menedékénél és szolgálatánál. Köszönöm, hogy figyelsz rám is úgy, mint tanítványaidra és ösztönzöl, hogy nyissam ki a fülem, a szívem és a szemem arra, hogy lassan-lassan idővel megértsem azt az ajándékot, mit tőletek kaptam. Köszönöm, hogy könyveiddel inspirálsz felébredni. Köszönöm azt az izgalmas utat, ami előttem áll, s amibe szinte tolsz minket bele. Milyen nehéz lehet látnod ostobaságomat. Hogy van ilyen türelmed még mosolyogni is hozzá, ahelyett, hogy pofon vágnál és felébresztenél. Mert fel vagy ruházva isteni tulajdonságokkal. Örök jóakarónk! Köszönöm, hogy csapatodban lehetek! Köszönöm, hogy szereteted az idő múlásával egyre jobban érezhetem!

Szolgád:
Kundavālī Devī Dāsī

Kuru-śreṣṭha Dāsa

Hare Kṛṣṇa
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Itt ülök az üres oldal előtt és annyira szeretnélek magasztos szavakkal dicsőíteni.

De elkalandoznak a gondolataim. Peregnek előttem az emlékek, amik az elmúlt évben történtek.

Eszembe jutnak a nehéz napjaim, amiket az elromlott egészségemnek köszönhettem. De főként arra emlékszem ezen időszakból, hogy még erősebben próbáltalak felidézni magam előtt. Próbáltam belőled erőt és kitartást meríteni, hiszen a meggyengült egészségeddel is, de tetted és teszed a dolgodat. Hihetetlen energiával veted bele magad az újabb és újabb feladatokba. Az elmúlt időszakban ennek köszönhetően kerülhettünk közelebb a *varṇāśrama* rendszer megértéséhez is.

De megemlíthetném a Rādhe-Śyāma oltárának felújítási munkálatait, hiszen abból is hatalmas részt vállaltál.

Így ezekkel a gondolatokkal lassan lassan túltettem magam a betegség nehezén, s még nagyobb hálát érzek, hogy a tanítványod lehetek. Ami az év vége felé közeledve még inkább fokozódott mikor avatást kaptam tőled.

Felfoghatatlan örömet éreztem, hiszen ezzel tudtomra adtad, hogy befogadtál a *bhakták* családjába. Avatott nevet kaptam tőled, amiért végtelenül hálás vagyok neked. Hiszen ezzel reményt adtál nekem, hogy akár még *bhakta* is lehet belőlem.

Most úgy érzem ezzel tudom igazán megköszönni és meghálálni neked mindazt a sok jót, bizalmat, ami tőled ered. Azzal hogy *bhakta* leszek, azzal, hogy követem az útmutatásaid és azt az irányt, amit képviselsz és amivel kijelölöd számunkra a haladási irányt.

Kérlek hát, fogadd el tőlem az irántad érzett hálám és tiszteletem jeléül azokat az apró és csekély szolgálatokat, botladozó próbálkozásokat

melyekkel próbálok résztvenni a missziódban. Hiszen talán minden dicsőítő szónál is többet jelent az, ha követünk téged s lótuszlábaid nyomában járva próbáljuk megvalósítani mindazt, amit célként kitűztél számunkra, ezzel próbálva elégedetté tenni téged.

Teljes szívemből kívánom, hogy legyen erőd és egészséged ahhoz a sok mindenhez, amit még szeretnél megvalósítani. Kívánom, hogy legyen türelmed az olyan tökéletlen személyekhez, mint amilyen én is vagyok.

Jelentéktelen szolgád:
Kuru-śreṣṭha Dāsa

Kusumāñjali Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked!

Újra eljött megjelenésed kedvező napja, ezért szeretnék írni neked pár sort. Nagyon könnyű dicsőíteni téged, mégis olyan nehéz leírni a gondolataimat, mivel teljesen alkalmatlan vagyok erre a feladatra. De mégis megpróbálkozok vele, mert szeretnék minden lehetőséget megragadni arra, hogy szolgálatot ajánljak és örömet okozzak neked.

Ha egy gyermek kap egy nagy ajándékot az apukájától, először nem is talál szavakat arra, hogyan köszönje meg azt neki. Végtelen hálát érez, de csak hebeg-habog, és talán kimond egy „köszönöm”-öt zavarodottságában. Aztán csak később gondolja át, hogy milyen fantasztikus dolog történt vele. Megkapta élete várva várt legeslegnagyobb és legszuperebb ajándékát! Igazából ebben a történetben én vagyok a gyerek, a nagy ajándék az a te kegyed, és az apuka természetesen te vagy. Sohasem fogom felfogni, hogy mit jelent számomra a kegyed. Olyan hatalmas, hogy az egész univerzumot betölti. Hát, ezt az univerzumos témát nem nagyon fogtam még fel, ezért hasonlítom a kegyed nagyságát hozzá. Tényleg nem tudom, hogy mivel érdemlem meg ezt a sok

mindent, amit folyamatosan kapok tőled. Én lépek talán egyet feléd, te meg ezret legalább. Sokszor önzőségem miatt, pont az ellenkezőjét gondolom. Még egész piciként úgy gondolkodtam, hogy nem veszel észre, de azóta picit nagyobb lettem és megértettem, hogy észrevettél már nagyon piciként is, és azóta csak kapom és kapom a kegyedet. Csak sajnos olyan ostoba természetem van, hogy mindig elfeledkezek erről. És tudom, hogy ezt is tudod, ezért mindig kapok tőled egy kis ajándékot, ami segít emlékeztetni a nagy ajándékra!

Kedves Guru Mahārājám! Nem tudom, hogy mikor fogok felnőni végre már, hogy végre ne csak érezzem és írjak a hálámról, hanem be is mutassam ezt neked. Már kitudja, mennyi ideje kóborlok ebben a nyomorult világban, teljesen céltalanul. De te felkaroltál és adtad nekem a célt, hogy ki tudjak menekülni innen. Annyi bátorítást adsz nekem! Olyan kedves vagy, hogy a nagy döntéseimben így támogatsz mindig! Például, amikor ott hagytam a sulit, amivel tényleg csak a tudatlanság legmélyebb mocsarába jutottam volna. Bár a materialisták szerint a legfelsőbb tudományról mondtam le, de azért annyit felfogtam Śrīla Prabhupāda könyveiből, hogy ne hallgassak rájuk. Inkább keressek menedéket egy hiteles lelki tanítómesternél, aki majd felnyitja a szemem, ne egy materialista tanítónál. Hát itt vagyok! Tudom, hogy a te lótuszlábad menedékében tudok csak bármi fejlődést elérni. És igen, ezt nap, mint nap tapasztalom, még ha nem is vagy jelen mindig. Persze, a legnagyobb vágyam az, hogy mindig veled lehessek! De tudom, hogyha követem az utasításaidat, az sokkal többet jelent számodra, és így sose szakadok el a te menedéket adó lótuszlábaidtól és igazából veled vagyok!

Most nekem kéne adni… de mégis kérni fogok. Kérlek téged, hogy még sok-sok kegyedben tudjak részesülni! Nem érdemlem meg, de a kegyed nélkül elveszek! És kérem a kegyed, hogy megfelelően tudjam használni a kegyed. Köszönöm, hogy ilyen kedvesen veszed az apró törekvéseimet és segítesz a cél felé! Köszönöm, hogy megmentettél és befogadtál ebbe a lelki családba! Minden dicsőséget neked!

Örök szolgád:
Kusumāñjali Devī Dāsī

Lakṣmīpati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Pár nappal ezelőtt a reggeli *Śrīmad-Bhāgavatam* leckén Nārada Muniról olvastunk. Ő maga mondja el, milyen szerencse érte ezelőtti életében, amikor még kisfiú volt, hogy a szentek társaságában lehetett. A vers így szól: „Bár természetük nem volt részrehajló, a *Vedānta* e követői megáldottak indokolatlan kegyükkel. Én magam kisfiú létemre önfegyelmezett voltam. Nem ragaszkodtam a játékokhoz, sőt, csintalan sem voltam, s nem beszéltem többet a szükségesnél" (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.5.24). Śrīla Prabhupāda a magyarázatában a *vedānta-vādīk,* a Védák követői alatt a tiszta *bhaktákat* érti. Ők nem részrehajlóak az odaadó szolgálat tudományának terjesztésében. Számukra nem létezik ellenség vagy barát, művelt vagy műveletlen ember, csak azt látják, hogy az emberek valótlan érzéki dolgokra pazarolják az idejüket. Így feladatuknak érzik, hogy rávegyék őket, ébresszék fel újra elveszett kapcsolatukat az Istenség Személyiségével. Ez egy tökéletes jellemzője egy *bhaktának*. Lecke után elgondolkodtam, hogy ez a történet nem csak Nārada Muni története, és ez nem csak a múlt. Ez a fajta szerencsés találkozás napjainkban ugyanígy történik.

Śrīla Prabhupāda így folytatja: „Törekvése hatására a legbűnösebb lélek is a lelki élet szintjére emelkedhet, s avatást kapva a *bhakti-vedāntáktól* az emberek lassanként előrejutnak a transzcendentális megvalósítás útján" (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.5.24, magyarázat). Ezeket a sorokat Śrīla Prabhupāda nem múlt időben írta, tehát ezek a jelenben, sőt, még a jövőben is érvényesek. Ráébredtem, hogy pont ugyanilyen szerencsében részesültem én is, mint Nārada Muni előző életében, s

hogy ez nem csak Nārada Muni kiváltsága volt, ami nem fordulhat elő soha többé. Az, hogy találkozhattunk veled, hallhatunk tőled, sőt, még el is fogadtál tanítványodnak, ugyanezt a lehetőséget adta meg nekem is, Guru Mahārája.

„A *vedānta-vādīk* tehát felavatták a fiút, még az előtt, hogy önfegyelmezettségre tett volna szert vagy lemondott volna a gyerekes játékokról." Úgy érzem, én is megkaptam ezt a kiérdemeletlen bizalmat tőled. Elgondolkodtam, hogy milyen szerencsés volt Nārada, aki nem hagyta el a szentek társaságát, és velük tölthetett sok időt, így nem volt ideje és sok lehetősége sem, hogy „érzéki dolgokra pazarolja az idejét". A világ azóta megváltozott, és a Kali-yugában egyre mélyebbre süllyedünk. Kali egyre nagyobb teret hódít, és egyre jobban biztosítja a felejtést számunkra. De Śrīla Prabhupāda szavai ugyanúgy érvényesek a jelenre is. Ha valaki csak egy rövid időre is társulhat a *bhakti-vedāntákkal* és hallhat tőlük, lassan megmenekülhet Kali hálójából. A fejlődés gyorsasága csak azon múlik, milyen mértékben követjük a *bhakti-vedānták* tanítását, iránymutatását, mennyire ragaszkodunk a társaságukhoz, még ha nem is élünk ugyanazon a helyen, és milyen a hitünk bennük.

Nemrég egy barátom mesélte, hogy a kislánya most kap kötelező védőoltást. A barátom maga sem volt benne biztos, hogy ez jó-e vagy nem, nem ért hozzá, és elmesélte, hogy a kislánya mennyire fél az oltásoktól. Mindig nagyon fél és sír. Nekik mint szülőknek is nagyon fájdalmas, hogy ez történik a gyerekükkel, a szívük szakad meg, de van egyfajta bizalom az orvosban, hogy ő jót tesz, holott nem is ismerik. Igazából az orvosokra bízzuk az életünket: „Operálj meg, vágjál fel, adjál injekciót, bízok benned."

Azt éreztem, amikor beszélgettünk, hogy ezt a fajta hitet kellene elsajátítanom a lelki tanítómesterem és a szentek felé. Bármi történjen, rájuk bízom az életem, mert ők tudják, hogy mi a jó. Lehet, hogy fájdalmas lesz, nehéz lesz, nem az érzékeimnek fog ez kedvezni, de ha követem az utasításaikat, meggyógyulhatok az anyag fertőzött állapotából, és valóban boldog lehetek. Nagyon örülök, hogy Nārada Munihoz hasonlóan, aki annak idején találkozott a *bhakti-vedāntákkal,* én is találkozhattam veled, hallhatok tőled, és avatást kaptam tőled.

Guru Mahārāja, olyan jó látni, hogy mennyi erőfeszítést teszel, hogy megmentsd a sok hozzám hasonló lelket, hogy nem hagyod, hogy megadjuk magunkat Kalinak, és hogy milyen hűen követed lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Próbálok jó *bhakta* lenni, de nagyon felelőtlen vagyok. Nagyon szeretnék megváltozni és méltó tanítványod lenni. Remélem, egyszer én is komolyabb leszek, és le tudok mondani gyerekes játékaimról, mint Nārada. Nagyon jó, hogy itt vagy velünk, Guru Mahārāja.

Jelentéktelen szolgád:
Lakṣmīpati Dāsa

Bhaktin Legli Laura, Bhakta Szamos András

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Annyi mindenért szeretnénk neked kifejezni a hálánkat és a köszönetünket!

Eljöttél Magyarországra és a szívedben hoztad Śrīla Prabhupādát és az isteni párt, Rādhā-Śyāmasundarát. Nyomodban megnyilvánult a lelki világ, Új-Vraja-dhāmában szerető *bhakták* szolgálják nagy odaadással Rādhe-Śyāmát az utasításaid szerint.

Budapesten nap mint nap Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga katonái rajzanak ki a templomból Śrīla Prabhupāda könyveivel; harcolni *māyā* ellen, felébreszteni az elesett lelkeket. Te képezted őket Prabhupāda vágya szerint. Mi is ezeken a könyveken keresztül találkoztunk a Kṛṣṇa-tudattal. És annyi minden fakadt még és fakad most is a különleges, tiszta odaadásodból!

Köszönjük, hogy indokolatlan kegyedet sugárzod ránk csodálatos

könyveiden, szemináriumaidon, a podcastjaidon keresztül, rengeteg tudást és lelki erőt merítünk belőlük.

Örök hálánk, hogy odaadó szolgálatot végezhetünk Kṛṣṇának a te útmutatásod szerint, amit kedves tanítványaid közvetítenek számunkra, akiknek a társulása szintén felbecsülhetetlen kincs az életünkben. Nélküled biztosan elvesztünk volna. Szívünk mélyén reménykedünk, hogy te leszel a lelki apukánk, ha majd megérünk rá.

Szeretnénk kérni az áldásodat, hogy egy napon elégedetté tehessünk a szolgálatunkkal!

Jelentéktelen szolgáid:
Bhaktin Legli Laura,
Bhakta Szamos András

Bhaktin Lichtblau Krisztina

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából szeretném azt kívánni, hogy még nagyon sokáig köszönthessünk téged, és mindig emlékezhessek rá, milyen szerencsés vagyok, hogy találkozhattam veled.

Sajnos az elmúlt években – arra hivatkozva, hogy a képességeim nem teszik lehetővé, hogy megfelelő módon tudjam kifejezni a hálámat feléd – nem éltem ezzel a kivételes lehetőséggel, hogy írásban köszönetet mondjak mindazért, amit értünk teszel. Most viszont nem szalasztom el ezt a különleges alkalmat, és kérem Kṛṣṇát, adja a kegyét ahhoz, hogy egy szép felajánlást tudjak írni.

Annyi mindent köszönhetek neked, hogy valójában szavakba sem tudom foglalni. Értelmet és célt adtál az életemnek, amiért örökké hálával tartozom. Összezavarodva bolyongtam és sikertelenül próbáltam valódi értéket keresni ebben a világban mindaddig, míg nem

találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, a *bhaktákkal,* Śrīla Prabhupāda könyveivel és az azokban lévő határtalan tudással.

Köszönöm, hogy Śrīla Prabhupāda nyomdokait ilyen tiszteletreméltó módon, teljes szívedből követed, kiváló példáddal megmutatva számunkra, hogyan tudjuk őt és Kṛṣṇát a legjobb módon, odaadóan szolgálni a szolgáinak a szolgáinak… a szolgálatán keresztül.

Nélküled nem létezhetne ilyen magas sztenderdekkel a közösségünk Magyarországon. A kitartó erőfeszítésed, és a soha meg nem elégedő igényességed tudja előre vinni a mozgalmunkat, valamint a vágyad mely arra irányul, hogy mindig egyre jobb minőségben és szebben tudjuk szolgálni az előző *ācāryák* tanításai alapján Kṛṣṇát.

Nagyon lelkesítő dolog látni, hogy azok a projektek melyekbe belefogsz, milyen mérhetetlen sikerrel valósulnak meg, és mindezek mellett mégis mennyi figyelmet fordítasz a *bhaktákra*. Köszönöm azt a szeretet és törődést, melyet irántunk tanúsítasz, szinte felfoghatatlan, és talán soha nem fogjuk tudni visszafizetni mindazt, amit értünk figyelmes gondoskodásoddal teszel.

Remélem, hogy tudatosan mindig szem előtt tudom tartani, hogy a kegyed nélkül még most is csak egy lennék azok közül, akik csak az anyagi vágyaik által vezérelve akarnak boldogok lenni. Hálás vagyok, hogy az anyagi vágyaimon túl már felcsillanni látszanak a lelki vágyak a szívemben, melyeket neked köszönhetek. Indokolatlan kegyed nélkül ezek a lelki vágyak nem jelentek volna meg, és nem tudnának fejlődni sem a rengeteg önző „gyom" mellett a szívemben. Hiszen ahogy reggel énekeljük a templomban, valóban „ostoba vagyok, gyenge és elesett". Ezért alázatosan arra kérlek „tégy szeretett szolgáddá."

Zárásképpen kérlek, engedd meg, hogy röviden elmeséljem egy könyvosztással kapcsolatos élményem, majdnem pont egy évvel ezelőttről: 2015.03.21-én vettem részt életemben először a budapesti havi *saṅkīrtana* fesztiválon, melynek egyik fénypontja számomra az volt, mikor sikerült kiosztanom egy *Bhagavad-gītāt* egy olyan fiúnak, aki azelőtt még nem hallott a Kṛṣṇa-tudatról, mégis egyből vonzódott a könyvhöz. Mérhetetlenül boldog voltam, hogy a könyvosztással kapcsolatos félelmeimet sikerült félretennem a *bhakták* lelkesítésének eredményeképpen, és főleg annak hatására, hogy tudtam milyen fontos

számodra a könyvosztás. Így lehetőségem volt megízlelni a könyvosztás okozta nektári ízt, mikor eszköz lehettem abban, hogy Kṛṣṇa üzenete eljuthasson az emberekhez. Ez a hangulat annyira magával ragadott, hogy azóta is, minden lehetséges alkalommal élve, részt veszek ezeken a közös könyvosztó napokon, reménykedve abban, hogy még ha nagy eredményeket nem is tudok elérni, de idővel egyre koncentráltabban és alázatosabban tudok eszköz lenni, és szolgálni a vágyad: a *saṅkīrtana* misszió sikerességét.

Ígérem, hogy hálám kifejezéseként továbbra is kitartóan próbálkozni fogok a tanításaid szerint élni, őszintén törekedve az útmutatásaid követésére.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Lichtblau Krisztina

Bhaktin Ligetfalvi Nóra

Hare Kṛṣṇa
Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez az első alkalom, hogy írok a születésnapodra. Úgy éreztem, hogy köszönetet kell mondanom a sokéves áldásos és fáradhatatlan munkádért.

A kitartásodért, melynek eredménye, hogy ma Magyarországon szinte mindenki ismeri és elismeri az MKTHK tevékenységét. A lemondásodért, hogy annyi mindent feladtál és vállaltál, hogy elégedetté tedd lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Az elkötelezettségedért az Úr Caitanya missziójával szemben. A gondoskodásodért és szeretetedért, amit a *bhakták* felé sugárzol. A lelkesítésedért, mellyel bátorítasz minket, hogy továbbadjuk mindenkinek azt a tudást, ami kivezeti az

emberiséget a sötétségből a Kṛṣṇához vezető útra. Az indokolatlan kegyedért, melyet még az olyan elesett élőlényekre is záporozol, mint amilyen én is vagyok.

Köszönöm, hogy vagy nekünk. Köszönöm, hogy itt élhetek Új-Vrajadhāmában és nap mint nap lehetőséget kaphatok, hogy szolgálhassam Rādhe-Śyāmát és a *bhaktáit*. Az, amit te létrehoztál itt Magyarországon (is), kimentett engem abból a sivár, értelmetlen és szenvedésekkel teli létből, ahol már ki tudja hány millió élet óta vergődtem.

Amikor kislány voltam, és megkaptam az első biciklimet, azt hittem, az a legnagyobb ajándék, amit valaha kaphatok. De most már tudom, hogy a Kṛṣṇa-tudat a legnagyobb ajándék. És a te példád, hogy annyira kegyes vagy, hogy ezt mindenkivel megosztod és inspirálsz, hogy mi is ezt tegyük.

Köszönöm, hogy írhattam neked. Hálás vagyok és igyekszem a legjobb tudásom szerint szolgálni téged.

Szolgád:
Bhaktin Ligetfalvi Nóra

Līlā Śuka Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Idén 20 éve annak, hogy Brijbāsīval együtt avatást kaptunk tőled. Ez egy jó alkalom arra, hogy átgondoljam, mi történt az elmúlt 20 évben és hogyan szeretnék továbbhaladni a lelki gyakorlataimban és a szolgálatomban a jövőben. Ami azonnal eszembe jut az az, hogy szeretném mélyíteni mindkettőt. Miért fontos a mélység? Mert felszínesen nem szeretnék csinálni semmit. Sajnos előfordult elég gyakran ez a múltban, de nem szeretném ezt megtartani. A felszínesség ízetlen, unalmas nem ad elégedettséget senkinek sem. Se annak, aki csinálja,

se annak akiért csinálja. Szeretnék mély lelki gyakorlatokat és mély odaadó szolgálatot végezni. Ebben is, mint sok minden másban te vagy a példaképem. Te bármit csinálsz, igyekszel azt a legtökéletesebben végrehajtani Śrīla Prabhupāda és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara örömére és nagyon odafigyelsz minden apró, kis részletre.

Śrīla Prabhupāda azt írja a *Tanítások nektárja* 8. verséhez fűzött magyarázatában:

„Kezdő szinten az embernek mindig *kṛṣṇa-kathā* hallásával kell foglalkoznia. Ezt *śravaṇa-daśānak* nevezik, vagyis a hallás szintjének. Ha az ember mindig Kṛṣṇa transzcendentális, szent nevéről, transzcendentális formájáról, tulajdonságairól és kedvteléseiről hall, elérheti az elfogadás szintjét, amelyet *varaṇa-daśānak* neveznek. Elérve ezt a szintet, az ember vonzódni kezd a *kṛṣṇa-kathā* hallásához. Amikor valaki képes eksztázisban vibrálni, akkor eléri a *smaraṇāvasthā,* az emlékezés szintjét. Emlékezés, elmélyedés, meditáció, folytonos emlékezés és transz a fejlődő *kṛṣṇa-smaraṇa* öt eleme. A Kṛṣṇára való emlékezés eleinte bizonyos időközönként megszakadhat, de később megszakítás nélkül folytatódik. Amikor az emlékezés megszakítatlan, akkor koncentrálttá válik — ezt nevezik meditációnak. Amikor a meditáció kiterjed és állandóvá válik, neve *anusmṛti*. Megszakítatlan és szüntelen *anusmṛti* által az ember eléri a *samādhi,* vagyis a lelki transz szintjét. Miután a *smaraṇa-daśā,* vagyis a *samādhi* teljesen kifejlődött, a lélek megérti eredeti, természetes helyzetét. Ekkor tökéletesen és tisztán megérti Kṛṣṇával való örök kapcsolatát. Ezt hívják *sampatti-daśānak,* az élet tökéletességének."

Ez a rész leírja részletesen, hogy hogyan mélyül egy kezdő *bhaktának* a szolgálata és hogyan éri el a tökéletességet. Röviden összefoglalva azt mondja ez az idézet, hogy nekünk először meg kell tanulnunk hallgatni. Ha ez sikerült, annak az a szimptómája, hogy vonzódás ébred a szívünkben. Amikor ezzel a vonzódással hallgat az ember, akkor eléri az eksztázist. Amikor eksztázisban hall és énekel akkor a meditációja tovább mélyül addig, amíg megérti eredeti helyzetét, Kṛṣṇával való kapcsolatát.

Itt igazából a hallás vezeti végig a gyakorló *bhaktát* az úton. Ha tudunk megfelelően hallani, akkor el tudjuk érni a tökéletességet.

Kedves Guru Mahārāja, ezt szeretném tőled megtanulni: hogyan kell megfelelően hallani. Mert, ha tudok megfelelően hallani, akkor tudom hallani a szent nevet, Kṛṣṇának a kedvteléseit, feljebbvalóimnak az utasításait, mikor mit kell csinálnom az odaadó szolgálatomban.

Śrīla Prabhupāda is azt mondta a *japázással* kapcsolatban, hogy „csak halld a szent nevet, próbáld hallgatni". Te is mondtad nekem ugyanezt, Ő Isteni Kegyelmét idézve. Egyszerűnek hangzik, de ahhoz, hogy valaki meg tudja ezt csinálni, minden más elterelődési lehetőséget el kell kerülnie. Ez egy igazi kihívás. Minden és mindenki más felett Kṛṣṇát kell legmagasabbra értékelnie, hozzá kell vonzódnia és csak Hozzá kell vonzódnia.

Hogyha helyesen hallunk, akkor megszabadulunk minden más vonzódástól és tudni fogjuk, hogy Kṛṣṇa mindennek az eredete, minden más vonzódásnak is:

ahaṁ sarvasya prabhavo mattaḥ sarvaṁ pravartate
iti matvā bhajante māṁ budhā bhāva-samanvitāḥ

„Én vagyok az eredete a lelki és az anyagi világnak, minden Belőlem árad. A bölcsek, akik tudva tudják ezt, odaadóan szolgálnak és teljes szívből imádnak Engem." (*Bhagavad-gītā* 10.8.)

Ha Kṛṣṇához vonzódunk, akkor rá tudjuk fókuszálnia a figyelmünket és nem fogjuk Őt elfelejteni.

smartavyaḥ satataṁ viṣṇur vismartavyo na jātucit
sarve vidhi-niṣedhāḥ syur etayor eva kiṅkarāḥ

„Kṛṣṇa az Úr Viṣṇu eredete. Mindig emlékeznünk kell Rá, és sohasem szabad elfelejtenünk Őt. A *śāstrákban* említett valamennyi szabálynak és tiltásnak e két elvet kell szolgálnia." (*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 22.113) (Idézi *Padma Purāṇát*)

Ez a fő elv, amely ott van minden mögött. Ebben szeretném a segítségedet a kegyedet kérni. Sajnos nagyon elesett vagyok és nem tudok megfelelően hallani, vonzódni és emlékezni. De nagyon szeretném ezt. Az elmúlt 20 évben addig jutottam, hogy felébredt bennem a vágy,

hogy szeretnék helyesen hallani, vonzódni és emlékezni, de sajnos nem tudom megcsinálni. Ehhez szükségem lenne az indokolatlan kegyedre. A *vaiṣṇavák* olyanok, mint a kívánságteljesítőfák, akik mindenki vágyát be tudják teljesíteni:

vāñchā-kalpa-tarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānāṁ pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ

„Ajánljuk fel tiszteletteljes hódolatunkat az Úr összes *vaiṣṇava* hívének, akik olyanok, mint a mindenki óhaját teljesítő kívánságfák, és nagyon könyörületesek a bűnbeesett, feltételekhez kötött élőlények iránt."

Kedves Guru Mahārāja! Te egy igazi *vaiṣṇava* vagy, én pedig egy igazi bűnbeesett, feltételekhez kötött lélek. Kérlek, légy kegyes hozzám! Szeretnék helyesen hallani, vonzódni és emlékezni! Te pedig tudsz helyesen hallani, vonzódni és emlékezni.

Segítenél nekem ebben? Megtanítanál erre?

Jelentéktelen szolgád:
Līlā Śuka Dāsa

Bhakta Lókucza László

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

Köszönöm szépen, hogy kegyedből itt lehetek az egyházban, szolgálhatlak téged Rādhe-Śyāmát és Gaura-Nitāit. Nagyon elesett vagyok, a te kegyedből fejlődhetek a lelki életben. Fejemre helyezem lótuszlábaid porát, így próbállak követni. Lenyűgözően prédikálsz, nagy lehetőséget biztosítasz az elesett lelkeknek. Felbecsülhetetlen értékű lehetőséget biztosítasz lelki életem fejlődésére. Szeretném meghálálni neked.

Szolgád: Bhakta Lókucza László

Bhakta Lőrinczy Péter

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm, hogy megteremtetted a lehetőségét, hogy ilyen jó körülmények között tudjuk gyakorolni a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon.

Megfogadva a tanácsodat már én is kimentem a maratonon könyvet osztani és éreztem a hatását, az anyagi vágyaim csökkentek.

Kérlek add a kegyed, hogy fejlődni tudjak a lelki életben, mindig legyen lehetőségem a *bhakták* társaságában lenni, és ahhoz is, hogy megfelelő eszköz legyek ahhoz, hogy minél több ember szívében tudjam felkelteni a Kṛṣṇa iránti vonzalmat.

Szolgád:
Bhakta Lőrinczy Péter

Mādhava-dayitā Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humblest obeisance's at your divine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most blessed day of your appearance day, please allow me to attempt to offer a few words of gratitude. However, as I sit down to write this offering I realize how words alone can never be enough to glorify your divinity. Guru Mahārāja, you are a vast ocean of mercy and by your kindness and compassion you are distributing *kṛṣṇa-prema* freely to everyone through your transcendental books, inspiring podcasts, enlivening *kīrtanas* but yet I am so fallen and foolish that I am unable to appreciate and understand your pure love for us.

As I cry for this bereavement every day, I realize the cause of my misfortune is nothing else but only I, myself – my false ego getting in the way. Recently, in my reading I came across a string of beautiful verses from *Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā*.

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

"According to their *karma,* all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service."

As I was trying to fathom the true essence of this profound verse and the subsequent ones, I realised that from all those millions of wandering souls, somehow by some fortune I happened to come across a true representative of the Lord who kindly agreed to save me and give me shelter from drowning further into this material ocean. And although, you ask so little of us, still my desire to please you and Kṛṣṇa has not yet become the true goal of my life! Admittedly, fortunate but yet how unfortunate and insane I must be for taking the process for granted? Gradually it dawns upon from the repeated miseries and pain from this world that this battle can only be won by completely surrendering to your divine instructions and following them sincerely because you have seen the truth.

On this auspicious day, as a token of gratitude I had like to and make a vow that at least I shall make every endeavour to go deeper and deeper into my Kṛṣṇa consciousness and with steady faith and determination practice devotional service. Every time I go through these struggles and downfalls, taking shelter of your inspiring words through podcasts, classes or books guides me in re-directing myself back to the true path and by just feeling your presence in the messages is certainly encouraging to carry on.

As I try to cry out for the Lord daily, I pray that one day only by your grace I can experience a miniscule drop of love of the divine couple in the spiritual world. I am truly indebted to you eternally, and the only way I can ever repay is by being a proper disciple and that I shall make every effort to do so!

In return, for someone who gives so much to the world selflessly sacrificing themselves, I wholeheartedly pray that Kṛṣṇa blesses you with excellent health and spiritual strength for many more years yet to come so that you can keep carrying on with serving and pleasing your spiritual master without any hindrance to the services.

Always in your service, your ever grateful servant,
Mādhava-dayitā Devī Dāsī

Madhupati Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and you.

I have just come back from the first day of our Leadership Saṅga and am reflecting on the epoch-making significance of the introduction of *varṇāśrama* in ISKCON.

We know from *śāstra* that Lord Caitanya Mahāprabhu foretold that the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* will be chanted in all cities and villages of the world. For five hundred years people could not imagine how this was possible until Śrīla Prabhupāda, without any material means at hand, set out on his journey and spread the Holy Name all around the globe singlehanded in a mere 12 years.

We also know that the advent of Lord Caitanya started a ten thousand year long Golden Age within this wretched Kali-yuga, during which people will have the unique opportunity to go back to Kṛṣṇa just by chanting the Holy Names, the simplest and easiest way during

the whole *catur-yuga*. But the unfolding of this miracle, the Golden Age within a hellish period, is not possible without the appropriate social order, which is *varṇāśrama*.

Such a system can be introduced neither overnight, nor easily. This, however, does not deter you, because you have Śrīla Prabhupāda's shining example before your eyes and your desire to complete his work in your heart. You know that this process will take several generations, still it does not dishearten you. You are prepared to complete your spiritual master's work, whatever it takes, and are prepared to come back to this hellish world if necessary.

By choosing Hungary as a testing ground, you blessed us, because we can be purified by being the means of your transcendental project; and, only Kṛṣṇa knows if in 50 years' or a 100 years' time, people will remember that ISKCON Hungary was the first community which started the spread of *varṇāśrama,* initially within ISKCON, then all over the world.

Dear Guru Mahārāja,

Thank you for showing a shining example of how one should serve the Guru! Thank you for engaging me in this transcendental project manifesting Lord Caitanya's prophecy! Thank you for being my Guru Mahārāja!

Your fallen servant,
Madhupati Dāsa

Madirekṣaṇā Devī Dāsī

Dear Gurudeva,

Please accept my obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda, all glories to you.

One of my first experience with you was your overwhelming smile and gracious glance. It conquered me completely. And this is what I

see all the time whenever I hear about your "preaching". You touch every one no matter is he a believer or sinner or incredulous you just change them.

There is a verse in the *Bhagavad-gītā* (9.14) what I always think of you:

satataṁ kīrtayanto māṁ yatantaś ca dṛḍha-vratāḥ
namasyantaś ca māṁ bhaktyā nitya-yuktā upāsate

"Always chanting My glories, endeavoring with great determination, bowing down before Me, these great souls perpetually worship Me with devotion."

You as a great soul – or I can say the greatest soul – shows us the best example what does spiritual life and love of God means. Love of Rādhā-Śyāmasundara. You said once Rādhe-Śyāma consciousness is even "better" than Kṛṣṇa consciousness. Well I have nor love neither good consciousness but I can say to follow you is the goal of my life and this can be purify one's heart.

All glories to you Guru Mahārāja! I am so grateful to you to accept this tiny service from me doing some gardening at Rādhā-Dāmodara's garden.

Śrīla Gurudeva *kī-jaya!*

Your foolish servant,
Madirekṣaṇā Devī Dāsī

Mahā-mantra Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on your Vyāsa-pūjā.

This year we got the mercy.
This year our desire was fulfilled.
This year you returned to Inis Rath.
Devotees were uplifted and fulfilled.

Of course the weather was an obstacle.
And the barge could not be used.
The surrounding roads were flooded.
But still you were enthused.

To have the *darśana* of Rādhā-Govinda
you headed off by boat.
Across the cold and darkness of the lake
wrapped up in your winter coat.

That night on Geaglum
you fulfilled our desire
chanting till late
before a blazing fire.

Devotees turned up
who I hadn't seen for years.
Clapping and chanting.
It moved me to tears.

This visit confirmed
what I already knew.
That many Irish hearts
are attracted to you.

And if you don't believe me
and think it isn't true.
Then just see the little Irish group
that have come to glorify you.

Your servant, Mahā-mantra Devī Dāsī

Mahāprabhu Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Elvesztem az anyagi létezés végtelenül mély, sötét erdejében, ahol a mérgeskígyók, a rovarok, a ragadozók félelmetes marásaitól, csípéseitől, és halálos fogaitól rettegtem. Megszámlálhatatlan út ágazik el benne, szövevényes hálózatot alkotva. Nem tudtam a helyes irányt, a meneküléshez vezető utat. Mivel nem ismertem az erdő és a benne lakók természetét, nem tudtam hogyan kell viszonyulnom hozzájuk és saját magamat sem tudtam látni és értelmezni a megfelelő módon.

A félelem és a pánik lett úrrá rajtam, s már már az őrület határán találtam magam, s kétségbeesetten kiáltottam: Ó bárcsak segítene valaki!

S ekkor megszólított egy ember kedves, magabiztos hangján.

Látva helyzetemet azonnal megnyugtatott, érdeklődve, hogy kerültem ide és hová tartok. Majd megismertette velem az erdő rejtelmeit. Elmagyarázta a különböző fák és bokrok hasznosságát, hogy hogyan kell elkerülnöm a szúrós töviseket, s hogy hogyan kell innom a patakból, hogy ne csússzak bele a mohás köveken. Majd megtanította az állatok természetét. Hogyan kell tisztelni őket, nem gondolva rájuk, mint halálos ellenség. Megtanított együtt élni velük. Megtanított látni mindent és mindenkit, mint a barátomat. Általa megérthettem, hogy a félelmeim csak a saját tudatlanságomból fakadtak. Kinyitotta számomra a világot, amit egyáltalán nem úgy láttam, mint ahogyan az valójában működik.

Megmutatta a kifelé vezető utat, de a legcsodálatosabb dolog, hogy megtanította, hogy hogyan segítsek másoknak is, akik ide tévednek és szintén rettegnek és kilátástalannak gondolják a helyzetüket.

Köszönöm neki,

Köszönöm neked, Guru Mahārāja!

Kívánok még sok boldog születésnapot.

Jelentéktelen tanítványod, egy erdőlakó:
Mahāprabhu Dāsa

Mahārāṇī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, minden dicsőséget lótuszlábad porának!

A *gauḍīya-vaiṣṇavizmus* egyik legfontosabb – ha nem a legfontosabb – filozófiai tétele, hogy az Abszolút Igazság, minden ok végső oka egy személy: az Istenség Legfelsőbb Személyisége, akinek legbensőségesebb neve: Kṛṣṇa, a mindenkit vonzó. Caitanya Mahāprabhu és nagy *ācāryáink* sokat írtak és beszéltek erről, filozófiai vitákban bizonyították be érvényességét. Śrīla Prabhupāda különösen nagy jelentőséget tulajdonított annak, hogy harcoljon az e tételt tagadó *māyāvāda* filozófia ellen – ahogy erről *praṇāma-mantrája* is tanúskodik.

A Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola első félévében tartott, a főiskolai tanulmányokat és a *bhaktákkal* való együttműködést megalapozó Kṛṣṇa-tudat alapjai kurzusomban én is sarokpontként kezelem, hogy Kṛṣṇa mindennek az eredete, és megpróbálom megmutatni, hogy filozófiánkban és vallásgyakorlatunkban lényegében mindent ez határoz meg, minden ebből következik.

Az adott hallgató e tételre adott reakciója – több éves tapasztalatom alapján – rendkívüli módon jellemzi őt. Bár még nem ellenőriztem, de az a határozott benyomásom, hogy e reakció alapján pontosan előre lehet jelezni várható főiskolai és lelki pályafutását.

Emlékszem, én magam csodálkoztam a legjobban, hogy a kezdetek kezdetén sem okozott számomra semmi problémát e tétel megemésztése és elfogadása. Inkább nagyon megnyugtatott, hogy Isten nem egy „kaporszakállú öregember" – amiben katolikusként soha nem tudtam igazán hinni –, hanem egy gyönyörű fiatal fiú. Gyorsan felfogtam e tétel jelentőségét, hiszen az addig mindig „lyukas" teológiai érvelések konzisztens és hézagmentes rendszerré álltak össze pusztán attól, hogy a Végső Igazság, Isten egy személy.

Azt azonban, hogy ennek jelentősége mennyire mindent átható: az egész létezés minden másodpercét és szegletét tökéletesen meghatározza, csak mostanában kezdem felfogni. Ebben az is segített, hogy a közelmúltban eltöltöttem néhány napot a kereszténység és az iszlám fővárosaiban, kedvenc foglalatosságomnak, a templomlátogatásnak hódolva. Bár a szakralitásnak valamilyen – nagyon eltérő szintű – jelenlétét mindenhol érzékelni lehetett, de ezek semmilyen szempontból sem közelítették meg azt az élményt, amit Kṛṣṇa és Rādhārāṇī vagy Caitanya Mahāprabhu *mūrtijának* jelenlétében lehet tapasztalni. Ahogy a borjú patanyomában lévő víz viszonyul a végtelen óceánhoz…

Kedves Guru Mahārāja, soha nem tudom meghálálni, hogy értem is eljöttél és kimentettél a kétségbeesett reménytelenségből. Hogy lehetővé tetted számomra a csodát, hogy öltöztethetem és fürdethetem Istent. Hogy amikor nem vagy itthon, akkor azt is megtapasztalom, milyen mérhetetlenül üres az élet Kṛṣṇa nélkül. (Még szerencse, hogy ez valójában nem lehetséges.)

Örök szolgád:
Mahārāṇī Devī Dāsī

Bhaktin Mahbube

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I believe that our first meeting was a message for me to practice Kṛṣṇa conciousness. My husband has lost his job and there were court-cases related to that and eventually he needed to leave Istanbul in 2007. It was not for me to leave a person alone in this situation after a long term relationship and I moved with him to the city he went to. I have been working as a nurse so it is not an easy life style to live in government buildings. It was a hard period of time for me. In that period I found something about Indian Culture. I met with Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa. I started to read *Bhagavad-gītā* and did *kīrtana* for 2 years regularly. While working in the hospital there was an intense period of time and I was having difficulty with life. I was praying to Kṛṣṇa to take us back to Istanbul. After a short while due to health problems we had to move back to Istanbul. Last year I saw advertisement of Goranga Yoga about going to Kṛṣṇa Valley for Spring Festival and I was so happy. I thougt that Kṛṣṇa did not leave me. I went to New Vraja-dhāma and I met with you there. When I first saw you with big lotus eyes and remarkable *tilaka* mark on your forehead I felt that there was a connection from past lives. I could not forget your look. Then I said to myself it was very good that I visited New Vraja-dhāma Festival. I was feeling at home there and it was very difficult to leave New Vraja-dhāma. By listening recordings of festival *kīrtanas* I always try to feel that I am there. Last year when you came for Bhakti Camp to Istanbul I had a chance to know you closer and ask questions. It was very good for me althought I can not speak English. I can not serve how I want since my husband is very sick. I listen *mahā-mantra* every day and make my friends listen *mahā-mantra*. I searched about Islam and Christianity but I know that I am belonged to Kṛṣṇa. I want to advance in this path. Since I know about Kṛṣṇa I started to write diary called mails to God. When I had a dream of Śrīla Prabhupāda my belief got stronger that I am on the right path. I want Kṛṣṇa to accept me as a devotee by getting rid of entaglements of material nature. All my life I surrendered God. I did not ask anybody to help me. Whenever I am in difficulty God sends me some messages. Our marriage with my husband is stable and based on respect and love. We are good friends. My only sorrow is that I could not raise a Kṛṣṇa concious sons. I hope

I can see you again. I am grateful to Goranga Yoga Center. They are always helping me to remember who really I am.

Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare
Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare

Your servant,
Bhaktin Mahbube
Istanbul

Mālatī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked ezen a kedvező napon, *vyāsa-pūjā* napodon!

Lassan 15 éve annak, hogy indokolatlan kegyedből a tanítványoddá fogadtál. Ezen idő alatt a szolgálatomban voltak mélypontok és sikerek is. Sohasem felejtem el, hogy milyen fogadalmat tettem neked.

Öt évvel ezelőtt eljöttem Magyarországról. Idegen helyen, idegen emberek között kezdtem új életet. A környezetemben nincsenek *bhakták,* így a személyes társulás teljes hiányában egyedül te vagy a kapocs, ami engem a Kṛṣṇa-tudathoz köt. Könyveid, az interneten megosztott leckéid, a *bhajanák,* a hírek és fotók által vagyok veled kapcsolatban.

Teljes szívemből kívánom, hogy Kṛṣṇa kegyéből még sok-sok évig a *bhaktákkal* légy erőben és egészségben!

Szolgád:
Mālatī Devī Dāsī

Mana-mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

mūkaṁ karoti vācālaṁ paṅguṁ laṅghayate girim
yat-kṛpā tam ahaṁ vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam

Amikor ezt a verset olvasom, mindig rá kell ébredjek, hogy milyen képesítetlen és elesett vagyok, hisz annak ellenére, hogy abban a mérhetetlen kegyben van részem, hogy mint a tanítványod dicsőíthetlek téged, nem találok megfelelő szavakat arra, hogy ezt megtegyem. Kérlek bocsásd meg nekem, amiért még ilyen sok év eltelte után is olyan mélyen elmerülök a tudatlanságban, hogy még erre sem vagyok képes.

Amikor az év elején, a vezető-*saṅga* előtt olvashattam a *varṇāśrama* kódexet, azon gondolkodtam, milyen szerencsés vagyok, hogy egyáltalán tudhatok róla, létezik egy ilyen világ. Egy világ, amiben mindenki tudja mit kell tennie, mit várnak el tőle, és ő mit várhat másoktól. Egy békés, rendezett világ, ami a céljának megfelelően működik, hogy mihamarabb mindenki visszatérhessen eredeti otthonába.

Köszönöm mérhetetlen kegyedet, hogy bemutatod nekünk ezt a világot és azt is, ami túl van ezen, azt a transzcendentális lelki világot, ahonnan mérhetetlen kegyedből eljöttél közénk, hogy haza vezess bennünket.

Kérlek, továbbra is add indokolatlan kegyedet jelentéktelen tanítványodnak, aki abban reménykedik, hogy életről életre esélyt kap arra, valamilyen módon viszonozza indokolatlan kegyedet!

Kérlek, adj menedéket lótuszlábaidnál!

Jelentéktelen szolgád: Mana-mohana Dāsa

Bhaktin Manduk Szilvia

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

„Az élőlények *karmájuk* szerint vándorolnak szerte az univerzumban. Néhányan a felsőbb bolygórendszerekbe emelkednek, néhányan pedig az alsóbbakba zuhannak. A sok millió vándorló élőlény közül az, amelyik nagyon szerencsés, lehetőséget kap arra, hogy Kṛṣṇa kegyéből egy hiteles lelki tanítómesterrel társuljon, s Kṛṣṇa és a lelki tanítómester kegyéből megkapja az odaadó szolgálat növényének magját."

„(…) Az ilyen szerencsés lelket Kṛṣṇa és a lelki tanítómester egyaránt támogatják. Belülről Kṛṣṇa segíti, kívülről pedig a lelki tanítómester, s mindketten készek az őszinte élőlénynek segítséget nyújtani abban, hogy megszabadulhasson az anyagi köteléktől."

/*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 19.151. vers, és annak magyarázatából részlet/

Egyszer remélem én is méltó leszek arra, hogy egy hiteles lelki tanítómester útmutatása alapján megszabadulhatok az anyagi kötelékektől. A lelki életemben tettem már pár szerény lépést ennek a jövőbeni megvalósulása érdekében.

2015. szeptember 27-én Krisna-völgyben a Rādhāṣṭamī fesztivál napján letettem a Śrīla Prabhupāda-*āśraya śikṣā*-fogadalmat. Nekem nagyon fontos, hogy szépen haladjak az odaadó szolgálatomban, és szépen próbáljak *japázni* is. Fel is hívtad külön a figyelmemet arra, hogy vegyem nagyon komolyan a *japázásomat*. A Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklése közben mindig az ezzel kapcsolatos szavaidra gondolok.

Anyagilag támogatom Kṛṣṇa-līlā bocit a kaposvári *nāma-haṭṭának* tagjaival együtt. Egyszer csak Kṛṣṇa szólt nekem a Felsőlelken keresztül, hogy mi lenne, ha én is támogatnám a Kṛṣṇa-līlā bocit, ne csak a többiek. Nagy vágyat éreztem erre a tettre.

2016. január 25-én sikeres államvizsgát tettem a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola Vaisnava teológia szakán. 2016. március 8-án át is vettem a diplomámat. Megígértem neked egy személyes beszélgetésünk alkalmával, hogy el fogom végezni ezt a szakot. Köszönöm, hogy adtad a kegyedet, hogy be tudjam tartani az ígéretemet.

Kṛṣṇa, Śrīla Prabhupāda, és a te missziódban szeretném minél jobban lefoglalni magamat az odaadó szolgálattal, és megtanulni azt, hogy mások számára szépen prédikáljak. Bízom benne, hogy senkinek nem okozom csalódást ezekben.

Szolgád:
Bhaktin Manduk Szilvia

Maṇi-mālā Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, ezen a csodálatos napon!

Hogy rohan az idő… Megint eltelt egy év. Életünk minden értékes percét elpazaroljuk mindenféle haszontalan dologra, ahelyett, hogy végre elkezdenénk tudatosan élni. Csak húzzuk az időt, hogy majd holnap …majd később…hiszen annyi időm van még „bhaktáskodni". Azt gondoljuk, most még egy kicsit élvezem az életet. De meddig??? Lehet, hogy már késő lesz …Hiszen nem tudjuk, mikor jön el az a pillanat, amikor itt kell hagyjuk ezt a világot és számot kell adjunk szánalmas életünk minden tettéről. Nem tudjuk, mikor jön el az idő, amikor már nem leszünk képesek szolgálni Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, téged a *bhaktákat*. Nem tudjuk, mikor jön el az a pillanat, amikor a testünk már nem lesz képes azt tenni, amit mi szeretnénk. Most van itt az idő! Most kell megtennünk mindent! Az idő nem áll meg. Minden percet ki kell használnunk és mohón vágyni arra, hogy szívünk, testünk és az elménk le legyen foglalva az odaadó

szolgálattal. Most van itt az idő, hogy minden percet, amit csak tehetünk, a te társaságodban töltsünk. Sajnos önzőek és lusták vagyunk. Nem akarunk semmit csinálni, ami kicsit is megerőltető a számunkra. Nem értékeljük mindazt a csodát, amit kaptunk tőled, megváltoztatva ezzel az életünket. *Bhakták* a világ minden tájáról érkeznek, hogy ha rövid időre is, de a részesei lehessenek, mindannak, amit nekünk hoztál létre és egy kis időt eltölthessenek a te társaságodban. Nekünk ez mind természetes. Mintha ez mindig így lett volna. Végig sem gondoljuk, hogy te mennyi erőfeszítést tettél mindezért. Mennyi erőfeszítést tettél és teszel a mai napig értünk, nem sajnálva, az időt, a fáradságot és az egészségedet. Hálátlanok vagyunk. Pedig nincs más esélyünk. Ez a világ nem azért teremtődött, hogy itt maradjunk, itt nem lehetünk boldogok, bármennyire is szeretnénk. Nem ez az eredeti helyzetünk. Prabhupādának volt egy álma… te megcsináltad… nekünk. Lehetőséget adtál, hogy hazataláljunk, hogy örökké együtt lehessünk. Van esély, hogy vége legyen a szenvedésnek az anyagi világban. El kell kezdjünk rád hallgatni. Végre el kell kezdenünk tudatosan élni. Csak így érhetjük el azt, hogy örökre veled lehessünk. Sokszor elgondolkodom, hogy mit keresek itt? Hogy kerültem ide? Ha már itt vagyok, miért van ennyi szenvedés? Én miért kapok többet, mint más? Észre sem veszem, hogy mekkora kegyben van részem, hogy minden egyes testvérem egy-egy gyöngyszem. Észre sem veszem, hogy mennyire szerencsés vagyok, hogy ilyen fantasztikus apukám van min te. Ez a legcsodálatosabb család. Śrīla Prabhupāda családja. A mi családunk. Ha tehetném, ezekből a fantasztikus gyöngyszemekből és a világ legszebb virágaiból egy füzért fűznék neked melyet most a nyakadba szeretnék akasztani az én és a többi testvérem minden szeretetével. Reménykedem, hogy adsz egy kis kegyet nekem, hogy meghúzhassam magam ragyogó lótuszlábad árnyékában.

Jelentéktelen szolgálólányod:
Maṇi-mālā Devī Dāsī

Mañjarī Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to the sacred day of your divine appearance, all glories to the *guru-paramparā*.

As my mind is wondering around in the treasure house of my memories of you I find myself in an amazing place. I stop in one chamber after the other to see the collected gems, to admire you and relive moments I have spent in your holy association.

I see you in your room in the Budapest temple as you are doing *pūjā* with devotion, serving Rādhā-Dāmodara with attention to detail, care and love. I see you working on your computer or sitting in meetings managing Prabhupāda's ISKCON. I see you recording the daily podcast to help us, your disciples to stay in touch and be Kṛṣṇa conscious. I see you talking to devotees always serving their best interests with words of wisdom, kindness, strictness, compassion, humour, whatever is for their benefit. I see you in the temple room chanting *bhajana,* crying for the Lord, melting our hearts, or sitting on the *vyāsāsana* emanating knowledge and experience, commitment and hope, determination and love, enlightening us, cautioning us, inspiring us. I see you softly chanting on your beads absorbed in the name as the most valuable thing in the world. I see you encouraging the *saṅkīrtana* devotees, empowering them to distribute Prabhupāda's ecstasies in the form of his books and to bring others to Gaura-Nitāi's and Rādhe-Śyāma's lotus feet. I see you initiating devotees, officially connecting them to the *guru-paramparā,* the Acyuta-gotra, committing yourself to take them back home to Vraja. I see you amongst piles of books researching for your writing, digging so deeply into the words of our *ācāryas* and expertly mixing them with your realisations converting them into volumes of wonder. I see you dressing Rādhe-Śyāma, words can't describe it. I see you honouring *prasādam,* and how sensitive you are to its quality, not for your sake but for the Lord's. I see you distributing *prasādam* in a FFL tent, or to devotees in

the temple, *prasādam,* the form of the Lord no one can resist. I see you with your Godbrothers and Godsisters, how loving, caring, respectful and humble you are, and how they look up on you. I see you arguing in an interfaith dialogue, feeling sorry for the shortcomings of anyone not understanding the highest standards of devotion and the highest object of love. I see you talking to Lāl staff at a publishing meeting, skilfully coordinating teamwork, respecting opinions, expressing your desires to give a lasting shape to what you write. I see you dancing in front of Jagannātha on Ratha-yātrā, absorbed in the mood of the Vraja-vāsīs, I see you taking us on *parikrama* in the *dhāma,* teaching us culture, humility, and how to beg for mercy and cry after Kṛṣṇa. I see you getting into cars and getting out of cars, I see this so much, as a refrain in my life. You are coming and going, which is like the ebb and tide of the ocean of nectar. I see you in your *vāṇī*. In your letters, books, recorded lectures, words shared by my Godbrothers and Godsisters, instructions you have given personally to me. I see you as the surrendered servant and dear son of Śrīla Prabhupāda, determined, committed, brave and visionary, compassionate, soft and sweet, the personification of integrity, the ambassador of the spiritual world, the lover of the Divine Couple.

I love to get lost in this treasure house, be oblivious of time and space, let my memories pervade my being, realize that you are my living force.

You never stop to amaze me. On this blessed day I rededicate my life to you.

Your most fortunate, grateful, happy eternal daughter and servant,
Mañjarī Devī Dāsī

Manjuwālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Guru Mahārāja, most 20 év telt el azóta, hogy megkaptam tőled az első és második avatást. Ahogy telnek az évek egyre mélyebben érzem milyen szerencsésnek mondhatom magam, hogy megkaptam ezt a különleges lehetőséget, felbecsülhetetlen értéket.

Neked köszönhetem Guru Mahārája a *bhakták* társaságát. A szolgálatot, ami számomra a legcsodálatosabb. Neked köszönhetem, hogy szent helyen élhetek, ami segít kiszakítani az anyagi világ emlékeiből. A sok csodálatos lelki élményt, melyet semmiért sem cserélnék el.

Köszönöm neked Guru Mahārája, hogy lehetőségem van szolgálatot ajánlani neked. Számomra ezek a napok életem legboldogabb pillanatai.

Régen, mikor még épült Krisna-völgy, minden este lehetőségünk volt virágot ajánlani Guru Mahārájának. Nagyon szerettem, pár szót mindenkivel beszéltél, hogy az nap hogyan telt a szolgálata, mennyi vendég érkezett stb.

Most, hogy többen élünk itt ez már nem tud működni, de én továbbra is minden este elmében a lótuszlábaidhoz illatos virágokat ajánlok, megköszönöm az aznapi tanítást, lehetőséget a szolgálatra és könyörögve kérlek, hogy továbbra is adj menedéket lótuszlábainál.

Elesett szolgád:
Manjuwālī Devī Dāsī

Manodhara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Közeleg az év számunkra egyik legjelentősebb napja, a te megjelenési napod. Nagyjából két évtizede már, hogy e szerencsében van részem: együtt lehetek veled és kedves istentestvéreimmel az ünnepségen.

Idén lehet, hogy fizikailag nem tudok majd ott lenni. Pontosan nem

tudjuk előre, de várhatóan egy pár napos csecsemővel leszünk itthon. Erre az időszakra várjuk a kisbabánk megszületését.

Gondolataim nagy része most a babavárás körül forog. Amikor a napokban elkezdtem e felajánlás megírásán gondolkodni, akkor tudatosult csak nagyon sok dolog számomra. Olyan dolgok, amiket teljesen természetesnek vettem, mondhatni megszoktam. Itt lehetünk egy baráti közösségben és ha most másra nem is csak a babavárásra, gyermeknevelésre gondolok, nagyon sok előnnyel rendelkezünk, másokhoz képest. Nem is előnyök ezek, annál sokkal-sokkal többek! Biztonság, jövőkép, alternatíva az állami oktatásra, életcél és még sorolhatnám a végtelenségig. Belegondoltam milyen lenne a kinti világban várandósnak, anyukának lenni. Hát, nagyon nem jó! Milyen irányba terelgetnénk a gyermekeinket? Milyen példát mutatnánk és milyen védelmet biztosíthatnánk nekik? Ha majd megkérdeznék: mi az élet értelme, honnan jöttünk és hová tartunk, mi lesz a halál után, vajon mit mondanék? Valószínűleg a legjobb szándékom ellenére is válasz nélkül hagynám őket, mint ahogy történt ez velem is. Persze most nem a szüleimet hibáztatom, sőt, lehet a válaszok hiányában elkezdett keresésem, kutatásom vezetett el a végül mozgalomhoz. De nagy öröm arra gondolni bármilyen elesett és alkalmatlan is vagyok szülőnek, a gyermekeimnek legalább már nem kell keresniük az utat. Itt van Nimáj, aki már hétéves és annyi minden természetes neki, amit a Kṛṣṇa-tudatban csinálunk, hiszen ebben nő fel.

Persze én is szerencsésnek mondhatom magam: még nem voltam nagykorú, mikor először beszélgethettem veled. Emlékszem megkérdezted, hogy hány éves vagyok. Én azt mondtam, hogy tizennyolc éves leszek. Te elkezdtél nevetni, és azt mondtad, hogy „Akkor még csak tizenhét vagy, nem?" Emlékszem biztattál, hogy tanuljak szépen. Ha jó *bhakta,* jó példa akarok lenni, akkor legyek jó diák és jó tanuló… Egyszer, mikor Egerben voltál és reggeli programot tartottál nem mentem be iskolába, hanem maradtam a leckén. Lecke közben szóltál oda nekem, hogy „neked most nem iskolában kellene lenned?" Próbáltál apaként terelni a jó útra. És persze teszed azóta is. A nagyobb változások, amik azóta az életemben történtek és előre vittek azok mind a javaslatodra vagy áldásoddal, biztatásoddal történtek. Ilyen volt az

avatásom, a házasságom, a gyermekvállalásunk és a költözésünk is…

Guru Mahārāja, mindig is felfoghatatlan marad számomra, hogyan tudsz ennyi odaadást, törődést és figyelmet szentelni a számtalan tanítványodra. És ez csak egy része annak a sok más szolgálatnak, amiket még ezek mellett végzel. Egy szó, mint száz: a nagy gondolatmenet során arra jutottam, hogy szülőnek is te vagy a legjobb példa! Ha jó szülő szeretnék lenni, akkor is nálad, a te példádnál kell menedéket vennem! Köszönöm ezt a sok-sok jót, amit tőled kapok!

Isten éltessen megjelenési napodon!

Szolgád:
Manodhara Devī Dāsī

Manorāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Egyszer az egyik gyűlésen beszéltünk, hogy hogy haladsz az írással. És akkor szóba jött, hogy van, amikor épp van egy 20-30 perced, akkor is előveszed a géped és írsz. Olyan könnyűnek tűnik az, ahogy írsz. Úgy tűnik, mintha erre bárki képes lenne. De valójában nem. Írni sem könnyű, de te nem csak gondolatokat írsz le, hanem strukturáltan építed fel a védikus tudást és adod át számunkra is érthető nyelven. Ügyesen egyensúlyozol, hogy fejleszted a *yātrāt* és mindemellett az egyik legproduktívabb író vagy ISKCON szerte.

Köszönöm, hogy *bhakta* társaimmal támogathatjuk ezt a szolgálatodat.

Szolgád:
Manorāma Dāsa

Mantramālā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda and the ISKCON gurus, all glories to you.

All glories to your Vyāsa-pūjā day, also because it forces me to stop, reflect and "put first things first": I do want to express my gratitude to you by writing an offering, this day is indeed the most appropriate one for that, and it is the absolute minimum I can do.

Sadly, it is my first attempt.

I should have written for the past many years since the connection was there: your book distributor made me aware of Kṛṣṇa. He knocked on my door in the early 90's. What a distance he covered from the Hűvösvölgy temple! I was living at the housing estate surrounding Örs vezér tere, in a unit on the 7th floor. And he knocked on my door! What a great fortune! I read the books purchased, became convinced and first visited a Hare Kṛṣṇa temple in Sydney, in 1995.

Thank you for bringing me (back) to Hungary.

Thank you for the service opportunities, the well-trained, educated and advanced devotees and leaders of the Hungarian *yātrā,* thank you for the fine devotional environment of the Budapest temple and Kṛṣṇa Valley, and even the streets of Budapest!!! While people reached for their wallet during the December marathon, it was not uncommon that they said to me, "For you guys, I always give". So I really just have to make it to the streets, the underground stations, the Bazilika. The real work had been done by you and your dedicated followers: you had transformed a 95% negative media to a 95% positive one, you had changed prejudiced, morose and suspicious Hungarians into favorable, smiling and happy guests of Kṛṣṇa Valley, etc. etc.

You are a visionary, you are sharing your dreams with your followers, and your professionalism, precision and high standards are visible everywhere, from the interiors of the temple room of New Vraja-dhāma to the cute elephant motives on the tiles of the Budapest

temple *āśrama's* bathroom, breaking the boredom of the plain tiles and making us smile. There are many fine examples I could mention which are making ashram living so much more pleasant than in other countries.

In sum, this "eye for detail" or "let's care about the details" attitude is what indicates utmost devotee-care. The "Near enough is good enough" approach, which is often so prevalent at other places in the ISKCON-world (despite Śrīla Prabhupāda's desire for first class), is completely absent in the projects of the Hungarian *yātrā*. I admire you for that. I am very grateful for that. It is the best of preaching, too, of course.

Thank you for not simply just bringing me (back) to Hungary; thank you for creating a new "wave" I can ride on.

The first wave was the early underground preaching in communist Hungary. Your appearance and activities on the scene have resulted in many more waves (success stories).

You've done your part, more than anyone could have possibly done, so you could now finally rest a bit and delegate everything except your writing. Still, you've chosen to go the other way, to "stir it up" again: first you encouraged the young and the "rusty" alike to do big-time book distribution at the December marathon. Then, after your long days' work, you were waiting us with encouraging words and *mahā*-sweets at the "arrival hall" of the Hungarian temples in the evenings. When done, you travelled to Manchester, England to go out on books yourself, for an extended period of time (while struggling with the prostate problem, feeling unwell, being tired and also totally out of your comfort zone – all at the same time). Judging by the result, you are still one of the best book distributors in the world. And always a hero.

May I have the intelligence to try and become a humble servant of your servants!

May Devāmṛta Mahārāja and you be satisfied by this effort!

May the devotees be pleased by my endeavour.

Your grateful servant,
Mantramālā Devī Dāsī

Mārgavatī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A lelki tanítómester egy *bhakta* életében képviseli a tanítvány számára Kṛṣṇát.

Kṛṣṇa, illetve a *guru* áldása nélkül nem érhetjük el célunkat, önerőből nem vagyunk képesek megküzdeni a nehézségekkel amik az elme, *anarthák,* szív szennyeződései, az agyagi vágyak miatt nap mint nap próbára teszik az élőlényt.

Arjuna is harcol a vágyaival, Kṛṣṇa nélkül neki sem sikerült volna győzedelmeskedni. Ahol Kṛṣṇa ott a győzelem.

Szeretném kérni hát az áldásodat, hogy fel tudjak fejlődni olyan emelkedett szintre, hogy más ne érdekeljen csak az, hogy elégedetté tudjalak tenni téged, Śrīla Prabhupādát és Kṛṣṇát. Sose hagyjon el a hit és bizalom, mert ezek nélkül nem lehetséges a szív tisztulása.

Add a kegyed, hogy meg tudjak szabadulni a hamis egótól, hogy lehessek olyan alázatos, hogy tudjak tanulni, hogy fel tudjam ismerni és el is tudjam engedni ragaszkodásaimat, melyek akadályozzák az odaadó szolgálatot és a lelki fejlődés útjában állnak. A lelki élet nehéz itt a Kali-yugában, mert nehezítik az *anarthák* és a ragaszkodások és *māyā* cseleivel kikövezett úton haladunk. Az esetleges kudarcok erőpróbák, melyeken ha átjut az ember a siker lépcsőfokai is lehetnek.

Az aranykor már elmúlt, a Kali-kor egy szerencsétlen helyzet, de ha jó úton haladunk a lelki életünk minőségében megvalósíthatjuk az aranykort. Kṛṣṇa mindenkit akar, mindenkit visszavár, mindenkinek meg van az esélye, lehetősége, hogy megismerhesse Kṛṣṇa lakhelyének lelki gazdagságát. Csak az nem jut vissza Kṛṣṇához aki nem akar A lehetőség mindenkinek adott, a választás a mi kezünkben, megyünk vagy maradunk…

Kívánok egészségben bővelkedő sok-sok Kṛṣṇa szolgálatában eltöltött éveket, mindannyiunk örömére.

Sok szeretettel!

Szolgád:
Mārgavatī Devī Dāsī

Mathureśvarī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Boldogság nekem, hogy újra alkalmam nyílik kifejezni a hálámat, amiért a menedékedben lehetek. Dicsőségedet felfogni is nehéz, én most csak próbálom úgy kifejezni a csodálatomat, ahogy saját szűk látásmódom engedi. Kérlek, bocsásd meg esetlen szavaimat!

Sokáig kerestem a kifejezést, ami legjobban kifejezi hogyan látlak téged, szerencsére meg is találtam. Számomra te *cintāmaṇi* vagy, egy érintőkő. Társaságod, jelenléted minden illúziót kisöpör a szívünkből, és az odaadó szolgálat iránti egyre nagyobb lelkesedéssel áldod meg a körülötted lévőket. Szeretnék egy pár példát említeni az idei évből, amik a leginkább lelkesítettek:

Mindig egy új szemszögből mutatod be a lelki életet, ezt példázza, az idei *varṇāśrama* téma, ami egy izgalmas új dimenziót nyitott. Bonyolult és mély téma, mégis olyan féltőn adagolod nekünk az alapoktól a gyakorlatig, mint egy anyuka a gyermekének a keserű kanalas orvosságot. Az indiai *parikramás* leckék is nagyon sok új meditációt adtak.

Rādhe-Śyāma szolgálata iránti lelkesedésed sokat segít mélyíteni a kapcsolatomat velük. Inspiráló, hogy amikor csak teheted mindig kihasználod az alkalmat, hogy öltöztethesd Śrīmatī Rādhārāṇīt. Mindig csodálatosan felékesíted Őt, ezzel is segítve, hogy a vonzódásunk az isteni pár iránt ily módon is érlelődhessen.

Új arcodat mutattad meg azzal a kegy özönnel, amit a könyvosztó *bhakták* felé árasztottál. A könyvosztásba vetett hitem csak még

nagyobb lett, és a meggyőződésem is, hogy végtelenül hálás vagy mindenkinek, aki részt vállal az Úr Caitanya *saṅkīrtana* missziójában. A marathonon pedig bebizonyítottad, hogy ez egy örök szolgálat, és a hadsereg élén te is belevetetted magad a nektárba mindenki határtalan örömére. Mindeközben pedig kedvesen, kijózanító utasításokkal, szívet melengető nektárcseppekkel és apai szereteteddel támogattál minket. Mindezért hálás vagyok neked! Kihoztad belőlünk a legjobbat, és megtapasztalhattam, hogy ha szívembe zárom az utasításaidat, és képes vagyok elfogadni a kegyed, az akadályok eltűnnek és tudok eszköz lenni a kezedben. Köszönöm a törődésed!

Csodálatos példát állítasz elénk a Kṛṣṇa-tudatos élet minden területén, nekünk csak ki kell fejlesztenünk a vágyat, hogy kövessünk téged, és meg kell tennünk az erőfeszítést. A kegyed pedig mindig ott van a levegőben, nekünk csak ki kell érte nyújtanunk a kezünket.

Köszönöm szépen, hogy a tanítványod lehetek!

Törekvő szolgád:
Mathureśvarī Devī Dāsī

Medhya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!

A mai napon minden *bhakta* téged dicsőíthet úgy, hogy nem kell semmit visszatartanunk. Mint egy nagy csokor virágot, a lótuszlábaidhoz ajánlhatjuk az imáinkat, dicsőítéseinket feléd. Vannak rózsák, lótuszok, tubarózsák, jázminok…, mert minden *bhakta* szeret téged, és ezért a legszebb felajánlásokkal kedveskednek neked.

Az én erőfeszítéseim jelentéktelenek, és még csak egy dolgon tudok függni, a te lótuszlábad szent porán. Ha ezt megkaphatnám, elmondhatnám, hogy megvan mindenem. Ezért most koldusruhát öltök magamra, mert a te lótuszlábad szent porát transzcendentális

tulajdonságok hatják át, és ez a por minden tökéletesség forrása. Fel van ruházva a te csodálatos jellemeddel, törekvéseiddel, lemondásaiddal, alázatosságoddal, és a végtelen szereteteddel, mellyel minden élőlényt próbálsz megmenteni ebben az anyagi világban. Eljöttél értünk, és eljöttél másokért is. A végtelen odaadásod és önzetlenséged megmutatja, hogy a te boldogságodat oda akarod adni másoknak is. A te szemed az igaz szeretet írjával van bekenve, így szíved mélyén mindig ott van Rādhe-Śyāma, és hajt a vágy, hogy beteljesítsd a te szeretett lelki tanítómestered vágyát. Ennyi kinccsel a szívedben te igazán gazdag vagy, a leggazdagabb. Ezért számunkra nincs más az anyagi világban, mely olyan gazdagsággal áldana meg minket, mint a te lótuszlábad porának szolgálata. Ez az a por, ami felemel minket. Ez az a por, ami megment minket. Ez az a por, ami reményt ad a szívnek és ez az a por, ami egy tanítvány legszebb ékessége. Ha kell, melegít, mint a napsugár és úgy tündököl, mint ezernyi napfény egy tó vízén. Szeretnék örökre ennek a ragyogásnak a fényében élni.

Ennek reményében felajánlom hódolatomat a lótuszlábad szent porának. Amikor leborulok előtte, minden nehézségem megszűnik, és reménnyel telivé válik a szívem.

Aztán *ārati* szertartást mutatok be ennek a pornak a szeretetem mécsesével, mert ez a por a szívem kincse, ez a por az ékszerem, ez a por a mindenem. Aztán egy imát mormolok, hogy születésről-születésre ennek a *cintāmaṇi* drágakőhöz hasonló szent pornak a menedékében élhessek.

Hova is mehetnék?

Hiszen a te lótuszlábad szent pora a transzcendentális tulajdonságok tárháza, minden tökéletesség forrása, és mindent átváltoztat, amivel csak kapcsolatba kerül.

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek. Dicső a mai nap, mert a te lótuszlábad szent pora dicsővé tette.

Örök szolgád:
Medhya Devī Dāsī

Meghamañjarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Engem most az tart életben és az lelkesít legjobban a lelki életre, hogy itt lehetek a *bhakták* között, szolgálhatom a *bhaktákat* és téged. Boldog vagyok, hogy társulhatok olyan *vaiṣṇavákkal,* akiknek mindig ott vagy a szívükben, és ez a szeretet arra készteti őket, hogy másokat is szeressenek és segítsenek fejlődni a lelki életben. Szeretném megköszönni neked, hogy személyesen is végezhetek neked szolgálatot – ez mindig erőt ad nekem, és igyekszem a *bhaktákat* is ugyanígy szolgálni. Még hogyha nem is valósítottam meg, de tudom, hogy enélkül nincs értelme az életemnek. Ezért imádkozom hozzád és Gaura-Nitāihoz, hogy tudjam folytatni a szolgálatomat, és elégedetté tudjalak tenni téged és a *vaiṣṇavákat*. Nagyon köszönöm, hogy megkaphattam tőled ezt a páratlan, csodálatos lehetőséget!

Jelentéktelen szolgád:
Meghamañjarī Devī Dāsī

Bhakta Mezei Péter

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed napján!

Az idei évben mi *saṅkīrtanások,* egy új arcodat ismerhettük meg. Túltéve a tavalyi Śrīla Prabhupāda maratonon felénk kimutatott kedvességeden, idén nemcsak, hogy minden este személyes kényelmedről lemondva áthelyezted az irodádat a *saṅkīrtana* fogadó mellé, és finom

prasādammal, és meleg mosollyal az arcodon vártál minket. Az utolsó pár napra személyesen is részt vettél a könyvek osztásában, példát mutatva az eljövendő kor generációnak és nekünk is. Azt mondtad, hogy amikor kint vagyunk az utcán, és ugyanazt a szolgálatot csináljuk, mint te, annál közelebb már nem is lehetnénk hozzád. Szintén fantasztikus volt az is, hogy a rengeteg teendőd mellett aktívan tartottad velünk Viberen a kapcsolatot. Amikor véget ért a maraton, lehetőséget biztosítottál számunkra, hogy saját érzékeinkkel tapasztalhassuk meg a lelki világot egy indiai zarándoklat formájában, ahol szintén minden nap az idődet, energiádat nem kímélve záporoztad ránk a legfelsőbb Úr kegyét. Nagyon különleges élmény, amikor ilyen közel lehetünk hozzád, és remélem a jövőben még sok ilyen alkalmat kapunk tőled, hogy jobban megismerhessük Prabhupādát, a szent *dhāmát* az Úr Kṛṣṇát.

Köszönettel, szolgád:
Bhakta Mezei Péter

Mohana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ez év februárjában, amikor Nṛsiṁha Pāliban jártunk, mielőtt a szokott módon meghempergőztél volna az áldott porban, – ami ezáltal még áldottabbá vált – megőrzésre, a nyakamba akasztottad, a japazsákodat, a Govinda Mahārājától kapott *mālādat,* karomra helyezted a tőle kapott, bűvösen csavarodó botodat, és egy illatos virágfüzért is.

Arra gondoltam ez a kis epizód, mély jelentést hordoz. Egyrészt azt szimbolizálta számomra, hogy ez a test semmivel sem lenne értékesebb egy zsák ugyan ilyen súlyú ócskavasnál, ha határtalan kegyed, és zsenialitásod révén nem találtad volna meg a módját, hogy hogyan foglald le a szolgálatodban.

Ám önmagában egy testet lefoglalni még nem túl nehéz, nem is túl jelentőségteljes. A test nem jó, és nem is rossz, ócskavas, vagy csont, mit számít. Éppen ott volt, így rá tudtad akasztani kellékeidet, ha nem lett volna ott, máshova akasztottad volna őket.

De a testen belül, ott volt a test lakója, ott voltam én is. Annyi borzasztó dolgot műveltem ezzel a testtel! Már az is elviselhetetlen, amire emlékszem belőle, hála az Úr illúziókeltő energiájának, korábbi életeim bűnei rejtve vannak előttem. Hogy mi mindent követtem volna el a jövőben, azt könnyű kitalálni, csak körbe kell nézni a minket egyre fojtogatóbban körülvevő napi valóságban (ahogy a Kali által teremtett illúzió világot, manapság csúfolni szokták az emberek). Amit ők csinálnak, azt csináltam volna én is.

És akkor a nyakamba akasztottad a *japádat*. A te *japádat* Guru Mahārāja! Arra, amit az avatáskor nekem adtál úgy tekintek, mint a tiéd kiterjedésére. Azt a szent nevet adtad, –bár még nem csomagoltam ki – ami, aki öröktől fogva a tiéd, és te az övé vagy *(vṛṇdāvanāsīnahitāvatāra)*. Azt a kincset adtad, azt a Kṛṣṇát, Akit te minden sejteddel, szívveréseddel, lélegzeteddel imádsz. Ezért tudott hangod áthatolni, tudatlanságom áthatolhatatlan falain, ezért tudtad eloszlatni végtelen szenvedéseim rémálmait, ezért tudtál értelmet adni az életemnek.

A *japa* mellett ott volt a bot is, ott lógott a karomon. Ez azt a támaszt képviselte számomra, amelyet lelki életem minden szakaszában nyújtasz. Van, amikor az illúzió mocsarába nyújtod utánam, hogy belekapaszkodjak, és kihúzhass, máskor *māyāt* kergeted vele messzire, mert nekem se erőm, se bátorságom és sajnos néha vágyam sincs, hogy szembe szálljak csábításaival. Olykor a fejemen koppan a markolata, hogy észhez térjek, felébredjek az éppen aktuális lázálmomból, melyet magamnak szövögettem. Máskor csak remegő, erőtlen tagjaimat támasztja, ami nélkül már rég nem tudtam volna folytatni a lelki élet kihívásokkal, és megpróbáltatásokkal teli, ugyanakkor mégis örömteli útját.

A *japa,* és a bot mellett ott volt a *mālā,* amit szeretett istentestvéredtől kaptál, ami a *gopīkkal* táncoló Kṛṣṇára emlékeztet, és ami olyan közel áll hozzád, hogy szinte tőled elválaszthatatlan társaddá vált. Ez a *mālā* szimbolizálta számomra azt az egyedülálló szeretetet, és gondoskodást,

amit egyedül ezerarcú lényed képes nyújtani számomra. Olyan bensőséges, mély kapcsolatot, amilyet csak egy tiszta *bhakta* adhat, aki még a legigényesebb személyt, Magát Kṛṣṇát is boldoggá teszi *(kṛṣṇānandāya)* tiszta érzelmeivel. Mindenki ilyen szeretetre vágyik. E szeretet mellett az anyagi boldogság megannyi változata, olyan értéktelennek tűnik számomra, mint egy marék forgalomból kivont aprópénz. Veszítsek el bármit, amíg a te szeretetedet érezhetem, nem ér semmi veszteség, ha azt elveszteném, mindent elvesztettem!

És végül ott volt a füzér. Kṛṣṇa nyakában is örökké ott ragyog a *vaijayantī,* amely örök frissességét, és dicsőségét hirdeti. A te füzéred is, az Úr *bhaktájának* járó örök hírneved szimbóluma, annak a dicső szolgálatnak a hírnöke, mellyel örökké lekötelezted Śyāmasundarát. Ahogy ezúttal a neked járó füzér – abszurd módon – rajtam lógott, mindenkit megmosolyogtatott, aki arra járt. Bár a *bhakták* bizonyára értették, hogy mi végre állok ott feldíszítve, mint egy karácsonyfa, a komikus látvány mégis mosolyt csalt az arcukra. Épp ilyen megmosolyogni való minden próbálkozásom az odaadó szolgálatban. Éppen olyan méltatlan vagyok rá, hogy bármilyen hasznos, vagy említésre méltó szolgálatot végezhessek, mint ahogy illatos virágfüzéred bitorlása lenne tolerálhatatlan szemtelenség részemről. Ám a te felhatalmazásoddal, a te szolgálatodért bármit! Még ha mulatságos is, akármit megpróbálok, hogy a te missziódban egy jelentéktelen statiszta is lehessek akár. Azt ígérted, aki segít neked, Prabhupāda mozgalmát terjeszteni, azzal egyenlően osztozol meg azokon a kincseken, amelyeket Ő Isteni Kegyelmétől kapsz majd. Minden erőmmel, arra törekszem, hogy a lehető legkevésbé álljak dicsőséges szolgálatod útjába, és szeretnék minél többet hozzátenni ahhoz a virágfüzérhez, amelyet életed munkájával, szeretett Prabhupādád lótusznyakába ajánlasz. Egyetlen reményem, hogy életemet, melyre a múlt bűneinek, és a jelen sértéseinek bűze nehezedik, néhány virág, mely erről a transzcendentális füzérről hullik alá, örökké illatossá teszi majd.

Néhány perc múltán, a szent *dhāma* porával borított, ragyogó formádban visszatértél, és leakasztottad rólam kellékeidet. Ebben nincs semmi meglepő: a te tulajdonodban állnak. Bűvös hatásuk azonban velem maradt. Érzem érintésüket a nyakamon, a karomon, a szívemben.

Minden, amim van, a tiéd, csak rám akasztottad. Gyönyörködöm bennük, és vigyázok rájuk engedelmesen, hiszen minden jó szerencsém forrásai.

Jelentéktelen inasod:
Mohana Dāsa

Murlī Manohara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

Sitting here under the sanctuary of Śrī Śrī Rādhā-Londonīśvara I reflect how I was blessed to receive initiation from you sometime in 1992. It was no doubt the most significant thing I had done since turning my face from Kṛṣṇa some incalculable distance in the past. I have a picture of the occasion. You are leading us through the Homa. Your demeanour is grave and I am looking unsure. You pointed out that the ceremony signifies the beginning… and it certainly was. Since that time internally I have been through a lot (and can only expect more as the future unfolds). I recall the small note that I included with my very small *guru-dakṣiṇā* (around ṇ25) which I had collected on book distribution the day before. I remember you had smiled and looked pleased as you read the note "I promise to serve you with my mind body and words".

It's now 2016. Have I lived up to my promise? For the answer I can only but look towards your example. As a perfect representative of our *paramparā* you yourself embody complete surrender. You without doubt have given your body, mind and words. You are showing the way. An *ācārya* who has realised the Jewel of conclusive truth, the effulgence of which is showing us the path ahead. Without such a person as yourself the principle of *Śaraṇāgati* would be no more than a word to muse over as we sit encaged in our self created comfort zone. You are

always opening the doors, showing the way forward. Showing us what Śrīla Prabhupāda expected. Taking his direction and bringing it into tangible reality. As our guru, our preceptor, our teacher and guide you are showing us what surrender means. Unfortunately our conditioned disposition often hold us back especially in matters of application.

Lord Caitanya came to show us what it means to be a devotee. Śrīla Prabhupāda showed us what it meant to be a follower of Lord Caitanya and you as our *ācārya* are showing what it means to follow our founder-*ācārya* Śrīla Prabhupāda. This is the law of discipline succession. Obviously without it, we would be nowhere. Simply lost in the muddy waters of Kali-yuga. For example would we without your direction, without your rallying call have taken seriously cow protection? Development of self sufficiency? Would we have taken seriously Śrīla Prabhupāda parting request to establish the system of *daiva-varṇāśrama?* To read about these things and to speak about them is open to all, but to make them happen, that takes a leader… Someone with a pure heart, someone with compassion, someone with determination and patience, someone with Love… a *rāja-ṛṣi,* a saintly king. I recall one of your Godbrothers when speaking about you exclaimed "Mahārāja, Śivarāma Swami Mahārāja… yes… he is a great saintly King.

And so I ask my self again 'have I given you my mind, body and words'. Words can sometimes be cheap. Anyone can say anything. 25 years on and embarrassingly it's obvious I have a ways to go. Still let me humbly submit myself again to your lotus feet and with a straw between my teeth proclaim that I 'give you my mind, body and words' In this way I ask that you forgive my audacity and that you not give up on this useless soul.

Your aspiring servant,
Murlī Manohara Dāsa

Nadīyā-maṇi Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this auspicious day.

Every year it is becoming increasingly more difficult to write an offering. Not because I cannot think of all your wonderful qualities. Not because I cannot find the words to glorify you. It is so hard because when I come to sit and write about you and I have the opportunity to meditate on you, I am overwhelmed by your spiritual potency and exemplary Vaiṣṇava qualities, and whatever I want to say seems to be entirely insignificant!

Today is your Vyāsa-pūjā day and you spoke to all of your disciples about how we must stop being superficial in Kṛṣṇa consciousness and go deep. Go deep to find the pearls and gems in the ocean and not swim for the rest of our lives with the fish on the surface. Unfortunately for me, I am not even in the ocean swimming with the fish. I am afraid to even get my toes wet in the ocean of Kṛṣṇa consciousness. I am the most superficial devotee but I have one saving grace in this lifetime. It is that I have had the fortune to watch you while you are swimming deeper and relishing the gems that Śrīla Prabhupāda left us. You are leading the way for all the "shore dwellers" and not only showing us that it is possible to go deep; you are turning back for us all the time to make sure that we do not miss out on this opportunity to relish Śrīla Prabhupāda's gems ourselves.

You are a selfless servant of your Guru Mahārāja and I aspire to be a selfless servant of you. You are paving the way forward for all of us to follow and even more rarely are leading by example. You do not ask for anything from your disciples that you are not willing to do or are not doing yourself already. You have a real taste for Kṛṣṇa consciousness and your enthusiasm is infectious. When I am in your presence, being a serious devotee seems so simple and easy because you are doing it twenty-four hours a day. But a moment in your absence

and the reality comes crashing down upon me that I do not take this seriously.

You are so kind to have given me your association and mercy my whole life. My life is nothing without you in it as you are so kindly letting me hold on to your lotus feet while you try to get me to take this Kṛṣṇa consciousness seriously. Please forgive me for taking so long to understand what you are trying to show me. I will try to follow your example and dive into the ocean. I may not make it past the surface but thankfully Kṛṣṇa has blessed with you as a guru in this life and I will continue try and follow the path you have made for me.

I know no-one in this world more worthy of glorifying then you and I pray that one day I am able to do so properly.

Thank you for your steadfastness and seriousness in Kṛṣṇa consciousness. Thank you for allowing me to take shelter of you. Thank you for your mercy, instructions and kindness.

All glories to you Guru Mahārāja.

Your eternal servant and daughter,
Nadīyā-maṇi Devī Dāsī

Bhakta Nagy Gábor

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagy megtiszteltetés az számomra, hogy lehetőségem nyílt idén is felajánlást írnom neked. Habár képességeim nem terjednek ki arra, hogy megfelelően magasztaljalak téged, most mégis arra szánom el magamat, hogy néhány gondolattal kifejezésre juttassam a bennem csírázásnak indult hála egy részét.

Oly sok nagyszerű tulajdonsággal rendelkezel, nagy részüket még nem is ismerem. Az a tulajdonságod viszont, ami senki által nem

maradhat észrevétlenül, a te jóindulatod. Az utóbbi egy évben sikerült egy kicsit megtapasztalnom ebből a mérhetetlen jószívűségből. Egész év alatt olyan közel voltál hozzánk *saṅkīrtanásokhoz,* hogy szinte azt éreztük, ott állsz mellettünk. Minden elképzelhető módon kifejezted felénk transzcendentális háládat és nagyrabecsülésedet. Nem tudom megérteni, hogyan lehettem ennek a részese, hiszen semmilyen tulajdonságom sincs, amivel ezt megérdemelhettem volna. Csak úgy történhetett mindez, hogy végtelen jóindulatodból még egy olyan semmirekellőhöz is eljutott kegyed egy sugara, mint amilyen én vagyok. És minden elképzelhető módon bátorítottál és támogattál minket, mindenkihez volt egy vagy több kedves szavad és a példádból lassan elkezdtem megérteni, hogy mit is értenek a tiszta *bhakták* személyesség alatt. Csodálatos az, ahogyan másokkal bánsz.

Jóakaratod megnyilvánulásait felsorolni sem lehet. Úgy gondolom, hogy a legnagyobb ezek közül az indiai út és annak megszervezése volt. Mindent elrendeztél nekünk és a lehető legjobb körülményeket teremtetted meg nekünk, a lehető legjobb helyszínekre vittél minket, hogy a lehető legtöbbet kaphassuk Indiából. Személyes gondoskodásod nem ismert határokat és mi alig győztük befogadni bőkezűségedet. Ha valamiről mégis lemaradtam, az az én képességeim hiányának tudható be, mert te mindent megtettél elégedettségünk érdekében.

Példamutatásodat már korábban említettem, de még egyszer meg kell tennem a Śrīla Prabhupāda maraton kapcsán. Csodás volt az, ahogyan minden nap végén vártál ránk és hol süteménnyel, hol pedig más ajándékokkal kedveskedtél nekünk. A legmesszebbmenőkig azonban mégis az tetszett, ahogy egy igazi vezéregyéniséghez méltóan résztvettél az angliai maratonon. Ahogy Kṛṣṇa mondja, egy nagy egyéniség a példájával tanít, és ezt te nap mint nap mindannyiunknál jobban bizonyítod nem csak a templomban, hanem az utcán, könyvosztás közben is.

Ezzel a néhány gondolattal próbáltam hát kifejezni azt, mi nem kifejezhető, és ezúton kérem az áldásaidat, hogy hálás lehessek azért, amiért érdemes hálásnak lennem és hogy mindig emlékezzek arra, hogy a lelki élet az, amit érdemes élnem.

Szolgád: Bhakta Nagy Gábor

Bhaktin Nagy Ildikó

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Prabhupāda a *Śrīmad-Bhāgavatam* 3.9.39 versének magyarázatában azt mondja, hogy „Az önkéntes törekvés az egyetlen szükséges tulajdonság a lelki tökéletesség eléréséhez."

Leckéidben te is rendszeresen hangsúlyozod, hogy mennyire fontos a törekvés ahhoz, hogy egyre jobb minőségben tudjuk gyakorolni a lelki életet. Ez nagyon sokat segít nekem, hogy a nehézségeket igyekezzek jobb tudatban megélni, több erőfeszítést tegyek és lemondást vállaljak a fejlődésem érdekében.

Az anyagi világról való lemondás küzdelmes és fájdalmas folyamatában a könyveid olyanok, mint a mentőöv az elme számára. Ahogy közel hozod hozzánk Kṛṣṇa szeretetét és kedves törődését a *bhaktái* iránt, az mélységesen megérinti az összetört szívünket, megbékít és reménnyel tölt el. Felébresztően hat ránk ennyire mélységesen szembesülni a *vraja-vāsīk* páratlan, felbecsülhetetlen hangulatával. Mint az éjszakát eloszlató hajnal, úgy világít rá arra, hogy milyen hangulatban tehetjük elégedetté Kṛṣṇát a szolgálatunkkal.

Imádkozom hozzád, az áldásodért, hogy minél mélyebben elsajátíthassam ezt a felemelő hangulatot.

Köszönöm neked, hogy ilyen szépen inspirálsz bennünket, és személyedben megmutatod nekünk a legnagyobb tökéletességet, hogy mire törekedjünk, és azt a hangulatot, ami Kṛṣṇának a legkedvesebb. Indokolatlan kegyedből feltárod a legértékesebb kincset, Kṛṣṇa elbűvölő természetét. Ez mélyen hálával tölt el, és úgy érzem, egyre szorosabbá fűzi a kapcsolatot veled és Kṛṣṇával.

Kívánok neked jó egészséget és testi erőt, hogy sok szép könyvvel tudd megörvendeztetni a *bhaktákat*.

Szolgád: Bhaktin Nagy Ildikó

Bhakta Nagy Zoltán

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupádának!

Kedves Mahārāja már régóta készülök, hogy megírjam néhány mondatos felajánlásomat.

1998-ban jártunk először feleségemmel Krisna-völgyben, azóta figyelemmel kísérem az általad megálmodott Új-Vraja-dhāma fejlődését. Néhány évvel később első látogatásunk után feleségem ideköltözött, így azóta, szinte minden hétvégét itt töltöttem. Így láthattam azokat az erőfeszítéseket, amit a Kṛṣṇa-tudatért, a mozgalomért, az egyház fennmaradásáért tettél.

Nagyra becsülöm kitartásodat, elszántságodat és megingathatatlan hitedet Kṛṣṇában.

Az elkövetkező évekre is jó egészséget kitartást és hosszú életet kívánok neked.

Tisztelettel:
Bhakta Nagy Zoltán

Nalinī-kānta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Megjelenésed csodálatos napján szeretném neked megköszönni mindazt, amit értem és mindenki másért tettél az elmúlt 29 évben. Nagyon hálás vagyok az életért, amit tőled kaptam, a szolgálatért, ami ennek az életnek a lényegét jelenti, a Kṛṣṇa-tudatért, ami értelmet visz az életünkbe.

Minden nehézség és probléma ellenére továbbra sem vágyom másra, mint hogy egyszer jó szolgád lehessek. Köszönöm, hogy segíthetek a könyveid kiadásában – olyan művek ezek, melyeknek igazi nagyságát föl sem foghatom.

Köszönöm szépen feltétlen szeretetedet, mellyel olyan régóta körbeveszel. Ez a legnagyobb kincs az életemben, és igyekszem méltó lenni rá.

Boldog születésnapot kívánok neked, Guru Mahārája!

Szerető szolgád:
Nalinī-kānta Devī Dāsī

Nāma-rūpiṇī Devī Dāsī

Kedves Mahārája!

Kérlek, fogadd tisztelettelteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sokat gondolkodtam, hogy miről írjak ebben a felajánlásban, hisz annyi transzcendentális tulajdonságod van. Végül mindig ugyanahhoz a gondolatmenethez tértem vissza, hogy milyen szépen vezeted a tanítványaidat a lelki életben. A lelki tanítómester és a tanítvány közötti kapcsolat minden esetben különleges és egyedi. Rādhā-kuṇḍa mami naplóját olvasva teljesen nyilvánvalóvá vált számomra, hogy a lelki tanítómester kegye nélkül nem lehet fejlődni a Kṛṣṇa-tudatban. Láthatjuk, hogy akik ennyire ragaszkodnak a lelki tanítómesterük személyéhez és utasításaihoz ők mennyire nagyon különlegesek. Az elejétől kezdve nagyon szépen vezetted a Kṛṣṇa-tudatos fejlődését, de tudhatjuk a naplójából, hogy nekünk, tanítványoknak milyen fontos, hogy minden pillanatban tudatosak legyünk szolgálni a *gurunkat*. A mamika minden apró alkalmat megragadott, hogy örömet okozzon neked: akár csak egy szál virággal, egy gyümölccsel vagy a gyönyörű mosolyával. Ezek voltak a számunkra is láthatóak, de a szívében is teljesen meghódolt a te utasításaidnak, és ha kezdetben voltak is nehézségei,

mindig az volt a meditációja, hogy te mit fogsz szólni és semmiképpen se okozzon nehézséget, mert csak segíteni szeretne téged a missziódban.

Szeretnék egyszer én is ilyen őszinte, törekvő tanítvány lenni. Szeretném megköszönni, hogy ilyen Kṛṣṇa-tudatosan vezeted a magyar *yātrāt* és mindenkinek lelki menedéket nyújtasz.

Kérlek, engedd meg, hogy kedves tanítványod, Rādhā-kuṇḍa Mātājī szavaival zárjam a felajánlásom, mert ez az idézet nagyon inspiráló számomra és talán ebből kezdtem el megérteni, hogy mennyire fontos a lelki tanítómester a tanítvány életében.

„A Kṛṣṇa-tudat az Guru Mahārāja kegye és az iránta érzett szeretet és hála olyan, mint a legdrágább ékszer, drágakő, gyémánt, amit a szívben kell hordani és nagyon kell rá vigyázni nehogy elvesszen. Mindig figyelni kell rá, hogy meg van-e? Mert ha egyszer elvész, oda minden…."

Érdemtelen szolgád:
Nāma-rūpiṇī Devī Dāsī

Nanda-gopa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor első avatást kaptam tőled és megkaptam formálisan a *mahā-mantra* éneklésének gyakorlatát, szinte semmit nem értettem a Kṛṣṇa-tudatról vagy az éneklésről. Amikor a második avatáskor a *gāyatrī-mantrákat* megtanítottad, szintén nem igazán értettem, mi történik.

Mára elengedtem a múltamat, a félreértéseimet és a fájdalmaimat. Tudok figyelmesen gyakorolni, meditálni és énekelni. Egyre jobban értem, amit tanítasz. Visszanyerem a *mahā-mantra* által a természetes, boldog tudatállapotomat.

Hálásan köszönöm ezeket a gyakorlatokat és a sok segítséged személyesen, a könyveiden és a hangfelvételeiden át.

Szolgád:
Nanda-gopa Dāsa

Nandinī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupádának! Minden dicsőséget neked!

A *Śrī Prema-bhakti-candrikāban* ez áll: „A *bhaktának* olyan szolgálatot kell végeznie az Úrnak, ami elfogadható a Számára. A kezdő *bhaktának* ezért egy olyan fejlettebb *bhaktánál* kell menedéket keresnie, aki már az Úr odaadó szolgálatát végzi a saját lelki tanítómestere irányítása alatt. Kṛṣṇa és a *bhakta* között a lelki tanítómester a közvetítő közeg."

A lelki tanítómester és a tanítvány között pedig a szolgálat a kapcsolat. Az elmúlt 20 évben sokféle területen voltam lefoglalva az Úr Caitanya missziójában: *saṅkīrtana* szolgálatban, *pūjārīként* Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga szolgálatában, Govinda pékség üzletkötőjeként, az új budapesti templom épületét kereső ingatlanosként, Govinda Étteremben adminisztrációs- szervezői szolgálatban, Krisna-völgyi termékek értékesítőjeként, majd végül Krisna-völgyben *gurukula* tanárként.

Habár 17 évvel ezelőtt kaptam meg a tanítói diplomámat, a tavalyi évben tudtam először tanárként szolgálni a magyar *yātrában*. Már kiskoromban is nagyon szerettem gyerekekkel foglalkozni, s ezért választottam ezt a főiskolai képzést. Most már lassan 1 éve tanítok gyerekeket a Krisna-völgyi *gurukulában,* s nagyon szeretem ezt a szolgálatot. Jelenleg úgy gondolom, hogy életem végéig is szívesen tevékenykednék

ezen a területen. Szeretném, hogy a gyerekek, a szülők, a vezetőim, te is Guru Mahārája és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szintén elégedettek legyetek a szolgálatommal.

Kedves Guru Mahārája, kérlek szépen, add az áldásodat és a kegyedet, hogy nagy odafigyeléssel, lelkiismeretesen, szeretettel és odaadással tudjam ezt a szolgálatot végezni a jövőben hálám jeléül, mindazért a sok lelki áldásért, amit tőled kaptam.

Jelentéktelen szolgád és lányod:
Nandinī Devī Dāsī

Nava-nīta-cora Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Szeretném neked megköszönni, hogy elhoztad nekünk a legdrágább kincseket Kṛṣṇa szent nevét és *bhaktái* társulását.

Sokszor gondolok rá, hogy hol lennék a Kṛṣṇa-tudat nélkül. Nehéz szavakba önteni mindazt, amit köszönhetek neked, mindazt az erőfeszítést, amit azért teszel, hogy segíts a feltételekhez kötött lelkeknek.

Több ezer élet is kevés lenne, hogy visszafizessem egy csöppjét is annak, amit tőled kaptam.

Most olvasom Rādhā-kuṇḍa Mātājī naplóját. Nagyon inspiráló olvasni a lelki fejlődéséről, hogy hogy mélyíti el a kapcsolatát a szent névvel és hogy mennyire fontos a *guru* kegyén való függés. Köszönöm, hogy inspiráltad a naplóírásra. Köszönöm az indokolatlan kegyed és bocsásd meg a sértéseimet, amiket tökéletlen szolgálataimban vétek.

Örök szolgád:
Nava-nīta-cora Devī Dāsī

Nīlamaṇi Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your moonshine lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, on your wonderful Vyāsa-pūjā. Hearing your recorded video message, which was shown at the Vyāsa-pūjā celebration at the manor, reinforced you kindness, and unfortunately my inadequacy in following your instructions.

It's amazing how you know exactly what we need to hear, showing your incredible expertise, which pervades all that you do, like the Midas touch! You truly are a wish-fulfilling gem, but unfortunately I am so dull, stubborn and hard hearted that I resist the transformation, which your words could bring about. I am holding onto *māyā* and material desire, as if it's my safety buoy when actually it's the anchor holding me down and hard as I'm rowing, my boat isn't leaving the harbour.

You reiterated several times in your message that we need to dive deep and not just practice Kṛṣṇa consciousness superficially. Well, for some time now, I've been feeling restless and your message echoed my thoughts of late: That I need to give proper care and attention to this process. I need to at least try to be absorbed, for some time each day. The curriculum writing I'm doing is an impetus to dive deeper and has facilitated that to some extent, but I am a far cry from 'diving deep' in my spiritual life. I guess its no wonder that tears don't flow when I chant and that my heart is therefore 'steel framed'. Now I can see, that I can't expect to loose taste for material enjoyment, nor to rid myself of *anarthas,* if I'm not taking advantage of the process, fully.

Thank you for constantly guiding and teaching me by your perfect example. You are exemplary and so accomplished, I often feel embarrassed to come into your presence, as I am so uncultured. However I have seen you are so full of kindness that I take courage, and see that I can only receive your mercy when I am open with you and express my difficulties.

Words are inadequate to glorify what you have achieved and the incredible quality of your dedication to your spiritual master, Śrīla Prabhupāda. I can only hope to follow in your footsteps, one day. You show that even in these difficult times and in this crippling age, it is still possible to develop one's relationship with the Supreme Lord. For that I am ever grateful.

I know your blessings are with me, in your instructions. However, please bless me that I can align my desire, with yours, in service to Śrīla Prabhupāda. And as you have several times expressed, the greatest service we can offer is imbibing Śrīla Prabhupāda's teachings and becoming pure devotees ourselves. Now I need to put this on the top of my task list, each day; over and above the many other duties I have to fulfil: The main task, which has been dormant too long. Please give me strength to be able to prioritise this, as I know it will be difficult in the turmoil of worldly and family life.

Please allow me to remain in the shelter of your lotus feet, somewhere, serving those who know how to please you, in the hope that one day I may also please you. I don't know where I would be without you.

Your aspiring servant,
Nīlamaṇi Devī Dāsī

Niśā

Kedves Guru Mahārāja!

Szeretném megköszönni, hogy miattad lett Krisna-völgy és, hogy itt tudtam megszületni.

Szolgád:
Niśā

Niśānta-līlā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On the wonderful celebration of your appearance we remember our endless good fortune that we could meet you, get to know you and we can progress on the path of Kṛṣṇa consciousness with your guidance. Although this path is rocky it is full of happiness. If one keeps in the middle, it is easy to walk. However we have to be careful to keep our eyes on it, because if we look or step to the side there is danger everywhere. On one side fallacious mirages promise water, on the other deep crevasses are ready to pull us down.

I am somewhere on the side of this road. Devotees are passing me by, running ahead. I am left behind. Some of them stop, encourage me, that helps a lot but I stop now and again. I am not alone I have some others to take along and it is difficult, but I want to stay on this path.

This is my current position. I want go ahead but externally there are difficuties and I am not strong enough to be unshaken by them. But in the core of my heart I still have the same goal I had 15 years ago although it is not so obivous to me I can attain it in this lifetime. I admire your unshaken faith, practice and determination. You never look to the side. By now you must be so close to the object of your love, that in Their effulgence the side of the path is no longer visible.

There is something I especially want to thank you this year. It is mother Rādhā-kuṇḍa's diary. It was kind of an eye opener to me. That spiritual life is a reality. That it really works. I never doubted there are pure devotees among us. But I did not think Kṛṣṇa actually reveals Himself to them as He did to Rādhā-kuṇḍa Mātājī. I thought He holds back the fruits of love, and pure devotees in our preaching movement get it all together at the time of leaving their body. This is speculation. The words of the *Bhāgavatam* are just as valid today just as they were 5000 years ago. Pure devotees in Kali-yuga can and do see Kṛṣṇa face to face. The pure devotees who are my friends, menthors

etc. they can see Him. If He wants. Thank you for allowing this book going into print. It is not ordinary. Usually we do not talk about these things so openly. Although I am far from it it gives me inspiration and encouragement and puts my goal in place.

I am praying for your mercy, that I can find my place in the middle of the path again marching towards Rādhe-Śyāma in the loud and happy *kīrtana* of all their devotees.

Your fallen servant,
Niśānta-līlā Devī Dāsī

Nitāi-bhāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Sok *vyāsa-pūjā* leckédre emlékszem, ahol mindig kiemeled, hogy a lelki tanítómester dicsősége valójában Vyāsadeva dicsőségét jelenti. A tanítványi láncolatunkon keresztül érthetjük meg Kṛṣṇa felénk áradó kegyét, a *śikṣāt,* amit a *dīkṣā-gurunk* a *mahā-mantra* éneklésének jogával ad át nekünk.

Bár a *mahā-mantra* minden, mégis elrendezések sorozatán keresztül tapasztalhatjuk meg a *guruink* kegyét, amelynek birtokában képessé válhatunk Kṛṣṇa imádatára.

Nekem te vagy Vyāsadeva élő képviselője, az örök lelki jóakaróm, akinek mindent köszönhetek. Értem, hogy nélküled semmi esélyem megérteni mit mond Kṛṣṇa a *Bhagavad-gītában* még akkor sem, ha isteni mestered, Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda tökéletes magyarázatait olvasva próbálom azokat követni. Igen, ha te nem vagy, Śrīla Prabhupāda szavainak rejtett jelentése örökre titok marad számomra.

Megértettem, hogy Caitanya Mahāprabhu nélkül minden nehéz, de a kegyét megkapva minden könnyűvé válik majd számunkra. De a te

kegyed nélkül Caitanya Mahāprabhu kegye sem tárulhat fel előttünk. Csak egy bolond gondolja azt, hogy akár egy mikronnyi távolságot is előre léphet a lelki fejlődésében a lelki tanítómestere kegye nélkül.

Jelenleg nagyon mélyen vagyok, de – bízva benned – tudom, csak idő kérdése és eljön a nap, amikor teljesen megszabadulok az anyagi vágyaim illúzióinak mocsarából és ehelyett tiszta lelki vágyak vezetnek majd Kṛṣṇa és örök társai kedvtelésének birodalmába.

Sajnos elbizakodott természetem ritkán ad arra alkalmat, hogy őszintén imádkozzak a kegyedért, de most a megjelenési napod alkalmából ez a te beleegyezéseddel lehetségessé válhatott. Még azt az egyszerű képességet is csak neked köszönhetem, hogy most kifejezzem hálámat feléd.

Kérlek, továbbra is adj nekem lehetőséget arra, hogy képes legyek Kṛṣṇára emlékezni és szolgálni Őt és segíts abban, hogy a tanulásom érdekében nekem járó szenvedéseket mindig Kṛṣṇa elrendezésének láthassam. Továbbra is engedj szenvednem a fejlődésemért ha Kṛṣṇa úgy akarja, és ne hagyd, hogy bármi kifogással is éljek a lelki kötelességeimet illetően.

Engedd meg, hogy ezen a napon – a megjelenési napodon – gondolatban a lótuszlábaidhoz borulva fejemre tehessem annak transzcendentális porát.

Szolgád:
Nitāi-bhāvana Dāsa

Nitya-sakhī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed csodálatos napján!

Mivel minden nagyon megváltozott az utóbbi években, nagy sorsfordulatok után vagyok, nehéz összeszedni a gondolataim, mit is

ajánlhatnék fel eme szép alkalomból neked, lelki tanítómesteremnek.

Az anyagi világ jobban csapdába ejti az embert, mint azt gondoltam volna régebben, lelkes szerzetes korom idején. Minden olyan fényes, tiszta és egyenes volt akkor, s most nagyon nehéz a hétköznapok szürke sodrásában elkapni a hajókötelet, s megkapaszkodni újra és újra s lelki levegőhöz jutni.

Ebben az életszakaszban, a létfenntartás és gyereknevelés kinti világában próbálom elmeríteni most gondolataimat, s visszacsatolni hozzád, hozzád, akitől minden jó, áldásos és kedvező dolgot kaptam.

Mindig a legegyszerűbb, a legőszintébb, a legértékesebb az én értékrendem szerint. Ezért ezen a nyomon kezdek kutakodni magamban, mit mondjak el neked, mit ajánljak fel ebből a nem túl emelkedett állapotú, alantas kis szívből ami bennem dobog. Nem könnyű feladat, mert semmim nincs, ami méltó lenne hozzád, fényedhez, tiszta *bhakta* személyedhez. Valahányszor rád gondolok, méltatlannak, s egyszerre túlzottan szerencsésnek érzem magam, amiatt, hogy kapcsolatban állhatok veled. Sokszor el sem hiszem, sokszor aggódom, hogy elveszítem, hogy elrontottam, hogy egy nap majd szólsz, hogy vége s nem kérsz többet a szolgálataimból.

Őszintén nem túlzok, ha azt mondom ez az életem legnagyobb félelme, szorongása, ami minden nap eszembe jut s megfordul a gyomrom a stressztől, a gondolat miatt, hogy nem vagyok már jó a szolgálatra. Nekem a rajzolás és a könyveid olvasása közben, az utolsó mencsváram az anyagi létben, az utolsó kapocs Kṛṣṇához, az utolsó értelme a képességeim használatának.

Bevallom, bár anya én nő vagyok, s ez nagy részt elvesz az életemből és energiáimból, az elmém egy titkosan féltett kis zugában tudom jól, hogy mindezek olyan értelmetlen múló dolgok, mint a nyíló virágok szépsége. Minden intelligenciám és mély érzésem, amivel megpróbálom értékelni emberi létemet, azt súgják, hogy egyetlen igaz értéke a testem s elmém fizikai jelenlétének ezen a földön az, hogy téged szolgálhattalak eddig néhány igen gyenge képességemmel. Hiszek benne, hogy emberi lényként szolgálni kell egy felsőbbrendű isteni igazságot, s egyetlen hiteles csatorna és kapocs vagy nekem ehhez drága Guru Mahārája. Az emberi létem, ha csak szaporodásról és létfenntartásról szólhat ebben

a világban, magasabb rendű misszió némi reménye nélkül, leköpöm magam, s azt mondom nem volt különb az életem egy állaténál.

Azt tudom csak felajánlani Guru Mahārāja, hogy szentül hiszek missziódban, s amíg hajlandó vagy egy egy kis cseppet adni a szolgálatodból és amíg a kezem mozog szolgálni szeretnélek téged.

Nem vagyok sem igazán jó, sem igazán nagy lendületű személy, amilyen lenni szeretnék, de abban reménykedem, hogy lesznek jobb és lelkileg inspiráltabb külső körülményeim a jövőben, s produktívan tehetek a lábaid elé munkákat.

Nem tudok mást mondani. Mert nekem nem maradt más. Nem vagyok sem nagy *sādhaka,* sem *pūjārī,* sem prédikátor… de nem veszítettem el a vágyat vagy a hitet abban, hogy értelme nincs az emberi létnek ha csak önmaga boldogulása a cél, magasabbrendű isteni *guru* szolgálata nélkül.

Jelenleg ezt a hitemet és vágyamat szeretném neked felajánlani Guru Mahārāja. Ez nem követelőzés akar lenni a szolgálatomért, hanem őszinte hódolat annak a csodálatos fajta, magasztos létnek, amit bemutatsz nekünk a jelenléteddel, írásaiddal, a prédikálásoddal.

Ezt szerettem volna elmondani neked, megragadva *vyāsa-pūjā* napod alkalmát.

Őszinte csodálattal szerencsétlen szolgád:
Nitya-sakhī Devī Dāsī

Bhakta Nizhny Novgorod

Hare Kṛṣṇa, dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, Guru Mahārāja.

In this holy day I'd like to express my gratitude to International Society for Kṛṣṇa consciousness, to Śrīla Prabhupāda & what is most important for me to you, dear Guru Mahārāja as perfect medium, who

is transmitting Lord Śrī Caitanya Mahāprabhu's instructions, which a penetrating into my heart when you are giving *kṛṣṇa-kathā*.

I've asked you: "how can I serve to your mission?" & you said that you don't have any separate mission & best what I can do for Śrīla Prabhupāda is to distribute his books.

Later, I've understood, that you are perfect humble disciple of His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda & all your thoughts, words & actions are dedicated to him.

This meeting was more than year before, but I feel as if it was yesterday. All this time I'm trying to put my awkward efforts into preaching to the conditioned souls & what is even more important to my own mind. Each time when I feel lack of enthusiasm & determination, when I feel lazy & want to hide myself, I'm trying to remember your podcasts, photo & video, where you are sharing your experience how we can please Śrīla Prabhupāda & Śrī Kṛṣṇa.

I was feeling growing enthusiasm & pride for my spiritual master, while I was watching video *saṅkīrtana* reports in different cities, where you were distributing transcendental knowledge along the streets in spite of your position & age.

Your behavior is the perfect example of devotion to your spiritual master & *ācārya* of our society on which we should meditate & what we should practice regularly.

Like a giant icebreaker you are moving forward in spite of all odds & breaking ice of materialism, impersonalism & spirit of sense gratification, which are so strong in this world.

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī Mahārāja said that this world is not the place for gentleman. I'm feeling that I'm very far from position of gentleman. Dear Guru Mahārāja, in your lectures you are often telling that unless we become an ideal person it is very difficult to become good devotee of the Lord.

During book distribution & while other activity I'm trying to follow your instructions & control my behavior, speech & other aspects of my life. Because I feel that I'm representing ISKCON & my dear Guru Mahārāja, who allowed me mercifully to become his disciple candidate.

Sometimes I'm visualizing, that you are sitting nearby, wearing your

saffron clothes with your cane & watching as I distribute books. In this moments I feel inspiration & your help & try my best to present this matchless gift of Śrīla Prabhupāda.

When I recall how much I ought to your Holiness & all *guru-paramparā,* I feel shame to fall into depression & feel obliged to drive forward my not the best car, which I have due to my past *karma*. But while following your perfect instruction this car is moving faster & working better. Finely this will help me to win the race & defeate ignorance & clouds of *anarthas*. It will happen when I understand that the Holy Name & the Lord is the same. & at the end of the race I'll get the reward – pure loving unalloyed devotion to Their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Mādhava.

Hare Kṛṣṇa! All glories to you, dear Guru Mahārāja! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Your servant,
Bhakta Roman *brahmacārī* Nizhny Novgorod

Nṛsiṁha Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your divine service.

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

"According to their *karma,* all living entities are wandering throughout the entire universe. Some of them are being elevated to the upper planetary systems, and some are going down into the lower planetary systems. Out of many millions of wandering living entities, one who is very fortunate gets an opportunity to associate with a bona fide

spiritual master by the grace of Kṛṣṇa. By the mercy of both Kṛṣṇa and the spiritual master, such a person receives the seed of the creeper of devotional service." (*Śrī Caitanya-caritāmṛta*, *Madhya-līlā* 19.151)

When I started to read Śrīla Prabhupāda's books I was surprised to see the term called "bona fide spiritual master". I was puzzled for months about it since the term spiritual master was already unique for me and there was also bona fide spiritual master. What did it mean? I did not have anybody around me in Istanbul that time to reply this question other than Śrīla Prabhupāda himself via His books. Then, I started to pray to Śrīla Prabhupāda to help me to find a bona fide spiritual master whom I could start rendering service. Soon after Śrīla Prabhupāda amazingly replied my prayers and I met you in Śrīdhāma Māyāpur, in front of Jagannātha Mandira with the greatest fortune of my life. Since then, I have started to learn what is a bona fide spiritual master just by hearing from you, associating with you, following you and serving you. I feel the most fortunate human being in the world since I have chance to serve your divine grace. Despite I have many disqualifications and inabilities, your causeless mercy makes me act in your service. My all endeavors are just to serve and satisfy you in a perfect way just as you do serve and satisfy your spiritual master His Divine Grace Śrīla Prabhupāda. Your wonderful and matchless example is giving me hope for future and pushing me to do more and more in Kṛṣṇa conciousness. Thank you very very much!

Your insignificant servant,
Nṛsiṁha Kṛṣṇa Dāsa

Nṛsiṁha-prāṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni a sok kegyet, amit a társulás során kapok tőled.

Mindenkinek egyformán adod ezt a lehetőséget és mindenkit tanítványodként segítesz.

Ez a figyelem és törődés nagy érték számomra.

Köszönöm a lehetőséget, hogy szolgálatot ajánlhatok Rādhe-Śyāmának, neked Guru Mahārāja és a *bhaktáknak*.

Szolgád:
Nṛsiṁha-prāṇa Dāsa

Bhaktin Orosz Edina

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kṛṣṇa *bhaktája,* aki nagyon kedves Kṛṣṇa számára, minden élőlény kedves barátja, türelmes, mindig elégedett, nagy elszántsággal végzi az odaadó szolgálatot, tiszta, ügyes és még számtalan jó tulajdonság tárháza. Így látlak téged, kedves Mahārāja!

Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* védelmét élvezve hálával és szeretettel gondolok rád, mivel olyan kegyesen lefoglaltál szolgálatba. A *Bhagavad-gītā* 9. fejezete Prabhupāda magyarázata szerint arról szól, hogy a megfelelő társaság hatására az emberben vonzalom ébred a tiszta odaadó szolgálat iránt, aminek eredményeképpen elfogad egy hiteles lelki tanítómestert. Mivel a lelki tanítómester a kegy óceánja, csak is ennek tulajdoníthatom szerencsémet, hogy elesettségem ellenére kegyesen adod társaságod személyes tanítások és utasítások formájában. A maratoni tapasztalatok és személyes tanácsaid a határtalan égig emeltek fel és azt érzem, hogy egyre csak vágyok a tiszta odaadó szolgálatra. Mivel nagyon ostoba vagyok, nem vagyok képes felfogni Śrīla Prabhupādának a teljes dicsőségét, akinek az üzenetét

nagy elszántsággal és lelkesedéssel ülteted el a *bhakták* szívében. Amilyen odaadással követed lelki tanítómestered utasításaid, ugyanolyan odaadásra inspirálod a *bhaktákat* és engem is példamutatásoddal.

A lelki tanítómester kegyéből jutunk át ezen az anyagi léten és érhetjük el Kṛṣṇát. Így kérem alázatosan a kegyed, hogy tudjalak téged és a *bhaktákat* elégedetté tenni szolgálatommal és megkapni a Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránti *premát*.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Orosz Edina

Pada-kamala Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupādának és a *guru-paramparānak!*

Óh drága lelki tanítómesterem! Alászálltál az anyagi világba a bűnös lelkek felszabadítása érdekében, hogy a Rādhā és Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetről prédikálj nekik! Köszönöm szépen, hogy valami csoda folytán engem is idevonzottál és kiemeltél az anyagi létből. Akkortájt nem mertem elhinni, hogy létezik a lélek a lelki világ, Isten, az örök élet, csak reménykedtem benne, gondoltam majd csak lesz valahogy. Aztán amikor találkoztam az egyik kedves tanítványoddal, akkor minden megváltozott. Egy régi álom vált valóra, hitet és reményt adott nekem, hogy létezik mindez és nem kell tovább abban a bizonytalanságban élnem. Aztán egészen addig érett ez a dolog, míg végül beköltözhettem hozzátok a *bhakták* közé az *āśramába*. Ennek lassan kilenc éve már. Később elfogadtál tanítványodnak, majd jött az avatás. Köszönöm szépen! Egyszer, nem is olyan rég beszélgettünk *saṅkīrtana* után a *bhaktákkal* és az egyik tanítványod azt mondta, hogy amikor valaki elfogadja az avatást, akkor azzal a lelki tanítómestere misszióját fogadja el, vállalja magára. Az pedig jelen esetben terjeszteni a

Kṛṣṇa-tudatot, osztani Śrīla Prabhupāda könyveit. Ezt hallani nekem nagyon jól esett és onnantól kezdve már tudom, hogy mit akarok és hogy mit kell tennem. Egy másik alkalommal pedig éppen Krisna-völgyben tiszteltem a *prasādamot,* ami nagyon ízletes volt, hihetetlenül finom. Arra gondoltam hogy olyan mint a nektár, hisz az is. Körbenéztem, láttam a kedves *bhaktákat,* a gyönyörű környezetet, a sok jó lehetőséget a szolgálatra, Rādhe-Śyāma, Śrīla Prabhupāda, te Guru Mahārāja, minden ami kapcsolatban van a Kṛṣṇa-tudattal az nektár. Oly kegyes vagy, hogy a saját boldogságodat megosztod másokkal és olyan nagylelkű, hogy még nekem is adsz belőle. Nagyon szépen köszönöm! Úgy érzem, hogy hazataláltam az örök hazámra, hozzátok. Hisz ez Śrīla Prabhupāda és a te missziód is, visszavinni a szegény elesett lelkeket Kṛṣṇához. Az idén megváltozott a szolgálatom, átkerültem a prédikáló osztályba. Próbálok beprédikálni fiatalokat és aztán lelkes könyvosztókat képezni belőlük. De a könyvosztást nem hagytam abba, nem tudok megállni, nem is akarok. Teljesen benne akarok lenni a misszióban, mindvégig! Amit tőled kaptam azt szeretném ha mások is megértenék, megtapasztalnák. Szeretném ha minél több testvérem idekerülne közénk, biztonságba, Rādhe-Śyāma gyönyörű lótuszlába oltalmába. Alázatosan a földre borulok lótuszlábaid előtt és imára kulcsolt kézzel könyörgöm az isteni kegyedért, hogy le tudjak győzni minden akadályt, ami a lelki fejlődésem és a te szolgálatod útjában áll. Kérlek szépen álldj meg, hogy tiszta *bhakta* lehessek és hogy sok *saṅkīrtana bhaktát* tudjak hozni a mozgalomba! Hálásan köszönöm az Indiában eltöltött két hetet is, feledhetetlen élmény, nagyon jó és hasznos tapasztalat volt, várom a következő alkalmat.

Nagyon, nagyon szépen köszönök mindent, amit tőled kaptam!

Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Jelentéktelen szolgád:
Pada-kamala Dāsa

Padyāvalī Devī Dāsī

All glories to Śrī Guru and Gaurāṅga. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances unto your lotus feet. All glories to you on your appearance day.

Pray that the Lord always protect you and your health.

On such auspicious occassion please allow me the opportunity to express my most sincere and deepest gratitude to you.

Thank you for always being there whenever I needed help.

At times when the struggle to keep everything together seems to be almost impossible, just thinking about you keep me going.

Thank you Gurudeva for being there to remind me of my weaknesses.

It is due to your mercy and blessings upon me that I am able to carry on serving where I am.

When I do forget this fact I always end up in trouble.

Thank you Gurudeva.

You possess all the qualities of great Vaiṣṇavas.

Even though I am not worthy, you showed me kindness, compassion, affection and patience.

Once I was in the *dhāma,* I remembered seeing you walking a distance away. You stood out of the crowd and your walking gait reminded me so much of Śrīla Prabhupāda.

The sight of you really struck me that I stood still and watched you as you glide like a swan to the temple.

This made realise that you must be a very special servant of Śrīla Prabhupāda.

You must be very dear to him and he is very dear to you.

You are sharing the mercy from Śrīla Prabhupāda with many fallen souls like myself.

Thank you Gurudeva for giving me your association and saving me.

Thank you for teaching, inspiring, leading and showing me and keeping me on the right path Gurudeva.

With folded hands, I pray at your lotus feet for your blessings so that I can value, appreciate and treasure the good fortune you have given me please.

Please protect me from falling down.

Please make this lowly fallen and insignificant soul a good servant to the service of Śrīla Prabhupāda and his family.

Jaya Śrī Gurudeva!

Your unworthy disciple,
Padyāvalī Devī Dāsī

Pālikā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

This is my first Vyāsa-pūjā offering at your lotus feet. I always felt that my words are not appropriate to glorify you. This is my humble attempt. I seek your forgiveness any offence I may cause.

I always try to listen to your wonderful delivery of pod cast. I understand from *Caitanya-caritāmṛta* that when we are not in the presence of spiritual master then *vāṇī* is the representation. This is the only way I can hear you. That becomes my inspiring spiritual food for the day.

Recently when you were in Māyāpur, I heard you describing how a cow was so much attached to her calf you observed in a courtyard next to where you were staying. In your vision that attachment was similar to what Mother Yaśodā and Nanda Mahārāja had for Kṛṣṇa. Dear Guru Mahārāja this way you are always trying to connect us to Kṛṣṇa consciousness. This year you have kindly delivered to us about

the importance of *varṇāśrama-dharma*. You have explained how by following the process one can become elevated in mode of goodness.

And gradually people can be benefited and raise themselves to Kṛṣṇa consciousness. In this age of Kali this knowledge very much needed.

This is what Śrīla Prabhupāda wanted to establish. Being his very dear son you have dedicated yourself to fulfil his misson. This your gratitude and love for Śrīla Prabhupāda.

In this very special day of Vyāsa-pūjā offering I pray to Rādhe-Śyāma for you to have a very good health and long life to serve Their Lordships.

I am for ever your eternal servant and I pray that forever Kṛṣṇa may keep me as your servant. And pray may I continue to develop taste for the holy name.

I am very greatful and thankful to you for being my eternal father.

Your humble servant,
Pālikā Devī Dāsī

Parama-karuṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara.

Last year you posted a video of what you do with your time. It was very moving to watch. It reminded me of being involved in the Rādhā-Kṛṣṇa Temple in London. As you went through the long list of the many things you do I found myself reflecting on the level of commitment you have made to Śrīla Prabhupāda. Over many years. You've set such a perfect example, thank you.

And then later in the year came your email with the invitation to take part in the Christmas Book Distribution Marathon. What an inspiring letter that was. Then seeing the posts of you with the devotees in

action and hearing some of the pastimes was very wonderful. Setting a perfect example of gentlemanly Vaiṣṇava conduct while reaching out to us fallen souls with armfuls of Lord Caitanya's mercy, thank you.

And travelling and preaching you are also managing to write Kṛṣṇa conscious literature. Something the world needs very much. And you are publishing. Again setting a perfect example of humble service to the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu, thank you.

Seeing you in person in Swansea Temple was another highlight of the past year. Chanting in your company with the devotees is always a deep and rewarding experience. Often when chanting I imagine you are here. It is something I treasure and hold on to, thank you for being in our lives.

Bowing down in the dust of your lotus feet I hope to one day offer some useful service to you and the mission of Śrī Caitanya Mahāprabhu.

Thank you again for your example and your mercy. All glories to your divine service!

Your servant,
Parama-karuṇa Dāsa
On behalf of Kastūrī Mañjarī Devī Dāsī, Govinda Sundara, Dīnanātha, Jīva

Bhaktin Pártai Flóra

Dear Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda!

Just one sentence you told me last summer in Kṛṣṇa-Valley opened my eyes and changed a lot. What are you so proud of? Are you proud of coming away from Kṛṣṇa to this material world?

As Kṛṣṇa says in *Bhagavad-gītā,* 16.4: "Pride, arrogance, conceit, anger, harshness and ignorance-these quailities belong to those of demoniak nature, O son of Pṛthā."

And as Prabhupāda says in the purport of this text very directly: "In this verse, the royal road to hell is described."

You appeared in this material world with the beautiful duty to show us the royal road back, back to Godhead.

You gave your heart and whole life to your so beloved Śrīla Prabhupāda. And He gave you this extraordinary, very rare and special duty to lead and guide the fallen souls like me towards the main porpouse of life.

Godhead is light. Nescience is darkness. Where there is Godhead there is no nescience. You are the carrier of this light and spread this light throughout the world.

Where there is Godhead there is no nescience. The spiritual master is the authentic representative of the Supreme Personality of Godhead.

With your one sentence you lit a candle in my heart and mind. How could I express my gratitude?

I can only follow your footsteps and this way Śrīla Prabhupāda's. And be only proud of the fact that following the biggest saints in these three worlds, our *ācāryas* of the *paramparā* of Lord Kṛṣṇa.

Your insignificant servant,
Bhaktin Pártai Flóra

Pārtha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Végtelenül szerencsés vagyok. Te tettél azzá. Ez nem magától értetődő, hanem a te erőfeszítésed és vágyad nagyságát mutatja. Még emlékszem, hogy e nélkül mit ért az életem.

Mindig tanulok tőled valamit. Megtanítottad, hogy ki vagyok én,

ki az Úr, hogyan mutat utat a szentírásokon át, hogyan szeret. És közben megtanultam azt is, hogyan segít általad, és ki vagy te az én életemben. A szerencsém forrása. Azt is tanítod – szóban és tettben, az egész lényedben –, hogyan szeressük Rādhe-Śyāmát. Csak azt sajnálom, hogy mennyire megnehezítem a dolgod. A legmagasabb szintű tudásról beszélsz egy hitetlen óvodásnak, aki csupán azt tudja, mi édes és mi keserű. Reménytelenségem ellenére kérlek, ne add fel, hogy valahogy, így vagy úgy…

Más téren is kimagasló példát állítasz. Szinte kifogyhatatlan tárháza vagy a kitartásnak, türelemnek, kegyességnek és a könyörületességnek. Bár a tested és a világ minduntalan korlátokat támaszt, hogy megments minden élőlényt, és újra kapcsolatba hozd őket Kṛṣṇával, te fáradhatatlanul tudomást sem veszel az akadályokról. József Attila szavaival a te vágyad „tövig kalászos táblája a másokban még csak csírázó búzaszemeknek”.

Mint Śrīla Prabhupāda örök szolgája, minden napot arra használsz, hogy csodákat tegyél. Kali korában a vasat arannyá változtatod, a leesettet felemeltté, a tisztátalant makulátlanná, a közönségeset nemessé. Hogy minden és mindenki Rādhe-Śyāma örömére legyen és tegyen.

Śrīla Prabhupāda tiszta gondolatai egyértelművé teszik, hogy menynyire nélkülözhetetlen ajándékot kaptam társulásod révén.

„A Kṛṣṇa-tudatú szolgálatot azonban legjobban egy lelki tanítómester hozzáértő vezetésével végezhetjük, aki Kṛṣṇa hiteles képviselője, aki ismeri tanítványa természetét, s aki képes útmutatást adni neki, hogyan cselekedjen Kṛṣṇa-tudatosan.” (*Bhagavad-gītā* 2.41 magy.)

bhaktyā tv ananyayā śakya aham evaṁ-vidho ʻrjuna
jñātuṁ draṣṭuṁ ca tattvena praveṣṭuṁ ca parantapa

„Kedves Arjunám, Engem csakis az osztatlan odaadó szolgálat révén lehet igazán megérteni úgy, ahogyan előtted állok, s így lehet közvetlenül meglátni Engem. Csak ily módon tudsz behatolni a Rólam szóló tudás misztériumába.” (*Bhagavad-gītā* 11.54)

„Aki nem részesül személyesen egy hiteles lelki tanítómester oktatásában, az semmit nem érthet meg Kṛṣṇából. A tu szó használatával ez

a vers kifejezetten arra utal, hogy Kṛṣṇa megértéséhez ezen kívül nem vezet más út, és semmi más folyamat nem ajánlott." (*Bhagavad-gītā* 11.54 magy.)

Egész egyszerűen senki mástól nem kaphatom meg a világon, csak tőled. Imádkozom hozzád, hogy mindig el is tudjam fogadni. Remélem, egyszer annyira átitatja majd az életemet, hogy ezen kívül nem marad benne másnak hely.

Jelentéktelen szolgád:
Pārtha Dāsa

Bhakta Pásztor László

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat *vyāsa-pūjā* ünnepséged alkalmából! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném hálámat kifejezni feléd, hogy vagy nekünk. Sokszor eszembe jut a rákóczifalvai első találkozásunk, bár akkor még egy ezoterikus útkereső voltam. Te tartottál egy órás előadást a Kṛṣṇa-tudat folyamatáról, nagyon érdekesnek és izgalmasnak találtam. Mély benyomást tett rám. Nem sokkal később kaptam egy *Bhagavad-gītāt*. Akkor éreztem, ez a folyamat és te vagy a mester, aki segít a sötétségből a fényre kijutni.

Guru Mahārāja nagyon könyörületes vagy hozzánk, megadod a lehetőséget, hogy kiszabaduljunk az anyagi energia fogságából. Az elmúlt időszakban elolvastam kettő könyvedet, a *Kṛṣṇa-saṅgatit* és a *Na pāraye 'hamot,* olyan jó, hogy ez az irodalom a te kegyedből a számunkra megnyilvánult. Nagy segítséget nyújt a hazafelé vezető úton. Sok-sok gyönyörű kedvtelés Rādhāról és Kṛṣṇáról meg a *gopīkról*.

A te kegyed és az óriási erőfeszítésed eredménye ez, és számunkra sokat segíthet, hogy Rādhā-Śyāmasundarát szebben, jobban szolgálhassuk itt Új-Vraja-dhāmában.

A múlt héten volt Gaura-pūrṇimā ünnepe, sokan összejöttünk a templomban, hogy együtt dicsőíthessük az Úr Caitanyát. Gaura Kīrtana Prabhu vezette a két órás *kīrtanát,* ami nagyon lelkesítő volt, mindenki nagy odaadással énekelt és táncolt. Rendkívül fontos nekünk, hogy minél többet társuljunk a *bhaktákkal* és énekeljük együtt a szent nevet.

Egyedül jöttél nem hoztál magaddal semmit csak a vágyat, hogy Kṛṣṇát és Śrīla Prabhupādát szolgálhasd. Az egész életed egy nagy felajánlás Rādhā-Śyāmasundarának. Kegyedből gyakorolhatjuk a lelki életet: *śravaṇaṁ kīrtanaṁ viṣṇoḥ smaraṇaṁ*…Végtelen az együttérzésed, nagy-nagy türelemmel tanítasz minket. Fontosnak tartod, hogy *varṇāśrama* közösségünk egy erős, stabil és dinamikusan fejlődő közösség legyen.

Śrīla Prabhupāda minden bizonnyal nagy elégedettséggel gondol rád, amikor látja, hogyan teljesíted be a misszióját, látja hogyan terjed ki fokozatosan a prédikálás, hogyan válik egyre elismertebbé és megbecsültebbé a mozgalmunk.

Hálásan köszönök mindent, minden dicsőséget a te csodálatos személyiségednek!

Szolgád:
Bhakta Pásztor Laci

Patita-pāvana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!

Bár szándékom, hogy téged, jó szerencsém forrását és végtelen jó tulajdonságok tárházát dicsőítselek olyan, mint ha valaki *ghī* mécsessel akarná imádni a napot, megjelenésed e kedvező napján kérlek, fogadd e néhány üdvözlő szót határtalan örömöm és hálám jeléül.

Ahogy a kelő nap oszlatja szét a sötétséget a világban, amely olyan

mély, akár az óceán, úgy hoztad el számomra te is a reményt egy valódi értékekkel bíró életre. Mikor újra és újra megérkezel Új-Vrajadhāmába, testem megtelik életerővel, ami egész addig csakis azért tudta végezni kötelességeit, hogy azt a pillanatot megélje.

„Ki jól érti a tudás és bölcsesség általam tanított lényegét, az nem ajnároz és nem becsmérel senkit sem, úgy jár-kel a világban miként a Nap az égen."

A Kṛṣṇa-völgy egén ragyogó napra pillantva valamennyien a sajátunknak érezzük azt. A nap tudomásul véve ezt áldásait ontja ránk, közben pedig halad tovább előírt vándorútján. Te is megjelensz évente többször, hogy kegyedben részesítsd Krisna-völgy apraja-nagyját, s mi lelkendezve nyugtázzuk, hogy végre haza jött szeretett Guru Mahārājánk. Egy rövid időre élvezhetjük társaságodat, azután tovább indulsz, hogy a világ más földrészein, Törökországban, Angliában, Ukrajnában, Romániában, Indiában s még ki tudja, hány országban tündökölj napként Kṛṣṇa kegyét záporozva a társaságod után sóvárgó *bhaktákra*. Kedves, ahogy pillanatok töredékeiből áll össze a múló esztendők sokasága, s ahogy a nap veszi el és bocsátja ki a vizet, fenntartva ezzel a világ menetét, úgy adod át te is nekünk az élet nektárját, mely a tanítványi láncolaton keresztül száll alá az Úr Kṛṣṇa nektár ajkairól.

„Ó, Nap, mindenek forrása, legkiválóbb istenség, ki nap mint nap, a fohászok idején tündökölsz, s a szentírás előírásai szerint fohászkodók minden bűnét, szenvedését, s ezek magját, a tudatlanságot is felégeted, hadd meditáljunk nagy figyelemmel a magasztos úr napkorongján, ó Ragyogó!"

Kedves Guru Mahārāja, hadd meditáljak nagy figyelemmel lótuszlábaid nyújtotta kedvezőségek végtelen természetén!

Jelentéktelen szolgád:
Patita-pāvana Dāsa

Prabhakāra Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben azt a különleges tulajdonságodat szeretném kiemelni, hogy mennyire inspirál az engem és másokat is, hogy mennyire komolyan veszed Śrīla Prabhupāda vágyát. Lelkesítő volt látni az elmúlt időszakban, hogyan dicsőíted a könyvosztást – a tetteiden keresztül – amit szeretett lelki tanítómestered annyira szeretett.

Śrīla Prabhupāda lelki tanítómestere vágyát követve nagyon szorgalmazta, hogy a könyvosztás és könyvnyomtatás elsődleges prioritást élvezzen a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomban.

Tanítványod Ānanda-Caitanya Prabhu mondta, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy itt Magyarországon ennyire egyértelmű a könyvosztás elsődlegessége, szemben más országokkal ahol nincs annyira a fókuszban ez a szolgálat. Ezt a te tiszta vezetésedre, és lelki tanítómestered iránti hűségedre vezette vissza. Így kegyedből tapasztaltam, és tapasztalom most is, hogy milyen jó minden szempontból ez a szolgálat.

Tavaly amikor avatást adtál, és mondtad, hogy szeretnéd kifejezni a háládat azok felé akik nagy nehézséget vállalnak a könyvosztásban, nekem újabb bizonyítéka volt a lelki tanítómestered iránti szeretetednek. Amikor pedig minden testi nehézséged ellenére, a sok-sok felelősségeddel a hátadon, és amellett, hogy másokat is lelkesítettél kimentél osztani az már hab volt a tortán. Ez egy olyan torta amely – azoknak, akiket megérintett valaha a könyvosztás nektárja – rendkívül ízletes.

Nem gondoltam, hogy ezt még lehet fokozni, de te még erre is rátettél.

Gauramaṇi Prabhu mesélte az indiai utat. Ez már a marcipán a torta tetején. Te szervezted a *bhakták* szállását, útját, étkezését stb. Meditációjukat is segítetted, féken tartottad az elméjüket, szolgáltad őket minden téren a tengernyi feladatod mellett, hogy kifejezd a háládat irántuk, és a nagyrabecsülésedet a könyvosztás szolgálata iránt. Ez már teljesen megdöbbentő volt számomra, a szó jó értelmében. Alig

vártam a következő lehetőséget, hogy belekóstoljak ebbe a tortába azzal, hogy felajánlom neked azt a jelentéktelen szolgálatot amelyet most a könyvosztásért végzek.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy veled és a te hangulatoddal kerültem kapcsolatba, és hogy kegyedből van arra vágyam, hogy továbbra is kóstoljam ezt a tortát.

Köszönöm szépen Guru Mahārája, hogy ilyen különleges keggyel áldottál meg minket!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhakāra Dāsa

Prabhupādānuga Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat a lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Újra eljött a nap, amikor ünnepelhetünk és dicsőíthetünk téged, imákat ajánlhatunk, fogadalmakat tehetünk neked.

Kérlek adj erőt, hogy a legnagyobb tisztelettel és alázattal tudjalak dicsőíteni, és kérlek fogadd el a könyörgéseimet. Hálás vagyok Kṛṣṇának és Śrīla Prabhupādának, hogy elküldtek téged az elesett lelkek megmentéséért. Szerencsés vagyok, hogy engem is megmentettél, annak ellenére hogy nem érdemlem meg.

Végtelen sok lélek szenved itt az anyagi világban, ezért hihetetlen, hogy mégis fenn akadtam a hálódban. Nagyon köszönöm Guru Mahārája indokolatlan kegyedet. Többször mondtad, hogy hálásnak kell lennünk azért, amit kaptunk. Mi már meg vagyunk mentve. Nem dőlhetünk hátra kényelmesen a fotelben azt gondolván ennyi volt,

megérkeztünk. Megkaptuk a *kṛṣṇa-premát,* nincs itt több dolgunk. Nem tehetjük ezt, hiszen Caitanya Mahāprabhu azt mondta, válj te is *guruvá*. Nem baj, ha csak keveset tudsz Kṛṣṇáról, akkor azt a tudást add tovább másnak. Add tovább a stafétát, ments meg minél több lelket. Ki kell fejeznünk a szeretetünket és a hálánkat, hogy kegyesen megmentettél minket Guru Mahārája. Tovább kell terjesztenünk az Úr Caitanya üzenetét, és meg kell mentenünk másokat is.

Kérlek segíts Guru Mahārája, hogy képes legyek prédikálni az embereknek, és tisztán adjam át a tanításaidat, valamint Śrīla Prabhupāda szavait. Kérlek adj erőt, hogy megfelelő minőségben tudjam végezni a lelki gyakorlataimat, nagy elszántsággal kövessem a szabályozó elveket, és egyre tisztábban, sértés nélkül énekeljem a szent nevet.

Bocsáss meg minden sértést, amit a múltban elkövettem!

Nagyon szépen köszönök minden kegyet Guru Mahārája.

Jelentéktelen szolgád:
Prabhupādānuga Dāsa

Prāṇa-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

A tanítványok többsége elkülönülésben végzi szolgálatát a lelki tanítómesterének. Adódnak azonban olyan ritka pillanatok, amikor lehetőségük nyílik a *vapura*. Az elmúlt évben abban a szerencsében volt részem, hogy személyesen is társulhattam veled, a *varṇāśrama* team keretein belül.

Mint ahogy egy épület alapjait is csak egyszer rakják le, az ideális társadalom alapozása is megismételhetetlen (legalábbis jó hosszú ideig). Nagyon megtisztelő, hogy ebben a kezdeti periódusban bevontál

a munkába! A 2015-ös év elejei balatoni vezető-*saṅgán* felnyitottad a szemem és rájöttem, hogy eddig teljesen mást – sokkal kevesebbet gondoltam a *varṇāśramáról*. Az év közbeni közös megbeszéléseink alkalmával pedig még inkább megerősödött bennem, hogy ez mennyire hasznos, szükséges és aktuális dolog. Maximálisan tudok azonosulni a bevezetés vágyával!

Hogyan lehetek jobb ember? – ez lesz az elkövetkezendő időszakom meditációja. A *bhakta* élet állandó fejlődési és tanulási folyamat, de néha olyan magas szintekről olvashatok és hallhatok, amelyek nagyon messze állnak tőlem.

Emlékszel? 2010-ben a lelkiismeretfurdalásról kérdeztelek, arról amit éppen ez az áthidalhatatlannak tűnő távolság okoz bennem. A jelenlegi énem annyira messze áll egy *bhakta* életétől. A podcast válaszodban a kitartásra biztattál, azaz hogy gyakoroljam tovább a folyamatot és majd idővel megtisztulok. Bevallom nem nyugodtam meg teljes mértékben, de a *varṇāśrama* lépcsőzetes folyamatával már sokkal konkrétabb és részletesebb tervet adtál a kezembe. Köszönöm szépen! Reményt adtál!

2016-ban, az ISKCON 50 éves évfordulójának évében, nagyon szép felajánlás lesz Śrīla Prabhupādának, hogy vágyának a másik felét is megvalósítjuk a vezetéseddel. El tudom képzelni, hogy milyen sok nehézséggel jár egy társadalmat megalapozni és felépíteni! Miközben nap, mint nap meg kell birkóznod az olykor keserű, vagy éppen édes terhekkel: a rengeteg feladattal, a szervezéssel, a könyvírással, az időskori korlátokkal, az utazások nehézségeivel; számtalan problémát kell megoldanod, miközben példamutató *sādhanát* tartasz. Megdöbbentő volt tapasztalni, hogy zsúfolt időbeosztásod mellett, teljesen eltérő tevékenységekből érkezve is milyen gyorsan és mélyen tudsz elmerülni a *varṇāśrama-dharma* témájában. Milyen gyorsan felveszed a fonalat, látod át a témát és kapcsolódsz be lelkesen. Nagyon tetszett a témában megnyilvánított Kṛṣṇa-tudatos gondolkodásmódod, a praktikus gyakorlati éned, a mindannyiunkat inspiráló kitartásod és lelkesedésed, a nehézségeken átívelő humorod, a gondoskodó magatartásod, a tévedést is felvállaló őszinteséged és a sohasem megalkuvó bátorságod.

Az áldott társulási lehetőségen kívül, számomra az elmúlt időszak másik nagy ajándéka a *Varṇāśrama-kódex* volt. Nagyon örülök, hogy megírtad! Minden várakozásomat felülmúlta, nagyon tetszik. Persze akkor fogja elérni a hatását, ha minél többen megvalósítjuk az abban leírtakat. Ha mint építőkő, kiváló alapanyaga leszek én is a Kṛṣṇa-tudatos társadalmunknak.

Épp ebben az időszakban – amikor ezeket a sorokat írom – jelentettem be nektek, hogy a munkám miatt nem fogok tudni napközben szolgálatot ajánlani. Egy időre kevesebbet tudunk együtt lenni, de nagyon szépen köszönöm a támogató válaszod és nagyon megtisztelő, hogy számítasz rám a későbbiekben is.

Mint ahogy Śrīla Prabhupāda a *Caitanya-caritāmṛta* zárszavában írja: „A testi jelenlét néha észlelhető, néha pedig nem, míg a *vāṇī* örökké létezik. Éppen ezért a *vāṇīra,* nem pedig a fizikai jelenlétre kell támaszkodnunk."

Ígérem, a kódex alapján fejlődni fogok a jó tulajdonságok elsajátításában és a podcastodon keresztül továbbra is kapcsolatban maradunk!

Valamennyi ideig újra elkülönülésben kell lennem tőled, de az elköteleződésem és a vágyam arra, hogy újra együtt szolgálhassunk, fennmarad! Bízom abban, hogy a *vapura* is még sok lehetőségem lesz, amihez jó egészséget kívánok!

Nagyon szépen köszönök mindent! A személyes támogatást és a közösségért végzett valamennyi szolgálatod: a vezetést, az oltárfelújítást Rādhā-Śyāmasundarának, a *varṇāśrama-dharma* bevezetést és a kódexet, a további könyveket, a sok podcast üzenetet, az MKTHK-ért tett összes erőfeszítésed!

Jaya Guru Mahārāja!

Maradok örök szolgád:
Prāṇa-vallabha Dāsa

Prema-keli Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I'm so happy and excited to have the chance to glorify you again, remembering of the special event of your appearance. But also a bit fearful, because of course I have zero qualification.

This year I chose something from my diary. I wrote this at night after we arrived back from India.

"I'm sitting here, it's 3.a.m., I'm so tired, but can't sleep because of jet-leg. My heart is still singing and dancing in Māyāpur. Everything seems so EMPTY here.

Strangling feeling. Where is the holy *dhāma?* Where is Pañca-tattva? Where are the devotees? And where are you, GURU MAHĀRĀJA?

I feel some special tingling. I want to run away. It feels like someone gave a slap on my face and I just woke up from a wonderful dream.

I'm sitting here in our beautiful apartment and I don't care. I feel I don't care about anything. I just want to sing, dance and roll in the dust in Māyāpur and Vṛndāvana with you and the devotees.

I'm grasping the *parikrama* book in my hands, and I feel special happiness in my heart.

I feel this is the perfection of life. I have heard it many times, but I never experienced.

I wish, this feeling would never end. If only the endless and miserable veil of my mind would never cover me again. I wish, I would never think, that anything else exists besides this.

This is the reality what I feel now. This is the reality."

yatreḍyante kathā mṛṣṭās tṛṣṇāyāḥ praśamo yataḥ
nirvairaṁ yatra bhūteṣu nodvego yatra kaścana

"Whenever pure topics of the transcendental world are discussed, the members of the audience forget all kinds of material hankerings, at least for the time being. Not only that, but they are no longer envious of one another, nor do they suffer from anxiety or fear." (*Śrīmad-Bhāgavatam* 4.30.35)

By my own effort I can't reach this level, but with your kind help I could also enter a little bit into the transcendental world and experience feelings explained by *Śrīmad-Bhāgavatam*.

I know, that because of my impurity, the emotions that I have are so far from real spiritual experiences. Nevertheless, by your causeless mercy, I got a very special gift, what no-one else can give.

I feel sadness because of my miserable condition that my heart, what melts from your smile, becomes hardened again because of my false ego and pride. I can't express my gratitude with my actions properly, but I always pray that maybe one day I can offer you lots of love and service from all my heart.

Your daughter and servant,
Prema-keli Devī Dāsī

Prema-guru Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kṛṣṇa és Rādhārāṇī tökéletesen boldogok egymással, mi szükségük lenne Nekik másokra? De Miattuk, Általuk vagyunk mi, parányi lelkek, s ha Ők örömüket lelik bennünk, akkor elértük létezésünk célját. Transzcendentális családjukban mindenkit számon tartanak, és azokról sem feledkeznek meg, akik elfordultak Tőlük. Időről-időre személyesen is eljönnek a feltételekhez kötött világba, hogy visszahívják őket,

és valamilyen módon mindig biztosítják a lehetőséget a visszatérésre. Példájukkal az igazi szeretet törvényeire tanítanak, s elvárják, hogy megtanuljuk a leckét. E nélkül senki nem mehet vissza.

Ebben segítesz te, és nincs könnyű dolgod. Rengeteg alázat, türelem, béketűrés és szakértelem szükségeltetik ehhez, és persze szeretet, együttérzés. Imádkozom, hogy minél kevésbé akadályozzam a munkádat, hogy egyszer, a nem annyira távoli jövőben megtanuljam végre, amit meg kell, s valami hasznosat is tudjak csinálni, amivel elégedett lehetsz.

Köszönöm, hogy bevontál transzcendentális családodba, számon tartasz és vigyázol rám.

Szolgád:
Prema-guru Devī Dāsī

Premamoya Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában! Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján!

Annyi csodálatos dolgot viszel véghez minden évben, hogy a bőség zavarával küzdve nagyon nehéz eldöntenem, melyiket is emeljem ki most közülük, melyik mutatja be a legjobban határtalan odaadásodat. Ami azonban úgy látom, hogy a legnagyobb ajándékod imádott istenségeid, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és szeretett lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda felé, az a *varṇāśrama* társadalmi rendszer kiteljesítésére tett lépéseid formájában jelennek meg. Ő Isteni Kegyelme missziója 50%-át beteljesítendő örökségként ránk hagyta. Ez egy csodálatos feladat.

Korábban említetted, hogy a Kṛṣṇa-tudat elindításakor már azzal a vízióval érkeztél ide, hogy a prédikálás kiépítésével párhuzamosan létrehozzál egy farmközösséget, ahol az „egyszerű életmód, emelkedett gondolkodás” mottója megvalósulhat egy *vaiṣṇava* közösség életmódján át. Mindez már 1993-ban el is kezdődött Új-Vraja-dhāma

megalapításával. Több, mint két évtized telt már el azóta, és nagyon sok infrastrukturális és társadalmi fejlesztés történt ez idő alatt. A következő nagyobb fordulópont a magyar *yātrā* víziójának megalkotása volt, ami egy Istenközpontú társadalom alapelveit fogalmazta meg, de immár az egész magyar közösségünk számára. Śrīla Prabhupāda iránymutatásai alapján gyönyörűen megvilágítottad, hogyan tudják a Krisna-völgyi, és (lehetőségeikhez mérten) a városokban élő *bhakták* is megvalósítani a mindennapokban a *varṇāśrama* rendszert.

Az elmúlt hónapok azonban mégis nagy fordulatot hoztak, mivel egy rendszeres és egyre elmélyültebb kutatómunkába fogtál e témát illetően. Ennek első gyümölcseként létrejött a *Varṇāśrama-kódex,* aminek teljes anyagát még megjelenése előtt kegyesen hozzáférhetővé tetted a vezetői *saṅga* résztvevőinek. Ez alapján egy széles, társadalmi méretű fejlesztés körvonalai kezdenek kirajzolódni, amely nem csak a magyar *yātrā* számára szolgál nagy lehetőségekkel, hanem világméretű szinten az ISKCON minden *bhaktájának* is. Ahhoz, hogy Caitanya Mahāprabhu vágya alapján szélesebb társadalmi szinten el tudjuk terjeszteni a Kṛṣṇa-tudatot, ahhoz elengedhetetlenül szükség van a *varṇāśrama* társadalmi rendszer adta lehetőségekre és előnyökre. Enélkül nem fogjuk tudni szerte a világon sikerre vinni Śrīla Prabhupāda missziónak első 50%-át, magát a prédikálást sem!

Śrīla Prabhupāda e hatalmas örökségének megvalósítására bizonyára jó néhány nemzedékre szükségünk lesz még, de odaadó és kitartó törekvéseid eredményeként, most egyre jobban kezd mindez megnyilvánulni. Gondolom az sem véletlen, hogy ez a nagyobb lendületvétel éppen egybeesik az ISKCON megalapításának 50-dik évfordulójával. Śrīla Prabhupāda misszójának második 50%-t éppen e jeles évforduló alkalmával kezdjük kibontani.

Nagyon köszönöm, hogy indokolatlan kegyedből részese lehetek e tervednek, hogy ezen a módon is örömet okozzunk Śrīla Prabhupādának, Śrī Caitanya Mahāprabhunak és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának.

Śrīla Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Elesett szolgád:
Premamoya Dāsa

Premavatī

Kedves Guru Mahārāja!

Boldog születésnapot kívánok! Nagyon szeretlek, és egy kiváló Mahārāja vagy. Szeretek kint lenni a bociknál, és szeretnék egyszer tehénpásztorlány lenni.

Szerető szolgád: Premavatī

Pṛthvī-pati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

Az elmúlt pár évben egyre ritkábban volt lehetőségem a társaságodban lenni. A személyes találkozók elmaradtak, vagy online gyűléssé alakultak át; aztán azok is elmaradoztak. Egyre kevesebb megbeszélésen és programon vettünk részt együtt. Emellett a családi kötelességeim és egyéni problémáim, korlátaim is sok időt elvontak. Régebben nem telt el hét anélkül, hogy ne társulhattam volna veled.

Olyan élményekben és tanításokban volt részem, melyek lelki erőt és biztonságot adtak a Kṛṣṇa-tudatomnak, valamint óriási segítséget jelentettek a vezetői szolgálatomban. Ebből a leírhatatlanul felemelő tapasztalatból és érzésből táplálkozom nap mint nap. Ez ad erős hitet abban, hogy a lehető legjobb helyen vagyok a világon.

Az egyre kevesebb társulás miatt egy óriási űrt éreztem magamban, mert rájöttem, hogy a közvetlen közeledben töltött években a köztünk lévő kapcsolatra inkább a vezetői mint a *guru*-tanítvány viszony volt a jellemző. A szolgálat és a teendők sokasága és súlya mellett nem tudtam minőségi időt fordítani a tanítványi kapcsolatra. Az elkülönülés érzése

aggodalommal töltött el. Már azon voltam, hogy írok neked, a tanácsodat kérem. Azonban pont akkor jelent meg a *Nava-vraja-mahimā* magyarul. Elkezdtem olvasni és az aggodalmam azonnal elszállt.

A *Nava-vraja-mahimā* nemcsak Új-Vraja-dhāmáról, a szent helyekről, Kṛṣṇáról, Śrīmatī Rādhārāṇīról és a kedvteléseikről szólnak. A *Nava-vraja-mahimā* rólad, a lelki tanítómesteremről szól: az odaadásodról, a lelki megvalósításaidról, a *bhaktákkal* való törődésedről, a vízióidról, a viselkedésedről, az iránymutatásaidról és tanításaidról, a hangulatodról, a gondolataidról.

Egy tanítvány számára minden benne van ahhoz, hogy halljon és tanuljon tőled, valamint kövessen és szolgáljon téged.

Kedves lelki tanítómesterem! Hálásan köszönöm, hogy a közeledben lehetek!

Boldog születésnapot!

Tanítványod és szolgád:
Pṛthvī-pati Dāsa

Priya Bhāsīni Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Mindenért köszönetet mondhatnék, mert mindent tőled kapok, de most azt szeretném megköszönni, hogy megtanítottál főzni!

Amikor főzhettem neked kegyesen mindig megkóstoltad vagy megetted, és építő kritikáiddal fejlesztettél, formáltál.

Amikor a szamószával próbálkoztam azt mondtad: – Nem tudom, hogy kell csinálni, csak azt tudom milyen amikor eszem,… és úgy összeáll a töltelék, és nem gurulnak ki a borsók. Amikor pedig először levest kértél, már *pūjārī* voltam de bevallottam, hogy még nem csináltam zöldséglevest. Elkerekedett szemekkel kérdezted: – Te nem tudsz

levest főzni? És azóta „tudok” (kivéve, amikor nem sikerül). Abban a nézésedben benne volt az áldásod, és vele a képesítés. KÖSZÖNÖM!

Van egy receptem Śrīla Prabhupādától, ami biztos ízlene:

Az alapanyagok az odaadó szolgálat elemei.

A fűszerek, a szabadság szabályozó elveinek figyelmes követése, és a sértések elkerülése, amik kihozzák az alapanyagok ízét.

Az edény, amiben főzünk az alázat és hála mély érzése.

A lelkesedésünk, hogy szolgáljuk a lelki tanítómesterünket és a *bhaktákat,* a tűz.

A keverőlapát pedig a lelki tanítómester szeretete, ami nélkül Kṛṣṇa nem fogadja el az ételt.

Ha mindez együtt van jó eszközök lehetünk. Az isteni pár ezt a hangulatot ízleli!

Kedves Guru Mahārāja! Szeretnék egyszer egy ilyen preparációt készíteni neked, és ahhoz elfogadni a kegyed, de addig is köszönöm, hogy elfogadod azokat az egyszerű próbálkozásaimat, amiket néha főzhetek neked, ezzel kifejezve a szeretetemet.

Örök szolgád, szerető lányod:
Priya Bhāsīni Devī Dāsī

Puṇḍarīka Dāsa

Priya and Pūjya Gurudeva,

Please accept my aspiring to be humble obeisances in the dust at your lotus feet. All glories to our great *ācārya* and preceptor H.D.G. Śrīla Prabhupāda.

Thank you Guru Mahārāja when as an ever youthful graduate you saw and understood the importance of;

tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ

You had received the lamp light of true knowledge, you recognised Śrīla Prabhupāda for His divine being and association although on your recent podcast you said that you only met Him half a dozen times.

Guru Mahārāja, I have been so fortunate in meeting my life companion, the wonderful soul you have named Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī for it was Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī who 20 years ago recognised you as our spiritual master.

How fortunate am I to have your eternal love and care, your friendship, your fatherly affection and spiritual guidance. How fortunate am I to see a glimpse of the truth through your eyes, ears, voice and touching love and affection for the lost souls which includes myself.

I fall at your feet again and again as each day and night bring a greater appreciation and understanding that I can only have because you have seen the truth and lovingly shared it with me.

It is 04.30, it is Easter Sunday here in the UK. I have chanted 18 rounds of *japa* in your company and through your mercy in the company of Rādhe-Śyāma whose inviting picture adorns and blesses this abode at Śrīvāsa Aṅgan, a name blessed by you. What do I have of any value that you have not given to me? I have nothing, I am indebted eternally, as I grasp some small insight into;

Just try to learn the truth by approaching a spiritual master. Inquire from him submissively and render service unto him. The self-realized souls can impart knowledge unto you because they have seen the truth.

Guru Mahārāja, your regular books and podcasts allow us all an insight into the 'Truth'. Please bless us all with a greater understanding of 'Submissive' attitude, especially myself as I struggle with this even though Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī tries so hard to help me. I remain a resistant fool not knowing the difference between day and night.

I sit in the rays of the cooling Phālguna-pūrṇimā moon, now waning and as I meditate on my good fortune, I thank you for disseminating so much love and care around the globe in the divine light of Śrīla Prabhupāda.

Śrīla Prabhupāda took to the world stage at the age in this lifetime of 69.

I have some hope then that I can make this essential progress in this lifetime.

A chance you have given to me, for which I aspire to thank you by serving you pleasingly.

Your aspiring servant,
Puṇḍarīka Dāsa

Puṣkariṇī Devī Dāsī

Kedves Śrīla Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenésed dicsőséges napján örömmel ültem le dicsőíteni téged, lelki tanítómesteremet, aki a világ legcsodálatosabb személyiségeinek egyike. Buzgóságom azonban hamar elszállt, amikor rádöbbentem, hogy milyen nagyon szerény képességekkel is rendelkezem ahhoz, hogy egy ilyen emelkedett személyről írjak. Kérlek, ezért bocsásd meg, hogy csak ilyen egyszerűen és nem hozzád illő módon köszöntelek születésnapod alkalmából.

Mañjarī Mātājī reggeli leckéjében említette, hogy amikor először Magyarországra jöttél prédikálni 39 éves voltál, mint most én. Ez a kijelentése zavarba hozott. Nem azért, mert még nem is vagyok igazából annyi (ősszel leszek) vagy, mert mindenki előtt feltárta a koromat (ami csak a testemé és nincs okom szégyellni), hanem azért, mert elgondolkodtatott. A te kegyedből fiatalon találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, és olyan sok időt elvesztegettem az életemből. Még ma is messze vagyok a tiszta odaadó szolgálattól. Tele van a szívem anyagi vágyakkal, büszkeséggel, irigységgel és sok más *anarthával*.

Raghunātha Dāsa Gosvāmī a *Manaḥ-śikṣāban* két versben is azt tanácsolja, hogy ha egy *bhakta* ilyen helyzetben van, akkor kiáltson a tiszta *bhakták* segítségéért és imádja őket.

Én azonban szégyellek a kegyért könyörögni, hiszen már így is olyan sokat kaptam: a *bhakták* társaságát, a szent nevet, a *gāyatrī-mantrát,*

Śrīla Prabhupāda könyveit, Tulasī-devī és Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga személyes szolgálatát, Rādhe-Śyāma imádatát és a tiszta odaadó szolgálat magját. Mindez azonban egyetlen forrásból táplálkozik: a lelki tanítómesterem személyéből, belőled, aki nélkül egyik sem lenne ma jelen sem az én, sem sok száz másik *bhakta* életében. Nélküled a Caitanya-fa egy egész ága hiányozna. Még elképzelni sem lehet, milyen lenne az életünk, ha nem jöttél volna Magyarországra és nem tennél olyan nagy erőfeszítéseket azért, hogy kihúzz minket *māyā* karmaiból. A legnagyobb áldás tehát te magad vagy. Az ország, a közösség, és az én számomra is.

Ha megkaptam egy tiszta szívű *vaiṣṇava* lótuszlábának menedékét, mi mást kérhetnék? A legnagyobb indokolatlan jószerencse ez, melyet élőlény ebben az anyagi világban kaphat. Miért vagyok hát még mindig ilyen elesett, szánalmas helyzetben? Miért nem fejlődöm jobban a lelki életben? Szégyenteljes helyzet, de világos, hogy én magam állok az útban. Guru Mahārāja, te többször is kérted: „Ne állj az útba!" Úgy tűnik, hogy minden igyekezetem ellenére, még mindig béna vagyok, magatehetetlen, aki nem bír magától mozdulni, akit el kell vontatni az útból…

Kedves Guru Mahārāja, születésnapod alkalmából nem tudom, mit ajánlhatnék fel neked. Azt mondják, a lelki tanítómestert két dolog teszi elégedetté: az egyik, ha látja tanítványa lelki fejlődését, a másik, ha a tanítvány segíti *guruja* misszióját, minél több lelket visszavezetni Kṛṣṇához. Sajnos én egyikben sem jeleskedem. Az egyetlen, amit fel tudok ajánlani az a cseppnyi törekvés, amit teszek. Kérlek, ne haragudj, amiért ilyen haszontalan vagyok és bocsásd meg a sértéseimet, amiket elkövettem ellened.

Köszönöm, hogy elhoztad Ő Isteni Kegyelme üzenetét Magyarországra, és az én szívembe is. Köszönöm neked, hogy itt lehetek Śrīla Prabhupāda mozgalmában. Remélem, egy napon valóban hasznos tagja leszek családodnak és nem okozok több csalódást.

pitā mātā bālakera nā laya aparādha
aparādha kṣama, more karaha prasāda

„A szülők sohasem veszik komolyan gyermekeik sértéseit. Bocsánatodért könyörgöm hát, és áldásodat kérem.” (*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* 2.33)

Szolgád: Puṣkariṇī Devī Dāsī

Puṣpagopāla Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az isteni párnak Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának és lakhelyüknek, Új-Vraja-dhāmának.

Amikor a csodálatos könyvedet, a *Nava-vraja-mahimāt* olvastam, rátaláltam egy gyönyörű részre, ahol Vraja-dhāma nagyszerűségéről, az idelátogató vendégek és az itt élők szerencséjéről mesélsz.

Krisna-völgyben nagyon sokféle szolgálatot lehet végezni Rādhā-Śyāmasundara örömére, nekem abban a szerencsében van részem, hogy azt a szolgálatot végezhetem, ami nagyon közel áll a szívemhez. Az ide látogató vendégeket kalauzolom körbe Rādhe-Śyāma birodalmában, megismertetve velük Śrīla Prabhupāda csodálatos tanításait. Mielőtt a vendégek megérkeznek, felkészülünk a fogadásukra, kitakarítunk, rendet rakunk. Mióta ezeket a sorokat olvastam a könyvedben, még lelkesebben teszem rendbe a vendégpapucsokat őrző kosárkát:

„Aki Krisna-völgybe jön, valóban szerencsés már jelen életében is. Rādhā és Śyāmasundara otthona olyan varázslatos hely, hogy úgy érzem, már attól megtisztul a szívem, ha csak megérintem az ide látogatók lábát. Szinte naponta találkozunk olyan vendéggel, aki Śrīla Prabhupāda tanításaiban már az első alkalommal hinni kezd, akiben vonzódás ébred a *dhāma* iránt vagy szeretettel fordul Rādhe-Śyāma felé.” (*Nava-vraja-mahimā* 170. oldal)

Gondoltam, hogy leírok neked pár idézetet a vendégkönyvből, ami hűen tükrözi a vendégeink érzelmeit Új-Vraja-dhāma és az itt élő *bhakták*

felé. Ezek a mondatok őszintén dicsőítik Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, Śrīla Prabhupādát és téged, kedves Guru Mahārāja, akinek a tiszta vágyából létrejöhetett ez a csodálatos hely, Új-Vraja-dhāma.

„Életre szóló, szép élmény volt a látogatás. Mélységes tiszteletünk az itt előknek e csoda megvalósításáért és működtetéséért. Köszönjük, hogy itt lehettünk és magunkkal vihetjük lélekben az itt tapasztaltakat."

„Lélekmelegítő, szívderítő látni a rendet, nyugalmat és a szépséget, ami a völgy egész területére jellemző. A lakók is rendkívül kedvesek. Köszönjük szépen!"

„Krisna-völgybe belépni olyan, mintha 'megállna' az idő. Árad belőle a nyugalom, kedvesség, a szeretet és a segítőkészség, s e közösségen kívül minden emberi közösségnek ezt kellene képviselnie."

„Teljesen el vagyunk varázsolva. Valami olyan csodával találkoztunk, amit mindenkinek látni kellene. Csodálatos a hangulat, az itt tett látogatás örök élményt jelentett. Mindenkinek ajánlani fogjuk, hogy látogasson el Krisna-völgybe."

Nagyon köszönöm neked, hogy ezt a csodálatos szolgálatot végezhetem és itt élhetek a családommal ezen a gyönyörű szent helyen.

Szolgád:
Puṣpagopāla Devī Dāsī

Rādhā-Kṛṣṇa Dāsa

Dear Śivarāma Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to you. All glories to Śrīla Prabhupāda.

It's been a really eventful year. Some experiences were good and some were good for learning. All together I would say that I learned a lot and it has been an intense learning sometimes… but here we are and we look into the future with hope since that hope is giving us strength in the present. There is one more thing other than hope in

the future that helps us going forward and that is the experiences of the past. These could be our experiences or could be teachings from others' experiences too.

This is when you come into the picture.

We need you Mahārāja!

You inspire us by your vision that instills hope in our future that one day we could become good servants in Śrīla Prabhupāda's movement at the lotus feet of our spiritual masters.

We need you Mahārāja!

You are the rock that we can rely on in our present. You are the rock of our spiritual practices, the rock of our enthusiasm, the unmovable rock of spiritual life in the ever strong flowing river of our material desires in which we are drowning like a shipwrecked soul while we are praying for survival. You throw the rope again and again but we are too busy with ourselves catching it… still you are there like a rock that is unshakeable and is always there to hold on.

We need you Guru Mahārāja!

Based on our experiences of the past, all the time we spent with you, we can be sure that building on the tradition that you developed so carefully we can have the hope in the future and thus have the power in the present. The only question is can we let our attachment to the strong flowing river go? Can we change praying for survival to acting for saving others too? Can we get fixed at least to a degree that we can show others that this is a path worth walking? If I look at you, when I feel your presence, when you're with us I have full faith that we can do it. When I see your picture only, when I loose the feel of your presence and when you're away my faith is trembling.

I need more of your association. I would like to know what is right and what is not. I'd like to become a human being. I'd like to follow your good example. I'd like to become a rock… Please give your blessings and give your mercy so I can finally become a servant… not just in name only.

Your servant and the servant of the Hungarian *yātrā,*
Rādhā-Kṛṣṇa Dāsa

Rādhā-nāma Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta a szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!"

A közösségi szerepek című tájékoztató füzetet olvasva ehhez a versmagyarázathoz értem /*Śrīmad-Bhāgavatam* 3.5.11/

„A legnagyobb misszionáriusi cselekedet a *kṛṣṇa-kathā* prédikálása szerte a világon, ahogyan azt az Úr Caitanya javasolta. A világ minden értelmes embere csatlakozhat ehhez a nagyszerű mozgalomhoz, amelyet az Úr Caitanya indított el."

Amikor misszionáriusi fogadalmat tettünk akkor jöttem rá, hogy valójában amióta Kṛṣṇa-tudatban vagyok mindig missziónak tekintettem a tevékenységünket, s próbáltam az utasításaid, tanításaid alapján élni.

S most, amikor már mélyebben értem az Úr Caitanya vágyát végtelen boldogság tölt el, hogy Kṛṣṇa indokolatlan kegye által találkozhattam veled, s általad én is a misszió követőjévé válhatok.

Śrīla Prabhupāda ennek a versnek a magyarázatában még azt írja, hogy „a *kṛṣṇa-kathā* az egyetlen gyógyír a világon minden ember számára, mert mindenkit az önvaló tiszta tudatába juttathat, és mindenkit felszabadíthat az anyagi kötelékek alól."

Feltételes módban van írva felszabadíthat, s eljuttathat bennünket Kṛṣṇához. Amikor a Kali-yuga érzékkielégítő örvényében elmerülő

embereket nézem félelmetesnek tartom a jelenlegi helyzetet. A tudatlanság és a szenvedély mindent áthat, megzavarva az emberek józan eszét értelmét. S akkor jönnek a bátor, önfeláldozó tetrekész harcosai az Úr Caitanyának, az egész *guru-paramparā,* Śrīla Prabhupāda, a tanítványai, s te is. S ahogy Kṛṣṇa írja a *Bhagavad-gītāban,* a tudás fegyverével felszerelkezve bátran, ragyogva elkezdik kiemelni az élőlényeket az illúzióból.

Amikor apránként kezdünk kimenni e tudatlansághalmazból rájövünk, hogy egyedül nem megy. A Kṛṣṇához visszavezető úton való haladáshoz szükségünk van segítségre. Kell, hogy valakitől halljunk Kṛṣṇáról, a lelki életről. Amikor megértjük helyzetünk nyomorúságát végtelen hálát érzünk azok iránt, s legfőképpen irántad, hogy kiemelsz ebből az illúzióhalmazból.

Szerencsések vagyunk mindannyian, akik találkozhattunk veled, tanulmányozhatjuk a szentírásokat, énekelhetjük a szent nevet, szolgálhatjuk Rādhe-Śyāmát, tanulhatjuk a lelki életet, és sorolhatnám még mindazt a kedvezőséget, amit általad kaptunk.

Csodálatos az Úr Caitanya missziója, s csodálatosak a követői, *bhaktái*.

Hálás vagyok, hogy a missziód részese lehetek, s a kezemet, lábamat, szavaimat, a szívemet is e misszió szolgálatába állíthatom.

Kérjük továbbra is a tanításodat, a szeretetedet és támogatásodat, hogy érettebbekké, s erősekké tudjunk válni a lelki életben. S, hogy ez a misszió ne csak egy fogadalomtételt jelentsen, hanem tudjuk az életünket rá tenni ahogy te is tetted.

Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Szolgád:
Rādhā-nāma Devī Dāsī

Rādhā-priya Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, aki ideküldött téged nekünk, megmentésünkre! Minden dicsőséget csodálatos személyednek!

Ismét eljött az év – számunkra különleges jelentőséggel bíró – csodálatos napja, amikor *vyāsa-pūjā* felajánlás formájában fejezhetjük ki hálánkat, szeretetünket, elismerésünket neked.

Mert hiszen ez csak egy koncentrátuma a minden nap érzett hálának. És ezt a fogalmat, a hála szó igazi jelentésének megértését is neked köszönhetjük. Tehát mindent! „Csak az ostobák hálátlanok jótevőikkel szemben" – olvastam a *Śrīmad-Bhāgavatamban,* és rádöbbentem, hogy milyen ostoba vagyok, hogy ezt a hálát nem érzem a nap minden percében! Pedig mutatod nekünk a példát többféleképpen, és „nagyban", hogy jól lássuk, és szívből, hogy jól érezzük: Tökéletesen, kitartóan szolgálod Śrīla Prabhupāda misszióját, és minket is lefoglalsz ebben, és minden jelentéktelen szolgálatunkért hálás vagy nekünk. Úgy tanítasz bennünket, hogy minden részletet bemutatsz példamutatásoddal.

Sokszor szerettem volna megírni neked, és most megragadom az alkalmat: Leírhatatlan a csodálat érzése, ahogyan példát mutatsz az egészséged megőrzésében is amellett az iszonyú nagy teljesítmény mellett, amit csinálsz, és a *bhakták* szolgálata érdekében időnként mégis beáldozod az egészségedet. Mert a mi javunkra döntesz. Ezt sohasem tudjuk meghálálni.

Mindig hálára késztetsz! Írod a csodálatos könyveidet, amikből finomabb és finomabb megértésekre tehetünk szert, podcastjaidból nap mint nap tanulhatunk, és kegyesen adod ily módon is folyamatos társulásodat. Lelkesítesz bennünket a *saṅkīrtanára,* és Śrī Śrī Gaura-Nitāi és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara állandó szolgálatára.

Megoldhatatlan feladat elé állítasz, hogy megtanuljam a megfelelő hála érzését, és a megfelelő viszonzást, hiszen amit tőled kapok nap mint nap, azt nem lehet meghálálni maradéktalanul. De az ösztönzés,

hogy tanuljam meg legalább a töredék részét viszonozni annak, amit kapok tőled, már óriási fejlődés lehetőségét rejti magában.

Ha sikerül a hálát lelki tanítómesterem iránt a nap minden percében érezni, és Śrīla Prabhupāda misszióját ebben a tudatban szolgálni, életem eléri a célját.

Maradok jelentéktelen szolgád:
Rādhā-priya Devī Dāsī

Rādhā-vallabha Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, és isteni megjelenési napodnak!

A lelki életben a *bhakták* legfontosabb menedéke a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* éneklése, a *bhaktákkal* való társulás, a szent helyek nyújtotta védelem, a szentírások olvasása, tanulása, és a *mūrtik* szolgálata. Mindezeket a csodálatos dolgokat a tanítvány csak akkor élvezheti teljes mértékben, ha megkapta a lelki tanítómesterétől a kegyét, hogy valójában fel is táruljanak az ezekben lévő áldások. A lelki tanítómester kegye nélkül a Hare Kṛṣṇa éneklése csak szentimentális vallásos kántálás, a *bhaktákkal* való társulás csak elvesztegetett idő, a szent helyek csak szép tájak, sajnos sokszor még csak nem is annyira szépek, a szentírások csak filozófiai beszélgetésekkel tele szövött érdekes, kalandos történetek, és a *mūrtik* pedig szépen feldíszített templomi szobrok lesznek. A lelki tanítómester kegye az, ami a legfontosabb hozzávalója a lelki fejlődésnek, és amitől igazi lelki értékekké válnak az odaadó szolgálat elemei. A *śāstra-cakṣuḥ* az, amit a lelki tanítómester tud adni a meghódolt tanítványnak. Ez a legfontosabb missziója egy prédikátornak, hogy a Kṛṣṇa-tudat szemén keresztül láttassa a

világot mindenkivel. Igazán ez az, ami megmenti az élőlényeket az anyagi világ végtelen illúziójától. Ahogy Devahūti is kifejezi a *Śrīmad-Bhāgavatamban* (*ŚB*. 3.25.8):

tasya tvaṁ tamaso 'ndhasya duṣpārasyādya pāragam
sac-cakṣur janmanām ante labdhaṁ me tvad-anugrahāt

„Uram! Egyedül a Te segítségeddel szabadulhatok ki a tudatlanság e legsötétebb régiójából, mert Te vagy transzcendentális szemem, amit csakis kegyedből, sok-sok születés után nyertem el."

A transzcendentális szem egy olyan ajándék, ami a lelki tanítómester birtokában van. Kegyéből még a legelesettebb ostoba is megtisztulhat, és elérheti a legfelsőbb lelki célt, Goloka Vṛndāvanát.

Ahogyan Narottama Dāsa Ṭhākura énekel: *„cakṣu-dāna dila yei, janme janme prabhu sei"*. Śrīla Prabhupāda azt írja: „A *guru* ad lelki szemeket a tanítványnak, akinek ezért a lelki tanítómestert életről életre a mesterének kell tekintenie."

Kegyedből Guru Mahārája, a mi életünk is megváltozott. Megkaptuk azokat a szemeket, amiket Śrīla Prabhupāda adott neked, és amit hagyott örökségül nekünk. Ezek azok a szemek, amit majdan egyszer nekünk is át kell adnunk a jövő nemzedékének. De mielőtt azzal kellene foglalkoznunk, hogy átadjuk másoknak, te is – ahogyan Śrīla Prabhupāda is – azzal foglalkozol, hogy megtaníts bennünket minél élesebben látni. Mert a szem az jelenti, hogy látás. A látást pedig lehet élesíteni, és egyre tisztábbá varázsolni. Könyveid, hangüzeneteid, személyes társulásod, *kīrtanáid,* leckéid és minden más törekvésed, hogy elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát azt szolgálja, hogy fokozatosan kikerüljünk *māyā* fogságából, és megtisztuljunk az illúzió szennyétől. A szemünkön lévő por megakadályozza, hogy mindig ott legyen a Kṛṣṇa-tudat a látásmódunkban. A por a személyes ragaszkodásaink, és a törekvésünk arra, hogy olyannak láttassuk magunkat, amilyennek szeretnénk, hogy lássanak. Néha nagy prédikátornak, vagy nagy könyvosztónak, vagy zseniális *kīrtana* énekesnek szeretnénk látszani, máskor pedig szétrobbanunk az anyagi ragaszkodásaink miatt. Śrīla

Prabhupāda és a te ajándékaid segítségével viszont megszabadulhatunk attól az illúziótól, hogy a testünkkel azonosítsuk magunkat, és a test késztetéseinek engedelmeskedjünk.

Kṛṣṇa kegyéből Arjuna is isteni szemeket kapott a kurukṣetrai csatamezőn, mert Kṛṣṇa elrendezéséből Arjuna szemeit is elfedte a családi ragaszkodás. Ezért Kṛṣṇa így szólt: (*Bg.* 11.8)

na tu māṁ śakyase draṣṭum anenaiva sva-cakṣuṣā
divyaṁ dadāmi te cakṣuḥ paśya me yogam aiśvaram

„Mostani szemeddel azonban nem láthatsz meg Engem — isteni szemet adok hát neked. Csak lásd misztikus fenségem!"

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, áldj meg engem is a lelki látásmóddal, a *śāstra-cakṣuḥval,* mert habár avatott tanítványod vagyok, mégis annyira *māyában* vagyok, hogy az anyagi testemmel azonosítom magam, mindenféle nagy *bhaktának* szeretném láttatni magam és közben szétrobbanok az anyagi vágyaktól. Elmém mindenféle anyagi ragaszkodásoknál próbál menedéket keresni. Szükségem van a kegyedre, mert semmi más esélyem nincs arra, hogy akár csak egy lépéssel is közelebb kerülhessek Goloka Vṛndāvanához. Kegyed nélkül belemerülök a sötétség birodalmába, és elveszítem a szememet, hogy bármit is a Kṛṣṇa-tudat látásmódján keresztül érzékelhessek.

Kegyedben reménykedve, életről életre mesteremnek tekintve téged, maradok érdemtelen szolgád:
Rādhā-vallabha Dāsa

Rādhānātha Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

"Impersonalists generally give the example of a river flowing into the ocean and merging. This may be a source of happiness for the impersonalist, but the personalist keeps his personal individuality like an aquatic in the ocean. We find so many living entities within the ocean, if we go deep. Surface acquaintance with the ocean is not sufficient; one must have complete knowledge of the aquatics living in the ocean depths." (*Bhagavad-gītā* 18.55. Purport)

I was listening to your video message this morning, in which you instructed us to "go deep" in the practice of Kṛṣṇa consciousness, otherwise, we shall be unable to realize the goal of devotional service. You are our best example of someone "going deep" into Kṛṣṇa's and guru's service. Any time I see or hear you, I am always stunned by your perfectionism in every aspect of your life. You are the perfect guru, the perfect teacher, the perfect scholar, the perfect father, the perfect storyteller, the perfect writer, the perfect designer, the perfect counsellor, and it this list could be developed further and further.

"Going deep" is natural for you, since you see everything at its best and you see everything as a ready or a potential offering to guru and Kṛṣṇa. Accordingly, you see the world around you in relationship to Kṛṣṇa. Kṛṣṇa is deep, the deepest and you see everything connected to His deep magnificence. In the Purport above, Śrīla Prabhupāda explains how "going deep" is related to personalism, and how the existence on the surface reveals hidden or unhidden impersonalism. It is such a wonderful revelation.

I am just a water strider ("molnárka"), who is running here and there on the surface in search of some little sense gratification. My only hope is that your example will shed light on me and it will show me the only right and worthy way to the depth. Otherwise, I will carry on crawling on the impersonalist existence of the surface. Today is the official remembrance day of your example, but it is my only hope and longing every day. Let me wish you a very happy appearance day, dearest Guru Mahārāja!

Your servant,
Rādhānātha Dāsa

Rādhāṅga Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Kérlek, engedd meg, hogy ezen a szent napon dicsőítselek. Bár nagyon alkalmatlan vagyok rá, de bátorságot merítve leírnám hozzád méltó gondolatom. Tökéletes példa vagy nekem, hogy hogyan kell követni a lelki tanítómester utasításait! Én nem tudom még igazán, de minél többet hallok tőled, talán egyszer nekem is menni fog.

Tisztaság, együttérzés, szeretet, hála, bátorság, elhatározás, akarat, erő. Ezek jellemeznek szüntelen. Amikor kell komoly vagy, de bátorító mosolyt, tanítást, kedves szavakat mindig adsz, amikor szükséges. Mindenki jóakarója vagy, lelki apukája, aki elárasztja tanítványait Rādhe-Śyāmához érzett tiszta odaadásával.

Rādhe-Śyāma olyan csodálatos! Köszönöm, hogy közvetlenül szolgálhatom Őket! Mindig arra gondolok, hogyan tudnám viszonozni kegyáradatod!

A szentírásokban azt olvashatjuk, „hogy a lelki tanítómester akkor elégedett, ha látja tanítványait fejlődni a lelki életben”. Ehhez kérném az indokolatlan kegyed.

Újra és újra köszönöm, hogy ehhez a lelki családhoz tartozhatom, ami nélküled nem valósult volna meg.

Hare Kṛṣṇa.

Jelentéktelen szolgád:
Rādhāṅga Devī Dāsī

Rādhāradhya Dāsa

Dear Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I would like to thank you for writing *Nava-vraja-mahimā*. By this book we can have a glimpse into your heart, and throw that, to the original Vraja-dhāma, where Rādhe-Śyāma perform Their wonderful, sweet pastimes. When I read this book hours can pass without I notice it. I just sit down to read a few pages, but I can not stop in 2-3 hours. You bring Rādhe-Śyāma so close to us.

By following your instructions we can attain pure *bhakti* – I have full faith in this. I am so fallen and insignificant, but I know if I follow your instructions I would be able to offer my life to the service of the Divine Couple.

Thank you for engaging me in Rādhe-Śyāma's service.

Your insignificant servant,
Rādhāradhya Dāsa

Rāghava Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sose voltam a szavak embere. Mindig nagyon nehezen ment másoknak kifejezni azt, amit érzek. Főleg akkor, ha ezt még papírra is kell vetnem. Én nem tudok ékesszóló verseket, vagy fantasztikus történeteket írni, megosztani másokkal. Egy egyszerű tanítványod vagyok, aki jobban szereti tettekben kifejezni az érzéseit, ami sokkal nehezebb,

de annál kifejezőbb tud lenni. Nehéz, mert mindent őszintén és teljes odaadással kell végezni. Nem vagyok még ebben sem tökéletes, hiszen vannak akadályaim, anyagi vágyaim, amelyek meggátolnak benne. Ettől függetlenül törekszem rá, hogy kövessem minden egyes utasításod, amit csak adtál nekem.

Emlékszem, hogy 2011 tavaszán éppen könyveket hoztam fel a raktárból a *saṅkīrtana*-fogadóba. A kezemben éppen 10 csomag *Kérdések és válaszok* könyv volt. Éppen beszélgettél egy-két *bhaktával,* amikor megláttál engem a könyvekkel, s rám szóltál: „Hova viszed azokat a könyveket? Miért nem osztod inkább ki őket?". Egy értelmes szót nem tudtam kinyögni, a könyveket pedig leraktam a polcra, ahova az elmém már előre el is tervezte. Abban a pillanatban nem fogtam még fel teljesen a mondanivalódat, de azt már értettem, hogy megadtad az első utasításodat nekem. Valamint megkaptam a kegyedet is, hogy azt a 100 darab könyvet kiosszam, amit éppen akkor hoztam fel a raktárból. Ezt a beszélgetés után később Śyāma-bihārī Prabhu tudatosította bennem. Így a húzókocsimat teleraktam 100 darab *Kérdések és válaszok* könyvvel. Azonban hiába voltam ekszt ázisban, s nagyon lelkes, aznap sajnos nem sikerült kiosztanom mind a 100 könyvet. Viszont azóta is emlékszem erre az utasításodra, mélyen bezártam a szívembe és az emlékezetembe, melyet szeretnék idővel teljesíteni is.

Az utasításaid mellett oly sok minden mást is kaptam tőled, melyeket nem tudok visszafizetni. Hogy miket kaptam? Immáron 6 éve vagyok a budapesti templom közösségének aktív tagja. Ebből 5 évig önkéntes voltam, s a legjobb tudásom szerint végeztem az aktuális szolgálatomat. Ezen 5 év alatt megkaptam a nagyszerűbbnél nagyszerűbb *bhakták* társaságát, akik segítettek, irányítottak engem a *bhakti* útján. Olyan kedves *bhaktákat* nevezhetek a barátomnak, mint például Mohana Prabhu, Balarāma Prabhu vagy Bhagavat-priya Prabhu és még sokan mások. Mindenkit nem tudok felsorolni, mert nem férnének el a felajánlásomban. Sokan közülük a te tanítványaid, akik hűségesen, és őszintén követik az utasításaidat, valamint komolyan végzik a *sādhanájukat*. Mindannyian számomra élő példák, hogyan kell gyakorolni a lelki életet. Ők csak szeretetet adtak nekem, valódi szeretetet, ami lelkesített engem, hogy tovább és tovább menjek. Formáltak, kijavítottak, illetve

amikor szükség volt rá, bíztattak. Nem azért mert ők így ebből hasznot húzzanak, hanem azért, hogy alkalmassá tegyenek az odaadó szolgálat végzésére. Ehhez nagyon sok türelem, alázatosság és odaadás kell. Ezt pedig tőled kapták kedves Guru Mahārāja. Így a szavaik és tetteik mögött a te szeretetedet érezhettem. Minden mögött a te jelenlétedet érezhettem, amely egy fajta biztonságot, menedéket nyújtott és még mindig nyújt nekem.

Azonban nemcsak a *bhaktákkal* való társulás lehetőségét köszönhetem neked, hanem azt a rendszert, amit itt felépítettél Magyarországon, az egész közösséget, a lehetőséget odaadó szolgálat végzésére. Azt a lehetőséget, hogy tudjam szolgálni az Úr Caitanya misszióját. Azt, hogy minden nap *darśanát* vehessek Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgától és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarától, hogy Ők minden egyes nap elrabolják a szívemet, így ébresztve honvágyat bennem. Ekkor érzem, hogy egy-egy pillanatra hazarepültem Goloka Vṛndāvanába. Megannyi dolgot felsorolhatnék, de a tollam lassacskán nyugovóra tér, így csak annyit mondanék, hogy köszönök szépen mindent neked, kedves Guru Mahārāja.

Jelentéktelen tanítványod:
Rāghava Dāsa

Bhakta Rahmil Garaev

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet. All glories to your Divine Grace.

I don't have any qualification to write an offering for your Vyāsa-pūjā, but none-the-less I'll try to somehow express my loving feelings.

By your mercy I'd started to chant your *praṇāma-mantra* from the days of your last visit to Marfino. Since those days I'm staying in Moscow *saṅkīrtana āśrama* and *saṅkīrtana* became my main service.

Everything I have now – including *saṅkīrtana* – are the fruits of your causeless mercy. I feel myself travelling by a transcendental ship, which you – being the captain as genuine Kṛṣṇa representative – are directing towards Goloka Vṛndāvana.

Thank you, Guru Mahārāja, for your matchless gifts: society of devotees, opportunity to take part in in *saṅkīrtana* mission and many other means to progress spiritually. There is no such *guru-dakṣiṇā* I could express my gratitude by. I'm greatly inspired by your example – how despite your burden of responsibility in ISKCON and health consideration you personally distributed books in UK, how you are giving people knowledge by preaching, how you are personally serving Śrī Śrī Rādhe-Śyāma, how kind are you in dealings with devotees.

Please, mercifully give me determination to serve your Divine Grace!

Your trying to become a servant of the servant of Śrīla Prabhupāda,
Bhakta Rahmil
Moscow

Rāja-kumārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szaladnak az évek, és sok minden történik az életben. Ami megnyugtató viszont, és kicsit kompenzálja a rengeteg történést, az az hogy itt vagy velem, mint stabil pont az életemben. Tudom, hogy soha nem fogom tudni viszonozni azt, amit tőled kaptam, kapok, bármennyi időt és energiát fektetek szolgálatba. Még csak töredéke sem ér fel azzal, amit kapok.

Másfél évvel ezelőtt új életet kaptam tőled. Egy pillanat alatt egyetlen mondattal megváltoztattál mindent. A mondat így hangzott: „Gyere pár hónapra, mondjuk 3-4 hónapra Budapestre vagy a farmra, és lássuk,

hogy alakulnak a dolgok." Őszintén, kicsit megijedtem, mert akkor már pár éve nem önkéntesként éltem az életem, és ilyen hosszú időt egyik helyen sem töltöttem önkéntesként. Végül Budapestre kerültem. Izgalommal teli várakozás volt, de amikor a kapuban álltam, majdnem elszaladtam. Aztán beléptem, és akkor elkezdődött az igazi élet. A *bhakták* nagyon kedvesek voltak, és hamar otthon éreztem magam. Mindez augusztusban történt, aztán az év végi Szilveszter meghozta a sorsfordulót. Második avatásban részesítettél, és egy évre Gaura-Nitāi szolgálati lehetőségét kaptam meg. Mai napig felfoghatatlan, amit kaptam tőled. Megmentesz újra és újra. A végtelen szereteted és törődésed a *bhakták* felé olyan lelkesítő, inspiráló és viszonozhatatlan. Az elmúlt két maraton alatt, amit nyilvánítottál felénk, az felfoghatatlan. Velünk voltál személyesen vagy virtuálisan személyesen. Minden pillanatban azon gondolkodtál, mit tehetnél értünk. Esténként vártál minket, és végtelen kedvességgel és figyelmeddel árasztottál el bennünket. Arra is nagy figyelmet szenteltél, hogy a *prasādam* rendben legyen, a *bhakták* kényelmesen ehessenek, és jól lakjanak. Még sorolhatnám, mennyi minden történt…

Nagyon köszönöm, hogy részese lehetek ezen történéseknek. Köszönöm minden egyes pillanatát az életnek, amit veled és a *bhaktákkal* tölthetek.

Jelentéktelen szolgád:
Rāja-kumārī Devī Dāsī

Rāma Lakṣmaṇa Dāsa

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

3 years ago during the Nṛsiṁha-caturdaśī festival and on your Vyāsa-pūjā festival, I was asked by your disciple Koda Nitāi Prabhu to write

an offering and to present it during the festival. I was really touched by the request, however for one reason or another I never had the opportunity to share it.

If you could please excuse me for reusing the offering, however as I'll explain later I'm still very much overwhelmed with emotion by the kindness you've shown me.

I wanted to thank you on your Vyāsa-pūjā, for how you've presented Kṛṣṇa consciousness to the world.

By your clear and practical instructions many people can appreciate Kṛṣṇa consciousness and most importantly recognise it as a genuine process capable of drastically changing a person's life for the better.

I'm amazed and inspired by how you debated with Dr. Stephen Law at a London University, proving the existence of God and systematically presenting a process to see him, as well as, you showed how most so called philosophical arguments fall apart due to lack of fundamental logic.

You also debated with Bhūta–bhāvana Prabhu and gave strong, sound explanations of God's existence and the importance of knowing oneself. It struck me, in the debate that you returned back to the same point in that how can we claim to know anything when we don't even know who we are.

I understand that preaching is not a volley of counteracting arguments, but it's a matter of changing the heart.

In April 2013, during one of your captivating *kīrtanas* at the Bhaktivedanta manor, Amala Puran Prabhu was playing *mṛdaṅga;* you glanced over at him and smiled in approval to his elegant *mṛdaṅga* beats.

Mahārāja, it was at that moment I introspected and tried to recall in my youth if I ever received a heart-warming smile like that in appreciation of something I've done. But sadly I struggled to remember such a memory from my youth, although I'm sure there were events but I can't recall them.

Last year, when we arrived for your Vyāsa-pūjā festival, we were walking towards the temple room and you appeared with a radiant

welcoming smile. You inquired as to how many devotees had come with us from London and joked that we should get our own airline to accommodate for such a large group.

But that welcoming smile you showed us, had touched my heart and it left an impression, which I still recall and can still experience a genuine show of love and affection.

Thank you Mahārāja for the kindness and appreciation you've shown me,

Your aspiring servant,
Rāma Lakṣmaṇa Dāsa

Rāma-prasāda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Hare Kṛṣṇa!

I have a desire to get a *saṅga* together at home for your disciples in Scotland so we can play your lectures and videos and discuss your qualities and about your role in your service to Śrīla Prabhupāda.

Thank you for giving me your shelter, without which I could not continue to chant the *mahā-mantra*.

Your insignificant servant,
Rāma-prasāda Dāsa

Rāmabhadra Dāsa

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet! All glories to your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda! Kindly allow me to try to honor your Divine Grace by uttering the following words.

At the beginning of this year I had the great fortune to go in pilgrimage at Bhaktivedanta Manor and associate with the wonderful devotees there. One particular afternoon, I went to chant *japa* in Śrīla Prabhupāda's rooms. Something caught my attention while in the dormitory: volumes of offerings for Śrīla Prabhupāda during the years. They were so meticulously arranged on *yātrās*. I found the Bhaktivedanta Manor offerings and started to read them: 1989, 1990, 1991… Devotees were expressing their appreciation and gratefulness towards His Divine Grace. But another red line was to be found on those offerings: the feeling of gratefulness towards your Divine Grace. Devotees were telling Śrīla Prabhupāda how nice you take care after them, how they are empowered by your example, how you support them and encourage them to distribute Śrīla Prabhupāda's books and Lord Caitanya's glorious mission. I came back to Romania, energized and full of hope!

I read from Folio one article written by Keśava Bhāratī Mahārāja about the last days of his mother. I have my eyes in tears by seeing how committed you are to each soul: "We are servants and eternal family members of the Lord. You should try to understand that we have no other identification. The world we live in is temporary. Our eternal, original home is the spiritual world. From there Lord Kṛṣṇa descends to attract us lost souls back to His service. In that place, all speaking is song, all walking a dance, and all beings live eternally in full happiness. There everyone lives in harmony, accepting their position as a

servant of the Lord." Your presence comes to extinguish the blazing fire of material world, for every soul:

saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
trāṇāya kāruṇya-ghanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam

"The spiritual master is receiving benediction from the ocean of mercy. Just as a cloud pours water on a forest fire to extinguish it, so the spiritual master delivers the materially afflicted world by extinguishing the blazing fire of material existence. I offer my respectful obeisances unto the lotus feet of such a spiritual master, who is an ocean of auspicious qualities."

Dear Guru Mahārāja, this was a tough year in which I made different mistakes. Yet, one point was and is constant in my life: Your Divine Grace and Śrīla Prabhupāda. Therefore, it is clear where my hope and salvation is: in Śrīla Prabhupāda's society, following my spiritual master. The mercy of the spiritual master is praised in scripture as the boat for salvation. So, please, Guru Mahārāja, once more show your unlimited mercy by accepting me as your servant, despite my many disqualifications. Finally, I came to understand that Kṛṣṇa can be reached only by mercy, your mercy.

Your servant,
Rāmabhadra Dāsa

Rāmānanda Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

On the occasion of Vyāsa-pūjā, we approach our spiritual master, as the representative of Śrīla Vyāsadeva, to offer our homage.

Out of compassion for the fallen souls in the material world, Śrīla Vyāsadeva wanted to make it as simple as possible for them to take advantage of the knowledge of the *Vedas* so they could perfect their lives and return home, back to Godhead. With this motivation, and under the guidance of His spiritual master, Śrīla Nārada Muni, He compiled the *Śrīmad-Bhāgavatam,* the description of the beautiful pastimes of the supreme personality of Godhead, Lord Śrī Kṛṣṇa.

Throughout the history of our *guru-paramparā,* the bona fide representatives of Śrīla Vyāsadeva have followed in His footsteps and have continued his mission. Either through the written word or through their example and teachings, they continue to repeat that message of love, the message of the *Bhāgavatam*.

Our most merciful founder-*ācārya,* His Divine Grace Śrīla Prabhupāda, considered that the most important aspect of his mission was the printing and distribution of his books. When we study the books of Śrīla Prabhupāda, we see that the essence of the teachings of our *ācāryas,* right back to Śrīla Vyāsadeva, is perfectly intact, presented in such a way, in such a unique language and presentation, that even the most fallen souls of Kali-yuga can assimilate and put into practice the message and completely perfect their lives. This is *paramparā*.

Some years ago, I was at a difficult point in my spiritual life. There had been some turmoil in the temple where I resided and found myself questioning the authenticity of many of the instructions I had received in the years leading up to this time. It was at this time that, seeking shelter and guidance, my wife and I began to listen to your podcasts which you had just begun to share. Shortly after this, you released you book, *Śuddha-bhakti-cintāmaṇi*. Reading this book was a real revelation. You seemed to condense all of the essential teachings of Śrīla Prabhupāda into those 818 pages. With each page turned, the process of *bhakti* as Śrīla Prabhupāda had intended the members of ISKCON to follow became clearer and clearer. I felt as if, after ten years in the movement, I was only now finally understanding what it meant to be a follower of Śrīla Prabhupāda. I have read this book at

least two or three times since. It is equally important to me as anything Śrīla Prabhupāda has given because it opens the door, for me, to Śrīla Prabhupādas teachings.

And so it is with all the books you have written. You have opened the door to the spiritual world. You are allowing even such a wretch as I to have some appreciation for Śrī Vṛndāvana-dhāma. Although my association with your *vapu* is quite limited, I don't feel that I am missing your association since, in the the time honoured tradition of our illustrious *paramparā,* you are sharing yourself so wonderfully in the form of your transcendental books, your *vāṇī.* And so it is that on this day of Vyāsa-pūjā, we offer you the worship and gratitude which you are due as the true representative of *guru-paramparā*.

Thank you so much for all the kindness you have shown me over these last few years. Patiently tolerating all my misconceptions you continue to guide and encourage me. I beg you to continue to tolerate me and to continue sharing your stunning realisations through your books and talks.

Wherever you are in the world I know that I can always reach out for your association in the form of your instructions.

Thank you for being a most kind, tolerant and understanding father.

Your insignificant servant,
Rāmānanda Dāsa

Rasāmṛta Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Drága Guru Mahārāja! Ebben az évben a legnehezebb felajánlást írnom neked, pedig annyi csodálatos dolog történt, amit mind neked köszönhetek.

Azt hiszem, a legcsodálatosabb dolog, ami történt velem, hogy megkaphattam a *gāyatrī-mantrát,* és ezzel lehetőséget kaptam közvetlen szolgálatot ajánlani Gaura-Nitāinak, bár nem vagyok képesített, hogy így szolgáljam Őket. Volt egy olyan élményem Gaura-Nitāijal az elmúlt időben, amit még sosem tapasztaltam. Azt hiszem, a te kegyed nélkül ez nem is jöhetett volna létre. Épp tanultam Gaura-Nitāi *pūjáját,* és egyszer csak azon kaptam magam, hogy semmi olyan gondolat nem volt az elmémben, ami nem Velük lenne kapcsolatban. Csak azon gondolkoztam, hogy hogyan tudnám Őket a legszebben szolgálni, rajtad keresztül. Fantasztikus élmény volt azt megtapasztalni, hogy így tudtam rögzíteni az elmémet Gaura-Nitāira. Köszönöm, Guru Mahārája ezt a felejthetetlen élményt.

A másik csodálatos élmény régebben történt. Prabhupāda maraton volt. Bár én fizikálisan nem vehettem részt rajta, de külső szemlélője lehettem ennek a csodának. Úgy éreztem, hogy csak egy álom volt, látni a *bhaktákat,* hogy milyen lelkesek voltak. Látni azt, ahogy törődtél velük és bátorítottad őket. Guru Mahārája, csodálatos élmény volt látni, hogy milyen lelkesedéssel töltött el téged, ahogy a *bhakták* kimennek Śrīla Prabhupāda könyveit osztani. Minden reggel lelkesítő beszédet tartottál nekik, és azokkal a *bhaktákkal,* akik nem voltak itt, telefonon beszéltél. Aztán pedig te is kimentél Angliába Śrīla Prabhupāda könyveit osztani. Nagyon lelkesítő volt látni, hogy milyen nagy odaadásod van Śrīla Prabhupāda felé. Köszönöm, drága Guru Mahārája, hogy ilyen csodálatos dolgokban vehetek részt. Bár én nem vagyok egy *saṅkīrtanás bhakta,* de azáltal, hogy itt lehetek köztük, és szolgálhatom őket, én is részt vehetek ebben a csodában. Talán egyszer én is kaphatok egy cseppet ebből a kegyből, amiben ők részesülnek.

Guru Mahārája, imádkozom, hogy mindig részt tudjak venni valamilyen formában Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásában, és egyszer majd én is elégedetté tudjalak tenni a szolgálatom által.

Kérlek, add a kegyed, hogy mindig itt tudjak maradni és szolgálni a lótuszlábaidat.

Szolgád:
Rasāmṛta Devī Dāsī

Rāseśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mivel 20 év telt el azóta, hogy megkaptam tőled az első avatásomat, úgy éreztem, hogy emlékeimből írok felajánlást neked.

1991-ben voltam először fesztiválon, Szolnokon, nagyon különös élmény volt, nagyon látványos volt, mégis más, mint amit addig tapasztaltam.

A következő évben, már én is száriban vettem részt, és mint gyakorló *bhakta* szemmel néztem az előadást, akkor még elmentünk a kecskeméti fesztiválra is, és a turné végén a Budapest sportcsarnokban tartott *mahā* programra. Emlékszem, hogy a csarnok alatti parkolóban főzött Govinda Mahārája (aki akkor még Ayodhyāpati Prabhu volt) Bhaktividyā Pūrṇa Mahārājával a *bhaktáknak,* hatalmas wokokban. Mi pedig fenn ettünk a körfolyosón, ott ültek le a *bhakták* és nagyon sokan voltunk. Aztán az esti program nagy élmény volt. Addig nem nagyon vettem részt a *kīrtanában,* de akkor magával ragadott a hangulat és én is beálltam táncolni.

Aztán eljöttél Szolnokra az első kis albérletbe, ahol az akkori kis „ templomunk”volt. A következő évben már egy szép házat bérelt a csapat, és akkor a lakóbuszoddal jöttél, hogy lelkesíts minket, mert az épülő templomra gyűjtöttünk adományokat. Osztottunk kókuszgolyót, grillázst, pancót.

1995-ös téli marathont, végig csináltam úgy, hogy több városban voltunk. Gyöngyös, Eger, Ózd, Nyíregyháza. Olyan kedves voltál, hogy személyesen kijöttél oda ahol osztottunk, hogy erőt önts belénk. Nyíregyházán voltam a sétáló utcán, és nagyon fáztam, akkor még nem voltak ilyen jó minőségű ruhák. Te kijöttél és amikor panaszkodtam azt mondtad egyek borsot, és ugráljak „így ni”, és meg is mutattad. Látod ennyire nagy benyomás volt, hogy még mindig emlékszem rá.

1996 szeptemberében, elérkezett a templom átadás ideje. A szolnoki

csapat is lejött a farmra, hiszen nekünk is fontos volt ez az esemény, bár azelőtt nem sokat voltunk itt, csak *nāma-haṭṭa* táborokra emlékszem. Lenn laktunk a völgyben sátoroztunk, és akkor még megvolt a karám. Azok is különleges idők voltak.

Amikor megjöttünk akkor is a völgyben aludtunk, de bizony igen hűvös idő volt, ahhoz, hogy kinn fürödjünk, nagyon dideregtem. Az avatásom napján lenn a faluban fürödtem meg, hogy *„pūjā* tisztán„ üljek a tűzhöz. Amikor engem szólítottál, ránéztél az anyukámra, aki elöl állt a tömegben és megkérdezted „Lehet”? Nagyon meghatódtam, és persze a nevem is nagyon szép, azt mondtad, hogy a jelentése „aki ismeri a lelki hangulatokat, lelki ízeket”. Az apukámat is mindig a kegyedben részesíted amikor találkozol vele, mindig van hozzá pár kedves szavad. Nagyon szép példát mutatsz, hogy a szülőket hogyan kell tisztelni, szeretni.

Az avatásom után nem sokkal egy házalásnál kibicsaklott a bokám, nagyon bedagadt, egyedül voltam, úgy kellett vonattal és gyalog hazabicegnem a szállásunkra, nagyon fájt, jó kis tisztulás volt.

Aztán 1996 októberében jött a nagy indiai zarándoklat, már az maga csoda volt, hogy elmehettem aztán az ott tapasztaltak is mély benyomást hagytak. Persze, ha ma mennék egészen másképp látnék, de biztosan így volt jó. Akkor és ott. Emlékszem Ekacakrában egy esti *parikramára,* amikor Govinda Mahārājával hangosan kiabáltuk, hogy Jaya Nitāi!!! Aztán, Purīban a háztetőn *pūjāztál,* és mi is ott lehettünk. Ṭoṭā-gopīnātha templomában hatalmas *kīrtana* volt. Vṛndāvanában elvittél minket Rādhā-kuṇḍa *prakaṭára,* hatalmas tömeg, volt egymásba fogódzkodva közlekedtünk, hogy nehogy elvesszünk. Govardhana *parikramán* megkérdezted, úgy a fele táv után, hogy nem vagyok-e fáradt, bírom még mert van riksa is, de én bírtam, mert megkaptam tőled a felhatalmazást.

A múlt évben a lányom is hasonló élményeket tapasztalt, mert kijuthatott Indiába, az ő életének is meghatározó szereplője vagy.

Köszönök mindent Guru Mahārája, tudom, hogy a szép szavak nem sokat érnek, de amennyire az én feltételhez kötöttségem engedi próbállak szolgálni, és tudom, hogy tőled kapom az erőt, hogy még itt lehetek, és szolgálhatok. Köszönöm, hogy vigyázol ránk, és inspirálsz minket.

Kívánom, hogy a mi drága Rādhā-Śyāmasundaránk vigyázzon rád.
Hare Kṛṣṇa

Esetlen, reménykedő szolgád:
Rāseśvarī Devī Dāsī

Rasikānanda Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sok szeretettel köszöntelek megjelenésed napján!

Minden évben próbálom kiválasztani azt a tulajdonságodat, amely abban az évben a legjobban lelkesített. Ebben az évben a példamutatást választottam.

A példamutatás azt jelenti, hogy nemcsak tanítod a szentírásokat és szentírások alapján követendő viselkedést, hanem saját életeddel meg is valósítod azt, példát mutatva ezzel tanítványaidnak.

Ennek egyik legszebb példája a könyvosztás. Nagyon sok tanítást hallottunk tőled, hogy mennyire fontos, hogy osszuk Śrīla Prabhupāda könyveit, és hogy te hány éven át osztottad magad is Kanadában, USA-ban vagy Angliában. Már ezek a történetek is nagyon lelkesítőek, sokszor eszembe jutottak és segítettek, amikor én álltam az utcán és próbáltam ezt a szolgálatot végezni.

Ebben az évben azonban ennél sokkal több történt. Élére álltál és hadvezérként irányítottad a magyar karácsonyi maratont: reggel leckékkel és rövid lelkesítő beszédekkel, napközben sms-kel, este pedig magad fogadtad a beérkező könyvosztó *bhaktákat* és mindenkivel beszélgettél egy kicsit. Velem is többször beszélgettél és minden alkalommal tanítottál nekem valamit. Nagyon szép élmény volt.

A maraton utolsó hetében pedig megmutattad, hogy nemcsak beszélni tudsz a könyvosztásról, hanem csinálni is tudod. Angliába

utaztál, beálltál a helyi könyvosztó *bhakták* közé, és a rossz időjárással dacolva, rendületlenül és egyben kicsattanó jókedvvel osztottad a könyveket. Megdöbbentő volt látni kiváló eredményeidet és azt is, hogy bár néha neked sem álltak meg az emberek, te mégis kitartóan folytattad a szolgálatot.

Az ISKCON-ban betöltött magas rangoddal mit sem törődve, alázatosan elfogadtad egy könyosztó *bhakta* helyzetét és teljesen Kṛṣṇára bízva magad elfogadtál mindent, ami történt veled ott az utcán. Nemcsak elfogadtad, hanem dicsőítetted is ezt a helyzetet, mint egy olyan szolgálatot, amely Kṛṣṇának nagy örömet okoz. Miközben osztottad a könyveket, tanítottad is a jelenlévő *bhaktákat* és azokat is, akik később felvételről nézték az eseményeket. Te nem „bort iszol és vizet prédikálsz" vagy egy kényelmes karosszékből küldöd harcba a katonáidat, hanem igazi vezetőként mindig az élen vagy és magad példáján mutatod meg, hogy nekünk mit kell cselekednünk.

A könyvosztás természetesen csak egy példa: példát mutatsz életmódoddal, folyamatos szolgálatoddal, kimeríthetetlen tudásoddal, vagy azzal, ahogy az emberekkel bánsz. Nincs benned semmilyen megjátszás vagy szerepjáték, mindig természetes és kedves vagy.

Tegnap volt megjelenésed napja, amelyet többen úgy ünepeltünk, hogy kimentünk a Deák térre és osztottuk Śrīla Prabhupāda könyveit. Próbáltam egész nap rajtad meditálni és imádkozni, hogy tudjak haladni a te lábnyomodban: nem csak a könyvosztásban, hanem a lelki fejlődés minden területén tudjalak követni téged.

Kérlek, add az áldásodat, hogy ez sikerüljön és kérlek, adj világos, egyértelmű utasításokat, hogy hogyan tudlak téged a legjobban szolgálni. Nincs sok képesítésem és tudásom, sem erőm, se bátorságom, de erős a vágyam, hogy elégedetté tegyelek téged. Kérlek, taníts meg, hogy ezt hogyan kell csinálnom.

Szerető szolgád:
Rasikānanda Dāsa

Bhakta Ravi Talsania

My Spiritual Master

Śivarāma Swami – He's Prabhupāda's son,
surrendered and focused on the Supreme one,
A fountain of attributes as a saint he possesses,
kindness, precision and transcendental successes.

Admired him from a far for years at first,
my confidence grew and so did my thirst,
Introduced in Vṛndāvana as Mohinī's associate,
He looked at me gravely; boy did I sweat

His eyes opened wide and a smile appeared,
Resistance and fear from my heart – they cleared,
'Hare Kṛṣṇa associate' he said as a joke,
'Hare Kṛṣṇa Mahārāja', I replied with a choke.

Some years later I am proud to say,
I'm still around to glorify Him on his birthday,
Who knew the mercy Kṛṣṇa was throwing,
to give me a guide who's *bhakti* is glowing.

I am nobody of significance,
and at the height of insolence,
But by your mercy Guru Mahārāja,
I am bored of *māyā's* mirage.

May I never stray in serving Śrīla Prabhupāda,
but stay close to you – my spiritual Dad,
Thank you for giving me such close proximity,
memories which saturate my life so vividly.

I'll finish by saying all glories to you,
all glories to your love for that little boy blue,
By meeting you, all struggles I bypass,
signed by Ravi, dāsa anu dāsa.

by Bhakta Ravi Talsania,
Bhaktivedanta Manor UK

Rāya Rāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked, illetve a ti hűséges követőiteknek!

Szokták mondani rólam, hogy a számok embere vagyok. Így hát nem csoda, hogy minden kerek évfordulón meditálni szeretek az ahhoz fűződő eseményeken. Az köztudott, illetve minden *bhakta* által ismert ilyen esemény, hogy ebben az évben lesz az ISKCON 50 éves. Szép, kerek évforduló.

Az már kevésbé ismert, hogy ez év áprilisában lesz huszonöt éve annak, hogy személy szerint én is találkoztam az ISKCON képviselőivel, köztük veled is, kedves Guru Mahārája. Emlékszem arra, hogy nagyon lelkes lettem a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására. Annyira lelkes, hogy nem is értettem, hogy mások miért nem ennyire lelkesek.

1991-ben azt is számolgattam, hiszen megtudtam, hogy Śrīla Prabhupāda 25 éve alapította a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezetét, méghozzá New Yorkban, és azt is megtudtam, hogy Amerikában nagyon aktív prédikálás indult el akkoriban. Fel is tettem a kérdésemet, előbb csak úgy a fejemben, aztán meg a *bhaktákat* is kérdezgettem: Hogyan lehetséges az, hogy Amerikát 25 év prédikálás után még nem a *bhakták* vezetik? Aztán most, miután eltelt a második 25 év, már jobban értem. Jobban értem, mert sajnos én sem maradtam mindig lelkes. Jobban értem, mert sajnos Magyarországot sem a *bhakták* vezetik.

Emlékszem, egyszer azt mondtad egy leckén, hogy Kṛṣṇa készen áll az egész világot is odaadni a *bhaktáknak,* de csakis akkor, ha kellőképpen tiszták és őszinték. Mert te ugyan nagyon tiszta és őszinte vagy Guru Mahārāja, de úgy tűnik, hogy a követőid jelentős része – beleértve saját magamat is – még nem teljesen tiszta és őszinte.

Szóval ez a probléma. Azért kell kérnünk a kegyedet, hogy ez megváltozzon. A tisztaságból jön az erő. Ez a prédikálás sikerének egyik fontos kulcsa. Akkoriban, 1991-ben találkoztam egy *bhaktával,* aki azt mondta igen merészen, hogy 80 év múlva Magyarországot a *bhakták* vezetik majd. Akkor voltam 19 éves. Számolgattam magamban: Ó, milyen jó lenne száz évig élni, hogy mindezt a csodát láthassam is! Még ebben a testben, hogy aztán lelkesen hagyjam majd el ezt a testet. Most mindez lehetetlennek tűnik. Pedig a számok tükrében nézve nem is olyan nagy dolog.

Tegyük fel, hogy 2016-ban ötszáz lelkes *bhakta* van Magyarországon. Tegyük fel, hogy a következő évtizedekben folyamatosan nagyon lelkesen prédikálunk. Képzeljük el, hogy ötévenként duplázzuk a létszámunkat. 2071-ig van még 55 évünk. Ez tizenegy duplázódást jelenthet. Mennyien lennénk így 2071-re? Kiszámoltam: Egymillióan. És vajon ki vezetné ezt az országot, ha lenne egymillió kirobbanóan lelkes, sugárzóan boldog *bhakta?* Ki akarna valami mást, mint a Kṛṣṇa-tudatot? Valami mást, mint az igazi, örök boldogságot adó Kṛṣṇa-tudatot?

Arról álmodom, hogy mindez valóra válik. Kérlek, add az áldásodat kedves Guru Mahārāja, hogy én is és a *bhakták* is mindig lelkesek legyünk prédikálni. Mert Kṛṣṇa és a *guru* kegye nélkül csak jelentéktelen, erőtlen személyek vagyunk. Tehetetlenek. De hogy ha megvan Kṛṣṇa és a *guru* kegye, minden valóra válhat, minden lehetséges.

Még egyszer kéri tehát az áldásodat egy jelentéktelen, álmodozó tanítványod:
Rāya Rāma Dāsa

Revatī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The spiritual master teaches the disciple for the love of God, and leads him to Vraja at the lotusfeet of Govinda. And though the disciple is spiritually immature, by the inconceivable mercy of the spiritual master admires the Lord. Please let me offer you a few verses which makes my impure heart beat faster.

dīvyad-vṛndāraṇya-kalpa-drumādhaḥ-
śrīmad-ratnāgāra-siṁhāsana-sthau
śrīmad-rādhā-śrīla-govinda-devau
preṣṭhālībhiḥ sevyamānau smarāmi

In a temple of jewels in Vṛndāvana, underneath a desire tree, Śrī Śrī Rādhā-Govinda, served by Their most confidential associates, sit upon an effulgent throne. I offer my humble obeisances unto Them. (*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* 1.17)

smerāṁ bhaṅgī-traya-paricitāṁ sāci-vistīrṇa-dṛṣṭiṁ
vaṁśī-nyastādhara-kiśalayām ujjvalāṁ candrakeṇa
govindākhyāṁ hari-tanum itaḥ keśi-tīrthopakaṇṭhe
mā prekṣiṣṭhās tava yadi sakhe bandhu-saṅge 'sti raṅgaḥ

My dear friend, if you are indeed attached to your worldly friends, do not look at the smiling face of Govinda as He stands on the bank of the Yamunā at Keśī-ghāṭa. Casting sidelong glances, He places His flute to His lips, which seem like newly blossomed twigs. His transcendental body, bending in three places, appears very bright in the moonlight." (*Bhakti-rasāmṛta-sindhu* 1.2.239)

gāvaś ca kṛṣṇa-mukha-nirgata-veṇu-gīta-
pīyūṣam uttabhita-karṇa-puṭaiḥ pibantyaḥ
śāvāḥ snuta-stana-payaḥ-kavalāḥ sma tasthur
govindam ātmani dṛśāśru-kalāḥ spṛśantyaḥ

Using their upraised ears as vessels, the cows are drinking the nectar of the flute-song flowing out of Kṛṣṇa's mouth. The calves, their mouths full of milk from their mothers' moist nipples, stand still as they take Govinda within themselves through their tear-filled eyes and embrace Him within their hearts. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 10.21.13)

Your insignificant servant,
Revatī Devī Dāsī

Bhaktin Rozsi and Prabhu Nityānanda Dāsa

Hare Kṛṣṇa dear Śrīla Śivarāma Swami,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

"I bow down to the beautiful lotus feet of my spiritual master, by whose causeless mercy I have obtained the supreme holy name, the divine mantra, the service of the son of Śacīmātā [Lord Caitanya], the association of Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī, and his older brother Sanātana Gosvāmī, the supreme abode of Mathurā, the blissful abode of Vṛndāvana, the divine Rādhā-kuṇḍa and Govardhana Hill, and the desire within my heart for the loving service of Śrī Rādhikā and Mādhava in Vṛndāvana."

We are certainly not qualified in any ways to glorify a pure devotee of Kṛṣṇa but our hearts are so filled with happiness every time we think of your Holiness and this is the reason we dare to write some words.

Thank you for 'creating' a spiritual place such as New Vraja-dhāma

where one can be reborn into Kṛṣṇa consciousness. We know Kṛṣṇa endowed you with such a spiritual power able to inspire and transform people's hearts so they would wish to and be able to change their lives so that they could go back to Godhead. You teach by example and you are always in the midst of the devotees. This is so overwhelming that someone has to be made of stone in order not to be changed.

Please help us to carry out your instructions without deviation. Please help us to be your true disciples in order to please Śrīla Prabhupāda and Śrī Śrī Rādhe-Śyāma. And this wouls be possible only by your mercy.

Bhaktin Rozsi and Prabhu Nityānanda Dāsa
from Timisoara

Rūpa-manohara Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, aki a legmagasabb rendű tökéletességet adományozod!

Egy *guru* a legtökéletesebb tanítvány is egyben. Amikor olvasom Śrīla Prabhupāda magyarázatait, vagy hallgatom a leckéit, akkor szavai a te szavaidra emlékeztetnek. Amikor pedig téged hallak beszélni, vagy a te könyveidet olvasom, úgy érzem, hogy Śrīla Prabhupāda sem beszélt vagy írt volna másképp. Senki másnál nem érzem ilyen erősen a hasonlóságot, mint nálad. És nem csak szavaidban tükrözöd tökéletesen lelki tanítómestered akaratát, hanem tetteidben is. Akinek legalább egy kissé tiszta a látása, az felismeri meghódoltságodat és Rādhe-Śyāma szolgálatára irányuló mohó vágyadat. Birtokodban van a kincs, az élet legmagasabb rendű tökéletessége – minden jel erre utal. Bárcsak én is olyan jó tanítványod lehetnék, mint amilyen tökéletes tanítványa vagy te Śrīla Prabhupādának! Akkor jogosulttá válnék az örökségre – Rādhe-Śyāma tiszta szeretetére. Bár ez a cél szinte elvész a végtelen

messzeségben, belőled merítve inspirációt mégis megpróbálok valami kis szolgálatot felajánlani. Még ha életek hosszú során át is kell botladoznom, a szolgád maradok, mert a kegyedből (és csak a te kegyedből) átszelhetem az önző vágyak végtelen óceánját, és megszerezhetem a legmagasabb rendű önzetlenséget.

Jelentéktelen szolgád:
Rūpa-manohara Dāsa

Rūpamati Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to you.

Last year, in the month of Kārtika, I spend time on Vraja-maṇḍala *parikrama*. We were three *mātājīs* from Hungary and a big group of devotees from different countries, leaded by Indradyumna Swami and his friends.

We had a plan out of the schedule of the group and thus our pilgrimage extend. We were reading of pastime places or temples and visiting them with as much possible proper consciousness. We had a different vows for the month of Kārtika to perform and follow them strictly.

The happy addition to our small group was *mātājī* Mahā-mantra. Like usual to be with her is always an adventure.

Everything went perfectly but still I had some sadness in my heart.

I was thinking – it is too late. I come here too late. Vṛndāvana is not what Śrīla Prabhupāda give to his followers. Vṛndāvana is lost.

Although rarely, still such thoughts came to my mind and disturbed my heart.

There is no forest of wishfulfiling trees and cristal clean Yamunā full with lotuses and swans. There is not a single peacock even. Like in every western town there is a concrete jungle of skyscrapers around, noisy streets and cars instead of peacocks.

Oh, pitty me, I can't see Vṛndāvana anymore!

Then you came, Guru Mahārāja and bring us on *parikrama*.

For one month I was walking on Parikrama Marg and I was thinking, I know it. But when we started walking with you, in almost every step it was something significant to see and it was so wonderful to discover Vṛndāvana again!

Then we went to Dhavanala kund and pray to Kṛṣṇa to swallow the fire of lust in our hearts. I had this prayer already and now it was the best place to say it. Next day we took opposite direction. When Parikrama Marg turns right, in paralel with Yamunājī we turn left. I never before noticed this path. We make just a few steps and like a miracle – all the noise from the street we left, disappeared! It was like we entered different dimension. The street was just there behind us but not in the sound any more. Before even I ask myself why is that, you stop the group and said, the words I needed so much to hear. You said – This is Vṛndāvana.

I hope to never forget that dusty path, the couple working together in nearby garden, they did not notice our presence absorbed in their "cooperation in family life" – you said, the ashram of Saubhari Muni where everything looks like from previous ages and in some mystical way was tide and clean, even in the kitchen the fire was on but no body was seen around, looked like the hosts are invisible. Then we sat on the roof and looking to the fields around and listening to you, I became strongly convinced –

Vṛndāvana is always here, all the forests and wish fulfilling trees, swans, peacocks, *gopīs* and *gopas*... that Vṛndāvana is not lost, it is just me not able to see it and all this so called impediments to see Vṛndāvana, like this horrible western style buildings, they are nothing in comparison of the spiritual ability to see Vṛndāvana...Yes! About the businessmen buying the land from the lokal farmers you said – they can't buy anything actually, for any amount of money for every speck of dust in Vraja is a touchstone!

It is priceless!

Then how can Vṛndāvana be lost?! It is there!...

More of all, I can become able to see it for I have such a spiritual master like you, who can show me Vṛndāvana, the visible and invisible one.

I never before had faith of success in spiritual life as strong as in that moment when I understood that Vṛndāvana is here forever, for me and for everyone else who does not commit *vaiṣṇava-aparādha*.

Coming back to Europe was hard.

I worried of of how to keep the mood I had in Vṛndāvana.

Somehow there I got the vision that everyone I meet or speak with is a messenger of Kṛṣṇa. It was a wonderful play to see the word that way. It was not theoretical but joyful meeting with Kṛṣṇa. I felt He is watching me and testing me with different situations. The best discovery was the understanding that He does not tests me but rather loves me. In the *dhāma* it was somehow easy to have this consciousness but here I need a special efforts. What this efforts are to be?!

One evening I sat down with the first volume of *Nava-vraja-mahimā*. It was my plan for the new year – to read *Nava-vraja-mahimā*. With the first pages the answer of my worry came out – this is the way to keep Vṛndāvana in my mind and heart. Just read the books.

To see visible Vṛndāvana, to develop ability to se invisible Vṛndāvana, to pray for Kṛṣṇa's help in proper frame of mind, to keep Kṛṣṇa and His abode always in my mind and heart, to be aloof of offences, to say briefly – to become Kṛṣṇa conscious is possible for me only because you are my spiritual master. I am a mad and sinful creature, I do not know how this fortune came up to me but without your mercy I will be lost. From this Kārtika *parikrama,* this was my realisation.

Today is your birthday, Guru Mahārāja. All glories to your appearance day!

Your servant and follower,
Rūpamati Devī Dāsī

Sākṣi-gopāla Dāsa

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

I would like to thank you that from year to year you give me endless transcendental knowledge, endless possibilities to serve Kṛṣṇa, endless causeless mercy. Unfortunately I am not able not accept all these wonderful gifts, however maybe I can accept a little bit more from year to year.

This year you gave me again an incomprehensible possibility, to spend three weeks in Śrīdhāma Māyāpur, in your association and in the association of other exalted devotees. The experiences I got there gave me a new life, enthusiasm, strength, impetus. Thank you for your uplifting, eye-opener, awakening lectures, your sweet, beautiful *bhajanas*. Thank you very much, Guru Mahārāja! I try to appreciate these appropriately in spite of my material contaminations.

I am remembering the following words of Bhaktivinoda Ṭhākura:

"Gurudeva! Because you are so merciful, you gave me a place in Godruma amid the woodlands of Gauḍa, with this order to fulfill: 'Dwell here in this Vṛndāvana and sing the holy name of Hari.'

But when, O master, out of your great mercy, will you bestow upon this servant of yours the spiritual competence to fulfill that order? When will my mind become tranquil and fixed? When will I endure all hardships and serve Lord Hari without distractions?"

Your servant,
Sākṣi-gopāla Dāsa

Sanātanī Devī Dāsī

Hare Kṛṣṇa
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mindig mikor elkezdek levelet írni neked, úgy érzem a szavaim méltatlanok hozzád, úgy érzem nem tudom elég jól kifejezni azt, menynyit jelentesz nekünk, mennyit teszel értünk. Bármit és bármennyit is írnék az csak egy morzsája lehet a vég nélküli odaadó cselekedeteid dicsőítésének.

Ahogy egyre jobban megismerlek Guru Mahārája mindig újra és újra elcsodálkozom mennyi kincset tudsz nekünk adni és milyen önzetlenül csepegtetsz nekünk a Kṛṣṇa iránti tiszta szeretetedből. Csak fogod a kezünket és húzol minket elesett lelkeket felfelé, az örök otthonunk felé. Annyi hiányosságunk van és annyi mindent csinálhatnánk jobban, ha igazán tudatosak lennénk arról, hogy milyen szerencsések vagyunk. Te Guru Mahārája viszont rendíthetetlenül terelgetsz minket az odaadó szolgálat útján.

Prabhupādára emlékeztetsz Guru Mahārája, mikor arra gondolok, hogy te is egyszál magad eljöttél Amerikából ide Magyarországra, hogy elhozd nekünk a Kṛṣṇa-tudatot. Ki tudja mennyi mindennel járhatott a te személyes életedben ez a váltás, de a szolgálatnak és lelki tanítómesterednek szentelve az életed eljöttél és azóta 20 év alatt kínőtt az odaadásodból egy farmközösség, pont úgy ahogy Prabhupāda elképzelte a farmközösségeket, egy fővárosi prédikáló központ, Govinda éttermek, prédikáló programok, tanácsadói csoportok, könyvosztás és sok-sok csatlakozó személy, akit valamilyen módon ide vonzottál. Egyre csak nő a közösség, 20 év nem olyan sok idő és mégis annyi minden történt azóta. Mindez azt mutatja, hogy egy igazi forradalom válik valóra a kegyedből. Mindig is szerettem volna részese lenni egy ilyen igazi forradalomnak, ahol nemcsak saját magam de az egész világ megmentéséről van szó. Egyszer *saṅkīrtanán* azon gondolkoztam, milyen

hatalmas személy is vagy Guru Mahārāja. Kint az utcán hideg volt, ezért jobb híján egy gyorsétterem étkezőjénél ettem meg a *prasādamom*. Néztem azt a sok embert, akik elmerülve saját kis életükben eszik a kis ebédjüket és fogalmuk sincs arról, hogy a te kegyed részesei hiszen már valószínűleg van egy krisnás könyvük, de ha nincs, akkor valószínűleg lesz és ha oda jut a világ, vagy valamiért rákényszerülnek, akkor csak le kell emelniük a polcról Kṛṣṇát. Fogalmuk sincs arról, hogy a kegyedből ők is meg vannak mentve, ha elfogadják.

Kṛṣṇa szeretetét és törődését hoztad el nekünk és ezért örökké adósoddá váltunk.

Jelentéktelen szolgád: Sanātanī Devī Dāsī

Bhakta Sándor István

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ugyan nem sok személyes kapcsolatom van veled, de szeretném megköszönni, hogy lehetővé tetted számomra, és más magyar *bhakta* számára, hogy megismerhessük a Kṛṣṇa-tudatot, és így értelmet adtál az életünknek. Saját példádon keresztül nagyon szépen bemutatod a Kṛṣṇa-tudatod, mit is jelent *bhaktának* lenni, és mit is jelent lelki tanítómesternek lenni, mit is jelent *vaiṣṇavának* lenni, mit is jelent *vaiṣṇava* írónak lenni, mit is jelent felelősségteljesnek lenni, aki felelősséget vállal egész életével, hogy elégedetté tehesse lelki tanítómesterét, Śrīla Prabhupādát.

Ha nem is vagyok könyvosztó *bhakta,* de remélem, hogy tanítványaid szolgálatával egyszer egy kicsit is elégedetté tudlak tenni, hogy kegyedet megkaphassam, és így őszinte szolgád lehessek!

Szolgálatodban: Bhakta Sándor István

Saṅkīrtana Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget lótuszlábaid porának!

Minden dicsőséget a legkedvezőbb napnak, amikor megjelentél, hogy megtaníts és lelkesíts minket a Kṛṣṇa iránti tiszta odaadásra.

Minden *śāstra* azt javasolja, hogy keressük a *bhakták* társaságát, mert csupán egyetlen pillanat, amit velük töltünk, a teljes tökéletesség magját ülteti el bennünk.

Ők a hiteles lelki tanítómesterek. Az ő kegyük ülteti el az odaadó szolgálat magját a feltételekhez kötött lelkek szívében. Az Istenség Legfelsőbb Személyisége indokolatlan kegyének első megnyilvánulása az, amikor valaki kapcsolatba kerül egy hiteles lelki tanítómesterrel, aki képes arra, hogy felemelje a feltételekhez kötött lelket a *bhakta* élet legmagasabb szintjére. Ezért mondta azt Caitanya Mahāprabhu, hogy a lelki tanítómester kegyéből elérhetjük az Úr indokolatlan kegyét, az Istenség Legfelsőbb Személyisége kegyéből pedig egy hiteles lelki tanítómester kegyét kaphatjuk meg.

Te eljöttél, hogy megkaphassuk a Kṛṣṇa iránti tiszta odaadás magját és fáradhatatlanul ezt ápolgatod bennem, amiért én nagyon hálás vagyok neked.

Köszönöm neked, hogy nem hagysz itt elveszni ebben az illuzórikus világban.

Szolgád:
Saṅkīrtana Dāsa

Śāradīyā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben különösen sokat gondolkoztam azon, hogy mit írjak megjelenési napod alkalmából. Nem azért, mert nincs mit, hanem azért mert egyetlen szó sem tűnik alkalmasnak rá, hogy megfelelően dicsőítsen téged.

Még nincs egy éve, hogy avatásban részesítettél, hogy részévé tettél ennek a nagy családnak. Azóta sokkal inkább érzem, hogy mennyi mindent köszönhetek neked. Ha egyetlen szóval szeretném kifejezni, akkor azt mondanám, hogy az életemet.

Csodálom a türelmedet, amellyel vezetsz bennünket Kṛṣṇa felé. Telve anyagi vágyakkal, megkötözve a kötőerőkkel küzdjük magunkat előre, te pedig fogod a kezünket és csak annyit mondasz: „most egy lépést erre", „most egy lépést arra". Azt mondják, hogy a lelki világban minden lépés egy tánc. „A lelki tanítómester kegyéből a némából a legkiválóbb szónok válhat, s a béna hegyeket képes átszelni." Nincs kétségem felőle, hogy ha követjük a tánclépéseket, amelyeket te tanítasz nekünk, akkor szinte észrevétlenül áttáncoljuk magunkat a lelki világba. Vissza, haza Kṛṣṇához.

Köszönöm neked ezt a csodát, köszönöm a *bhaktákat* körülöttem, köszönöm Új-Vraja-dhāmát, köszönöm Rādhe-Śyāmát, köszönök minden lehetőséget a szolgálatra és köszönöm, hogy elfogadod a próbálkozásaimat.

Örök szolgád:
Śāradīyā Devī Dāsī

Śarat-bihārī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Gondolkodóba estem, vajon mit tudok írni ezen a csodálatos napon, mellyel kis örömet tudnék szerezni neked.

Mostanában kezembe került és lapozgattam azokat a füzeteket, melyekben beszámoltam neked Rādhe-Śyāmáról, amikor Indiában voltál 5-6 éve.

Meglepve tapasztaltam, hogy milyen sok szép leírást adtam neked Róluk, mintha nem is én írtam volna. Ami így is van, hiszen a szavakat te adtad a számba, amelyekkel dicsőíteni tudtam a szíved legmélyén rejtőző isteni párt.

Arra gondoltam, megpróbálom most egy esti öltöztetés képét átadni neked. Ez a kép Nityānanda Trayodaśī kedvező estéjén készült, amikor is új ruhával ajándékoztuk meg Rādhe-Śyāmát.

Már régóta szerettem volna elkészíteni ezt a ruhát, melyhez a rózsaszín és zöld anyagot egy *mātājī* ajándékozta. Az anyag minősége talán nem a legjobb, de pont ezt a hiányosságot akartam elfedni azzal, hogy valami izgiset készítek belőle.

Śyāmának zöld a *dhotīja,* a csípőjén fodros öv hullámzik, követve rengő mozgását. A ruha széleit több helyen csipke szegélyezi. Śyāma bájos arcát szívet melengető mosolyával teszi még vonzóbbá és hajkoronájának lebbenő tincseit egy zöld turbán próbálja féken tartani.

Rādhikānak a hosszú, rózsaszín szoknyán egy rövidebb, V alakú felső rész emeli ki derekának karcsúságát. Hajfonatának lendületét bal kezével állítja meg, mely fonat Śyāma elméjét ejti rabul.

Bár Śyāmasundara szépségétől Kāmadeva leszédül a trónjáról, amikor megpillantja sötét alakját, Rādhikā szépsége mégis leigázza a mindenkit elbűvölőt és így válik Rādhikā Madana-mohana-mohinīvé.

Vṛndāvana lugasai adnak helyet e két elbűvölő formának, kiknek látványába mi is belefeledkezünk.

Jelentéktelen szolgád: Śarat-bihārī Devī Dāsī

Sārathi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A lelki élet napi gyakorlataiban könnyen kialakul az a rutin, mely szinte éhezi a felüdülést, azokat az ízeket, melyek lelkesítenek a befedett szív tisztítására és a hit erősítésére. Te vagy az, aki lelki tanítómestered szolgálatában ellátsz minket olyan tudással, legyen az írott-, vagy hanganyag, mely feltölt minket lelkesedéssel és átlendít a tisztulás nehézségein.

Hatásod a magyarországi és a világ Kṛṣṇa-tudatos közösségére jelentősebb, mint mi el tudnánk képzelni. Kegyedből tanítványaid részei lehetnek az Úr tervének és hittel tekinthetnek a jövőbe lelki életük megszilárdulásában bízva. Türelmed és szereteted elmélyülnek szívünkben és nagy biztonsággal irányítanak az odaadó szolgálat útján.

Szolgálatod közelebb hozza hozzánk Kṛṣṇa személyét, hitünket erősíted abban, hogy elérhető számunkra a létezés legnagyobb kincse, az istenszeretet. Nem hagyod, hogy elvesszünk a nehézségek közt, mindig új és újabb lendületet adsz, hogy sikerre vigyük visszatérésünket Kṛṣṇához. Nem lehetek elég hálás, hogy annyi figyelmet fordítasz ránk és támogatsz minket küzdelmünkben.

Köszönöm, hogy életem minden időszakában kitartasz mellettem és nem hagysz magamra göröngyös utamon. Lelki eredményeim neked köszönhetem, ezért van hitem abban, hogy életem sikeressé válhat.

Kegyelmedben bízva:
Sārathi Dāsa

Sat Nāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to your divine grace.

Most of my recent offerings, and no doubt this, could come under the heading "nostalgia". I joined ISKCON 30 years ago. The pride inherent in that statement is eclipsed by a glaring lack of real Kṛṣṇa consciousness. It would be optimistic to presume I have another 30 years, but even if I did, at my current rate of advancement my future is uncertain. My point being, that future however uncertain is still inconceivably brighter than I could have imagined when you first turned up at my home on Psalter lane in Sheffield.

This nostalgia is inescapable for me, because after serving you in so many insignificant, but to me wonderful ways, I am now so far away from you both geographically and in the greater reality of Kṛṣṇa consciousness. You once told me "your weak point is association", as painfully true today as when you said it. The vast majority of my association is found in Vṛndāvana. Twice a year I spend around a month there, it nourishes me and I remember Kṛṣṇa to the best of my ability.

You first took me to Vṛndāvana in 1990, me and KC. We went shopping in Delhi's Khadi Bhavans for gorgeous silk cloth for Dayāl-Nitāi and Gaura-Hari. We arrived in Vṛndāvana on Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī's appearance day. You told KC to train me how to eat *capātīs* after witnessing my barbarism during the temple room feast.

On the first day, I went to the roof of the Kṛṣṇa-Balarāma guest house where we were staying. That roof was the most peaceful, sublime place I had ever been. It was like Vṛndāvana told my mind to shut up. In the unfamiliar quiet, the lyrics to a Bob Dylan song popped into my head – "I haven't known peace and quiet for so long I can't remember what it's like." It was like Vṛndāvana gave a peace I hadn't known in this life. Sheffield isn't somewhere you relax, neither was Soho St during the war with the mind when learning book distribution. But Vṛndāvana was and is like nowhere on earth.

You gave me Vṛndāvana. Not the effulgent gem studded transcendental realm of Rādhā-Kṛṣṇa's eternal eightfold daily pastimes for which I am far from qualified, but you have described with such skill and love. But the heat, dirt, thieving monkeys, under nourished dogs and wandering cows and bulls. The jolly *brijbāsī* taxi drivers who convince me I have been blessed by sani when they lose my shoes, Sarasvatī the friendly MVT cow, breakfast watching parrots, Bihārī-lāl reminding me to feed the dogs and cows, bright eyed *sādhus,* smiling faces, sunset at Keśī-ghāṭa, sweet *darśanas* and a thousand little things I love. Not to mention the amazing temple Prabhupāda created for us all, where I can to sit and just listen to wonderful devotees. You gave me that.

I might now be very far on my long walk home, but it's all a very long way from Sheffield, where you appeared one evening, in glowing saffron.

Your insignificant servant,
Sat Nāma Dāsa

Sat-rūpa Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sok szeretettel köszöntelek *vyāsa-pūjād* alkalmából.

Kérlek, engedd meg, hogy először is megköszönjem a lehetőséget, hogy itt lehetek a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomban és, hogy ismét dicsőíthetlek megjelenésed áldott napján.

Oly sokszor eszembe jut az év során, hogy mennyi csodálatos és példamutató tulajdonsággal rendelkezel, hogy mennyi olyan tettet hajtasz végre, mely utánozhatatlanul a tiszta odaadásodat és a Śrīla Prabhupāda és Rādhā-Śyāmasundara iránti elkötelezettségedet és

szeretetedet mutatja. Ha csak láthatlak a szemem előtt, ha csak hallhatom szavaid egy lecke vagy előadás során, vagy ha csak hallhatom ékes hangodat mellyel az Úr szent neveit énekled, újabb és újabb ámulat lesz úrrá rajtam és csak egyre több erőt kapok tőle, hogy gyenge próbálkozásaimat az anyagi energia és az *anarthák* ellen tovább folytassam.

Tudom, hogy az az egyetlen út, a végső cél eléréséhez, ha a te tiszta példádat követve a lótuszlábaid menedékében komolyan és eltökélten gyakorlom az odaadószolgálatot. Mivel az én képességeim igen csekélyek ahhoz, hogy kifejezzem, milyen fontos egy olyan tiszta *bhaktát* követni mint te, ezért szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda szavait szeretném idézni a *Śrīmad-Bhāgavatam* negyedik Énekének huszadik fejezetének a huszonötödik versének fordításából, melyet Pṛthu Mahārāja mond: „Drága Uram! Jeles személyiségek dicsőítenek Téged a legcsodálatosabb versekkel, s lótuszlábad magasztalása olyan, akár a sáfránypor. Amikor a nagy *bhakták* ajkairól áradó transzcendentális vibráció tovaröppenti lótuszlábad sáfrányporának illatát, a feledékeny élőlény lassanként emlékezni kezd az örök kapcsolatra, amely Hozzád fűzi őt. Híveid így fokozatosan helyes végkövetkeztetésre jutnak az élet értékéről. Drága Uram! Nincs szükségem hát más áldásra, csupán arra a lehetőségre vágyom, hogy tiszta hívedet hallhassam."

Śrīla Prabhupāda pedig a következő gondolatokat fűzi a vershez: „Egy tiszta *bhakta* szüntelenül az Urat szolgálja, menedéket keresve lótuszlábánál, és emiatt közvetlenül kapcsolatban van a sáfrány-kegy porszemekkel, amelyek az Úr lótuszlábát borítják. Amikor egy tiszta *bhakta* beszél, lehet, hogy hangja emlékeztet az anyagi éter hangjára, ennek a hangnak azonban rendkívüli ereje van, mert megérinti az Úr lótuszlábain lévő sáfránypor szemcséit. Amikor az alvó élőlény meghallja egy tiszta *bhakta* erőteljes hangját, azonnal emlékezni kezd az Úrral való örök kapcsolatára, noha addig a pillanatig mindenről megfeledkezett. A feltételekhez kötött lélek számára éppen ezért nagyon fontos, hogy egy tiszta *bhaktát* hallgasson, aki minden anyagi vágytól, spekulatív tudástól és az anyagi természet kötőerői okozta szennyeződéstől mentesen teljesen meghódolt az Úr lótuszlábánál."

Remélem egyszer sikerül tiszta szívemből követni ezeket az

utasításokat és ezáltal teljes figyelemmel lótuszlábnyomaidat követve odaadó szolgálatot végezni a Legfelsőbb Úrnak.

Ezen gondolatokon kívűl még szeretném kifejezni neked Guru Mahārája a csodálatomat irántad. Hisz mindig annyira lenyűgöz, mikor látom azt, hogy az élet és az odaadószolgálat minden területén milyen jártas vagy. Például az, hogy Rādhe-Śyāma tökéletes *pūjārīja* vagy, csodálatosan öltözteted Őket, hogy gyönyörű virágfüzéreket fűzöl Nekik, hogy páratlanul vigyázol Rájuk és gondoskodsz Róluk. Vagy, hogy micsoda prédikátor vagy, láthatjuk ezt a könyvosztásban vagy, ahogyan bemutatod a Kṛṣṇa-tudatot az embereknek akár a vallásközi párbeszédekben, akár a médiában. Jártas vagy a zenélés, hangszerek és éneklés művészetében, az ételekhez is kifinomult ízlésed van, az oktatáshoz és a képzéshez is páratlanul értesz. És még megannyi csodás tulajdonságod felsorakoztatásával lehetne oldalak százait díszíteni.

E felajánlás sorait végezetül egy köszönettel zárnám, mely nélkül azt hiszem már nem lehet téged igazán dicsőíteni, s melyet nélküled nem lehet dicsőíteni. Ez pedig Új-Vraja-dhāma, Krisna-völgy. A csoda, a szent hely, Rādhe-Śyāma birodalma, sok-sok *bhakta* oltalma. Az a hely melyre Őkegyelme Ādi-kartā Prabhu azt mondta, hogy minden bizonnyal ez az a farm mely most Śrīla Prabhupādát a legjobban elégedetté teszi. Itt születhetnek lelkek, itt adhatják életüket Rādhe-Śyāmának, s innen mehetnek vissza Hozzájuk, mikor eljön annak az ideje. Tudom, hogy nincs ehhez fogható, s nincs más aki így felépítette volna és fenntartaná Krisna-völgyet mint te. Köszönöm ezt a csodát neked, s remélem én is hozzá tudok járulni e szent *dhāma* szolgálatához, ahogyan egy gyermek törekszik az édesapja által felépített ház és vállalkozás védelmére és fenntartására.

Köszönöm, minden kegyedet!

Örök szolgád:
Sat-rūpa Devī Dāsī

Satyavāk Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy pár szóban szeretnélek köszönteni téged, megjelenési napod alkalmából.

Sőt igazából csak köszönni tudok neked, megköszönni mindazt az erőfeszítést, amit teszel a *bhaktákért,* a magyar *yātrāért,* mindenkiért.

Azt hiszem fel sem fogom még micsoda lehetőséget biztosítasz nekünk a lelki fejlődésben. Egyszer talán kiérdemlem a kegyed, addig viszont csak őrizem a vágyam kapcsolódni Kṛṣṇához bárhogyan.

Köszönöm!

Szolgád:
Satyavāk Dāsa

Śauri Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenési napod alkalmából!

Lehet, hogy valakinek nagyon jó szülei vannak anyagi szempontból, szépen gondoskodnak róla, szeretik őt. Átsegítik az élet nehézségein, de a halál pillanatában nem tudnak segíteni rajta, még akkor sem ha élnek, nem is beszélve arról, hogyha már eltávoztak. De a lelki apukánk nem csak az életünk folyamán tud segíteni, hanem a halál pillanatában is, még akkor is ha fizikailag nincs jelen. Visszaemlékszem Pāvanī Mātājī, vagy Rādhā-kuṇḍa Mātājī utolsó napjaira, hogy vezetted őket és hogyan váltak ezáltal sikeressé.

Nagyon köszönöm, hogy inspiráltad Rādhā-kuṇḍa Mātājīt, hogy

írjon naplót és, hogy ezt megosztottad velünk. Nagyon lelkesítő. Ami nagyon megérintett és amit én is szeretnék elérni az az, hogy milyen mély szeretetük és odaadásuk volt feléd és Śrīla Prabhupāda felé. Ha magamba nézek sajnos a szeretet leghalványabb sugarát sem tapasztalom. Habár néha, mikor a közeledben vagyok egy *bhajana,* egy előadás, vagy egy beszélgetés alkalmából, olyan közel érezlek magamhoz. Úgy érzem nincs szükségem semmi másra, csak arra, hogy szolgálhassalak. Minden más, amit fontosnak tartottam jelentéktelenné válik. De ez biztosan nem szeretet, hanem egy érzelmi fellángolás, mert idővel elmúlik.

Emlékszem mikor tavaly *bhakta-saṅgáról* jöttünk haza. Néztem a buszból az embereket, miközben rád gondoltam. Néztem ahogyan élik az életüket, jönnek-mennek. Miközben így figyeltem őket egy nagyon erős érzés jött föl bennem, hogy segíteni kell nekik, hogy megkapják a Kṛṣṇa-tudatot. S akkor megint olyan közel éreztelek magamhoz. Aztán persze ahogyan közeledik a Śrīla Prabhupāda maraton ez az érzés kezd elhalványulni és az elmém csak tiltakozik ellene. Remélem egyszer fel tudom adni minden önközpontú vágyamat a kegyedből és teljes szívemből tudlak szolgálni és szeretni.

Jelentéktelen szolgád: Śauri Dāsa

Savyasācin Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Most van az az alkalom, amikor igazán megköszönhetem kedves Guru Mahārāja azt a gondoskodást és szeretetet, amit a februári indiai zarándoklatkor tapasztaltam, tapasztaltunk. Azt a fáradságot nem kímélő személyes törődést, amit akkor láthattam és tapasztalhattam, minden *bhaktával* személyre szabottan is, nagyon értékes kincsként raktároztam el, valahol ott legbelül.

A személyes jelenléted a zarándoklattal és *bhaktákkal* együtt kapcsolódva, úgy emelte mindannyiunk örömét, mint amikor a szent nevet együttesen énekelve, többszörösére fokozza annak potenciálját. Ezt a lelki együttlét örömét adtad nekünk még inkább át, és tanítottad a személyes jelenléteddel.

Köszönöm azokat a tanításokat, örömteli pillanatokat, amivel együttessé formáltad az ottlétünket.

Hiszen ez az egész lényege és értelme. Ezzel elhúztad a függönyt, és adtad a lehetőséget, hogy egy kicsit bepillanthassunk a lelki világba, ahova vittél minket.

Szolgád: Savyasācin Dāsa

Sevitā Devī Dāsī, Suvrata, Vijñāna

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon sok szeretettel köszöntünk megjelenési napod alkalmából!

Gyorsan telnek az évek: Úgy tűnik, hogy nemrég csatlakoztunk a mozgalomhoz. Kegyesen elfogadtál és nemsokkal később felavattál minket. Több évig *saṅkīrtanázhattunk* Magyarországon és Angliában is. Ehhez az időszakhoz fűződnek a legszebb emlékeink. Ekkor részesültünk legintenzívebben személyes irányításodban, kegyedben és kedves tanítványaid és más fejlett *bhakták* társulásában.

A két fiamnak sokszor kellett ezekről az időkről mesélnem, mindig lelkesen hallgatták. Most, hogy iskolások lettek, ők is belekóstolhattak a *saṅkīrtana* nektárjába, Śrīla Prabhupāda maraton idején.

Mindketten boldogan, lelkesen tértek haza és számoltak be a könyvosztás élményeiről.

Köszönjük, hogy itt élhetünk Rādhe-Śyāma menedékében és szerető *bhakták* társaságában.

Remélem, hogy valamilyen módon mindannyian továbbra is segítségedre lehetünk Śrīla Prabhupāda missziójának terjesztésében és a prédikálásban.

Szolgáid:
Sevitā Devī Dāsī, Suvrata, Vijñāna

Siddha Muni Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kedves Guru Mahārája! Erich Fromm „A szeretet művészete" című könyvében többek között így definiálja a szeretetet:

„A szeretet tevékenység, nem passzív érzelem; nem beleesünk, hanem helytállunk benne. Legáltalánosabban úgy írhatjuk le a szeretet cselekvő jellegét, hogy szeretni elsősorban annyi, mint adni, nem pedig kapni."

Adni, adónak lenni – ezt gyakran hangsúlyozod a könyvosztás maratoni időszakában, de nem kizárólagosan csak akkor, hiszen magának az emberi életnek erről kell szólnia:

etāvaj janma-sāphalyaṁ dehināṁ iha dehiṣu
prāṇair arthair dhiyā vācā śreya-ācaraṇaṁ sadā

„Minden élőlénynek kötelessége, hogy életével, vagyonával, értelmével és szavaival jót tegyen másokkal."

„Ez az élet küldetése" – mondja Śrīla Prabhupāda, majd folytatja: „Az embernek saját testét, barátai és rokonai testét, valamint saját vagyonát és minden mást, ami a birtokában van, mások érdekében kell használnia."

Ha valaki ennek megfelelően él, akkor mások jóakarójává válik, adóvá, vagyis olyas valakivé, akinek megvan a képessége a szeretetre. Szeret másokat.

Guru Mahārāja! Te mindannyiunk örök jóakarója vagy, fáradhatatlanul, MINDIG és egyre jobban! Tökéletesen példázod, hogy mit jelent egy olyan élet, amit Śrīla Prabhupāda elégedettségére szántak. Azzal, hogy eltérés nélkül odaadtad magad Śrīla Prabhupāda szolgálatának, – az örök jóakarónknak –, akkor te lettél mindannyiunk számára Ő Isteni Kegyelme jóakaratának a megtestesülése. A mi dolgunk „csak annyi", hogy a befogadói legyünk ennek a jóakaratnak, érkezzen az bármilyen formában is.

Amikor egy gyakorló *bhakta* alárendeli magát az utasításaidnak, megtanulhatja, hogy mi az abszolút jó, hogyan kell másokkal jót tenni, és hogyan kell minden cselekedetünk középpontjába Kṛṣṇát állítanunk – hiszen másként egyetlen tett sem lehet hasznos. A *bhakta* miközben a mindennapokban követi ezeket az utasításokat, tudatosul azokról az akadályokról a szívében, amelyek hátráltatják őt abban, hogy élővé tegye ezt a tudást. Felszámolva minden önös érdeket, fokozatosan eljut addig, hogy képes lesz mások jóakarójaként cselekedni. A lelki tanítómester személyében mindig a tiszta odaadó szolgálat megtestesülését látja, s ez állandó inspirációt és követendő példát jelent a számára. Így fejlődve mi magunk is örök jóakarói leszünk másoknak, és akkor elmondhatjuk, hogy csatlakoztunk a *paramparāhoz,* Śrīla Prabhupāda mozgalmához.

Köszönve minden törődésed, örök szolgád:
Siddha Muni Dāsa

Śilpa-kariṇī Dāsī and Kaunteya Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda!

Arjuna was lamenting and it is said that is the sign of *tamo-guṇa*… but Kṛṣṇa give him support and free will to decide what he wants to do after hearing about the Absolute true.

Here I am alone in Serbia, looking after my old mum and after my little son Kaunteya Dāsa.

Far a way from any aspect of Kṛṣṇa consciousness. Here there is no *harināma,* no books distribution and etc.

How we are surviving?

Only by your mercy… You brought Rādhe-Śyāma to our life's and we are depending on Them.

Yesterday was your 67th birthday… Devotees send photos-you on *harināma,* giving class, distributing *prasādam,* worshiping Rādhe-Śyāma, in *saṅkīrtana*… offering garland to Śrīla Prabhupāda. I remember in the early days you always first check if your garland is more beautiful then Śrīla Prabhupāda's and you offer to him if it was…

Thank you for everything you give me Guru Mahārāja…

Some time a go I wrote you a letter and you reply with just with one sentence: "Don't let *māyā* to discourage you…" I keep this instruction in my heart and I hope that I will survive with your blessings.

Your servants,
Śilpa-kariṇī Dāsī and Kaunteya Dāsa

Sītā Rāma Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your wonderful service at the lotus feet of Śrīla Prabhupāda on this most auspicious day.

In a verse spoken by Yudhiṣṭhira Mahārāja in the *Vana-parva* of the *Mahābhārata* [313.117], it is said:

"…Simply by studying the *Vedas,* which are variegated, one cannot come to the highest path by which religious principles are understood. The solid truth of religious principles is hidden in the heart of an unadulterated self-realised person. Consequently, the *śāstras* confirm,

one should accept whatever progressive path the Mahājanas advocate."

In a purport in the *Caitanya-caritāmṛta* [*Madhya* 17.185], Śrīla Prabhupāda says that to select Mahājanas in our Gauḍīya-sampradāya, we have to follow in the steps of Śrī Caitanya Mahāprabhu and His representatives Śrī Svarūpa Dāmodara Gosvāmī and the six Gosvāmīs. He also names Śrīdhara Svāmī, Caṇḍīdāsa, Vidyāpati and Jayadeva as Mahājanas.

Just as his predecessor teachers, Śrīla Prabhupāda has clearly demonstrated he belongs to that advanced category of Vaiṣṇavas. Śrīla Prabhupāda holds a unique position as a cornerstone of a major revolution in the Kali-yuga.

Guru Mahārāja, a staunch and devout servant of Śrīla Prabhupāda, you have '110%' faith and deep conviction in Śrīla Prabhupāda's every word and action. You are fully absorbed in services for his pleasure. Not only do you have the eyes to see *the solid truth of religious principles hidden deep in the heart of Śrīla Prabhupāda*, you subsequently reveal such truths, sharing your deepest insights. You act as a magnifying glass to focus our attention on principal truths and actions meant to benefit our lives and those around us. In this way, your life and service is glorious and you are a lifeline for many struggling and lost living entities swimming in the waves of *māyā*. You are irrevocably fixed in the line of Gauḍīya Vaiṣṇava spiritual masters and as such whatever counsel and advice you offer is non-different as that given by a Mahājana.

You are a revolutionary too, continuously pushing both yourself and us forward to ensure we do not fall prey to apathy and casual Kṛṣṇa consciousness.

Guru Mahārāja, your instructions cut through the fog and vagueness of my mental concoctions and you strike issues at the core, clearing doubts and distractions. In this 50th year of the incorporation of ISKCON, you have spoken many times about following Śrīla Prabhupāda's example, using his life as a template, emulating his spirit of sacrifice and determination, taking *risks* on behalf of his mission, rather than sit idle and comfortable. Your words provide me with great strength and inspiration:

Keep going. You are doing the right thing, and obstacles are to test

your mettle. Never be worried about failure. It is much better having failed at doing something significant than not having tried at all. And you won't fail, because Gopāla us on your side.

I pray I can continue to serve you in Śrīla Prabhupāda's mission with vigour and vitality and pray that I do not slip into becoming a casual practitioner.

Your servant,
Sītā Rāma Dāsa

Smṛti-pālikā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Azért jöttél Magyarországra, hogy odaadjad az embereknek Kṛṣṇát. Kinyilvánítottad a szívedből az isteni párt, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát, s nekem is odaadtat a legnagyobb kincset, hogy Velük lehetek, annak ellenére, hogy nem vagyok rá méltó.

A te szíved ragyogó trónusán ott ül az isteni pár, s megengeded, hogy segítsek neked szolgálni Őket. Te vagy a legjobb vezető, a legjobb *pūjārī*. Ahogyan öltözteted Śrīmatī Rādhārāṇīt és Kṛṣṇát, ahogyan gondoskodsz Róluk, ahogyan *āratit* ajánlasz Nekik, ahogyan lefekteted Őket. Mindig azon gondolkozol, hogyan lehet mindenből a legpompásabbat, s a legnagyobb kényelmet biztosítani Számukra, a legszebb imádatot felajánlani. Ékszereket és ajándékokat vásárolsz Nekik, megmondod, hogy mit, mikor és hogyan szeret Kṛṣṇa.

Mikor te jelen vagy, minden olyan egyszerűnek tűnik. Meg kell tanulnom az elkülönülésben végzett szolgálatot, mert kevés lehetőség van a veled való személyes társulásra, pedig ennél kedvezőbb dolog nem létezik ebben az univerzumban.

Te elvezetsz a lelki élet helyes ösvényére, de én ostoba birkaként

mindig elkóborolok róla. Viszont, mint egy szerető apuka türelmesen megmutatod a megfelelő irányt újra, meg újra.

Téged dicsőíteni a legnagyszerűbb dolog, mely egy örök, kifogyhatatlan téma. A te kegyed végtelen, fenséged mérhetetlen. Csodálatos tárháza vagy a transzcendentális tulajdonságoknak.

A *Śrī Caitanya-caritāmṛta* egyik versében (*Ādi-līlā,* 1. fej. 58. vers) az áll: Mivel szemünkkel nem tapasztalhatjuk a Felsőlélek jelenlétét, felszabadult *bhaktaként* jelenik meg előttünk. Az ilyen lelki tanítómester nem más, mint Maga Kṛṣṇa.

Śrīla Prabhupāda azt írja az egyik magyarázatában, hogy a megvalósított lelkek hatásos szavai a szívbe hatolnak, és így megsemmisítik a rossz társaságban évek során felhalmozódott kétségeket. A tiszta *bhakták* a megszemélyesült szent helyek, mert az Istenség Legfelsőbb Személyisége mindig velük van a szívükben.

Kétségtelen, hogy ezek a szavak rólad szólnak. Ahová te mész, az zarándokhellyé változik.

Nekem van a legszerencsésebb szolgálatom, mert egész nap ott lehetek a templomszobában az isteni párral, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarával. Ezt az ajándékot is neked köszönhetem, tőled kaptam. Köszönöm neked Guru Mahārája.

Csak azért imádkozom a *bhakták* kegyét kérve, hogy egyszer elérjem lótuszlábad árnyékát.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-pālikā Devī Dāsī

Śraddhā-Nṛsiṁha Dāsa

Kedves Śivarāma Swami Mahārája!

Kérlek, fogadd hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és lótuszlábad porának!

Ha valakinek sokat köszönhetünk az életünkben, akkor a hála érzése

megnyilvánul bennünk. Ezen a kedvező napon, ezt az érzést sokan felszínre hozzák szavak és ajándékok formájában. Egyetlen célt szem előtt tartva; hogy elégedett légy! Ezen sorokat írva, gondolkozom, mit tudok neked felajánlani? Szavakat biztos nem. Úgy vélem a szívünk őszintesége a tetteinkben látnak napvilágot. Így a felajánlásom az előző év cselekedetei, melyek egy részét tényleg a te elégedettségedért vittem véghez. Most joggal lehetsz csalódott, mint amikor kapunk egy ajándékot, de nem az van benne, amire szükségünk van, mert lehet a motiváció helyes, ha a hangulat nem megfelelő. Ahogy küzdök a saját *anarthám* ellenszelében, meg kell értenem, milyen fontos a finom szintű megkülönböztetés a *vaiṣṇavák* számára. Nagyon nehéz elsajátítani, hogy nem csak az számít, mit teszünk, hanem hogyan tesszük. Szégyellem is magam, hogy csak ennyit és így adhatok! De kérlek engedd meg, hadd próbálkozzak legközelebb is!

Törekvő szolgád:
Śraddhā-Nṛsiṁha Dāsa

Śrī Gokula Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom! Minden dicsőséget isteni személyednek!

Rasikānanda Ācārya leghíresebb művéből ragadtam ki öt versszakot a *Śrī Bhagavatāṣṭakamból* (A tiszta *bhaktákat* dicsőítő imák), mellyel dicsőségedet szeretném kifejezni.

„Mindig imádkozom hozzájuk és *daṇḍavatjaimat* ajánlom minden Bhagavatának, akik mint a méhek a Śrī Govindadeva édes lótuszlábairól származó nektárt isszák. Megízlelve a Kṛṣṇa iránti legfelsőbb szeretet nektárját, lemondtak az anyagi világról, és az Úr iránti vegyítetlen odaadásba merültek el. Tiszta elméjüket boldogság és elégedettség tölti

meg. Arcukat *prema* ragyogja be. Örök élvezetben van részük, ahogy a *kṛṣṇa-kathā* hallgatásából köpült nektóróceánban úsznak."

„Örömet adnak Brahmānak, minden *vaiṣṇavának,* és mindenkinek az univerzumban. Kṛṣṇa vágyából közönséges *bhakták* formáját veszik fel, hogy felszabadítsák a feltételekhez kötött lelkeket. Megjelenésük szerencsét hoz az anyagi világra, lótuszlábaik jelentik a hajót az ismétlődő születés és halál óceánján való átkeléshez. Mindig imádkozom hozzájuk és *daṇḍavatjaimat* ajánlom minden Bhagavatának."

„Ha egyszerűen csak látom a *bhaktákat,* a nektár ízét érzem. Ez megállítja az ismétlődő születés és halál körforgását és elvágja az anyagi ragaszkodás kemény csomóját. A lótuszlábaikról származó víz megtisztelése elpusztítja a háromszoros szenvedést. A velük való beszélgetés növeli az ember Kṛṣṇa, Vraja hőse iránti szeretetét. Mindig imádkozom hozzájuk és *daṇḍavatjaimat* ajánlom minden Bhagavatának."

„A *kṛṣṇa-prema* megízlelése az egyetlen fogadalmuk. Szívük mindig meglágyul, mikor Kṛṣṇa lótuszlábára, a boldogság forrására emlékeznek. Mivel Kṛṣṇa elárasztja a szívüket, finom mosoly díszíti szép arcukat. Mindenkinek örömet szereznek isteni tulajdonságaikkal. Mindenkinek hálásak és az örökké folyó kegy forrásai. Mindig imádkozom hozzájuk és *daṇḍavatjaimat* ajánlom minden Bhagavatának."

„Még álmukban sem felejtik el Kṛṣṇát egy pillanatra sem. Tiszta, vegyítetlen odaadással, teljesen átadták magukat a legfelsőbb Úrnak, Kṛṣṇának. Csodálatos tulajdonságok örömteli lakhelyei. Úgy élnek ebben a világban, mint a Rādhā és Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet inkarnációi. Mindig imádkozom hozzájuk és *daṇḍavatjaimat* ajánlom minden Bhagavatának."

Mély szeretettel, sokat gondolok rád.

Hálátlan lányod:
Śrī Gokula Devī Dāsī

Śrī Govardhana-lāla Dāsa

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjād alkamából szeretnék én is köszönetet mondani neked mindenért, amit kaptam, és kapok tőled.

Ritka különleges lehetőség az, ha valaki lehetőséget kap arra, hogy *bhakták* között élje az életét. Ez kiváltképp igaz egy olyan közösség esetében, mint ami itt Krisna-völgyben található. Ahogy haladunk előre a lelki úton, úgy egyre jobban és jobban érezzük, hogy ezek a *dhāma-vāsīk* mennyire fontosak nekünk. Megérik és elmélyül a vágy a szívünkben, hogy itt élhessük le életünket, hogy megtanuljuk szolgálni és szeretni ezeket a *bhaktákat,* akiknek annyit köszönhetünk. Hisz minden *vaiṣṇava* imádatra méltó csodálatos személy.

Szeretném neked megköszönni, hogy itt élhetek és szolgálhatok. Mint csepp a tengerben – a szolgálat, amit próbálok végezni jelentéktelen és hibákkal teli, mégis hálás vagyok, és az is maradok neked és minden *bhaktának* a kegyükért, és hogy most itt lehetek. A könyvek, amiket megírsz menedék minden olyan személy számára, aki itt szenved ebben a világban. Nekem csak a remény maradt, és ezt adod te is. A remény, hogy egyszer hazatérhetek vissza az eredeti otthonomba.

Ezek felbecsülhetetlen kincsek, amit sohasem tudok visszafizetni neked. Ezért csak próbálok a legjobb képességeim szerint törleszteni, és megtanulni hogyan szolgáljam és szeressem a *bhaktákat*.

Mégegyszer köszönök mindent neked. Hare Kṛṣṇa!

Jelentéktelen szolgád:
A végtelenül szerencsés Śrī Govardhana-lāla Dāsa

Śrī Sarovara Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha

„Ó, Uram és Mesterem! Mikor részesül már ez a *bhakta* kegyed áldásában? Ostoba vagyok, gyenge és elesett. Kérlek, tégy szeretett szolgáddá!"

Kedves Guru Mahārāja! Olyan jó, hogy ismét ünnepelhetjük megjelenésed napját! Ez a legszebb nap az évben, hiszen ha te nem hozod el nekünk Kṛṣṇát, akkor nem lenne mit ünnepelnünk az év többi napján. Évről évre jobban és jobban csodállak. Mindenért! A hitedért (már amit ebből én fel tudok fogni), a tisztaságodért (amivel egy pillanat alatt lenyűgözöl embereket, akik találkoznak veled), a tudásodért (tudom megdolgoztál érte), a kitartásodért (hogy oly sok csalódás után is rendíthetetlenül mész tovább), a munkabírásodért (ami érdekes módon az idő előre haladtával nem csökken), a nagy szívedért, amibe még én is beleférek, a hihetetlen stratégiádért, ahogyan már évtizedek óta építed Magyarországon az MKTHK jó hírét, és az egész világon Rādhe-Śyāma dicsőségét!

Március 30-án rád emlékezve ismét megnéztük a filmet, mely rólad és Robertről szól, és én újra elgondolkoztam azon, vajon milyen életet élnék nélküled. Valószínűleg festeném a hajam, próbálnék versenyt futni az idővel az egyszer élünk hangulatában, vagy éppen elfelejteni mi az út vége és belemerülni mindenbe, ami gondolkodásnélküliséget okoz. Ehelyett kegyedből itt élek egy hajdani birkalegelőből hited erejével létrejött csodálatos helyen, Rādhe-Śyāmát szolgálva. Nem fogom tudni

ezt neked soha eléggé meghálálni. Azért próbálkozom, de amilyen elesett vagyok, még semmi értékeset nem tettem. Kérem a kegyedet (bár tudom, te ezt mindig adod, a vétellel van a probléma), hogy valahogyan tudjam szolgálni a *bhaktákat* és tudjalak elégedetté tenni.

Köszönök mindent! Az eddigieket, a mostaniakat, és a jövőbelieket neked. Nem vágyom másra, csak hogy szolgálhassam veled együtt Prabhupāda misszióját, ha kell egy életig, ha kell, még sok-sok életen keresztül, a lényeg, hogy melletted maradhassak mindhárom világban!

Szolgád:
Śrī Sarovara Devī Dāsī

Śrīmatī Devī Dāsī, Vāruṇī Revatī Devī Dāsī, Nitāi-candra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to Śrī Śrī Rādhe-Śyāma. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Glorious Śrī Vyāsa-pūjā is upon us again. How fortunate is the chance to glorify our dear spiritual master.

The pure devotees are situated in the heart of the Lord and are so dear to him due to their unconditional love for his sweet lotus feet. The power of their association is such that it can purify even a place of pilgrimage, what to talk of fallen conditioned souls like myself. That association I desire birth after birth and take the dust of the feet of pure devotees of the Lord such as yourself Guru Mahārāja on my head.

Guru Mahārāja, it is now 33 years ago that I first came in contact with you and 28 years since initiation. Those first ten years were full of wonderful association with you and closely serving under you at Bhaktivedanta Manor and the last 23 years have been service in separation. As I hear of devotees having close association with you, I see their

good fortune and see they must have done some wonderful activities in their last lives to gain this privilege and I must have been very sinful to be so far away from you. I hope sometimes you remember me Guru Mahārāja and can send some mercy my way in and in that regards, I can get the mercy of the Supreme Lord who is the shelter of the fallen.

Guru Mahārāja, by the power of your devotion, you bought Rādhe-Śyāma to Hungary to preside over New Vraja-dhāma. You show your devotion to them again and again by the world class standards you have established in Their worship and Their glories are spread all over the world. Their beauty reigns supreme and I long for the day when I can come and take *darśana* of Their lotus feet.

All glories to Śrī Vyāsa-pūjā and all glories to my dear spiritual master, one of the dearest sons of our most glorious and magnanimous Śrīla Prabhupāda.

Your eternal servant,
Śrīmatī Devī Dāsī, Vāruṇī Revatī Devī Dāsī, Nitāi-candra Dāsa

Śrīpati Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnélek felköszönteni téged megjelenésed csodálatos napján!

Elgondolkodtam azon mi minden jót, szépet, hasznosat köszönhetek neked az elmúlt közel 25 évben és rájöttem, hogy gyakorlatilag mindent!

Új-Vraja-dhāma csodálatos lelki atmoszféráját, ahol a családommal élhetek, a csodálatos szolgálatot, amit végezhetek, a csodálatosan inspiráló *bhakta* barátok társaságát, akik mindenhol körülvesznek és, akik a megszívlelendő tanácsukkal látnak el és, akiket szerencsére szolgálhatok is, a csodálatos lelki tudást, amit legfőképpen Śrīla Prabhupāda

és a te könyveid nyújtanak számomra, a csodálatos *prasādamot,* amit e tiszta föld ad, Kṛṣṇa itt legelésző *surabhi* teheneinek látványát és édes tejét, a csodálatosan szép Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara páratlan mindennapi *darśanáját* és szolgálatát, végül az ideérkező zarándokok, vendégek elégedett mosolyát, valamint *yātrānk* páratlan virágzását!

Ezek csupán néhányak azon csodálatos dolgok közül, amik általad, az életet adják a számomra!

Mindeközben szégyenkezem is, hiszen a mérleg nagyon elbillent a „kapok" irányába! Nagyon kevés az, amit eddig adtam, főleg amit szeretettel. Ugyanakkor nagy remény él bennem azzal kapcsolatban, hogy beteljesítsem azt, ami egy tanítvány kötelessége: a megtisztult szív!

Ehhez szeretném kérni örökké áldásaidat, és köszönöm szépen végtelen kegyed minden formáját.

Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami Mahārája, Guru Mahārája *kī-jaya!*

Szolgád:
Śrīpati Dāsa

Sudāmanī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārája!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

30 éves koromig azt hittem milyen szerencsés vagyok. Átlagos életet éltem, sőt mondhatom átlag felettit. 10 éve voltam már férjnél és a környezetemben mindenki csak dicsérte a férjemet, hogy milyen kedves, nem csavarog, nem iszik stb. El is hittem milyen szerencsés vagyok. A szüleimet szerettem, tiszteltem és mindig jó érzéssel gondoltam a gyerekkoromra. A barátaim bebizonyították, hogy tényleg szerethető vagyok ha már több mint 10 éve tartott a jó kapcsolatom velük. Átlagos életet éltem, munka után hétvégén szórakozás, pihenés majd újra robot. Végül is boldog voltam, legalább is azt hittem boldog vagyok.

És akkor 30 éves koromban 51 évesen hirtelen körülmények között 1 hét kóma után az édesanyám eltávozott ebből a világból. Én pedig összeomlottam. Kezdtem rájönni, hogy nemcsak anyukámat vesztettem el, hanem vele együtt az önzetlen szeretetet is. 10 évig nem tudtam mit kezdeni az űrrel, amit maga után hagyott.

Következő évben megszületett a lányom és újra boldognak éreztem magam, de az űr megmaradt. 10 év után találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal és a filozófia által elég gyorsan sikerült úgymond elengedni az anyukámat. Viszont kezdett megváltozni az életem is.

Kiderült számomra, hogy a kapcsolataim, ahogy az anyagi kapcsolatok, mind önzőségen alapulnak. A férjem elhagyott, a barátaimmal már nem tudtam a régi szinten beszélgetni. Kezdett távolodni az addigi életem és kezdett kibontakozni egy új élet. Az új élet, új kapcsolatok és én továbbra is éreztem az űrt. Önzetlen szeretet? Igen majd a lelki világban megtapasztalhatom ha eljutok odáig. Igen, de addig, hogy éljek itt a földön igazi szeretet nélkül? Nem vagyok azon a szinten, hogy elég legyen a tudat, Kṛṣṇának fontos vagyok, Kṛṣṇa szeret. Az Ő szeretete önzetlen. Én most szeretném érezni, hogy túl tudjam élni az életem. Érezni szeretném, hogy ne önsajnálatban éljek, hanem haladni tudjak az úton hazafelé.

Kedves Guru Mahārája! Szeretném megköszönni Önnek, hogy a soksok szolgálat mellett, amivel szolgálja Prabhupādát, szolgálja Kṛṣṇát és terjeszti a Kṛṣṇa-tudatot időt szán arra, hogy közvetlen szolgálja a *bhaktákat* a szeretetével is. Köszönöm, hogy engedi, hogy érezzem, mit jelent az igazi önzetlen szeretet. Köszönöm, hogy érezhetem a törődését és ezáltal erőt ad arra, hogy ha nehézséggel teli is az életem, de haladni tudjak az úton. Kṛṣṇa önzetlen szeretetét azt mondtam nem tudom érezni még, de ez nem igaz, mert Kṛṣṇa önzetlen szeretete nyilvánul meg az Ön szeretetében felém is. Hálás vagyok és igazán szerencsés, hogy elfogadott tanítványának és csak a bocsánatáért esedezem, hogy ezt még mindig nem vagyok képes Önhöz méltóan megköszönni.

Jó egészséget kívánva!

Egy szerencsés, szerencsétlen szolgája:
Sudāmanī Devī Dāsī

Bhaktin Sudha Mehta

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Wish you a very happy and cheerful birthday. May you be blessed with long life and best of health. May the mercy of Guru and Gaurāṅga shower on you. Out of your kindness you have agreed to accept me in your shelter. I am very much honored and thankful to you. The way you logically and fearlessly present the truths, as stated in the scriptures, motivates me to delve deeper and deeper into the scriptures. Your well analyzed, thoughtful and profound talks acts like laser and cuts through ignorance quelling all doubts. Time and again you are emphasizing on undertaking the study of scriptures seriously. This one aspect is so important to protect and preserve the sanctity of our *sampradāya*. You have been doing that so well. And thus you continue to inspire motivate enthuse many many *jīvas* knowingly unknowingly.

With best wishes and positive thoughts,
Bhaktin Sudha Mehta

Sukumārī Devī Dāsī

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

sādhavo hṛdayaṁ mahyaṁ sādhūnāṁ hṛdayaṁ tv aham
mad-anyat te na jānanti nāhaṁ tebhyo manāg api

„A szentek az Én szívem, s egyedül Én vagyok az ő szívük. Nem

ismernek senki mást Rajtam kívül, ezért rajtuk kívül nem tekintek senki mást Magaménak."

„Az Úr, lévén teljes és problémáktól mentes, tiszta szívéből képes gondoskodni *bhaktáiról*. Azzal törődik, hogy hogyan emelje fel és védje meg mindazokat, akik menedéket kerestek lábánál. A lelki tanítómester ugyanezzel a felelősségteljes feladattal van megbízva. A hiteles lelki tanítómester azzal törődik, hogy a *bhakták,* akik meghódoltak előtte mint az Úr képviselője előtt, fejlődjenek a lelki életben." (*Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā* 1.62)

Szeretett lelki tanítómesterem! Köszönöm mindenkori gondoskodásod, biztatásod és szereteted!

Szolgád:
Sukumārī Devī Dāsī

Sulakṣaṇā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed napján!

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy dicsőíthesselek és leírjam milyen csodálatos is vagy és elmondjam, a példamutatásod inspirál a folyamatos fejlődésre.

Az elmúlt egy évben nagyon sok kegyet kaptam tőled. Először elfogadtál tanítványodnak, amire nem is számítottam, majd avatást kaphattam tőled és egy csodálatos új életet, majd mindezt egy közös indiai úttal koronáztad meg. Folyamatosan oktattál minket az élet alapvető dolgaira: figyelemre, fegyelemre, pontosságra, tisztaságra, igényességre. Nagyon fontos, talán a legfontosabb dolgot mutattad meg, hogyan éljük meg érzelmileg a Kṛṣṇa-tudatot, mi az igazi szeretet. Csodálatos volt ennyi arcodat és a szívedet látni, mert ez tette igazából Kṛṣṇa-tudatossá az utamat.

A tiszta *bhakták* szíve, mint a tied, olyan kifinomult, lágy és puha, mint az olvadt vaj. Tele van szeretettel Kṛṣṇa és az élőlények iránt, olyannyira, hogy nem törődnek és foglalkoznak mással, csak ezt adhassák másoknak. A társulásodnak köszönhetően szörnyen kemény szívem kicsit megolvadt. Megértettem, Kṛṣṇát csak így lehet elérni. Hihetetlen az a szeretet, ami benned van és az a sok transzcendentális érzés, amit nyilvánítottál, egy új dimenziót nyitott meg számomra a Kṛṣṇával való kapcsolatomban.

Próbálom esetlenül szavakba foglalni azt, amit kaptam tőled, de nagyon nehéz, mert még magam is bontogatom mi az. Nagyon hálás vagyok neked és szeretnélek szépen szolgálni!

Szolgád:
Sulakṣaṇā Devī Dāsī

Sulalitā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm, hogy megmentett. Köszönöm, hogy megkaphattam a szent nevet. Köszönöm, hogy szolgálhatom Önt. Köszönöm, hogy szolgálhatom Rādhe-Śyāmát. Köszönöm, hogy szolgálhatom a *bhaktákat*. Köszönöm, hogy szolgálhatom Új-Vraja-dhāmát. Köszönöm, hogy kaphattam második avatást.

Ön az, akinek minden szavát elhiszem. Ön az, aki a legjobban inspirál a szent név éneklésére. Ön az, aki a legtöbb erőt adja nekem a prédikáláshoz. Ön az, akinek a nevét az imáimba foglalom. Ön az, akiben örökké bízom. Ön az, akiben sohasem csalódhatom. Ön az, akit mindig elégedetté szeretnék tenni. Ön az, akinek sohasem szeretnék csalódást okozni. Ön az, akinek örök hűséget szeretnék fogadni.

A tökéleteset keresem, és Ön az, aki a leghitelesebben segít

megtalálnom azt. Mert oly nagylelkű, hogy bármi hibát elkövetek, nem tagad meg engem. Mert oly kedves, hogy bármikor segít, ha kérem. Mert oly nagyon odaadó, hogy minden tette a végtelen szeretetről árulkodik. Mert oly nagyon hiteles, hogy minden megnyilvánulása a *śāstrát* igazolja. Mert oly erős lelkiekben, hogy bármi történjék, folytatja a missziót. Mert oly töretlenül kötelességtudó, hogy senkit nem hagy cserben.

Ha egyszer sikerül egy kicsit is olyanná válnom, mint Ön, akkor tudni fogom, hogy a változást csakis Önnek köszönhetem, s ezért hálám jeléül szeretném örökké az örök világban, örök szeretettel szolgálni.

Jelentéktelen szolgája:
Sulalitā Devī Dāsī

Sundara-rūpa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadānak!

Ismét szeretnék köszönetet mondani neked, hogy részt vehetek könyveid elkészítésében, hogy lefoglalsz az odaadó szolgálatban. Próbálom teljes figyelemmel és odaadással végezni a szolgálatom, mert ez Kṛṣṇa dicsőítése, prédikálás, s a legjobbat érdemli ebben az anyagi világban.

Most a Prabhupāda-līlāmṛta tördelésén dolgozom, s ezért is nagyon szerencsésnek és boldognak érzem magam. És persze fáradt is vagyok, de ha valaki, akkor te tudod, hogy ez milyen.

Pár nappal ezelőtt beszélgettem Keśava Bharati Mahārājával, s mesélt nekem a fogadalmáról, miszerint napi 41 oldalt olvas Prabhupāda könyveiből hangosan. Így tud társulni vele, emlékezni tud a hangulatára. Lelkesítő volt hallani ahogy erről beszélt, s inspirált, hogy – ha nem is ilyen oldalszámmal – kövessem a példáját.

A könyveken keresztül tudunk társulni Śrīla Prabhupādával és veled

is, a te könyveiden keresztül. Kegyeteken keresztül tudunk hallani Kṛṣṇáról, és segítséget kapunk, hogy emlékezzünk Rá, társulhassunk Vele.

A lekötelezettjeid vagyunk. Köszönök mindent!

Szolád:
Sundara-rūpa Dāsa

Surabhi Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

A mai nap egy nagyon különleges nap, amikor a tanítvány kifejezi szeretetét és háláját lelki tanítómesterének a dicsőítésen keresztül. Alkalmatlan vagyok erre, hiszen sok hibám van. Mégis szeretném kifejezni neked szeretetemet és hálámat, aki menedéket vettél minden szempontból Śrīla Prabhupāda lótuszlábainál. Egy ilyen lelki tanítómester menedékében lenni ritka kincs ami nem mindenki számára adatik meg. Nem akarok máshogy, mint a te útmutatásod szerint élni, ami természetesen nem különbözik Śrīla Prabhupāda tanításaitól. Oly sok ember él a világban és annyiféle elképzelést hajszolnak, hogy végül boldogok lehessenek. De a végeredmény pont az ellenkezője lesz. A lelki életet gyakorlóként ugyanígy fel kell adnom minden egyéni elképzelést. A remény, hogy lelki menedékedben Śrīla Prabhupādát követve hátha, talán elégedetté tudlak tenni azzal, hogy komolyan veszem és megfelelően értékelem eme ritka kincset. Kérlek, bocsásd meg nekem minden hiányosságomat és légy kegyes továbbra is hozzám. Nem akarok mást csak követni és szolgálni. A legcsodálatosabb gyémántot adtad nekem, a *bhakták* társaságát és a szent név éneklésének lehetőségét. Ennél jobb nincs és nem is létezhet, mint a *bhakták* társaságában énekelni Kṛṣṇa szent nevét. Úgy érzem nem tudom visszafizetni neked az

adósságom. Mégis azt mondják, egy tanítvány úgy tudja elégedetté tenni lelki tanítómesterét, ha szépen fejlődik a lelki életben. A lelki tanítómester akkor elégedett. A szent név áthatja egy *bhakta* egész életét, az élet minden terültén.

Kérlek add az áldásod, hogy megfelelően szolgálhassalak téged. A szent név figyelmes éneklésével, a tehenek szolgálatával és mindenemmel amim csak van. Még ha nem is tökéletes, de a reményem, hogy talán egyszer a *bhakti* kellemes lágy szele az én szívemet is megérinti.

Szerencsétlen, ostoba szolgád:
Surabhi Dāsa

Suśīla Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném felajánlani hódolatomat lótuszlábaidnak! Te vagy számomra az első példakép. Hihetetlen odaadásod, teherbírásod ámulattal tölt el nap mint nap. A könyveidet olvasva részesülhetek abból a végtelen szeretetből, amit Rādhe-Śyāma felé nyilvánítasz. Szeretném, ha ennek az odaadásnak csak egy halvány szikráját is megtapasztalhatnám!

Olvastam Rādhā-kuṇḍa Mātājī naplóját, és elszégyelltem magamat, hogy milyen rossz tanítvány vagyok. El sem tudtam képzelni, hogy valaki ilyen mély kapcsolatot, szeretetet tud kiépíteni a lelki tanítómestere felé. Szeretném kifejezni hálámat, amiért ilyen rossz tanítványként is gondoskodsz rólam! Kérlek, bocsáss meg nekem hálátlanságomért, igyekszem jobb tanítvánnyá válni!

A minap egy pedagógus csoportot vezettem körbe a farmon, és kérdezték, hogy én hogyan jöttem ide, mi volt az a pont az életemben, amikor eldöntöttem, hogy Kṛṣṇa hívő leszek. Ahogyan visszaemlékeztem, meséltem nekik, hogy mindig is Istent kerestem. Több valláson

keresztül is próbáltam megközelíteni Őt, de egyik sem adott hiteles választ a kérdéseimre. Mikor azonban találkoztam a Kṛṣṇa-tudattal, akkor éreztem először, hogy „igen, ez az!”. Az érzés, melyet tökéletesen leír, hogy „a legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet”. Végtelen szerencsésnek mondhatom magam, hogy a tanítványod lehetek, és rajtad keresztül csatlakozhatok Śrīla Prabhupāda lelki családjához!

Rādhe-Śyāma, a *bhakták* és a te kegyedből itt élhetek a szent *dhāmában,* szinte naponta kapok valamilyen tanítást, útmutatást. Sokszor még a saját gyerekeimtől is tanulok. Szeretnék megosztani veled egy ilyen történetet, amiben 7 éves fiamtól, Bharattól kaptam egy jó kis leckét arról, hogy mit is jelent a fogadalom:

Bharat egyszer megkérdezte tőlem, hogy ha valamit megfogadunk, azt vissza lehet-e vonni. Beszélgettünk róla, hogy az nem igazán jó dolog. Egy héttel később este, mikor mentünk aludni, csak forgolódott az ágyban, majd felült és keservesen elkezdett sírni:

– Anya, nem tudok aludni a fogadalmam miatt!

– Miért, mi az? – kérdeztem.

– Hát megfogadtam, hogy ha eszembe jut egy *śloka,* akkor azt végigmondom. És egyfolytában eszembe jut, és csak mondom, és nem tudok aludni!

Kimentünk a fürdőbe, majd megkérdezte: – Akkor nem lehet visszamondani a fogadalmat?

Kérdeztem, hogy kinek fogadtad meg?

– Hát magamnak!

Beszélgettünk arról, hogy ha a lelki tanítómesternek teszünk fogadalmat, azt nem szegjük meg, de ebben az esetben feladhatja. Azt mondta:

– Jó, de nem adom fel, csak módosítom: csak az első sort fogom elmondani!

Ezután békésen elaludt.

Kedves Guru Mahārāja! Nagyon köszönöm neked azt, hogy itt lehetek, itt élhetek, szolgálhatok, és hogy a tanítványod lehetek!

Minden dicsőséget neked kedves Guru Mahārāja!

Egy apró szolgád: Suśīla Devī Dāsī

Śyāma Dāsa and Gopībhāva Devī Dāsī

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept our humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you on this most auspicious day of your transcendental appearance.

In 1965 a golden *sādhu* left the holy *dhāma* of Śrī Vṛndāvana with no material wealth or companion to spread the message and to fulfil Śrī Caitanya Mahāprabhu's prophecy that one day in every town and village the holy names will be chanted.

Here we are 50 years later and there are very few places in the world the Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* haven't been chanted and Śrīla Prabhupāda's ISKCON stronger than ever. His disciples are working ever so hard and you Guru Mahārāja are such a wonderful example to follow how one should take the spiritual master's instructions deep into the heart and follow it through.

Śrīla Prabhupāda writes in his Jaladuta diary:

kṛṣṇa taba puṇya habe bhāi
e-puṇya koribe jabe rādhārāṇī khusī habe
dhruva ati boli tomā tāi

"I emphatically say to you, O brothers, you will obtain your good fortune from the Supreme Lord Kṛṣṇa only when Śrīmatī Rādhārāṇī becomes pleased with you."

Guru Mahārāja there is no doubt of your good fortune and we are ever so grateful for all you have done and continue to do for us.

Especially would like to thank you for opening up the sacred windows of deity worship to me and for those few unforgettable days in Śrī Vṛndāvana last year during the month of Kārtika, which I waited and prayed for 17 years to be able to have your association in the *dhāma*.

On this most auspicious day we pray for your good health and that

we can be useful instruments in your lotus hands while you endlessly trying to please your beloved spiritual master.

All glories to you Guru Mahārāja.

Your servants,
Śyāma Dāsa and Gopībhāva Devī Dāsī

Śyāma-bihārī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nap mint nap veled élek, és látom, hogy mennyi erőfeszítést teszel azért, hogy mi Kṛṣṇa-tudatosak legyünk. Hogy Kṛṣṇáért éljünk, Kṛṣṇa örömért keljünk, aludjunk, együnk, s hogy mindenünk Kṛṣṇa legyen.

Hálás vagyok, hogy fáradhatatlanul törekszel, hogy minden körülmények között emlékeztess minket erre.

Az anyagi lét óceán kisebb-nagyobb hullámai ide-oda dobálnak minket. Összezavarodva nehéz látni, hogy merre van a helyes irány, a helyes út, amely kivezet minket ebből a szenvedéssel teli óceánból.

A hatalmas hullámok ellenére, te a hajó kapitánya az utasításaiddal és szereteteddel rendíthetetlenül a helyes irányba tartod a hajókormányt.

Szolgálatom végzése során, sajnos gyakran elfelejtek dolgokat vagy nem sikerül megfelelően megcsinálnom azokat. Ezzel vívtam ki elismerésedet és neveztél el *„apohanaṁ dāsának”*. Ezt nagy becsben tartom, mert emlékeztet arra, hogy küzdenem kell ellene.

Képtelen vagyok változni nélküled. A kedves szavaid és a türelmed nélkül.

Mindennap veled vagyok, s figyelve téged mindig Kṛṣṇára és Śrīla Prabhupādára emlékeztetsz, mert te folyamatosan e két személy hangvibrációjában élsz. Ha csak egy perced van, egyből leckét hallgatsz Śrīla

Prabhupādától Kṛṣṇáról. Máskor pedig *japázol* vagy tanulsz Kṛṣṇáról. S mivel te ezt csinálod, így én is nap mint nap ebben élek. Emlékeztetsz Rájuk, s így nöttön nő a vágyam, hogy végre egy komoly szolga legyek a te menedékedben. Imádkozom hozzád, hogy emlékezhessek mindig az isteni párra, s hogy felejtsek el mindent, ami elválaszt engem Tőlük. Kérlek, oltalmazz és őrizz meg a lótuszlábaid porában.

Semmim sincs rajtad kívül.

Szolgád:
Śyāma-bihārī Dāsa

Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak!

Kedves Guru Mahārāja! A *Śrīmad-Bhāgavatam* 1.13.10 a következőket írja: „Uram! Az olyan *bhakták,* mint amilyen te vagy maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordozod az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, minden helyet zarándokhellyé változtatsz."

Śrīla Prabhupāda a magyarázatban ekképpen ír: „A szent helyek szerte a földön azért vannak, hogy megtisztítsák az ember beszennyezett tudatát egy olyan légkörrel, melyet az Úr tiszta *bhaktáinak* jelenléte hat át. Ha valaki a szent helyekre látogat, fel kell keresnie a tiszta *bhaktákat,* akik ott élnek, tanulnia kell tőlük, meg kell probálnia tanításaikat a mindennapi élete során alkalmaznia, s így fel kell készülnie a végső felszabadulásra, a visszatérésre Istenhez."

Köszönöm szépen, hogy lehetővé teszed számomra ezt a különleges társulást. Köszönöm azt is, hogy kinyitva a csodálatos szívedet, olvashatjuk a *Nava-vraja-mahimāt,* és ezáltal feltárulnak előttünk Rādhe-Śyāma bennsőséges kedvtelései. Köszönöm, hogy ezen a szent helyen élhetek, és végezhetek egy parányi szolgálatot. Hálás vagyok minden

vaiṣṇavának, akik segítik az utamat vissza a lelki birodalomba.

Kérlek, bocsásd meg sértéseimet, és kérlek foglalj le továbbra is a *bhakták* szolgálatában.

Jelentéktelen szolgád:
Śyāma-dulālī Devī Dāsī

Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Hare Kṛṣṇa
Kedves Guru Mahārāja!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

Köszöntelek téged a 67-dik születésnapodon! Most 2016-ot írunk.

Sajnálattal hallom, hogy mennyit romlott az egészségi állapotod. De erős vagy, és mindent megteszel annak érdekében, hogy minél jobban megkíméld a testedet. Én személy szerint ennek nagyon örülök. Tökéletesen tisztában vagyok vele, hogy mindezt értünk, a tanítványaidért teszed. Ritkán, nagyon ritkán láttalak az elmúlt években. Németországi életem, pontosabban a munkám nagyon megnehezíti a hazautazásokat. Az Interneten nyomon követem a dolgaidat, a tevékenységedet. Látom, ahogy ebben a nehéz egészségi helyzetben is *parikramára* viszed a tanítványaidat Indiában. Hogy mindig szolgálatkész vagy a *bhakták* kérdéseinek megválaszolásában. Nem hagysz magunkra, állandó kapcsolatot kínálsz nekünk az interneten át.

Köszönöm neked, hogy elvállaltál szolgádnak, hogy hatalmas lelki erőddel megtartasz az úton. Hogy megvédesz még önmagammal szemben is. Köszönöm neked, hogy kegyedből feleségem, nevelt lányom, és

fiam is imádhatja itthon Śrī Śrī Gaura-Nitāi *mūrtijainkat*. Köszönöm neked, hogy édesanyám Kṛṣṇát mint Istent, mindenki Urát fogadja el. Téged mint lelki apámat, és tanítómat, mint szent embert tisztel. Śrīla Prabhupāda hiteles örökösét látja benned. Csak úgy mint én, és a családom is egyaránt. Köszönöm, hogy kegyedből Kṛṣṇa elfogadja próbálkozásaimat.

Gurudev!

kṛpā-bindu diyā, koro' ei dāse,
tṛṇāpekhā ati hīna
sakala sahane, bala diyā koro',
nija-māne spṛhā-hīna

sakale sammāna korite śakati,
deho' nātha! jathājatha
tabe to' gāibo, hari-nāma-sukhe,
aparādha ha 'be hata

kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna,
koro' more ātma-sātha

jogyatā-vicāre, kichu nāhi pāi,
tomāra karuṇā sāra
karuṇā nā hoile, kāndiyā kāndiyā,
prāṇa nā rākhibo āra

Örök hálával szolgád:
Śyāma-kuṇḍa Dāsa

Śyāma-mohitā Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Eltelt egy újabb csodálatos év, és közeleg a születésnapod. Ez megint egy jó lehetőség végiggondolni a kapcsolatunkat, felajánlást írni neked. Nagyon inspirál, hogy hamarosan olvasod a soraimat és ez által megkaphatom felemelő társaságodat.

Ha a múltamra tekintek vissza, egy nagyon egyszerű dolog megfigyelhető. Amikor szigorúan követem az utasításaidat, az életem felvirágzik. Ez kezdődik az erős *sādhanával,* ami mindennek az alapja. Köszönöm, hogy ebben is nagyon komoly példával jársz élen az életemben. Sokat gondolkozom rajtad, és habár én eléggé szentimentális természetű vagyok, minden jel arra mutat, hogy egy felhatalmazott tiszta *bhaktát* tisztelhetünk személyedben. Sajnálom, hogy a rossz *karmámból* fakadó bizalmatlanságból és tudatlanságból, erről a múltban nem mindig voltam tudatos. Számomra nagyon fontos, hogy hasznos legyek és a legtöbbet kihozzam magamból. Gyerekkoromtól kezdve élsportoló voltam egy röplabda csapatban, ahol komolyan össze kellett játszanunk ahhoz, hogy nyerjen a csapat. Ehhez tudom hasonlítani egy kicsit a Kṛṣṇa-tudatot is. Egyre jobban úgy érzem, hogy nagyon szerencsés vagyok, ha elmondhatom magamról, hogy a te csapatod játékosa lehetek. Szeretném a legjobb formát kihozni magamból, hogy ne csak a padon üljek és drukkoljak a csapatomnak, hanem játszak is ebben a spirituális meccsben. Ha visszanézek a múltamra, akkor voltam a legsikeresebb, legboldogabb amikor személyes utasításodat eggyé tudtam tenni a szívemmel és életem középpontjává tudtam azt tenni. Sajnos vagy szerencse a lelki élet nem olyan, hogy itt hátra lehet dőlni. Itt minden nap, ki kell hozni magunkból a legjobbat. A múltban volt egy idő, hogy nagyon kimerültem és kiálltam egy kicsit a játékból. Ez idő alatt lett három gyerekem, amit egyáltalán nem bánok, mert nagyon sok megvalósítást hozott az életembe az anyaság. Ez is

egy csodálatos szolgálat tud lenni, ha az ember jó tudatban van. De ennek az alapja a jó társulás és a komoly *sādhana*. Sokszor a fülembe cseng, amit egyik reggeli leckén mondtál, hogy ezt a szolgálatot, hogy megmentsünk másokat az anyagi világból, csak itt tudjuk végezni, hozzuk hát ki magunkból a legjobbat, mert ha visszamegyünk, (ami felől nincs már kétségem, ha téged szolgálhatlak) már nem tudunk részt venni ebben a különleges szolgálatban. Az elmúlt évek alatt azt is megértettem, hogy csak a *bhaktákkal* együttműködve lehet igazán nagy eredményt elérni a prédikálásban. A jó társulás nagyon fontos, ezért egyre tudatosabb vagyok, hogy mindig alázatos pozitív és lelkes *bhaktákkal* vegyem körül magam. Szerencsére a kegyedből ebben sem szenvedek hiányt. Minden itt van, a jelenbe hoztál Magyarországon, nagyon rövid idő alatt egy igen komoly rendszert, ami lehetőséget add, hogy minél több emberhez eljutassuk az Úr Caitanya üzenetét. Sok helyen jártam most már és van összehasonlítási alapom. Bátran mondhatom az egész világon egyedül álló, amit kihoztál ebből a kis *yātrāból,* csupán röpke 25 év alatt. Én most az életem felénél lehetek és még komoly szülői kötelességeim vannak, de egyre jobban megvalósítom, hogy a siker kulcsa mindenben te vagy az életemben. A szívemet elönti a hála, ha ebbe komolyan belegondolok.

Nagyon jó érzés, hogy a közeledben lehetek és részt vehetek az Úr Caitanya Magyarországi prédikálásában a fejlődésében. Bárcsak fel tudnék nőni én is a feladathoz, bárcsak mindig, megingathatatlanul, eggyé tudnám tenni a vágyam a te vágyaddal és megkapnám a felhatalmazást, hogy kihozzam az életemből a lehető legjobbat. Hogy elégedetté tegyelek téged. Egy feltételekhez kötött *jīva* vagyok csupán, de nagy hittel rendelkezem, hogy a kegyedből minden megnyilvánulhat. Szeretném megkapni a társaságodat a személyes instrukciódon keresztül. Kérlek taníts, utasíts, foglalj le ebben, szeretnék minden erőmmel segíteni neked. Hatalmazz fel kérlek, hogy az Úr minél hasznosabb *bhaktája* legyek ebben a csodálatos szolgálatban. Ezek nem csak szavak! Tudom hogy nem lesz könnyű, de ígérem mindent meg fogok tenni, hogy elégedett legyél velem. Nem félek a nehézségektől. Én inkább már a halált is képes voltam választani, mert úgy láttam szerencsétlen ostobaságom miatt az életem kudarcba fulladt. De

Kṛṣṇa nem hagyta. Megvalósítottam nem én vagyok az irányító, bízom benne terve van velem is és csak rajtam múlik, mennyit nyilvánít meg számomra ebből. Hisz aki szüntelen odaadással szolgája Őt, annak megadja az értelmet, hogy eljusson Hozzá. A nehézségeket úgy látom most már az életemben, hogy ezek csak mind lehetőségek arra, hogy bizonyítsam neked, lelki tanítómesteremnek, Śrīla Prabhupādának és Kṛṣṇának, hogy mindennél fontosabb az az édes kapcsolat, amit megnyilvánít az odaadó szolgálaton keresztül egy őszinte *bhakta* szívében. Éhezem ezt a nektárt és nagyon várom, hogy feltáruljon előttem, hogy milyen szerepet szán számomra ebben a csodálatos játékban az életem színpadán. Kérlek hát, hagy ajánljam az életem a kezedbe, biztos vagyok benne, hogy ebből egy elképzelhetetlenül csodálatos jövő nyilvánul meg!

Szívből köszönöm az eddigi kegyeidet is!

Törekvő szolgád:
Śyāma-mohitā Devī Dāsī

Śyāmajiu Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, megjelenésed e csodálatos napján!

Ebben az időszakban minden tanítvány lázasan azon gondolkodik, keresi a szavakat ahhoz, hogy megfelelően tudjon dicsőíteni téged. A tanítványoknak, a gyermekeidnek ez kötelessége is, amellett, hogy kifejezik a hálájukat, a szeretetüket.

Idén én is lázas keresgélésben voltam, amikor felhívott egy személy (nem *bhakta*), aki kb. 20 éve ismeri a *bhaktákat* itt Krisna-völgyben. Azért keresett, hogy szeretné kifejezni háláját feléd, és ezt mi módon tehetné meg? Elkezdett beszélni, beszélni, beszélni – és 1 órán keresztül

folyt belőle a szó, hogy mi mindent köszönhetett neked, mennyire hálás mindenért, az összes szerencse, ami érte őt és a családját, azt mind neked köszönheti. Már az elején szégyelltem magam, de minél tovább beszélt, annál inkább erősödött ez az érzés. Itt van valaki, aki 1 órán keresztül megállás nélkül dicsőít téged, ugyanakkor tized annyi kegyet, tanítást, lehetőséget kapott, mint amiket én kaptam tőled… én pedig csak keresem a szavakat!!!

Kedves Guru Mahārája! Szinte az összes emberi tulajdonság hiányzik belőlem, és aminek a parányi szikrája meg is van, azt is igen komolyan fejleszteni kell, de a költőies, az teljesen kimaradt.

Sajnos nem tudom megfelelő szavakba önteni a hálámat, és nemcsak a szavakkal van a baj, hanem a hangulattal, a mentalitásommal is. Szégyellem ezért magam, próbálok változni és fejlődni.

Addig is csak annyit írok, hogy nagyon köszönök minden tanítást, kegyet, amit kapok tőled és próbálok változni, hogy egyszer majd ne csak kellemetlenségeket és problémákat okozzak neked, ne csak hátráltassalak, hanem segítség legyek számodra abban, amit szeretnél.

Szolgád:
Śyāmajiu Dāsī

Śyāmalatā Devī Dāsī

Drága Guru Mahārája!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Köszönteni szeretnélek ezen a végtelenül kedvező napon! Szeretnék köszönetet mondani az elmúlt év csodáiért, megvalósításaiért és tanításaiért amikben kegyedből részesültem.

A minap beszélgettem egy kedves érdeklődővel és a beszélgetés során megkérdezte, honnan tudom, hogy a lelki tanítómesterem igazat mond, hogy hiteles és érdemes követni.

Először nem teljesen értettem a kérdést, hiszen sosem kételkedtem a te igazmondásodban és hitelességedben.

Aztán elgondolkodtam, mennyire csodálatos és felfoghatatlan a te tisztaságod és bölcsességed. Hogy személyiséged és lelki sugárzásod, mennyire vonzza magához az élőlényeket, a legtisztább személyektől az olyan egyszerű lelkekig amilyen én is vagyok. Milyen szerencsések vagyunk, hogy társaságodnak akár egy pillanatát is magunknak tudhatjuk.

Sokszor ostobának és méltatlannak érzem magam a közeledben, hiszen sem érdemem se szavam nincs sok amivel a segítségedre lehetnék. Te mégis elfogadod ezt a jelentéktelen törekvést és az apró próbálkozást felbecsülhetetlen ajándékkal jutalmazod. Lehetőséget adsz Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara és a *bhakták* szolgálatára a legáldásosabb helyen a világon. Példát mutatsz, tanítasz, mutatod a helyes utat Śrīla Prabhupāda lótuszlábaival a szívedben. Áldásodból az őszinte törekvőnek a legmélyebb lelki tapasztalatokban lehet része.

Mi kételkedni valója lehet hát az embernek arról hogy érdemes e téged követni? Mi más lenne ami érdemesebb ennél… mi más adna nagyobb lelki erőt? Semmi a világon.

Köszönök neked mindent drága lelki tanítómesterem! Hiszen általad vagyok életben, és általad van értelme ennek az emberi létnek, mert egy olyan úton vezetsz, ami az egyetlen boldogságot adja ebben az anyagi világban.

Szüntelen csak azért imádkozom, hogy lótuszlábad porát a fejemre szórva mindig tudjak ezen az úton maradni.

„Kedves olvasó, ki a valódi boldogságra szomjazol! Kit eltaszítottak szerettei, ki tanácstalanul állsz a *yoga* megannyi ága előtt, kit megtört a keserű aszketizmus, vagy megundorodtál a kor hazugságaitól! Ha arra az oltalomra és igazságra vágysz, melyet ezen a világon hiába keresel, keress menedéket Új-Vraja-dhāmában, és szolgáld az igazság kettős alakját, Śrīmatī Rādhārāṇīt és Urát, Śyāmasundarát!”

(*Nava-vraja-mahimā* 1.1.168.o.)

Érdemtelen szolgád:
Śyāmalatā Devī Dāsī

Śyāmasundara Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances, all glories to Śrīla Prabhupāda.

When I do any kind of *pūjā,* I always think, that I am giving my body to my spiritual master to worship the Lord. I am not qualified to do this, therefore I am giving everything I have into the hand of my Gurudeva who can worship Him. I am trying to give you my mind, my thoughts, and my words to use them in the service of Śrī Caitanya Mahāprabhu or Śrīla Prabhupāda. Sometimes it is easy, sometimes it is not, but I definitely can not do it all the time. I often forget about myself and think I am the doer or the enjoyer. However, when I am able to meditate and live on the above mentioned way, it really gives me satisfaction, peace, and hope in the feature, there will be a day when a will be able to completely surrender. Today I am trying to remind myself, that this is my duty, my life, my desired future, and goal. I would like to thank you this opportunity and beg you for the power and determination to fulfill this mission, which is the mission of every human being.

Your eternal servant,
Śyāmasundara Dāsa

Bhaktin Szabó Piroska

Hare Kṛṣṇa, kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezúton szeretném feléd kifejezni a hálámat, hiszen oly sok mindent köszönhetek neked, még ha nem is oly közvetlen módon, mint a tanítványaid.

Rájöttem, a közvetve kapott dolgokért is hálásnak kell lennünk, s ezt a hálát ki is kell fejezni. Hisz mi mást is adhatnánk mi, a Kṛṣṇa-tudatban csupán rövidlátón botorkáló lelkek, mint a hálánkat, s azon esetlen törekvésünket, hogy megpróbáljuk valamilyen módon felajánlani a szolgálatunkat neked.

Miután elkezdtem gondolkodni, mi mindenért is mondhatok köszönetet, akkor jöttem csak rá, nekem magamnak milyen fontos tudatosítanom a sok kegyet, melyek oly „láthatatlanul" vannak jelen a mindennapjaimban. Melyeket oly természetesnek veszek, pedig nagyon is nem azok…

Az, hogy kapcsolatba kerülhettem a Kṛṣṇa-tudattal, nem másnak köszönhető, mint hogy vannak Magyarországon templomok, vannak *bhakták,* akikről gondoskodsz. Az, hogy napról napra gyönyörködhetek Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga gyönyörűségében, a te Kṛṣṇa iránti szereteted kivetülése. Számos *bhaktával* ápolhatok közeli, bensőséges kapcsolatot, akiket te inspirálsz, akikkel megoszthatjuk Kṛṣṇa-tudatos megvalósításainkat, s akik nélkül nem lenne ugyanaz az életem.

Bár én nem vagyok egy nagy könyvosztó, s legfeljebb Śrīla Prabhupāda maraton során jelenek meg rövidebb időkre az utcán, könyvekkel a kezemben, mégis, eme tapasztalat alapján tudom, hogy a könyvosztók milyen nehéz, egyszersmind milyen fontos, úttörő szolgálatot végeznek. Látom, milyen nagymértékben ösztönzöd, segíted őket, s bár engem magamat nem érintett, nagy örömet jelentett számomra, amikor hallottam, hogy Indiába mehetnek veled. Jó volt látni az arcukon azt a lelkesedést, mely nem csupán a szent helyeknek, de a veled való bensőséges társulásnak is szólt. Köszönöm, hogy ilyen gondoskodó szeretettel viseltetsz azok iránt, akiket szeretek.

Végül szeretnék köszönetet mondani egy veled kapcsolatos személyes tapasztalatomért, megvalósításomért is. Tavaly ősz óta sokat küszködtem *mṛdaṅgázást* érintő nehézségekkel. Ez egy olyan szolgálat, amiben sokan még csak tanuljuk az együttműködés módját, s ebből sok sérülés adódik a *bhakták* számára. Jó ideje töprengtem már azon, hogy is fejlődhetnék tovább, hajtott a vágy, hogy elismerjenek – no nem nagyon, épp csak annyira, hogy ismét legyen lehetőségem szolgálat során alkalmazni a korábban megszerzett tudást, még az egyre

nagyobb „konkurencia” és elvárások közepette is. Eme helyzetemben – a te kegyedből – lehetőséget kaptam arra, hogy egyik *bhajanád* során én kísérhettelek *mṛdaṅgán*. Tisztában vagyok vele, hogy nem tudlak olyan mértékben elégedetté tenni, mint mások, de azt hiszem, végső soron mindenki számára az egyetlen lehetőség: megtenni minden tőlünk telhetőt, majd az eredményt Kṛṣṇára bízni. Nem tudom, esetemben ez mennyire volt elég, mégis, egy ponton azt éreztem, el tudtál mélyedni Kṛṣṇa szent neveiben, s legalább nem akadályoztalak. Ott ülve, téged szolgálva ráébredtem, egy *mṛdaṅgás* ennél többet nem érhet el, még ha a legnyakatekertebb ritmusokat játssza, még ha a legnagyobb elismerés övezi, akkor sem. Egy ilyen nagy lélek szolgálata az élet tökéletessége – ugyan ki vágyhatna ennél többre? Boldog voltam, amiért megengedted ezt nekem, és hogy a lelkem akkori sötét zugaiba némi fényt csempésztél.

Köszönöm, hogy időt és energiát nem kímélve minden lehetséges percedet Kṛṣṇa szolgálatának szenteled, ezzel minket is inspirálva, s így egy nap talán majd mi magunk is elérjük: „Gondolj mindig Rám, légy a *bhaktám,* ajánld hódolatodat Nekem, és imádj Engem!” Mert másnak nincs értelme. Ennek híján nem csupán jövőnk, de még csak jelenünk sem lehet.

Szolgád:
Bhaktin Piroska

Bhakta Szabó Csaba

Drága Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában ezen a csodálatos napon, megjelenési napod ünnepén! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megosztom most veled szívem féltett titkát: Amikor te énekelsz, elmém megnyugszik, könyveidet olvasva, leckéidet hallgatva értelmem

megvilágosodik. Tanítványaid odaadása, és az, ahogyan vezetéseddel megvalósítják Śrīla Prabhupāda misszióját, engemet is a lelki élet gyakorlására inspirál. Arra, hogy szolgáljalak téged, Śrīla Prabhupādát, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát. Segítségükkel sikerült alkalmanként személyes szolgálatot is ajánlani. Mekkora az örömöm, valahányszor visszaköszön kezem munkája az Urak imádatában. Micsoda boldogság és nyugalom van bennem, amikor szolgálhatom a *bhaktákat*.

Hallva személyes útmutatásodat és ostoba kérdéseinkre, aggályainkra adott kedves válaszaidat a Nitya-sevāhoz kapcsolódó találkozón, megértettem, hogy csakis a te kegyed által tudok fejlődni a lelki életben. Köszönöm, hogy azóta sem „csomagoltad puha papírba" elvárásaidat, köszönöm, hogy Śrīla Prabhupāda tábornokaként mindig világosan, egyértelműen fogalmazol, így segítve, azt, hogy ne bukjunk el a harcban, amelyet az elménkkel, *māyāval,* vagy éppen más befedett lelkekkel kell megvívni, hogy a lelki élet ösvényén maradhassunk. Kívánom, hogy tartson meg Kṛṣṇa a lehető legjobb egészségben, hogy sikerre tudd vinni ezt a küzdelmet.

Kérlek, add áldásodat, hogy ostobaságom ellenére is mindig lássam meg a lehetőséget, hogyan tudom a legjobban szolgálni a *bhaktákat,* az Urakat és téged!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Szabó Csaba

Bhakta Szabó Zsolt

Drága Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek téged, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget a Legfelsőbb Istenség Személyiségének, Śrī Kṛṣṇának! Minden dicsőséget a tanítványi láncolat összes *ācāryáinak!* Minden dicsőséget Ő Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupādának! Minden

dicsőséget Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának! Minden dicsőséget az ISKCON *guruknak* és az összes *vaiṣṇava* híveknek!

Drága Mahārāja, kérlek bocsásd meg nekem, hogy úgy írok neked levelet, hogy nem vagyok a tanítványod, de lelkemben, szívemben és elmémben, Kṛṣṇa, Ő Isteni Kegyelme A.C. Bhaktivedanta Swami Śrīla Prabhupāda és te vagy az én lelki tanítómesterem!

Nem szeretném kihagyni kedves barátomat Szabó Csaba Prabhut és a kedves feleségét Karṇapūra Devī Dāsīt sem, akik folyamatosan segítik a tanulásomat a lelki élet ösvényén.

Nem tudom eléggé kifejezni a hálámat irántad, és a magyar *bhakta* közösség felé, hogy indokolatlan kegyedben részesítettetek egy ilyen jelentéktelen élőlényt, mint amilyen én vagyok, s megengedtétek, hogy tanulhassak tőletek. Csak olyan formában tudom ezt viszonozni nektek, hogy követem lótuszlábaid árnyékát, követem tanításaitokat, mert egy tanítvány legfőbb kötelessége, hogy kövesse mestere utasításait!

Kérlek téged, drága Mahārāja, fogadd el egy jelentéktelen szolgádtól ezt a fohászt, ami már régóta megfogalmazódott bennem:

„Én drága kedves Kṛṣṇám, kérlek téged, add lótuszlábaid árnyékát, védd és óvd meg minden bajtól Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami Mahārāját, a magyar *yātrāhoz* tartozó összes *bhaktát,* és a világ összes *vaiṣṇava* hívét. Tekints le gyönyörű szép lótuszszemeiddel rájuk, s add a kegyed, hogy boldogság és szeretet költözzön minden *bhakta* szívébe."

Örök, alázatos szolgád:
Bhakta Szabó Zsolt
Ajka

Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném köszönteni megjelenési napja alkalmából. Nagyon hálás vagyok Önnek, hogy megalapította ezt a szép farmközösséget és, hogy elhozta Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot. Csodálatosnak tartom munkásságát, ahogy járja a világot és prédikál az embereknek. Példamutatónak tartom, ahogy foglalkozik a tanítványaival, és a lelki tanítómesterétől kapott feladatokkal. Szeretném megköszönni, hogy mi is részese lehetünk ennek a páratlan közösségnek. Sajnos személyesen még nem tudtunk beszélni, de remélem egyszer majd lesz rá lehetőség. Amikor látom Önt, akkor nem is tudom megfogalmazni mit érzek, csak azt tudom a legcsodálatosabb érzés. Amikor pedig egy mosollyal is megajándékoz, akkor pedig megszűnik minden más körülöttem. A leckéit és *bhajanáit* nagyon szeretem hallgatni, sokat adnak nekem. Szeretném megköszönni, hogy elolvasta ezt a pár sort. Imádkozom, hogy Kṛṣṇa tartsa meg még sokáig egészségben. Kérem áldását, hogy tudjam szolgálni a *bhaktákat,* Önt és Rādhe-Śyāmát.

Köszönettel, alázatos szolgája:
Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona

Bhaktin Szegedi Anita

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

Most szép tavaszi idő van itt Krisna-völgyben, amiről te jutsz eszembe Guru Mahārāja. Biztosan nem véletlen, hogy éppen tavasszal van a megjelenési napod. Ez az idő a megújulás, és a fejlődés időszaka. Alkotni, létrehozni, hátrahagyni, a már nem működő, elavult dolgokat, ami

megköti az ember elméjét. Arra gondolok, mennyi mindent teremtettél, hányan újultak meg a hatásodra, és a kegyedből hátra hagytak mindent, ami egy lelkileg terméketlen, frivol világ része. Felébresztetted őket egy hosszú „téli álom” után…

Az anyagi világ romlottságát levetni, és hátra hagyni, mint a kígyó az elkopott bőrét, és tovább haladni Kṛṣṇa felé egy tiszta lelki úton, a millió életek óta tartó sötét, hideg, terméketlen tél után. Ez nagy feladat. Sok türelem és erő kell hozzá. Tavasz nélkül nem megy. Főleg annak, aki megszokta már az élettelen téli körülményeket. Az ilyen személynek nehéz felismerni és befogadni a tavasz pompáját: tisztaságát, gyógyító erejét, tápláló energiáját, élénk, tarka színeit, finom balzsamos illatait, és hinni benne, hogy ennek a boldogságnak és életnek a forrása Kṛṣṇa. Még ragaszkodik a már jól ismert fagyhoz, tartózkodó attitűddel, öntudatlanul zárja el magát ettől a forrásától. Megszokta, és csak ezt ismeri.

Ősi társaival körülvéve: Az egyikük hatalmas jégfalakat épít, őt büszkeségnek hívják. Közben azt hiszi ő a teremtése élvezője, akit kéjnek neveznek. De még ez sem elég: mindent be akar borítani jégpáncéljával, hogy mohóságként tiszteljék. A másik csak süvítő hóviharként ostromolja a tájat. Addig rengeti, míg beleremeg és megadja magát. Leginkább dühként ismeretes. Ha pedig nincs elég ereje a birtokláshoz, akkor csak didereg, majd gyáván félelemmé változik. És van még egy, aki barátságot hazudik. Hamisan mosolygó hóember, aki csak játszik az érzékekkel, és nyomban elolvad, ha társa emiatt bajba kerül. Ő illúzió névre hallgat.

Ez a fagyott világ a szívem. A jégcsapok, mint a bűneim súlya húzza lefelé. Dobogni sem tud igazán, csak remeg és remeg. Hiányzik a meleg és a fény… A tavaszi nap tápláló sugarai.

Nem vagyok méltó a dicsőítésedre, csak próbálom ezzel a hasonlattal leírni, hogy milyen a világ nélküled. Kifejezni, hogy mennyire nagy szükség van rád, és hiányzik az a tiszta szeretet, amit megismertettél az emberekkel, még a keményebb szívű emberekkel is, amilyen én vagyok.

Ahogy a tudás fáklyájával eloszlatsz minden sötétséget, ami az odaadás útjába áll. A tél hasonló, mint a fél. A tavasz pedig ravasz. Társulásod egyetlen cseppjével megolvasztasz minden ellenállást, és elűzöd

a bűnös téli „társakat”, akik „hibernálják” az élőlények szívét. Csak a te tisztaságod és erőd képes erre. Kicselezed *māyāt,* és elülteted a *bhakti* éltető magját a szívünkben. Ebből fejlődik a legszebb virág. Odaadásnak hívják. Kṛṣṇa kedvence, és mosolya. Csak a tavasz tudja életre kelteni. Nekem te vagy a tavasz, és nagyon szeretném, kedves Guru Mahārāja, hogy a kegyedből egyszer méltó legyek rá, és egy ilyen virágot tudjak ajánlani Kṛṣṇának.

Érdemtelen szolgád:
Bhaktin Szegedi Anita

Bhaktin Szépvölgyi Andrea

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábad porának!

Alig van már egy óra a felajánlások leadásáig, és egyik istentestvérem lelkesítésére csak most fogok hozzá. A gyerekek nagy nehezen elaludtak, végre van pár percem. Próbálom összeszedni a gondolataimat, de nagyon nehéz.

Lassan 3 éve vagyok anya, az életem Véda és a húga, Alíz körül forog. Alig tudok belepasszírozni egy kis Kṛṣṇa-tudatot. Egész nap az ő kívánságaikat lesem, néha már úgy érzem, hogy elvesztettem önmagamat és valaki másnak az életét élem. A Kali-korban rettentő nehéz anyának lenni. Annyi mindentől félti az ember a gyermekét, a nukleáris család modellnek köszönhetően pedig arra sincs sokszor időm, hogy leüljek nyugodtan enni. Néha eszembe jut, hogy a szentírások szerint az anya gyermeke iránt érzett szeretete hasonlatos leginkább az istenszeretethez. Hiszen sokáig semmi viszonzást nem kapunk, 0-24 órás szolgálatból áll a napunk. Éjjel is sokszor csatasorba állunk hol egy lassan áttörő fog, hol kisebb-nagyobb betegségek miatt. Vajon a lelki világban is ilyen a szolgálat? Ott is tettrekésznek kell lennünk egész

nap? Ott sincs egy lélegzetvételnyi szünet?

Igazából nem tudom, mit ajánlhatnék fel az elmúlt időszakból. Mikor Védát vártam, jártam virágot fűzni a *pūjārība* és vérmes reményeket szőttem, hogy az életem nem fog gyökeresen megváltozni, és hamar visszatérhetek a szolgálatomhoz. Véda születését követően mindenem fájt, majd súlyos beteg lettem, a hátam közepére nem kívántam az anyaságot, de ezen már nem lehetett változtatni. Aztán ahogy az anyagi energia egyre inkább illúzióba burkolt, úgy akart a kis rakás nagyobbat, és egyszer csak azon kaptam magamat, hogy Alízt várom. Ezúttal már felkészültebben ért a sokk, ami egy baba megjelenését követően éri a családot, noha dongalábbal született és rengeteget kellett eleinte kórházba járni vele.

Sok örömünk telik a két kislányban, és Véda kifejezetten fogékony a Kṛṣṇa-tudatra. Szereti velem átöltöztetni a *mūrtikat,* szeret főzni (ugyan még rá kell szólni, hogy ne kóstoljon bele mindenbe), néha mondja a *mahā-mantrát* is, és mindenkit krisnákoknak hív (ez a saját szava), aki lepelben jár. Tetszik neki a templom, és hosszasan szokta nézni Gaura-Nitāit. Itthon vannak manipuri Rādhā-Kṛṣṇa babák, szeret velük játszani. Amikor egyszer anyósommal elmentek vidékre a dédszülőkhöz, és meglátta, hogy a dédnagymama leszedte a képeket az ottani oltárról, kérte, hogy azonnal tegye vissza mindet. Mindig mondogatja, hogy mi nem eszünk húst, és ha látja időnként, hogy a rokonok azt fogyasztanak, nem érti, miért nem úgy élnek, mint mi. Remélem, hogy nyiladozó Kṛṣṇa-tudata utat talál magának, és a húgának is megtanítja mindazt, amit én eddig át tudtam adni neki.

Csetlő-botló anyaként csak azt tudom neked felajánlani megjelenésed alkalmából, hogy igyekszem úgy felnevelni ezt a két kislányt, akik minket választottak szüleiknek, hogy minden lehetőségük meglegyen a Kṛṣṇa-tudat gyakorlására és elmélyítésére.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Szépvölgyi Andrea (alias Vas Andrea)

Tamāla-varṇa Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Idén is szeretnék köszönetet mondani neked, amiért a tanítványod lehetek. Külön szeretném megköszönni, hogy kedvesen résztvettél, és levezetted édesapám búcsúztató ceremóniáját, amit a Yamunā partján tartottunk. Nagyon sokat jelentett ez nekem és édesanyámnak egyaránt. A kedves, és biztató szavaid pedig enyhülést hoztak nekünk a fájdalmunkban. Arról nem is beszélve, hogy édesapám csekély, de őszinte odaadását ilyen nagylelkűen jutalmaztad, a személyes jelenléteddel. Biztos vagyok benne, hogy ez nagy előnyt jelentett neki az úton, ami rá várt.

Kedves Guru Mahārāja, amióta családos vagyok, rendszeresen járok a *pūjārība* szolgálatot adni Rādhā-Śyāmasundarának, és minden alkalommal imádkozom hozzájuk, hogy a szolgájuk, és a te szolgád lehessek. Sajnos Isten iránti szeretetről még nem beszélhetek, ettől még úgy érzem, nagyon messze állok. A család fenntartása, a gyerek nevelése, és minden, ami ezzel jár, még nagyon sok időt, és energiát elvesz, a lelki élet gyakorlásától. De egyszer szeretnék olyan sikereket elérni, és olyan módon elégedetté tenni téged, ahogy azt Rādhā-kuṇḍa Mātājī tette. De sajnos most még nem ebben a helyzetben vagyok, és még nagyon sokat kell fejlődnöm ennek érdekében. A kegyedből talán egyszer majd nekem is sikerül.

Viszont azt elmondhatom, hogy szeretem a *bhaktákat,* és amennyire lehetséges próbálom szolgálni őket. Ezért lettem tanácsadó, és ezért vállaltam szolgálatot a *gṛhastha* tanácsban. Hogy miért írom le ezeket? Azért mert nagyon hálás vagyok neked. Hálás mindenért, ami lehetővé teszi, hogy haladhassak a lelki úton előre. Ez csakis a te kegyedből lehetséges!

Nagyon köszönöm, hogy elnézed a hibáimat, és a gyengeségeimet!

Szeretnék örökre a szolgád lenni, és a lótuszlábad védelmében lenni! Minden dicsőséget neked ezen a kedvező napon!

Ostoba, elesett szolgád:
Tamāla-varṇa Dāsa

Taraṅgiṇī Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

Last year was very eventful and intense: so many challenges and so much mercy from you, Guru Mahārāja! First of all I'm very grateful that you accepted me as your disciple and gave the initiation even though I'm not at all qualified. I was wondering a lot how is that process of choosing a guru works and everyone kept telling me: you will feel it. I thought it was sentimental to rely on some feelings, but that's how it happened. Although I didn't feel "Oh, this is my spiritual master" it was rather "I would like to do something to please this great personality". Once I came back after a day of book distribution and you were in *saṅkīrtana* room checking our scores. You looked at my result and asked with a big smile: "How did you do so well?" At this moment I forgot how difficult it was and how tiring and that I was waiting for this day to end, I was ready to go back to the street and continue trying more just to see your happy smile again.

I often wonder how all what is happening with me is possible. How can I do service which is far beyond my comfort zone, my abilities and nature? How do I get some result by doing this service? How can I manage intense temple life? How did I survive last Prabhupāda marathon and Indian marathon? And the answer is one: by your unlimited causeless mercy. There is no other explanation. Your inspiration, guidance,

instructions, care, personal example make everything possible. "By the mercy of spiritual master a blind man can see, a lame can cross the mountains and a dull man can speak like an orator".

Our message exchange with you during Indian marathon was very special and enlightening. It really helped me to overcome my mental issues and feel that I'm just an instrument in your divine hands. And then you went out for BD in England and continued to inspire us by personal example. Guru Mahārāja, when I think how much love and compassion you have for every living being, how much you sacrifice to help others my heart shrinks.

And our trip to India was full of your mercy and heart changing experiences. Every day you taught us by personal example what it means to be a Vaiṣṇava, starting from the fundamental philosophy and ending with cultural details. It was very inspiring to observe all qualities of a pure devotee manifested in your personality. The encounter with my faults and weaknesses is always painful while the encounter with somebody's strength and purity comforts and gives hope.

Dear, Guru Mahārāja, every time I see how you love Śrīla Prabhupāda, how you are grateful and surrendered to him, I realize that attachment to your lotus feet is my only rescue. To my every small effort to serve, you reciprocate with much greater mercy which I do not deserve. "If you examine me, you will find no qualities. Your mercy is all I am made of." Thank you…

Your servant,
Taraṅgiṇī Devī Dāsī

Bhaktin Tarr Andrea

Kedves Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném, ha ezzel a pár sorral kicsit jobbá tehetném a kedvét születésnapja alkalmából. Először is azzal kezdeném, hogy milyen sokat jelentett nekem, mikor tavaly először személyesen is találkozhattam Önnel, nagyon nagy hatással volt rám és már régóta vártam rá. Továbbá szoktam látni a fényképeket Önről, amikor épp *saṅkīrtanázik,* vagy az ételosztásban vesz részt és az mindig nagyon lelkesítő számomra. Mindig meg szoktam hallgatni a lelkesítő beszédét, amit a könyvosztó *bhaktákhoz* intéz és bár én ezen a területen még nem jeleskedem, de mégis nagyon jó érzés hallgatni. Időnként szoktam nézni videókat is, amiken Ön ad interjút és mindig elgondolkodtatnak a szavai és egy picit mindig közelebb visznek Kṛṣṇához. Köszönöm, hogy mindezt megosztja a világgal. Köszönöm, hogy Prabhupāda kegyéből Ön által és a *bhakták* által én is részesülhetek a Kṛṣṇa-tudat tanításából, és hogy ez segít bölcsebben élnem az életemet és lehetőséget ad a számomra, hogy valamilyen formában tudok és a filozófia által még többet segíthetek majd másokon. Ez nagyon sokat jelent nekem.

KÖSZÖNÖM.

Szolgája:
Bhaktin Tarr Andrea
Kapuvár

Tarūn Kṛṣṇa Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet. All glories to you and to Śrīla Prabhupāda on this most auspicious day.

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

I would like to express my gratitude for the opportunuty to know you and to serve you.

brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja

I have been wandering in this material world for countless lifetimes, suffering in various species of life. By the mercy of Śrīla Prabhupāda and his followers I have now gained the greatest good fortune. Although my heart is blackened by the soot of unlimited sins, and my cynicism knows no bounds, somehow I have been accepted into this family of saintly people. And you are that person, my spiritual master, sent by Kṛṣṇa, who is personally creating all facilities for my going back to Godhead. '*Yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi';* the spiritual master is he who engages his followers in the Lord's service. I am living in a place where thirty years ago no-one had ever heard of Kṛṣṇa consciousness. Now it is a thriving community respected throughout the world, and a place where many people come to learn about religion, self-sufficiency and real culture. You are miraculous. Your books are stunning. Your disciples are exemplary. I could eternally glorify you.

I have had many wonderful experiences in your association, a handful of which I would like to mention. I remember when, on coming to New Vraja-dhāma for Vyāsa-pūjā, I was told to come and stay at your house. Little did I know that the reason was that you wanted to see if I was ready for my proposed second initiation. I served you under Madhusūdana Prabhu, and brought you and Govinda Mahārāja mangoes after the Vyāsa-pūjā celebration, late at night. I remember how, lighting the fire under Madhusūdana Prabhu's order, you came down the stairs. I smiled at you out of happiness and you came and patted me on the head; at that time I really felt like your disciple, and your dog.

I remember how once I came to your house to engage in some service. Later in the day we met in the *pūjārī* and you asked me if I had time to come and help out at the house. I said not really but that I enjoyed being close to you and serving you, and you said 'You can come to the house anytime.' When you walked away I cried and then you came back and looked at my tear-stained face.

I remember how on a few occasions you said I should be sent to the

forest, or that I was an aborigine. It is always the duty of the spiritual master to humble and correct his disciple. Another fond memory is when in Turkey I made you popcorn and whilst eating it you were telling me how to preach and chastising me for my lack of sensitivity. All of these, and many more, are very fond memories.

I have recently been reading Rādhā-kuṇḍa Mātājī's diary. For me it is an example of what a guru disciple relationship should be. I hope that I can follow in Rādhā-kuṇḍa Mātājī's footsteps, and be a disciple to be proud of.

Thank you for your kindness, forgiveness, strictness, wonderful expertise in leadership, personal relationships and everything else, and for being you. I love you and want to serve you and the servants of your servants eternally, and pray that we can do this one day in the spiritual world with Rādhe-Śyāma. Please forgive me for my numerous offences, and continue to engage me in the service of your beautiful lotus-like feet.

Your humble servant,
Tarūn Kṛṣṇa Dāsa

Bhaktin Tobak Rebeka

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon örülök, hogy lehetőség adódik dicsőíteni téged megjelenési napod alkalmából. Amit én írni tudok, az mind csak jelentéktelen próbálkozás, hogy dicsőítselek, ezért előre elnézést kérek.

Prabhupāda 50 éve elhozta a Kṛṣṇa-tudatot nyugatra, példát mutatott életével, és még máig is prédikál könyvein keresztül. Te, aki őszinte tanítványa vagy, elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot ide, Magyarországra. Ezzel együtt megalapítottad Krisna-völgyet, és lehetővé tetted, hogy

szolgálhassuk Rādhe-Śyāmát. Minden gondolatod, terved, tetted célja elégedetté tenni szeretett lelki tanítómesteredet. Így, hihetetlen dolgokat viszel végbe.

Nagy szerencse, hogy találkozhattam egy olyan emberrel, aki tökéletes odaadással követi Śrīla Prabhupādát. Tudom, hogy ha téged és őszinte tanítványaidat követem, akkor biztosan jó úton haladok.

Rengeteg lelkesedést tudok meríteni példádból: cselekedeteidből, személyedből, jellemedből, az egész lényedből, hiszen rendkívülien csodálatos.

Nem tudom szavakkal leírni, mennyi hálát érzek mindezért. Remélem, egyszer hasznomat veszed, és segítséged tudok lenni az Úr Caitanya, Śrīla Prabhupāda missziójában, és ezzel elégedetté tehetlek.

Szolgád:
Bhaktin Tobak Rebeka

Bhaktin Tobak Tamara

Hare Kṛṣṇa
Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Sokat töprengtem, hogy kezdjem életem első *vyāsa-pūjā* levelét. Sosem tudtam szépen bánni a szavakkal, ha fogalmazásról volt szó, ezért most is csak szerencsétlenül próbálom dicsőíteni egy különleges ember csodás tetteit és jellemét.

Számtalan hősről és vitéz katonáról olvashattunk fiatal korunkban a nagyvilági irodalom művei között, akik az Óperenciás tengeren túlról érkeztek és megmentették a személyeket az ellenség karmaiból.

Igen, kisebb koromban ez csak mese volt, aztán találkoztam egy igazi vitéz katonával, kinek nincs párja sehol ebben az anyagi univerzumban; veled Guru Mahārāja. Śrīla Prabhupāda vágyát őszintén szívedbe zárva

eljöttél az Atlanti-óceánon túlról, hogy elterjeszd ebben a kis országban a Kṛṣṇa-tudatot és beteljesítsd szeretett lelki tanítómestered utasítását.

Ugyan ki lett volna képes minderre a csodálatos dologra, ami ma körülvesz bennünket?!

A Kṛṣṇa iránti tiszta szeretet nektárcseppjeitől, amerre csak jársz, virágzó lótuszlábaid nyomán, egyre több, és több elesett lélek kezdi el énekelni a Hare Kṛṣṇát és szegődik hű szolgálatodba. Kegyedért imádkozva felveszik a harcot *māyā* illúziója ellen, hogy véghezvigyék a te vágyadat, hogy terjesszük szerte a világon Śrīla Prabhupāda misszióját! S most beállok én is a sorba, hadd legyek hű zsoldosod, mert Isten szent nevével felvértezve megérkezett a vitéz, akire egész eddigi életemben vártam!

Köszönök szépen mindent Guru Mahārája! Nagyon boldog születésnapot!

Szolgád:
Bhaktin Tamara

Bhakta Török Zoltán

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az első időkben nagyon óvatosan közelítettem meg a Kṛṣṇa-tudatot!

Hitem gyenge volt és törékeny. No ez most sincs másként, de az idő előre haladtával valami változik. Ahogyan évről évre látlak téged és ismerlek meg és kezdem felismerni a lelki tanítómester nagyságát, mára minden kétségem elszállt afelől, hogy ennél többet nem tehetek, hogy csak a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásával tehetek igazán az emberek jó sorsáért!

Kiváltképp ez a te érdemed! Senkihez sem foghatóan teljesíted be Śrīla Prabhupāda által ránkhagyott missziót. Ez az ő vágya, amit te

eggyé tettél a szíveddel, kezd az én szívemben is megjelenni és szűrődik át azon vastag sötét rétegen ami a beárnyékol engem.

Igazán kegyes vagy tanítványaiddal és bárkivel aki hozzád fordul. Ez egy igazi lelki tanítómester ismérve!

Amit tőled kaptunk Indiában az szavakban nem kifejezhető. De talán eggyel igen, hála. Hála és örök hűség Śrīla Prabhupāda és a te szolgálatod iránt. Nincs más út, nincs más út, nincs más út… Ígérem bármiben számíthatsz rám!

Csekély értelmemmel és cselekedeteimmel, kérlek foglalj le szolgálatodban.

Vṛndāvana porába visszavágyó, jelentéktelen szolgád:
Bhakta Török Zoltán

Trivikrama Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Szeretnélek köszönteni dicsőséges megjelenésed alkalmából.

És szeretném tudtodra adni, hogy irigy vagyok. Irigy vagyok a *bhaktákra,* akik a te vezetéseddel járhatták be a szent *dhāmák* csodálatos helyszíneit, templomait, ligeteit. A te ajkaidról ihatták a nektárt, mely közvetlenül Kṛṣṇa lótuszlábairól csordogált alá. A te ajkaidból hallhatták a szent nevet, és az Ő dicsőségét, ott, ahol a *gosvāmīk* és társaik fürödtek a tiszta istenszeretet hullámaiban. Te beszéltél nekik az Úr Caitanya határtalan dicsőségéről ott, ahol Ő személyesen végezte kedvteléseit, és az Úr Nityānandával karöltve adta oda indokolatlan kegyéből mindenkinek a legnagyobb kincset.

Irigy vagyok Śyāma-bihārī Prabhura, és minden számodra különösen kedves *bhaktára,* akik sokat társulhatnak veled személyesen.

Irigy vagyok a könyvosztó *bhaktákra* és a prédikátorokra, akik

nagyon elégedetté tudnak tenni, és ott laknak a szíved közepén. De irigy vagyok igazából minden olyan *bhaktára,* legyen bármi is a szolgálata, akik örömet tudnak neked szerezni, és szépen tudnak téged szolgálni.

Mert Vṛndāvana kapuja csak akkor nyílik meg valaki előtt, ha odaadással szolgál egy arra érdemes, tiszta szívű *vaiṣṇavát,* aki végül személyesen vezeti őt Kṛṣṇához, ha végtelen kegyéből úgy gondolja, itt az idő.

Nagyon sajnálom, hogy nem vagyok ezen *bhakták* között, és csak remélni tudom, hogy egyszer én is elégedetté tudlak tenni a *japázásommal,* szolgálatommal, prédikáló hangulatommal, és a *bhakták* iránti szeretetemmel.

Mindig úgy gondolok magamra, mint egy „rossz szolgára". De a hangsúly nem a „rossz"-on van, hanem a „szolgán". Mert bármilyen lassan tisztul is szívem, ígérem, mindig hű tanítványod, és szolgád leszek, bármilyenek is lesznek a körülmények.

Bár tudom, hogy a „szolga" szó a te szinteden, a lelki szinten, olyan magas rendű dolgot jelent, amitől nagyon messze vagyok még.

Mégis, kérlek, adj esélyt újra és újra ennek az ostobának, mert nélküled nincs valódi életem. Egy tiszta *bhakta* kegye nélkül valójában nincs semmi (jó).

Köszönöm, hogy vagy! És köszönöm, hogy itt vagy velünk! Talán egyszer felfogom, hogy ez mekkora dolog is igazából.

Szolgád:
Trivikrama Dāsa

Triyuga Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni megjelenési napodnak! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

22:40 perc van. Székelyföldön egy Székelyszentlélek nevezetű kicsiny falucskában, egy faluszéli panzióban ülök éppen a gép felett és próbálok valami felajánlást írni neked. A fáradtság miatt nehezen jönnek a gondolatok, szeretnék valami igazán szépet írni, de a testem – mind a durva mind a finomfizikai – nem akarja követni az akaratomat. Keresem a szavakat, felelevenítem a veled kapcsolatos élményeket, próbálok meditálni isteni tulajdonságaidon, a veled való kapcsolatomon, és azon mi mindent köszönhetek is neked. Guru Mahārája én egy nagyon rossz tanítványod vagyok, és ami a legszomorúbb, hogy tudom te ezzel teljesen tisztába vagy. Egy nyitott könyv vagyok előtted. Átlátsz minden képmutatásomon és leleplezed csaló hajlamomat. Ez az én nagy szerencsém, hogy van egy személy, aki előtt nem tudom titkolni ki vagyok és hol tartok. Ez csodálatos és fájdalmas is egyben. Fájdalmas, mert tudom mennyi szenvedést okoz neked egy ostoba tanítvány, viszont felemelő abból a szempontból, hogy legalább te vagy az életemben az, aki előtt nem kell semmit megjátszanom, vagy még ha megpróbálom, akkor sem fog menni, mert a te tudatod a valóságban gyökerezik és a *śāstra* szemével látsz. De ez megint csak valami, ami rólam szól. Amiből én profitálhatok. Guru Mahārája én arra jöttem rá, hogy te vagy az egyetlen személy az életemben, aki igazán szeret. Vajon mi hasznod származik neked ebből a kapcsolatból? Mégis fenntartod ezt és törődsz velem… ez a te önzetlen szereteted. És honnan jön ez neked? Abból, hogy te képes vagy engem – és persze mindenki mást is – valóban lélekként látni. Köszönöm szépen Guru Mahārája! Remélem egyszer majd hálás tanítványoddá válhatok, és akkor majd kérlek áldj meg azzal, hogy én is ilyen önzetlenül tudjalak szeretni téged és másokat!

Szolgád:
Triyuga Dāsa

Tukārāma Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában!

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Minden dicsőséget neked, minden dicsőséget szeretett lelki tanítómesterednek Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget az Úr összes *bhaktájának!*

Elérkezett egy újabb *vyāsa-pūjā* fesztivál. A védikus szokások szerint a lelki tanítómestert születésnapján tanítványai a *vyāsa-pūjā* elnevezésű ceremóniával köszöntik. A hiteles lelki tanítómester Vyāsadeva képviselője is egyben. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy a gondviselés elrendezéséből kaptam egy ilyen igaz, hiteles lelki tanítómestert, a tanítványi láncolat erős láncszemét, Śrīla Vyāsadeva autentikus képviselőjét, aki te vagy kedves Guru Mahārāja!

Śrīla Prabhupāda írja a *Bhagavad-gītā* 7.14 magyarázatában:

„Köztudott, hogy az anyagi világba került lelket az illúzió kötelei szorosan lekötözik. Az az ember, akinek keze-lába meg van kötve, nem tudja kiszabadítani magát. Csak olyantól remélhet segítséget, aki nincs megkötve. Egy lekötözött ember nem segíthet a hozzá hasonlónak, ezért a megmentő nem lehet más, csak egy szabad ember. Az anyagi világ feltételekhez kötött lelkeit csakis az Úr Kṛṣṇa vagy hiteles képviselője, a lelki tanítómester szabadíthatja fel. Ilyen felsőbb segítség nélkül senki sem kerülhet ki az anyagi természet rabságából."

Igen, ez a te dicsőséged kedves Gurudeva! Jaya Guru Mahārāja!

Ezenfelül Śrīla Prabhupāda felfedi nekünk a taníványi láncolat nagy rejtélyét. Ezt írja a *Bhagavad-gītā* 18.75 magyarázatában:

„ … az embernek nem közvetlenül, hanem a lelki tanítómester közvetítésével kell megértenie Kṛṣṇát. A lelki tanítómester áttetsző közvetítő közeg, de a tapasztalat még rajta keresztül is közvetlen. Ez a tanítványi

lánc rejtélye. Egy igaz lelki tanítómestertől tanítványa olyan közvetlenül hallhatja a *Bhagavad-gītāt,* mint ahogy Arjuna hallotta."

Hogy is tudnám ezt megköszönni neked! Az emberek örök életre, teljes tudásra, végtelen gyönyörre vágynak, de rossz helyen keresik. Nem tudják hol lehet megkapni. Ahol a halál az úr, ott keresik. A mulandó anyagon belül keresgélni esélytelen, reménytelen vállalkozás! De ha elfogadnák egy hiteles lelki tanítómester lótuszlábainak menedékét, akkor megmenekülhetnének! Mindent megkaphatnának, amit igazából keresnek! „Mindenki Kṛṣṇát keresi. Néhányan nem tudnak róla, de Kṛṣṇát keresik ők is. Amire szükségük van, nem más, mint szeretet – Kṛṣṇa." – írja a Kṛṣṇa könyv elején George Harrison. Én meg itt vagyok egy karnyújtásnyira tőle. Minden esély, lehetőség adott. Tálcán hozzák nekem azt, amit előző korokban csak nagyon ritkán kaphatott meg valaki. Csak élni kell a lehetőséggel. S én milyen ostoba, szerencsétlen, elesett vagyok, hogy nem fogadtam még el ezt a páratlan ajándékot…

Miért nem zokog a szívem, amikor a Hare, Kṛṣṇa és Rāma isteni neveket vibrálom? Mikor rabolja el az elmémet Hara és feledtet velem minden evilági örömet? Mikor ébred bennem vonzódás a név iránt, amikor a Kṛṣṇa szent szót vibrálom? Mikor járja át szívemet a végtelen lelki gyönyör, amikor a Rāma isteni név hagyja el ajkamat?

Kérlek, képesíts engem! Hadd legyek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara iránti *premád* eszköze! Hadd legyek olyan, mint a *cakora* madár, aki csak a földet nem érintő tiszta vízcsepekkel oltja szomját, úgy engemet is hadd tápláljon kizárólag, csak az érintetlen *bhakti rasa* nektárja!

Köszönöm, szépen neked, hogy ilyen végtelen áldozatot hozol értünk! Te tudod mi ez az áldozat!

Aki megvalósította eredeti lelki formáját, természetét, szolgálatát, azt hogy mi az az örök kapcsolat az isteni párral, ami jellemzi lelki személyiségét, hogy milyen is a felfoghatatlanul gyönyörű Braja – a páratlan transzcendentális hajlék, ahol minden és mindenki Rādhāért és Śyāmáért él, az tudja értékelni milyen a távollétben végzett szolgálat, és hogy van mégis együttlét az elkülönülésben! A legszerencsésebbnek mondhatom magam, hogy egy ilyen lelki tanítómesterem van!

„Na pāraye 'ham" – de sohase hagyom abba a próbálkozást!

Tudatlan, semmirekellő szolgád: Tukārāma Dāsa

Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az összes *vaiṣṇavának!*

Megjelenési napodon sok hálával gondolok minden cselekedetedre, amit a magyar *yātrā* érdekében sok-sok erőfeszítéssel tettél.

Személy szerint köszönöm, hogy templomaidban szolgálhatom Śrīla Prabhupādát, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, Śrī Śrī Tribhuvana Sundara Rādhā-Śyāmasundara csodálatos Személyiségeit. A te hatalmas szolgálataid nélkül, amit imádott Guru Mahārājád kegyével értünk teszel, még most is az anyagi kötőerők által gúzsba kötve tengetnénk sokan az életünket.

Meghálálni biztosan nem tudjuk, amit értünk tettél.

Kívánom, hogy jó egészséggel még sok-sok éven át segíts a Māyā-devī fogságában szenvedő embereknek felszabadulni!

Szolgád:
Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī

Tulasī

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon nehéz leírni, hogy mennyi mindent köszönhetek Önnek. Most mégis megpróbálom röviden kifejezni a hálámat ebben a felajánlásban *vyāsa-pūjāja* alkalmából.

Először is Önnek köszönhetem, hogy *bhakta* lehetek, mert a szüleim *bhakták* az Ön kegyéből és ezért én már *bhakta* családba születtem bele. Ez nagyon fontos, itt kezdődik az egész Kṛṣṇa-tudatos életem.

Személyesen amit kaptam Öntől nagyon szép emlékek. Ezt sokszor felidézem, hogy amikor kicsik voltunk még, akkor egyszer *gurukulás* tábor volt és elmentünk Önnel *parikramázni* és Öntől kaptuk a sátrat, amiben táboroztunk. A *gurukulában* sokszor tetszett járni és amikor egyszer ott beszélgettünk Önnel akkor azt tetszett mondani, hogy vigyük tovább a missziót, ez nagyon fontos.

Persze a legnagyobb emlék az az indiai *parikramánk*. Az egy életre szóló élmény. Nagyon jó volt, hogy 3 hétig Önnel társulhattunk, ránk áldozott ilyen sok időt. Az esti *bhajanák* nagyon emlékezetesek a számomra, meg persze a *parikramák* és a finom *prasādam*... Szóval az egy nagyon szép lelki élmény volt. Köszönöm szépen.

Az nagy segítség volt, hogy amikor nagyon nehéznek éreztem a helyzetem, akkor elmentünk Önhöz beszélgetni és akkor a bátorító szavaival „lelket öntött" belém. És azt mondta, hogy bármikor írhatok Önnek e-mailt, hogy ha szeretnék, és persze éltem a lehetőséggel. Ezt is nagyon szépen köszönöm.

Az angliai utamat is Önnek köszönhetem. Szóval nagyon sok mindent kaptam Öntől. És remélem, hogy a jövőben is még sok kegyet kaphatok.

Hare Kṛṣṇa

Szolgája:
Tulasī

Tulsī Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában! Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, Śrī Caitanya Mahāprabhunak és Śrīla Prabhupādának!

Sok gondolat kavarog az ember fejében, amikor próbál felajánlást írni a lelki tanítómesterének. Élmények, tapasztalatok, megvalósítások,

tanítások kaleidoszkópszerűen változnak a felderengő emlékek, átélt pillanatok, ahogy próbálom az elmémet elmeríteni a hozzád fűződő érzésekben. Ilyenkor csak hagyom, hogy mi az a gondolat, ami majd megfog, illetve amit majd én fogok meg. Szeretem ezeket az egyszemélyes „brainstorming”-okat, ilyenkor tényleg sallangmentesen tudok rád meditálni, a te kiválóságodra fókuszálva. Minden felmerülő gondolatban, emlékben azt keresve, hogy az hogyan bizonyítja a te egyedülállóságodat.

Igazából minden nap kellene egy felajánlást írni neked, így talán jobban érthetővé válna, hogy ki vagy és mit teszel értünk, és mindenki másért. Amennyiben a tanítvány tanítványként működik, minden tettében meg tudja találni lelki tanítómesterének kiválóságát, és ez is lenne a célja a meditációjának.

A színes emlék kavalkádból az első *vyāsa-pūjā* ünneplésnél ragadnak le a gondolataim.

1991 márciusa Budapest, a nemrégiben elfoglalt máriaremetei templomban. Hatalmas reggeli *kīrtana* után tartottál leckét a fehér és piros virágokkal szépen feldíszített *vyāsāsanáról*. Akkor voltam háromnapos beköltöző, így a leckéből sokat nem foghattam fel, de nagyon tetszett, csakúgy, mint a virágokkal díszített templom. Minden új volt és impulzív, nem láttam még hasonló ünnepet. A fal mellett állva néztem az ünnepség történéseit, hallgattam a leckét, azt, ahogy a *bhakták* felolvassák a felajánlásaikat, elmondják az érzéseiket neked és az istentestvéreiknek.

Megható volt látni azt a sok kedvességet, amivel hozzád fordultak, ahogy beszéltek rólad, *bhaktid* rendkívüli megnyilvánulásairól, látni a szeretet kölcsönösségét. Sok angol *bhakta* volt az ünnepségen és az ő felajánlásaikból egy szót sem értettem, de így talán még jobban érezhető volt az, amit úgysem lehet szavakkal leírni.

Az egész napot átszőtte a te és tanítványaid közti szeretet és kedvesség. A *vyāsa-pūjā* ünneped olyan volt, mintha bepillanthattam volna valami titkos, nem könnyen megszerezhető és nem könnyen megérthető dologba, ami mozgatója a többi 364 napnak. Úgy éreztem láthattam, tapasztalhattam valami éteri könnyedségű, megfoghatatlan mégis mindent meghatározó dolgot; a tanítványok szeretetének, elkötelezettségüknek kifejeződését feléd.

Az első találkozásunk első pillanatától tudtam, hogy a te tanítványaid közé szeretnék tartozni, így bár nem voltam hivatalos az ünnepségre, a *kīrtana* után meghúzódtam és maradtam az ünnepség többi részére is. Szerencsés elrendezés volt, életre szóló élményekre tettem szert. Az ünnepség után az élt bennem, hogy én is szeretnék ezek közé a *bhakták* közé tartozni, akik ilyen szépen éltetik a kiváló *gurujukat*. Hálás voltam nekik, hogy megmutatták nekem a lelki élet legfontosabb részét, az elkötelezettséget a *guru* felé, a gyengéd érzéseket a lelki élet gyakorlatában.

Azóta sok *vyāsa-pūjā* ünnep eltelt, sok minden megváltozott, de a lelki élet konstans része a lelki tanítómester szolgálata. Minden ezen a kapcsolaton keresztül mozdul, és azon a közösségen, ami ezt képviseli. Ahogy régen, most is hálás vagyok tanítványaidnak, istentestvéreimnek, hogy a társaságuk része lehetek, inspirációt, lelkesedést kapva tőlük.

Végtelenül szerencsés vagyok, hogy te vagy a lelki tanítómesterem. Bármikor hallok rólad, hogy hol jársz, mit csinász, épp olyan, mintha a *Caitanya-caritāmṛta* folytatását olvasnám az Úr Caitanya kiváló *bhaktájának* tetteiről. Kérlek, tarts meg lótuszlábaid árnyékában. Köszönök neked mindent.

Jelentéktelen szolgád:
Tulsī Dāsa

Ujjvala Dāsa

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és neked.

Nagyon örülök Guru Mahārāja, hogy lehetőséget kaptam az életemben arra, hogy megismerhettelek téged.

Számomra nagyon könnyű, hogy kifejezzem a hálámat irántad, mert nagyon nagyon hálás vagyok neked. Ugyanakkor nagyon nehéz is, mert

ahogyan telnek az évek, és egyre több dolgot tapasztalok az életben, látom, hogy valójában mit is köszönhetek neked Guru Mahārája.

Szeretném megköszönni, hogy itt lehetek, és láthatom, hogy milyen rendíthetetlenül képviseled Śrīla Prabhupādát és Kṛṣṇát. Hogy menynyire fontosak neked a *bhakták*. Azt is nagyon köszönöm, hogy szolgálatot végezhetek még ilyen alkalmatlan személyként is. Nagyon jó érzés, hogy van egy példaképem, akire mindig felnézhetek, és számíthatok. Mindig erőt meríthetek a leckék, a lelkileg mély *bhajanák,* és *kīrtanák* hallgatásából. Nagyon köszönöm Guru Mahārája.

Kérlek, bocsáss meg nekem az akarva, akaratlanul elkövetett sértéseimért, és kérlek foglalj le a *bhakták* szolgálatában.

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, és neked, kedves Guru Mahārája.

Szolgád:
Ujjvala Dāsa

Vaidarbhī Devī Dāsī

Kedves, szeretett Guru Mahārájám!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Mióta a közösségben vagyok és szolgálhatlak, minden évben történik valami csoda. Valahogyan a közeledben minden anyagi dolog nagyon jelentéktelen lesz, minden anyagi aggodalom és anyagi probléma olyan picire zsugorodik, hogy néha azon csodálkozom, ez tegnap még hogy tudott ekkora gondot okozni számomra.

Egyik nap megnéztem azokat a videokat, amiket a TOVP építéséről készítettek. Az egyiken te is beszéltél arról, hogy mit jelent ez az ISKCON életében, mit szeretett volna Śrīla Prabhupāda elérni ennek a monumentális épületnek a felépítésével. És hogyan prédikálunk majd ezzel az egész világon.

Azon vettem észre magam, hogy mire a video végére értem, olyan lelkesedés lett úrrá rajtam, hogy azonnal tenni akartam én is valami nagy dolgot. Valamit, amivel szolgálhatlak téged, és Śrīla Prabhupādát. Persze nem jutott semmi olyan dolog eszembe, amit meg tudnék valósítani és valami haszna is lenne. De a lelkesedésem a Kṛṣṇa-tudatra, hogy fejlődjek és elérjem azokat a csodákat, amiket a könyveidben írsz, nem hagyott alább. Másnap volt Gaura-pūrṇimā. Dalolászva szedegettem a virágokat a másnapi virág fejdíszhez és karkötőkhöz. És a készítésük közben is még mindig csak a fellegekben jártam. Nem értettem mi történt. Csak csinálni akartam a szolgálataimat, nem érdekelt semmilyen akadály, vagy anyagi nehézség.

Próbáltam rájönni mi okozhatta ezt a nagy lelkesedést.

śrī-nārada uvāca
brahmacārī guru-kule vasan dānto guror hitam
ācaran dāsavan nīco gurau sudṛḍha-sauhṛdaḥ

„Nārada Muni így szólt: A tanítvány gyakorolja a teljes érzékszabályozást. Legyen engedelmes, és a lelki tanítómesterhez az elszakíthatatlan barátság érzése fűzze. Szigorú fogadalmat téve éljen a *guru-kulában,* egyedül a *guru* érdekét szem előtt tartva."

Te olyan vagy, mint a legjobb barátom, aki mindig kihozza a legjobbat belőlem. Aki mindig lelkesít, aki meglátja a jót bennem, aki mindig jót akar, akivel minden vidám, akivel bármikor szívesen vagy. És akiért bármit megtennél.

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi

„A lelki tanítómester kegyéből az ember elnyeri Kṛṣṇa kegyét, ám a lelki tanítómester kegye nélkül egyáltalán nem fejlődhet."

És még ha a durva fizikai szinten nem is olyan közeli a kapcsolatunk, a szentírások szavai igaznak látszanak. Mert egy leckéd, egy utasításod, egy szavad, egy percnyi társulás veled, a lelki tanítómesteremmel

olyan lelkesedést ad, ami egész életemre kitart, hogy itt legyek, hogy szolgáljalak, hogy kövesselek.

Köszönöm szépen, hogy itt lehetek, hogy szolgálhatlak, hogy tanítasz.

Jelentéktelen szolgád:
Vaidarbhī Devī Dāsī

Bhakta Valkó István

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenésed e kedvező napján, szeretnék kívánni neked sok erőt, jó egészséget és minden kedvezőséget! Kívánom, hogy továbbra is rendíthetetlen elszántsággal tudd folytatni szent küldetésedet lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda elégedettségére.

Mindnyájunk számára lenyűgöző példát mutatsz arra, hogy milyen egy jó tanítvány. Dacolva a betegségekkel, az idős korral és a test minden gyötrelmével, megállíthatatlanul végzed odaadó szolgálatod. Ez csodálatos! Bárcsak én is ilyen hittel és meggyőződéssel tudnálak szolgálni téged!

Kérlek, add az áldásodat, hogy továbbra is szépen tudjam szolgálni a tehénanyákat és ezzel megpróbáljalak elégedetté tenni téged.

Boldog születésnapot kíván jelentéktelen szolgád:
Bhakta Valkó István

Bhaktin Valkó Istvánné

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!

Szeretettel köszöntelek téged megjelenési napod alkalmából!

Ez a nap ismét arra emlékeztet, hogy hálával gondoljak rád. Köszönöm azt, hogy itt vagy nekünk és, hogy elhoztad ide Rādhe-Śyāmát, hogy méltóképpen végezhessük az imádatukat. Te egy csodálatos lelki tanítómester vagy, aki vállalta azt a nehéz feladatot, hogy a lelki élet útján segítesz bennünket, hogy hazajussunk, vissza Istenhez. Példaértékű és egyben csodálatos az, ahogyan követed lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda utasításait.

Köszönöm neked, hogy én is megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot és, hogy egy ilyen összetartó és Kṛṣṇa-tudatos közösség tagja lehetek, mint a Krisna-völgyi.

Kérlek, kedves Guru Mahārāja add a kegyedet, hogy szépen tudjak fejlődni a Kṛṣṇa-tudatban!

Minden jót neked!

Örök szolgád:
Bhaktin Panni

Vallabhī-kānta Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked, megjelenésed napján!

Az igazat megvallva el kell hogy mondjam, hogy az év folyamán

sok minden eszembe jutott azzal kapcsolatban, hogy mit írjak neked szent megjelenésed alkalmából.

Minden jó tulajdonságra te vagy a legjobb példa, így aztán egyik gondolatom veszekedett a másikkal: „ezt kéne kiemelnem!”, „nem inkább azt, hogy…”, sőt: „inkább meg kéne köszönnöm ezt..” vagy inkább: „azt, hogy…”.

Most úgy látom, időm sem lenne felsorolni mindezt a sok csodálatos tulajdonságodat, amit dicsőítenem kéne, és mindazt, amit meg kéne köszönnöm.

Veled kapcsolatban csak jó élményeim vannak, pedig több alkalommal is megérdemeltem volna egy alapos szidást, te pedig csak elnézően mosolyogtál. Te vagy a legjobb apa, tanító, vezető, és barát, akiben sohasem csalódunk. Nincs is más félelmem az életben, csak az, hogy neked csalódást okozok. Örökké hálás leszek azért, hogy megengedted, hogy veled utazzak, hogy főzzek neked, és más szolgálatokat végezzek a közeledben. Te, aki olyan tökéletes úriember vagy toleráltad az én neveletlen viselkedésemet. Csak szégyenkezhetek emiatt, mégis arra vágyom, hogy újra elnyerhessem a kegyedet és egy porszemnyi részt vállalhassak határtalan vágyaid beteljesítésében. Ezek a vágyak csak és kizárólag Śrī Śrī Rādhe-Śyāma boldogságát szolgálják mindenfajta önző motiváció nélkül, és akár egy drágakő, ott ragyognak Śrīla Prabhupāda lótuszlábánál. Olyan tökéletes, fenséges szolgálatot ajánlasz fel a lelki tanítómesterednek, amelyet látva én is könnyebben félreteszem a személyes vágyaimat, és azért imádkozok inkább, hogy engem is foglalj le!

Köszönöm szépen, hogy ennyire kedves vagy hozzám! Minden dicsőséget neked megjelenésed alkalmából!

Örök adósod:
Vallabhī-kānta Dāsī

Vanamālī Dāsa

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat ezen a kedvező napon! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mikor 1992-ben megismertelek, sokat nem tudtam a Kṛṣṇa-tudatról. Jelenlétedben éreztem, hogy nagyon szerencsés vagyok. Biztos voltam benne, hogy te vagy az a személy, aki megmentette az életemet! Imádkoztam, hogy bármi történik az életben, a te fenséges személyed társaságát ne veszítsem el! Az évek során nagyon sok embert elhívtam Krisna-völgybe, a szent *dhāmába!* Elmondtam nekik, hogy van itt egy szent ember, aki létrehozta ezt a csodálatos templomot is, ő rendelkezik egy olyan gyógyszerrel, ami minden betegséget képes meggyógyítani! Akinek csak tudtam, adtam egy könyvet és egy japaláncot! Nem találkoztam még olyannal, akiből valami pozitív reakciót ne váltott volna ki a szent hely! Elmondtam nekik, hogy a lelki tanítómesteremtől kaptam a szent nevet, a Hare Kṛṣṇa *mahā-mantrát,* aminek olyan döbbenetes hatása van, hogy a legelesettebb és bűnösebb személyt is képes megmenteni, mint amilyen én vagyok! Képtelenek vagyunk felfogni, hogy milyen kegyet kaptunk tőled! A magam részéről őszintén vágyom rá, hogy életről életre szolgálhassalak!

Szolgád:
Vanamālī Dāsa

Vandana Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārája!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

E különleges nap alkalmából, szeretném megköszönni neked, hogy itt vagy, adod a társaságod és segítesz minket botladozó életünk során, mindazok ellenére, hogy rengeteg munkád és kötelességed van szerte a világban, Śrīla Prabhupāda missziójában!

Felbecsülhetetlen érték, példa vagy számomra. Mindaz, mit adsz nekünk, a sok tanítás, könyv és kegy, végig kísér a mindennapokon és az egész életemen keresztül.

Vannak hullámvölgyek. Előfordul, hogy nehezebb van, hogy könnyebb emlékezni. Mindezek ellenére, bárhogyan is alakuljanak a körülmények, mindig biztos kapaszkodó számomra a te lótuszlábad.

Nagyon hálás vagyok neked mindenért kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:
Vandana Devī Dāsī

Bhaktin Várallyay Éva

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

śrī-guru-caraṇa-padma, kevala-bhakati-sadma
bando mui sāvadhāna mate

„A lelki tanítómester lótuszlába a tiszta odaadó szolgálat lakhelye. Nagy figyelemmel borulok ezekhez a lótuszlábakhoz."

Kérlek engedd meg, hogy kifejezzem hálámat és megköszönjem a lehetőséget, hogy Kṛṣṇa-tudatos lehessek. Kegyedből találkozhattam a *bhaktákkal,* akikkel társulhattam, akiktől megkaphattam Ő Isteni Kegyelme Śrīla Prabhupāda csodálatos könyveit. S végül találkozhattam veled kedves Mahārāja.

Az elmúlt három évben sokat gondolkodtam azon, hogyan is fejezzem

ki hálámat feléd, de nagyon kezdő *bhaktaként* nem mertem venni a bátorságot, hogy így szavakba öntsem, amit érzek. Aztán rájöttem, hogy ez a legkevesebb, amit tehetek, hogy leírom neked, hogy tudd, mert tudnod kell, hogy milyen csodálatos lélek vagy és milyen nagy szükségünk vad rád! Nélküled semmi esélyünk itt ezen a földön, a te kegyed nélkül elveszettek vagyunk, helyzetünk teljesen reménytelen. Nélküled nem valósulhatott volna meg mindaz, amit itt Magyarországon létrehoztál azért, hogy mi is részesülhessünk a legcsodálatosabb dologban, ami történhet velünk: a Kṛṣṇa-tudattal való találkozásban.

Köszönöm az utasítást, mellyel a budapesti *āśramába* való egy hetes költözésemet lehetővé tetted. Ez a hét életem egyik legmeghatározóbb és legcsodálatosabb hete volt. Lehetőséget kaptam tőled arra, hogy szolgálhattalak téged azzal, hogy részt vehettem Śrīla Prabhupāda csodálatos missziójában, a könyvosztásban éppen akkor, amikor az 50 éves évforduló alkalmából könyvosztó maraton volt. Azt, hogy akkor költözhettem be a templomba, amikor te is ott voltál éppen egy hétig kedves Mahārāja, nem tudom másnak tulajdonítani, csak Kṛṣṇa indokolatlan kegyének. Csodálatos és hihetetlenül inspiráló volt, ahogy minden reggel utunkra bocsátottál lelkesítő szavaiddal, ugyanakkor aggódva, hogy rendesen együnk, hogy jól fel legyünk öltözve, s hogy minden este vártál minket, amikor megjöttünk és egyenként kérdezted mindannyiunktól az eredményeinket, melyeket a te biztatásod nélkül soha nem érhetnénk el.

Köszönöm a sok-sok tanítást, amit akkor adtál nekem és mindenkinek.

Köszönöm azt is, hogy lehetővé tetted számomra, hogy az Ételt az Életért Alapítványnál dolgozhatok, *bhakták* társaságában.

Sosem fogom tudni meghálálni mindazt, amit kaptam tőled, de imádkozom Kṛṣṇához, hogy adjon nekem lehetőséget arra, hogy hálámnak legalább egy kis töredékét viszonozhassam neked.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Várallyay Éva

Bhakta Várallyay György

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Elnézést, hogy kezdő *bhaktaként* megszólítlak kedves Mahārāja, de úgy éreztem kénytelen vagyok leírni azt az érzést, hogy 45 év ateista élet után milyen hihetetlenül sokat tud jelenteni egy olyan személy mint te, kedves Mahārāja. Úgy érzem, hogy veled Śrīla Prabhupāda mozgalma itt Magyarországon olyan erőt és lendületet kap, hogy nem hiszem, hogy bármikor is ezt le lehetne írni vagy el lehetne képzelni. Rendkívüli amikor a munkából hazafelé egy podcastod vagy *bhajanádat* hallgatva érzem ahogy *māyā* szorítása jelentéktelenné válik és éles agyarai tejfogként hullnak ki, amikor újból és újból segítségeddel kiszabadulok ragaszkodásaim és kötődéseim szorításából, amikor téged kedves Mahārāja megpillantva gyomrom összeugrik, de szívem hatalmasra tárul. Ilyen érzések korábban nem nyilvánultak meg bennem, de most rendkívüli hálát és köszönetet érzek irántad, hogy itt lehetek és láthatlak, hallgathatlak, csodálhatlak, követhetlek, szolgálhatlak. És azok a *bhakták,* akiket felneveltél és akikkel társulhatok, ő értük is hatalmas köszönet feléd, mert ez a kegyed nélkül nem hiszem, hogy elérhető lenne.

Nagyon szeretném kérni kedves Mahārāja, hogy maradj minél tovább közöttünk, hogy kegyed által méltó szolgái lehessünk Kṛṣṇának és részesülhessünk abban a kegyben, hogy Kṛṣṇát és téged szolgálhatunk.

Kérlek engedd meg, hogy kifejezzem hálámat és megköszönjem a lehetőséget, hogy megismerhettelek és megköszönjem kegyedet, hogy nem is egyszer beszélhettem veled.

Nagyon nagy szükségünk van rád, kérlek maradj minél tovább közöttünk kedves Mahārāja.

Szolgád:
Bhakta Várallyay György

Vārṣabhānavī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd alázatos hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget, minden dicsőséget neked és lótuszlábad porának!

Bárcsak tudnálak olyan méltón dicsőíteni, ahogy téged megillet! És bárcsak minden pillanatban eltöltene a hála érzése irántad, hiszen akkor értelmet nyerne életem!

Sajnos ritkán van alkalmam találkozni veled, de ezekben a „pillanatokban" mindig oly' tisztán látni az utat és a célt, könnyűnek tűnik fókuszáltnak lenni. Bárcsak mindig emlékeznék rád és ezekre a tünékeny percekre, hogy elhagyhassam ezt az illúziót, melyet olyan régóta dédelgetek. Bárcsak itt lennél mindig velem, hogy lótuszlábad újra és újra eltiporhassa elmém gondosan felépített homokvárait. Bárcsak észrevenném és kinyitnám a fülem és a szívem, hogy lássam, te mindig itt vagy mellettem!

Örök szolgád:
Vārṣabhānavī Devī Dāsī

Vedānta

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Én *yajña-brāhmaṇa* szeretnék lenni és *pūjārī*. Szeretném a *yajñákat* tartani és szerető szolgálatot szeretnék Rādhe-Śyāmának végezni.

Szolgád:
Vedānta

Veṇu-gītā Dāsa

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legmélyebb hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked, aki legapróbb mosolyoddal megtöltöd élettel tanítványaid szívét!

Egy hosszú, és kemény évet hagytam magam mögött, melyben megtapasztalhattam egy különleges, végtelenül kegyes oldaladat.

Bebizonyítottad számomra, hogy a lelki tanítómester minden negatív körülmény ellenére felkarolja ostoba tanítványát, s ha kell, a pokolba is utána megy, hogy észhez térítse.

Nehéz megfogalmazni azt az érzést, amit önzetlen szereteted váltott ki belőlem, s ahogyan különböző szinteken rendezted az életem forgását, megfoghatatlannak tűnt.

A mai napig nem értem miért vagy ilyen kedves hozzám, s csakis azért tudok könyörögni Śyāmasundarához, hogy valamilyen útonmódon elégedetté tudjalak tenni. Úgy érzem, e lét minden pillanatát ki kell használnom, hogy lótuszlábaid porában megfürödve, tudjalak a végsőkig szolgálni.

Bárcsak jó követőddé tudnék válni!

Az életem akkor lesz tökéletes, ha elmondhatom, mindent megtettem, hogy örömet okozzak neked. Ez azonban csakis kegyed által lehetséges, mivel egyetlen képességem az, hogy vágyjak áldásaidra, útmutatásaidra, szeretetedre.

Kérlek, engedj továbbhaladnom azon az úton, ahol papucsaid nyomát láthatom magam előtt, s adj egy apró helyet szíved valamelyik zugában, hogy tudjam, van értelme esendő törekvéseimnek!

Köszönök minden másodpercet, amit veled, vagy rád emlékezve tölthetek.

Rādhā-Śyāmasundara záporozza végtelen áldásait minden utadon, amerre csak haladsz!

Örök szolgád: Veṇu-gītā Dāsa

Vilāsinī Devī Dāsī

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

nama oṁ viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate śivarāma- svāminn iti nāmine

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid szent porában! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján, és mindörökké!

Szívem minden szeretetével köszöntlek téged ezen a különleges, csodálatos napon, megjelenésed 67. évfordulóján, amikor nekünk, tanítványaidnak ismét lehetőségünk nyílik arra, hogy a hétköznapok rohanó világából kiszakítva magunkat megálljunk, és gondolatban elmerüljünk a veled töltött hosszú évek csodálatos emlékeiben, a

minket hozzád fűző mély, tiszta, bensőséges érzések tengerében.

A tanítvány számára minden egyes nap felemelő és lelkesítő, melyet szeretett lelki tanítómestere szolgálatában tölthet, igyekezve őt elégedetté tenni.

A legkülönlegesebb nap mégis a *vyāsa-pūjā* ünnep, amikor a lelki tanítómester és a tanítvány szívének egymás iránt érzett mély, őszinte szeretete a legbensőségesebb, legmeghatóbb formában nyilvánul meg.

Drága lelki édesapám! Köszönöm neked, hogy indokolatlan kegyedből már sok-sok ilyen bensőséges ünnepen vehettem részt tanítványodként. Nem tudom jól kifejezni azt a szívet szorító, fájdalmas és mégis a leggyönyörűbb, legfelemelőbb érzést, amely a hatalmába kerít ilyenkor, amikor istentestvéreimmel együtt ünnepelhetlek téged. A templomszobát betölti a *bhakták* irántad érzett hálás, odaadó szeretete és a

te hatalmas, könyörületes szívedből felénk áradó végtelen szeretet.

Ilyenkor mindig elszorul a szívem, a torkomat sírás fojtogatja, mert olyan nagy-nagy szeretetet, odaadást, hálát érzek irántad. Ilyenkor azt

kívánom, bárcsak sose érne véget ez a nap, bárcsak mindig a lótuszlábaid közelében lehetnék, bárcsak én is olyan jó tanítványod lehetnék, mint a többiek.

Drága Guru Mahārāja! Ha magamba nézek, semmi értékeset, semmi jót nem látok.

Leborulok lótuszlábaid előtt, és úgy köszönöm neked, hogy mindezek ellenére megtartasz engem gyönyörűséges szíved menedékében.

Minden nap azért imádkozom az édes Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarához, hogy adjanak nekem képességet az odaadó szolgálathoz, segítsenek engem a lelki fejlődésben, hogy egyszer majd végre lótuszlábaid jó szolgája lehessek.

Drága lelki édesapám! Kérlek, fogadd szívem legmélyéről jövő őszinte jókívánságaimat! Az édes isteni pár éltessen téged jó egészségben, szerető tanítványaid körében! Kérlek, maradj velünk még nagyon sokáig, taníts, vezess minket, és áraszd ránk hatalmas, könyörületes, ragyogó szíved szeretetét, indokolatlan kegyét! Kérlek, továbbra is tarts meg engem lótuszlábaid menedékében!

Örök hála és dicsőség neked, drága egyetlen, csodálatos, örök lelki édesapám!

Alázatos, elesett szolgád:
Vilāsinī Devī Dāsī

Vinītā Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tisztelettel teljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, minden dicsőséget neked!

Tegnap tanácsadói gyűlésünk volt, amin bevezetésképp mindenki a féléven belüli legjobb élményét mesélte el. 10-en ültünk ott különböző helyszínekről, különböző hátterekkel, de elképesztő volt azt hallgatni, hogy mindegyikünk életében pont a sorsfordító pillanatban kaptunk

tőled egy utasítást, ami aztán az egész életünket megváltoztatta. Most tudatosodik bennem igazán az, hogy én hiába hiszem azt, hogy tisztában vagyok az életemmel. Látok egy képkockát, te pedig az egész kirakóst.

És ami még különlegesebb, hogy mindenkivel személyes tudsz lenni. Ezt az összes történet alátámasztotta. Legerősebben először avatáskor éreztem mikor te mondtál köszönetet nekünk, hogy könyvet osztunk. Annyira fájt a szívem, hogy a felét sem teszem meg annak, mint amennyit te, illetve Kṛṣṇa megérdemelne. Csak ezt az egy életedet add Kṛṣṇának mondtad, és ez rengetegszer ott volt bennem könyvosztás közben. Én nem tudom, hogy kell szeretni Kṛṣṇát de szeretem a lelki tanítómesteremet – mondtad, és ezen meditáltam rengeteget. Hogyan tudnálak elégedetté tenni. Aztán jött a maraton. Minden este írtunk üzenetet könyvosztó *bhakták*. Te akkor épp Indiában voltál. Én nem vagyok valami nagy technikai zseni és valamit rosszul csináltam és napokig egy üzenetem sem ment el. Annyira rosszul éreztem magam. Azt hittem, hogy nem számítok próbáltam vigasztalni magamat, de aztán csak jöttek a *bhakták* és mutogatták, hogy milyen lelkesítő üzenetet küldtél mindenkinek. Kb. 40 *bhakta* és én csak magammal voltam elfoglalva, pedig mekkora energia mindenkinek minden nap lelkesítő üzenetet küldeni. Pár nap elteltével mikor lelkesen küldtem a rossz telefonszámra az üzenetet, az egyik *mātājī* felvilágosított a probléma forrásáról, és elment az üzenetem. Azonnal válaszoltál, én ott nagyon elszégyelltem magam, hogy én nekem vannak elvárásaim feléd. Olyan jó, hogy végre írtál… ez volt a válaszod az üzenetemre. Az egyetlen dolog aminek értelme van ezen a világon, prédikálni a Kṛṣṇa-tudatot. Szebbnél szebb és lelkesítőbbnél lelkesítőbb üzeneteket kaptunk, és a végén minden este mosolyogva vártál minket. És én annyira szégyelltem magam, hogy sose tudok kikerülni a saját elmeszintemből, te pedig csak mosolyogtál, sosem szidtál meg, pedig annyira féltem. Csak mosolyogva megnyugtattál, és bíztattál, hogy holnap jobb lesz. Maraton után nem sokkal elérkezett India. Amit addig a pillanatig, míg le nem szálltunk a repülőről el sem hittem, hogy én egy ilyen csodának a részese lehetek. Elképesztő volt ahogy ott vártál minket és virágfüzért adtál a nyakunkba. Abban a porban hempereghettem ahol Kṛṣṇa lépdelt vagy lépked ma is. Rengeteg arcodat megmutattad nekünk. Gondoskodtál

rólunk, mint egy igazi apuka. Mindig megkérdeztél minket, hogy mi mit szeretnénk. Még a *svarūpánkat* is elárultad. (Állandóan csak legeltek, ti a lelki világban tehenek vagytok). Azt éreztem, hogy sosem akarom, hogy ez véget érjen, meg kell, hogy tartsam, emlékeznem kell erre az útra egész életemben. Az egyik este volt egy feladat, be kellett csukni a szemünket és elképzelni az életünket Kṛṣṇa-tudat nélkül. Nagyon rossz volt. Rendkívül szerencsésnek érzem magam, hogy itt lehetek. Az esti *bhajanák* koronázták meg mindennapjainkat. Nincs, olyan nap amióta itthon vagyunk, hogy ne hallgatnék meg egyet. Vṛndāvanának nagyon szép hangulata volt. Fájt a szívem, hogy el kell onnan jönnünk. Viszont Māyāpur… Elképesztően jó lenne itthon is ugyanezt látni. Igazi *bhakták* vannak mindenhol és a planetárium. Egy álom. Meg fogja változtatni az egész világot. Ott találkoztunk Rāmeśvara Prabhuval, aki leckét tartott nekünk. Mikor először találkozott velünk *daṇḍavatot* ajánlott. Este tartott nekünk leckét. Egy mondata nagyon megragadott: „Egy dolog volt, ami miatt ment a könyvosztás, és bármire képesek voltunk, szerelmesek voltunk Prabhupādába." Ezen rengeteget gondolkoztam. Ha szeretsz valakit, bármire képes vagy érte. Csak egy dolgot szeretnék, a lehető legtöbbet megtenni azért, hogy minél szebben és tökéletesebben csináljam a szolgálatomat, hogy elégedett lehess velem.

Alázatosságot gyakorló kis *bhaktád:*
Vinītā Devī Dāsī

Vraja-kumāra Dāsa

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janaḥ
sa yat pramāṇaṁ kurute lokas tad anuvartate

How fortunate we are to be your disciples and followers, it is beyond comprehension. Although we are in no way worthy to be at all connected to such a high class Vaiṣṇava *brāhmaṇa sannyāsī* it has come to be. As Śrīla Prabhupāda explains, this is Kṛṣṇa's causeless mercy, there is no other way to understand it. Just as Lord Caitanya was merciful to Jagāi and Mādhāi upon Lord Nityānanda's merciful request, you have kindly given us shelter at your lotus feet. We have been given the opportunity to amend our twisted and deviated behaviour and to develop real good qualities, to learn to implement and practice purifying *bhakti-yoga* in order to elevate our fallen existences.

Here we are in the midst of Kali-yuga. The onslaught of the material energy is relentless. Actually, Kṛṣṇa has been immensely kind to this fallen soul and placed him in a situation where the practice of Kṛṣṇa consciousness is far easier. I have just got back from a weeks visit to my mother in England. The situation there was quite the opposite. I saw how the social conditions were very difficult and even opposed to Kṛṣṇa consciousness. There is the constant media infiltrating people's minds with gross materialism, the supermarkets are full of products contaminated in one way or another with animal products and such. Although there is ever increasing variety of choice, by Kṛṣṇa's grace I could see that most food products should be avoided due to their contaminating nature. Social conditioning is creating a generation that is atheistic, grossly material and unconducive to spiritual life. Coupled with the heresay that the demons-that-be have now mastered biological and atmospheric warfare methods, innocent citizens live under the threat of virus contamination and horrendous weather storms that threaten their existence in ways previously unheard of. Real peace is being denied and even devout hindus are being conditioned to give up their generations of spiritual heritage and to chase the will'o the wisp of dull materialism in the vain hope of some temporary sense gratification. Śrīla Prabhupāda clearly explained this whole situation, this onslaught on the senses by the modes of nature, repeatedly in his books even forty years ago. What to speak of now in 2016 where conditions are even deeper in the mire of ignorance.

We were not fortunate enough to meet Śrīla Prabhupāda, Kṛṣṇa's pure devotee and envoy from Goloka Vṛndāvana, when he walked upon this Earth, but, by unknown good fortune we got the opportunity to meet him in his books, to understand something and become sufficiently purified to meet and associate with devotees, who in turn led us to encounter and surrender to your lotus feet, our guiding light and master, Śrīla Prabhupāda's perfect and pure representative, all according to *śāstric* injunctions regarding *guru-paramparā*. In this way, you became our link to Kṛṣṇa, our spiritual father, our perfect example, our teacher and guide. We are constantly left awestruck by the heights and depths of *vidhi* and *bhakti* that you exhibit. A godbrother kindly distributes short films he has made of you taking your *saṅkīrtana* disciples on *parikrama* of the holy *dhāma*. Everything is exemplar, all the devotees are clearly completely convinced and dedicated to you. They all know as well or even better what it is that I am trying to put into words here, that in you, Śrīla Guru Mahārāja, your disciples and followers can take complete shelter, free from deviation, free from misunderstanding, free from misguidance, with full trust and love, just like a newborn baby in its parents arms.

So please let me thank you from the core of my being, dear Guru Mahārāja, for all that you are, for all that you offer and give away. Really, we are truly blessed. We cannot see how, in any other condition of life, we could be better situated. It is all due to your untold merciful demeanor, constantly giving, serving and dutiful, a perfect and pure representative of the perfect and pure devotee who so kindly brought Kṛṣṇa consciousness beyond the borders of India in order to give hope to the *mlecchas* and *yavanas* of the western world, drowning in the ocean of material suffering, of whom I am nothing but yet another of their representatives.

Your fallen disciple,
Vraja-kumāra Dāsa

Vrajaloka Devī Dāsī

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget megjelenési napodnak! Minden dicsőséget lótuszlábaidnak, amelyek mindig szeretett lelki tanítómestered nyomdokaiban járnak!

Az idén is eljött az alkalom, hogy megpróbáljalak dicsőíteni. Az elmúlt évben annyi minden történt, annyi csodás lelki pillanatot köszönhettünk neked. Olyan hosszan sorolhatnám a rengeteg történést, megvalósítást, amiért hálás vagyok neked, a sok szép tanítást, jó példát, amiért tisztellek, de – mivel nincsenek megfelelő szavaim, hogy méltóképpen magasztaljalak – szeretném csak pár sorban kifejezni az irántad érzett hálámat és szeretetemet. Szeretném megköszönni, hogy ilyen odaadással és mindenre kiterjedő figyelemmel segítesz minket a lelki életben, és egyengeted számunkra a hazavezető utat.

Az idei év különleges új felismeréseket hozott arra vonatkozóan, hogy mit is jelent a valódi segítség. Śrīla Prabhupāda csak annyit kért tőlünk, hogy ezt az egy életünket adjuk oda Kṛṣṇának. Én sajnos annyira szerencsétlen vagyok, hogy nem könnyen tudom ezt megtenni. Csak görcsösen kapaszkodok az illúzióimba, az anyagi ragaszkodásaimba, és csak szorítom mindazt, amiről ostobán úgy vélem, hogy az enyém. Magamtól, semmit sem tudok adni senkinek. Egyik leveledben ezt írtad: „*Sacrifice. That is what spiritual life is about. Sacrifice for others and sacrifice for the good of your soul.*”

Én a magam erejéből semmiféle lemondásra nem vagyok képes. Nem tudok szabályokat követni, nem tudok önzetlenül cselekedni. Bár szunnyad némi odaadás az én szívemben is, de a magam erejéből – a lustaságom, az anyagi befedettségem miatt – nem tudom felszínre hozni ezt a kincset. Az egyetlen szerencsém, hogy kapcsolatban állhatok olyan csodálatos személyekkel, mint amilyen te is vagy, akik lemondtak mindenről, és mindenüket odaadták Kṛṣṇának, és az Ő

tiszta *bhaktájának*. Az ilyen emelkedett személyek odaadása mindenkinek megfertőzi a szívét. Sanātana das Guru Vandana című dalának 11. versszakában így énekel: *„guru-pādapadme rahe jāra nisthā bhakti jagat tārite sei dhare mahāsakti”*.

A te szívedben Śrīla Prabhupādán és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarán kívül nincs más ragaszkodás. Mindenedet Nekik adtad, és a példáddal, az utasításaiddal, azzal, hogy lehetőséget adsz a szolgálatra, a mi szívünkből is elő tudod csalogatni vagy ki tudod facsarni az ott szunnyadó odaadást.

Köszönöm szépen, hogy ennyi nehézséget vállalsz értünk, és köszönöm szépen, hogy segítesz átkelnünk az anyagi lét óceánján!

Kérlek, áldj meg engem azzal, hogy egy napon az én szívemben is kivirágozzon a tiszta odaadás lelki tanítómesterem és a *vaiṣṇavák* felé, és életemet az ő szolgálatuknak tudjam szentelni.

Törekvő szolgád:
Vrajaloka Devī Dāsī

Vrajeśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom áldott megjelenési napod alkalmából! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőség Śrī Śrī Rādhe-Śyāmának!

Dicsőséges megjelenési napod alkalmából szeretném neked megköszönni, hogy megismertettél egy másik, ténylegesen létező transzcendentális világgal, ahol nincsenek jelen az anyagi világ nyomorúságos körülményei, és hogy megmutattad, hogy a megfelelő folyamat által el is lehet oda jutni.

Elhoztad és elterjesztetted Magyarországon is szeretett lelki tanítómestered Śrīla Prabhupāda könyveit, amelyekből én is megismerhettem

az ősi hiteles *vaiṣṇava* filozófiát. Sok-sok erőfeszítés és lemondás árán megszervezted a magyarországi Kṛṣṇa-tudat rendszerét és nekem is adtál benne helyet és szolgálatot.

A legjelentősebb mester vagy az életemben, akit én Kṛṣṇa különleges felhatalmazottjának látok, aki kifogyhatatlan energiákkal és akaraterővel, rendkívüli intelligenciával és hatékonysággal rendelkezik a Kṛṣṇa-tudat terjesztésében. 100%-ban odaadtad magad egy legmagasabb rendű ügynek. Kimagasló képességeid szinte a lehetséges emberi lelki tevékenységek teljes spektrumát befedik.

Egyszerre vagy karizmatikus, lelki vezető, a *vaiṣṇava* filozófia tudósa, nagy vonzerővel bíró *vaiṣṇava* prédikátor, extatikus *kīrtanák* vezető énekese, zenész, transzcendentális témájú könyvek írója, számos tanítványod elkötelezett vezetője, iskolák, intézmények alapítója, Kṛṣṇa rendelkezéseinek avatott szakértője és még végnélkül lehetne sorolni széleskörű tevékenykedésed területeit. Közönséges emberi ésszel nem lehet felfogni nagyságodat.

Jómagam középkorúan csatlakoztam a Kṛṣṇa-tudatos mozgalomhoz, magammal hozva anyagi ragaszkodásaimat, rengeteg *anarthámat*. Kérlek, bocsásd meg ha sok ostobaságot és sértést követtem el emiatt.

Nagyon boldog vagyok, hogy végre megértettem, hogy azok az életesemények, amelyeket én szenvedésnek éltem meg, tisztulásomat és lelki fejlődésemet szolgálták.

Köszönöm, hogy olyan elrendezéseket tettél számomra, hogy itt élhetek Rādhe-Śyāma transzcendentális birodalmában, Krisna-völgyben, nálam fejlettebb, szolgálatukat odaadóan végző fiatal *bhaktákkal* társulhatok. Sokat tanulok tőlük.

Ahogy az ember idősödik egyre gyorsabban múlik az idő, és fájdalmas arra gondolni, hogy életem nagyobbik felét elpazaroltam, mert távol éltem Kṛṣṇától, és nagyon elgondolkodtató, hogyan tudnék én is kimenni ebből a kényelmetlen anyagi világból. Szerencsére ragyogó példa nekem Śrīla Prabhupāda, aki egészen idős korában is tudott hatalmas erőfeszítéseket tenni a Kṛṣṇa-tudat terjesztéséért. Ő nem közönséges személy volt. Hátha én is előre tudok lépni annyira, hogy sikeres leszek az utolsó vizsgán.

Ezért megjelenési napod alkalmából hadd kérjem, hogy áldj meg

engem indokolatlan kegyeddel, hogy életem végéig itt élhessek Kṛṣṇa-völgyben, és a hátralévő kis időben olyan lelki előrelépésre tehessek szert, amit te és Rādhe-Śyāma elvártok tőlem.

Szeretettel, örökké hálás szolgád:
Vrajeśvarī Devī Dāsī

Vṛndā Devī Dāsī

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you, our beloved spiritual master, our good fortune, ever widening the path back home, back to Godhead.

Guru Mahārāja, I see you as a living example of the pure devotee described in the second chapter of *Bhagavad-gītā:* Your only satisfaction is in Rādhe-Śyāma, your service to Them, and the conviction that you are Their servant eternally. You see Kṛṣṇa as your only maintainer and protector. You are dependent on no one else but Him for anything.

Never changing anything or introducing anything new, your endeavours are to solidly establish Kṛṣṇa consciousness in the way that Śrīla Prabhupāda prescribed: Hearing and chanting in association of devotees, residing in a holy *dhāma,* living simply, moulding one's life around the service to the Deity form of the Lord. You are ever thoughtful of innovative ways to educate and facilitate as many people as possible to do the same.

For this end you are always daring and active for the Lord's service, yet careful to always be authorised in whatever you do. These are more symptoms of the pure devotee, who is dedicated and steady in his determination, whether he is successful or not. He is in full knowledge that success is completely in Kṛṣṇa's hands. He has only to be submissive to His order.

In this way you show the futility of taking shelter of anything other

than guru, *sādhu* and *śāstra* if one is to have a healthy Kṛṣṇa conscious life. If one does not stick to this principle, one is destined to become controlled by the material energy.

By persevering with my service to you, my appreciation grows for the process, my outlook a little more mature, and affection for the devotees around me much increased. Together we mature in different ways. We are still pushing on together after so many years that are now turning into decades. The blessings outweigh the hardships. To tolerate and continue has reaped unique rewards.

From your desire to see Śrīla Prabhupāda pleased, this month saw the first delivery of our first bulk delivery of *ahiṁsā* ghee and skimmed milk powder from India. Our Deities are now offered *maṅgala* sweets with only these milk products. Now that Sītā Rāma Prabhu's operation is up and running again, we are in the process of arranging a weekly milk supply from his farm. A local farmer has been regularly donating cow manure.

Thank you Guru Mahārāja from saving me from untold misery. Whatever misery that comes by my past *karma* is minimised by your direction and instruction, which comes directly or indirectly. You accepted me as your disciple 26 years ago now. This is my only good fortune which opened the doors for so many more benedictions. My only pain, is that due to ignorance I haven't sufficiently fulfilled my part.

Begging for your continued mercy upon this deeply ignorant fool,
Your servant,
Vṛndā Devī Dāsī

Vṛndāvaneśvarī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget a *saṅkīrtana* missziónak!

Nagyon örülök, hogy újra együtt ünnepelhetem megjelenésed napját azokkal a barátaimmal, akik olyan szépen szolgálnak téged. Ezek a napok csodálatos lehetőséget nyújtanak arra, hogy elmerüljek a boldog *bhajanák, kīrtanák* és a rólad szóló nektári történetek hallgatásában. Ilyenkor meg tudok pihenni egy kicsit azon a szigeten, amit a létezésed, a tetteid a belőled áradó szeretet hoz létre, és eláraszt az érzés, hogy valójában milyen szerencsés is vagyok.

Szeretnék neked elmesélni egy régi történetet. Nem tudok úszni, sőt talán nyugodt szívvel mondhatom, hogy tartok a víztől, egyfajta víziszonyom van. Középiskolában egy osztálytársam azért elvitt egy strandra, hogy majd ő segít megbarátkozni a vízzel. Először a térdig érő meleg vizes medencébe mentünk, ahol a sok boldog, körülöttünk ugráló gyerek közül az egyik valahogy hátulról meglökött, mire én térdre rogytam. A következő pillanatban már csak azt éreztem, hogy ez a hatalmas mélység el akar nyelni – a fejem is a víz alá került, és bár minden erőmmel próbáltam levegőhöz jutni, nem volt esélyem. Összecsaptak a fejem felett a hullámok és éreztem, hogy egyre kevesebb levegőm marad. Aztán jött valaki… egy kisfiú – kiemelte az állam a vízből és megkérdezte: „Néni, jól tetszik lenni?”… Akkor ébredtem rá szerencsétlen helyzetemre, hisz valójában csak az történt, hogy a lökés hatására négykézláb érkeztem a vízbe, és bár a fejem még így is simán kiérhetett volna belőle, valami oknál fogva az arcom a vízbe lógva maradt. Úgy éreztem, képtelen vagyok kiemelni, így hát elkezdtem fulladozni. Persze azon túl, hogy végtelen hálás voltam a kisfiúnak „önfeláldozó” segítségéért, igazán szánalmasnak éreztem magam.

A történet talán megmosolyogtató, de sokszor gondolok arra, hogy valójában az egész életem egy ilyen fulladozás – ahelyett, hogy megérteném, mi is történik velem, csak hagyom, hogy a fejem a vízbe lógjon, s elnyeljen a mélység. Az anyagi energia hatalmas, és óvatoskodva nem lehet kikerülni a karmai közül. Nem tudom, hol lennék nélküled, Guru Mahārāja! Valahogy mindig ott vagy nekem, és kiemeled a fejem a létezés kegyetlen óceánjából. A szereteted és a gondoskodásod az, ami megment újra és újra. Néha figyelem, ahogy a *bhakták* körülvesznek, és *bhajanázol* vagy leckét tartasz – mindenki csillogó szemekkel figyel, mintha nem tudnának betelni azzal a nektárral, amit a jelenléted okoz.

És olyankor tudom: ez a mi családunk, ez a mi életünk – együtt, egymásról gondoskodva visszamenni az Úrhoz, mert egyedül nincs esély. S mindennek te vagy a kiváltó oka és a mozgató rugója. Vajon már hányszor segítettél át az élet nehezén? Nem tudom…, és bár egy idő után talán ostoba módjára megszokom mérhetetlen önzetlenséged, mégis azért imádkozom, hogy eljöjjön majd az az idő, amikor úgy tudsz rám gondolni, hogy a szívedben tudod: itt vagyok neked és számíthatsz rám. Csak te vagy képes kiemelni ebből az elmúlással teli, nyomorult anyagi világból. Valójában te vagy a világ legféltettebb kincse!

aṁśo bhagavato 'smy ahaṁ
sadā dāso 'smi sarvathā
tat-kṛpāpekṣako nityaṁ
tat-preṣṭha-sāt karomi svam

„A Legfelsőbb Úr parányi szerves része vagyok, mindig és minden tekintetben az Ő örök szolgája. Ahogy mindig a kegyében és a kedvességében reménykedem, felajánlom magam az Ő legdrágább szolgájának, lelki tanítómesteremnek."

Kṛṣṇa áldjon téged, kedves Guru Mahārāja!

Szolgád:
Vṛndāvaneśvarī Devī Dāsī

Vṛndāvanī Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Kedves Guru Mahārāja, örök hálával tartozok neked, mert kimentettél az anyagi élet borzalmaiból. Bár a Kali-yuga elején tartunk mégis az élet egyre szörnyűbb és veszélyesebb azoknak a lelkeknek, akik nem tudnak egy olyan hiteles lelki tanítómester lótuszlábánál menedéket venni, mint amilyen te is vagy kedves Guru Mahārāja.

„… hiteles lelki tanítómester az, aki száz százalékosan Kṛṣṇa-tudatú, mert egyedül ő képes megoldani az élet problémáit. Az Úr Caitanya szerint aki mestere a Kṛṣṇa-tudat tudományának, az társadalmi helyzetétől függetlenül igazi lelki tanítómesternek számít.”

kibā vipra, kibā nyāsī, śūdra kene naya
yei kṛṣṇa-tattva-vettā, sei ‘guru’ haya

„Nem számít, hogy az ember *vipra* [a védikus tudomány művelt tudósa], vagy épp alacsonyrendű család szülötte, esetleg az élet lemondott rendjében él. Ha mestere a Kṛṣṇa-tudat tudományának, akkor ő a tökéletes és hiteles lelki tanítómester.” (*Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 8.128) „Senki sem lehet tehát hiteles lelki tanítómester, ha nem mestere a Kṛṣṇa-tudat tudományának…” (*Bhagavad-gītā,* 2.8. magyarázat)

Nagyon szerencsés vagyok, hogy itt élhetek Krisna-völgyben, egy ilyen csodálatos lelki helyen, s a tanítványod lehetek.

Úgy látom kedves Guru Mahārāja, hogy nagyon tudatos vagy, előrelátó és a lelki élet minden területén tervezett. Pontosan tudod, hogyan fejleszd a farmot egy a világon is egyedülálló központtá és milyen lépéseken keresztül vidd előre a rád bízottakat a lelki úton vissza Kṛṣṇához. Mindent megteszel, hogy az összes tudást átadd nekünk az elért szintünknek megfelelően, folyamatosan fejlesztve a tudatunkat egészen addig, hogy minden pillanatban Rādhe-Śyāma legyen a gondolatainkban, s Ők legyenek életünk egyetlen értelme. Ezáltal megmutatod, hogyan juthassunk el mindannyian a lelki világba. Megadod az irányt, a módszert, s ha rajta maradunk az úton s követünk téged elérjük örök lakhelyünket, Goloka Vṛndāvanát. Efelől nincs kétségem. S ez nagy

biztonságot és lelki boldogságot ad számomra. Nagyon köszönöm neked.

Hatalmas lelki energiád páratlan, amivel lelki tanítómesteredet és Rādhe-Śyāmát szolgálod és elégedetté teszed, s a *bhaktákat* lenyűgözöd vele. Neked köszönhetünk mindent, amit eddig elértünk a lelki életben, és azt is, amit el fogunk érni a te kegyednek köszönhetünk.

Ezért nincs más esélyem, csakhogy megkaphassam a kegyedet, kedves Guru Mahārāja.

Nagyon szeretném, hogy még hosszú éveken keresztül szolgálhassuk együtt Rādhe-Śyāmát.

Guru Mahārāja *kī-jaya!*

Szolgád:
Vṛndāvanī Devī Dāsī

Vṛndāvanī

Kedves Guru Mahārāja!

Szeretném azt, ha te lennél a lelki tanítómesterem. Azért szeretném, hogy te legyél a lelki tanítómesterem, mert anyukám is a te szolgád. És szeretnék egy jó művésznő lenni. Szeretnék neked egyszer egy ételt csinálni.

Szolgád:
Vṛndāvanī

Bhaktin Wittmann Viktória

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Vikinek hívnak, a legjelentéktelenebb vagyok a magyar *yātrāban,* s most *bhaktáid* kegyéből lehetőségem van felajánlást írni a születésnapodra.

Köszönöm, hogy itt lehetek! Köszönöm gondosságod!

Kérlek, fogadd el, hogy személyes élményeimet mesélem arról, milyen kegyesek a te szeretetedben lefoglalt *bhakták*. Udvariasak, precízek és végtelenül segítőkészek az olyan faragatlanokkal és bűnösökkel, mint én vagyok.

Tanítványaid az elesettek felemelői!

2012-ben találkoztam Jaya Nitāi Prabhuval, aki könyveket adott nekem, s bíztatott rá, hogy kezdjek el *japázni,* s tőle hallottam rólad először azt, hogy egy igazi úriember vagy. (Gondoltam magamban, nahh, éppen azokból van elegem…) Először csak a képeket nézegettem a *Kṛṣṇa-könyvben,* aztán olvasni kezdtem a *Tökéletes jógát,* majd a *Gītāt*. 2015 nyarán vágyam lett a farmra menni, s látni a *mūrtikat*. Līlā Śuka Prabhu kijött az állomásra elém, olyan barátságosan fogadott, amit életemben addig még nem tapasztaltam, s ettől múltak az ostoba félelmeim. Nem voltak még akkor *bhakta* kapcsolataim, „csak a könyvek” és a káosz a fejemben. Prabhupādát egy bölcs, de szigorú és mogorva, megközelíthetetlen embernek láttam, rólad pedig kitaláltam, hogy biztosan pökhendi lehetsz, ha úriember vagy. Bocsánatodat kérem! A *bhakta*-boltban kaptam szolgálatot, Alambikā Mātājīnál, amellyel először elégedetlen voltam. Alambikā Mātājī 6 napon keresztül, ameddig a liszteket és darákat porcióztam, Prabhupādáról mesélt történeteket. Olyan bensőségesen, mintha élő lenne, vagy gyermeke lett volna, egyszer pedig, amikor valami nagyon vicceset mesélt el, nevetett, aztán meg hátrament, de én hallottam, hogy sírdogál örömében. Egy héttel később szárit tekert körém, és elmondta, hogy milyen testrészem ne legyen kint… A te szolgálatodban lefoglalt *bhakták* megolvasztották

az én jégverem szívemet! A te tanítványaid kegyesek az elesettekkel, szeretetteljesek, és precízek!

A 2015-ös maraton közeledtével vágyam lett szolgálatot cselekedni Praphupādának. Ādi-śakti Mātājī ekkor a semmiből megjelent, és lelkesített. Elküldte nekem az sms-eidet és ezt mondta:

– Gyere el, a könyvosztás a szolgálatok közül a legcsodálatosabb a világon! Śivarāma Mahārāját is nagyon boldoggá tesszük, amikor könyvet osztunk.

Elmentem, csináltam, az *āśramában* aludtam. Féltem az *āśramai* légkörtől, de Vinītā Mātājī úgy fogadott, mintha mindig is testvérek lettünk volna. Azt mondta:

– Aludj jól, mintha otthon lennél, de még annál is jobban! Ha 03:40-kor kelsz, kényelmesen elkészülhetsz, én most hamarabb fogok, de találkozunk a templomszobában. Bármire szükséged van, csak szólj.

Csináltam az osztást, nehézségeim voltak végig, este találkoztam veled. Bujkáltam, a könyvosztó beszámolók gyűrűje mögött, a földön guggolva számoltam össze hosszasan a Lakṣmīt, nagyon apró volt. A földön egyszercsak megpillantottam a sáfrány színt, tudtam, hogy te állsz ott felettem, s minden bátorságomat összeszedve felnéztem. Mosolyogtál rám, nagyon kegyesen, huncutul és azt mondtad:

– Naaaaa… és neked…? Eldadogtam valahogy, hogy 4 könyv, 9000 Lakṣmī, nagyon apró. És te azt válaszoltad elégedetten és boldogan: Az jóóóóó…

Köszönöm Śivarāma Mahārája!

Harmadik mérföldköve a jégolvasztásnak, a Szilveszteri leckéd és a *harināma,* amelyre az egri *bhakták* bíztattak.

Azt kívántam a lecke alatt, bárcsak sose érne véget, mert csekély felfogóképességem mellett is a lelki világban éreztem magam, ahol te megint fiatal voltál és csodálatosan édesen beszéltél. Elmémnek ezek az alkalmak hűsítő vízesések. Menedékedben minden édesség utáni vágyam csillapodna.

Az elesettek számára lelki lámpás vagy, amely egyszerre hatalmas kört képes megtölteni fényével és melegségével, amikor nem vagy Magyarországon, akkor is. Megnyilvánuló jó tulajdonságaid bizonyítékok arra, hogy te ott létezel, ahol Kṛṣṇa társai, s vállalod a fáradtságot

és szenvedést, hogy itt lehess velünk, a szeretet ízét adva nekünk, indokolatlan kegyedből.

Köszönjük szereteted, s hogy mutatod mi a magas minőség, minden részletben. Kegyedből a gazemberből is úriember lesz.

Felajánlom neked, hogy törekszem szolgálni a *bhaktáidat,* a te képviselőid és Śrīla Prabhupāda képviselői felügyelete alatt. (Bárcsak alkalmassá válnék rá, hogy szolgálhassam lótuszlábaidat, bárcsak Hari elvenné mindazt, amely most megakadályoz abban, hogy szolgálhassan *bhaktáid* lótuszlábait!)

Kívánom, hogy minden lelki vágyad teljesüljön, az Úr Kṛṣṇa személyesen legyen veled, s szabadítson meg téged minden szenvedéstől, amelyet értünk vállalsz.

Magyar *yātrā,* a szerető *yātrā, kī-jaya!*

Varṇāśrama, kī-jaya! Prabhupāda, *kī-jaya! Nitya-sevā kī-jaya!* Transzcendentális könyvosztás, *kī-jaya!*

Jelentéktelen, faragatlan szolgád:
Bhaktin Wittmann Viki

Yamunā-jīvana Devī Dāsī

Kedves Guru Mahārāja!
Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvaṁs tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam

„Az ember a lelki tanítómester kegyéből kapja meg Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember egyáltalán nem tud fejlődni.

Mindig emlékeznem kell hát a lelki tanítómesterre, és a dicsőségét kell zengnem. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótuszlábának."

Szeretném kiírni magamból neked mindazt, amit érzek, s gondolok, most (és mindig), amikor rád emlékezem.

Köszönöm neked, hogy itt lehetek, a legjobb helyen. Sokszor belegondolok, hogy mi lenne velem, ha nem *bhakták* társaságában élhetném a mindennapjaimat, és hát elég borús képek ugranak be ilyenkor. De aztán visszatérek a való világomba és boldogság tölti el a lelkemet.

Az idei indiai út során rájöttem arra, vagyis teljesen meggyőződtem arról, hogy Kṛṣṇa nélkül az élet nem élet. Kṛṣṇa-tudat nélkül az élet olyan, mint a tó víz nélkül. Kiszáradt, unalmas és reménytelen. Vṛndāvanába úgy éreztem, hogy visszatértem a természetes közegembe. Az illatok, reggeli programok, a templom, Śrīla Prabhupāda szobája a templomba olyan hatással volt rám, hogy csak sírtam volna egész nap a boldogságtól. Māyāpurba pedig ott is maradtam volna örökre. Olyan lelkesen tértem haza, hogy nem akarom soha elfelejteni ezt az élményt.

Köszönöm neked, kedves Guru Mahārája, hogy elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot nekünk Magyarországra. Köszönöm a lehetőséget, hogy a legtökéletesebb „csapat" tagja lehetek. Köszönöm a sok fáradozást, amit értünk teszel, a rengeteg tanítást, útmutatást. Köszönöm a podcastjaidat és leckéidet. Köszönöm, hogy mindig, amikor csak tudsz itt vagy velünk Budapesten. Köszönöm, hogy annak idején mondtad nekünk, hogy költözzünk a templommal szembe. Ezt gondolatba minden nap megköszönöm neked többször is.

Köszönöm a *varṇāśramával* kapcsolatos tanításaidat, leckéidet. Köszönöm neked, hogy elhoztad nekünk Rādhe-Śyāmát, Akik a világ leggyönyörűbb *mūrtijai*. Köszönöm, hogy elhoztad nekünk Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅgát, Akik, olyan nagyon kegyesek hozzánk. Köszönöm, hogy velünk lehet Rādhā-Dāmodara is. Ők nekem nagyon a szívem csücske. Bárcsak minden nap láthatnám Őket. Az, hogy hálás vagyok neked, nem is kifejezés arra, amit érzek. Köszönöm, hogy vagy nekünk. Köszönöm, hogy itt vagy velünk.

Szolgád: Yamunā-jīvana Devī Dāsī

Yaśomatī-nandana Dāsa

Drága Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának!

Nagyon lenyűgöznek az Úr Kṛṣṇa és a te elrendezéseid, amiként ha veled kevesebbet is, de tanítványaiddal sokat találkozhattam az idén is. Köszönöm a szereteted, hogy újra és újra gondolsz rám, hogy még mindig nem adtad fel, hogy nem hagytad, hogy elvesszek.

Tudom, hogy az út is fontos, nem csak a cél és nagyon szép úton haladok. Az adja a mindennapok értelmét, hogy érezhetem a gondoskodásod és csodálhatom az alkotást, amit a vezetéseddel a magyar *bhakták* létrehoztak. Kívánom neked, hogy miután olyan gondos voltál az Úr Kṛṣṇa és *bhaktáid* dolgainak elrendezésével, sok évtizedig örülhess egészségben annak az alkotásnak, ami szeretetedből kinőtt a magyar *yātrāként*.

Szeretettel, szolgád:
Yaśomatī-nandana Dāsa

Bhaktin Zaira

Hare Kṛṣṇa my dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obesiances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would like to humbly glorify your appearance day. Thank you very much for changing my life. I pray to their Lordships Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara that you have very very long life time. You are our everything, life and soul.

Your servant, Bhaktin Zaira
Istanbul, Turkey

Bhaktin Zoltai Lujza

Hare Kṛṣṇa kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

oṁ ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmīlitaṁ yena tasmai śrī-guruve namaḥ

Köszönöm a sorsnak, hogy abba a helyzetbe kerülhettem, hogy *vyāsa-pūjā* felajánlást írhatok neked Guru Mahārāja!

Köszönöm, hogy elfogadott tanítványod lehetek. Nagyon szeretnék rászolgálni a bizalmadra.

Ezen a szent napon, szeretném megköszönni, hogy kegyedből ebbe a transzcendentális családba tartozhatom.

Ebben a veszélyes anyagi világban az általad megteremtett Krisna-völgy, a te jelenléted nyújt menedéket nekem.

Annak ellenére, hogy messzebb lakunk Krisna-völgytől, az a tudat, hogy Krisna-völgy létezik, hogy lehetőségeinkhez képest bármikor meglátogathatjuk Śrī Śrī Rādhe-Śyāmát, örömmel, nyugalommal tölt el bennünket. Új-Vraja-dhāma jelenti a menedéket számomra.

Az a szeretet és odaadás amit a szent pár, Krisna-völgy, a *bhakták* iránt kinyilvánítasz, csodálattal tölt el.

Minden vágyam az, hogy útmutatásaid szerint végezzem szolgálataimat, hogy elégedett lehess velem.

Én nem tudom méltó módon méltatni nagyságodat, hisz szókincsem sincs rá, hogy kifejezzem hálámat a könyveidért, leckéidért, podcastjaidért, azért, hogy eljöttél közénk.

Bárcsak képes lennék szeretetemet a távolból is elküldeni hozzád, bárcsak lehetőséget kapnék a sorstól, hogy személyesen szolgálhassalak téged.

Minden nap hálával gondolok rád, amiért ilyen tökéletes követője vagy Śrīla Prabhupādának.

Én is ilyen jó szolgád szeretnék lenni. Persze ez csak álom, mert egyre jobban képes vagyok felismerni jelentéktelen lényem, s tudom, hogy kegyed nélkül semmi sem vagyok.

E szánalomra méltó lélek csak a te kegyedben bízhat, nélküled elveszek.

kabe heno kṛpā, labhiyā e jana,
kṛtārtha hoibe, nātha!
śakti-buddhi-hīna, āmi ati dīna
koro' more ātma-sātha

Köszönöm, hogy vagy nekünk! Kérlek, adj menedéket lótuszlábaidnál! Tisztelettel köszönöm, hogy elfogadod hódolatomat!

Alázatos szolgád:
Bhaktin Zoltai Lujza
Bóly

Contents

The Meaning of Vyāsa-pūjā 7
Kedves Śrīla Prabhupāda! 9
Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja's
Offering to Śrīla Prabhupāda, 2016 11

Homages
Abhinanda Dāsa 17
Abhiṣeka Dāsa 18
Ācārya-ratna Dāsa 20
Bhakta Acyuta 22
Adhokṣaja Kṛṣṇa Dāsa 24
Ādi-Guru Dāsa 25
Ādi-śakti Devī Dāsī 26
Akhilāśraya Dāsa 28
Bhakta Alexey Bobko 29
Amṛta-gopāla Dāsa 30
Anālakṣitā Devī Dāsī 31
Ānanda Caitanya Dāsa 32
Ānanda Vṛndāvana Dāsa 35
Ānanda-vardhana Dāsa 38
Ānandinī Devī Dāsī 40
Anaṅga-mañjarī Devī Dāsī 41
Ananya-gopī Devī Dāsī 42
Bhaktin Aneta Fintina 44
Bhaktin Angyalosi Boglárka 45
Añjavatī Devī Dāsī 46
Antardhī Dāsa 49
Anupāma Devī Dāsī 50
Āryadeva Dāsa 51
Aṣṭa Sakhī Devī Dāsī 53
Atula Kṛṣṇa Dāsa 54
Bālamodaka Dāsa 55
Balarāma Dāsa 57
Bhaktin Balogh Rudolfné Erzsi néni
és Bhaktin Tollasné Nagy Erzsébet ... 58
Bhakta Balogh János 59
Bhaktin Baloghné Fodor Emese 59
Bhakta Barcza László 60
Bhaktin Berze Mónika 61
Bhadra-priya Devī Dāsī 62
Bhagavat-priya Dāsa 63
Bhakta kör 65
Bhaktin Megan 67
Bhaktipāda Dāsa 68
Bhuvaneśvara Dāsa 69
Bhakta Bogdán Balázs 72
Bhaktin Boros Eliza 72
Bhaktin Boros Pálné 74
Bhakta Bozóki István
és Bhaktin Bozóki Zsuzsanna 75
Braja-rāja Dāsa 76
Braja-latā Devī Dāsī 77
Brijbāsī Devī Dāsī 78
Bhaktin Bulla Hajnalka 79
Bhaktin Buzdor Hajnalka 81
Caitanya-līlā Devī Dāsī 82
Caitanya-priya Devī Dāsī 84
Caitanya-candra Dāsa 85

Cakorī Rādhā Devī Dāsī 86
Candra Devī Dāsī 87
Candra-kāntā Devī Dāsī 89
Candradoya Dāsa 91
Candra Gupta Dāsa 92
Bhaktin Cigdem 93
Citra-vāsinī Devī Dāsī 93
Citta-hārī Dāsa 94
Bhaktin Csizmadia Sándorné, Ágnes 97
Bhakta Czakó Mihály 98
Daivī-śakti Devī Dāsī 100
Dakṣiṇā Devī Dāsī 101
Dāmodara-rati Devī Dāsī 103
Dānavīr 105
Daṇḍa-kṛt Dāsa 106
Dāntāsya Devī Dāsī & family 107
Dayāl-Nitāi Dāsa, ... 108
Vrajasundarī Devī Dāsī 108
Dayitā 110
Devakī Devī Dāsī 111
Devarṣi Dāsa 112
Devī-Deva Dāsa 113
Dharma-setu Dāsa 115
Dharmarāja Dāsa 116
Dhīra Kṛṣṇa Dāsa 118
Bhakta Dominyák Csaba 119
Dvaipāyana Dāsa 120
Ekāvalī Devī Dāsī 124
Bhakta Énekes Zoltán és családja 125
Bhaktin Fábri-Tóth Kriszta 126
Bhakta Dr. Fábri-Tóth Zoltán 127
Bhakta Fil Paonessa 128
Bhakta Fritz Attila 130
Gadabhṛt Dāsa 131
Gadāi Dāsa 132
Gāndharvikā Devī Dāsī 133
Gaura Kīrtana Dāsa 134
Gaura Kṛṣṇa Dāsa és családja 136
Gaura-Nitāi Dāsa 136
Gaura-bhāvana Devī Dāsī 138
Gauramaṇi Dāsa 139
Gaurasundara Kṛpāmoya Dāsa 141
Bhakta Gerencsér József 143
Ghanaśyāma Dāsa 144
Girirāja-kṛpā Dāsa 145
Goloka-pati Dāsa 146
Gopa-gaṇa Dāsa 147
Gopāla Rāya Dāsa 148
Gopa-līlā-dhāra Dāsa 150
Gopati Dāsa 152
Gopīcandra Dāsa 153
Gosvāmīnī Devī Dāsī 154
Govinda Hari Dāsa 155
Govinda-mohinī Devī Dāsī 156
Bhaktin Gultekin 159
Guṇa-grāhī Dāsa 160
Guru-kṛpā Dāsa 161
Gurūttama Dāsa 163
Haladhara Dāsa 164
Hare Kṛṣṇa Devī Dāsī 165
Hari Kīrtana Dāsa 168
Haridvārī Devī Dāsī 169
Hemāṅgī Dāsī 171
Bhaktin Henger Nikolett 171
Bhaktin Hernádi Györgyi 172
Bhaktin Ilyashuk Natalia 174
Indīvara Dāsa 174
Indranīla Dāsa,
Mādhava-priya Devī Dāsī 176
Indumatī Devī Dāsī 177

Īśvara Kṛṣṇa Dāsa 178
Jagannātha-priya Devī Dāsī 180
Jāhnavā-priya Devī Dāsī 182
Javat-vāsī Dāsa 183
Jaya Gopāla Dāsa 184
Jayadā Rādhikā Devī Dāsī 185
Jayānanda Dāsa 185
Jayanta Dāsa 186
Jayaśrī Devī Dāsī 187
Bhaktin Jelena Medovarszki 188
Jīva 189
Bhaktin Julia Burroughs, ... 189
Bhakta Ross and Bhaktin Lauren 189
Kalāvatī Devī Dāsī 190
Kalyāṇi Devī Dāsī 193
Kāñcana-vallī Devī Dāsī 194
Kānu-priya Devī Dāsī 196
Kāraṇa-kāraṇa Devī Dāsī 197
Karṇapūra Devī Dāsī 199
Karṇikāra Devī Dāsī 200
Karuṇā-sindhu Devī Dāsī 201
Kāruṇikā Devī Dāsī 201
Kathāmṛta Devī Dāsī 202
Kavirāja 203
Bhaktin Képes Andrea 204
Kiṅkarī Devī Dāsī 205
Kīrtirāja Dāsa 206
Bhakta Kis Antal 207
Bhakta Kisbenedek Máté 208
Koda Nitāi Dāsa 210
Kokila-bihārī Dāsa 211
Bhaktin Kovács Krisztina 212
Bhaktin Kovács Tímea 213
Bhakta Kovács Zoltán 216
Kṛṣṇānanda Dāsa 219
Kundalatā Devī Dāsī 220
Kundavālī Devī Dāsī 221
Kuru-śreṣṭha Dāsa 223
Kusumāñjali Devī Dāsī 224
Lakṣmīpati Dāsa 226
Bhaktin Legli Laura, ... 228
Bhakta Szamos András 228
Bhaktin Lichtblau Krisztina 229
Bhaktin Ligetfalvi Nóra 231
Līlā Śuka Dāsa 232
Bhakta Lókucza László 235
Bhakta Lőrinczy Péter 236
Mādhava-dayitā Devī Dāsī 236
Madhupati Dāsa 238
Madirekṣaṇā Devī Dāsī 239
Mahā-mantra Devī Dāsī 240
Mahāprabhu Dāsa 242
Mahārāṇī Devī Dāsī 243
Bhaktin Mahbube 244
Mālatī Devī Dāsī 246
Mana-mohana Dāsa 247
Bhaktin Manduk Szilvia 248
Maṇi-mālā Devī Dāsī 249
Mañjarī Devī Dāsī 251
Manjuwālī Devī Dāsī 252
Manodhara Devī Dāsī 253
Manorāma Dāsa 255
Mantramālā Devī Dāsī 256
Mārgavatī Devī Dāsī 258
Mathureśvarī Devī Dāsī 259
Medhya Devī Dāsī 260
Meghamañjarī Devī Dāsī 262
Bhakta Mezei Péter 262
Mohana Dāsa 263
Murlī Manohara Dāsa 266

Nadīyā-maṇi Devī Dāsī 268
Bhakta Nagy Gábor 269
Bhaktin Nagy Ildikó 271
Bhakta Nagy Zoltán 272
Nalinī-kānta Devī Dāsī 272
Nāma-rūpiṇī Devī Dāsī 273
Nanda-gopa Dāsa 274
Nandinī Devī Dāsī 275
Nava-nīta-cora Devī Dāsī 276
Nīlamaṇi Devī Dāsī 277
Niśā 278
Niśānta-līlā Devī Dāsī 279
Nitāi-bhāvana Dāsa 280
Nitya-sakhī Devī Dāsī 281
Bhakta Nizhny Novgorod 283
Nṛsiṁha Kṛṣṇa Dāsa 285
Nṛsiṁha-prāṇa Dāsa 286
Bhaktin Orosz Edina 287
Pada-kamala Dāsa 288
Padyāvalī Devī Dāsī 290
Pālikā Devī Dāsī 291
Parama-karuṇa Dāsa 292
Bhaktin Pártai Flóra 293
Pārtha Dāsa 294
Bhakta Pásztor László 296
Patita-pāvana Dāsa 297
Prabhakāra Dāsa 299
Prabhupādānuga Dāsa 300
Prāṇa-vallabha Dāsa 301
Prema-keli Devī Dāsī 304
Prema-guru Devī Dāsī 305
Premamoya Dāsa 306
Premavatī 308
Pṛthvī-pati Dāsa 308
Priya Bhāsīni Devī Dāsī 309
Puṇḍarīka Dāsa 310
Puṣkariṇī Devī Dāsī 312
Puṣpagopāla Devī Dāsī 314
Rādhā-Kṛṣṇa Dāsa 315
Rādhā-nāma Devī Dāsī 317
Rādhā-priya Devī Dāsī 319
Rādhā-vallabha Dāsa 320
Rādhānātha Dāsa 322
Rādhāṅga Devī Dāsī 324
Rādhāradhya Dāsa 325
Rāghava Dāsa 325
Bhakta Rahmil Garaev 327
Rāja-kumārī Devī Dāsī 328
Rāma Lakṣmaṇa Dāsa 329
Rāma-prasāda Dāsa 331
Rāmabhadra Dāsa 332
Rāmānanda Dāsa 333
Rasāmṛta Devī Dāsī 335
Rāseśvarī Devī Dāsī 337
Rasikānanda Dāsa 339
Bhakta Ravi Talsania 341
Rāya Rāma Dāsa 342
Revatī Devī Dāsī 344
Bhaktin Rozsi and
Prabhu Nityānanda Dāsa 345
Rūpa-manohara Dāsa 346
Rūpamati Devī Dāsī 347
Sākṣi-gopāla Dāsa 350
Sanātanī Devī Dāsī 351
Bhakta Sándor István 352
Saṅkīrtana Dāsa 353
Śāradīyā Devī Dāsī 354
Śarat-bihārī Devī Dāsī 355
Sārathi Dāsa 356
Sat Nāma Dāsa 357

Sat-rūpa Devī Dāsī 358
Satyavāk Dāsa 361
Śauri Dāsa 361
Savyasācin Dāsa 362
Sevitā Devī Dāsī, Suvrata, Vijñāna 363
Siddha Muni Dāsa 364
Śilpa-kariṇī Dāsī and Kaunteya Dāsa . 365
Sītā Rāma Dāsa 366
Smṛti-pālikā Devī Dāsī 368
Śraddhā-Nṛsiṁha Dāsa 369
Śrī Gokula Devī Dāsī 370
Śrī Govardhana-lāla Dāsa 372
Śrī Sarovara Devī Dāsī 373
Śrīmatī Devī Dāsī, ... 374
Vāruṇī Revatī Devī Dāsī,
Nitāi-candra Dāsa 374
Śrīpati Dāsa 375
Sudāmanī Devī Dāsī 376
Bhaktin Sudha Mehta 378
Sukumārī Devī Dāsī 378
Sulakṣaṇā Devī Dāsī 379
Sulalitā Devī Dāsī 380
Sundara-rūpa Dāsa 381
Surabhi Dāsa 382
Suśīla Devī Dāsī 383
Śyāma Dāsa and
Gopībhāva Devī Dāsī 385
Śyāma-bihārī Dāsa 386
Śyāma-dulālī Devī Dāsī 387
Śyāma-kuṇḍa Dāsa 388
Śyāma-mohitā Devī Dāsī 390
Śyāmajiu Dāsī 392
Śyāmalatā Devī Dāsī 393
Śyāmasundara Dāsa 395
Bhaktin Szabó Piroska 395
Bhakta Szabó Csaba 397
Bhakta Szabó Zsolt 398
Bhaktin Szabóné Kálmán Ilona 399
Bhaktin Szegedi Anita 400
Bhaktin Szépvölgyi Andrea 402
Tamāla-varṇa Dāsa 404
Taraṅgiṇī Devī Dāsī 405
Bhaktin Tarr Andrea 406
Tarūn Kṛṣṇa Dāsa 407
Bhaktin Tobak Rebeka 409
Bhaktin Tobak Tamara 410
Bhakta Török Zoltán 411
Trivikrama Dāsa 412
Triyuga Dāsa 413
Tukārāma Dāsa 415
Tulasī Kṛṣṇa Devī Dāsī 417
Tulasī 417
Tulsī Dāsa 418
Ujjvala Dāsa 420
Vaidarbhī Devī Dāsī 421
Bhakta Valkó István 423
Bhaktin Valkó Istvánné 424
Vallabhī-kānta Dāsī 424
Vanamālī Dāsa 426
Vandana Devī Dāsī 426
Bhaktin Várallyay Éva 427
Bhakta Várallyay György 429
Vārṣabhānavī Devī Dāsī 430
Vedānta 430
Veṇu-gītā Dāsa 431
Vilāsinī Devī Dāsī 432
Vinītā Devī Dāsī 433
Vraja-kumāra Dāsa 435
Vrajaloka Devī Dāsī 438
Vrajeśvarī Devī Dāsī 439

Vṛndā Devī Dāsī 441
Vṛndāvaneśvarī Devī Dāsī 442
Vṛndāvanī Devī Dāsī..... 444
Vṛndāvanī 446
Bhaktin Wittmann Viktória 447
Yamunā-jīvana Devī Dāsī..... 449
Yaśomatī-nandana Dāsa 451
Bhaktin Zaira 451
Bhaktin Zoltai Lujza..... 452